

LÂM PHÚC

**NĂM
ĐẪN**

*nhỏ
nhỏ*

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

Phần 30

Phần 31

Phần 32

Phần 33

Phần 34

Phần 35

Phần 36

Phần 37

Phần 38

Phần 39

Phần 40

Phần 41

Phần 42

Phần 43

Phần 44

Phần 45

Phần 46

Phần 47

Phần 48

Phần 49

Phần 50

Phần 51

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 1

《 tiểu quyền quyền 》 tác giả: Lâm phúc

Văn án:

【 thật · bạo lực cục cưng vs giả · văn nhã bác sĩ 】

Bác sĩ Tần gần nhất có một cái từ bệnh hoạn phát triển tới người theo đuổi.

Viên mặt mắt hạnh, nhỏ xinh khả nhân, không có việc gì cả ngày trang bệnh, đi theo hãnh phía sau anh anh anh bán manh.

Các hộ sĩ đều đặc biệt manh cái này tiểu cô nương.

Tần Thận không cho là đúng: Đó là không thấy được nàng đem người đánh tới quỳ xuống tới kêu “Cô nãi nãi”, còn huy năm tay bức chính mình thân nàng thời điểm.....

*

Đều cho rằng Tần Thận là cái băng sơn bác sĩ: Ít khi nói cười, không gần nữ sắc.

Thẳng đến có người cử báo hãnh ở phòng khám bệnh lấy việc công làm việc tư, cùng một vị bộ dáng kiêu tiểu nữ bệnh hoạn hôn đến quên hết tất cả.....

Toàn bộ bệnh viện đều nổ tung chảo!

Xong việc, Tần Thận chủ động chuyển phát bệnh viện phía chính phủ thông báo phê bình, xin lỗi cũng phụ thưởng một trương giấy hôn thú: Đó là ta Tần thái thái.

Hôn sau, Đào Tinh Úy ăn mặc lông xù xù con thỏ áo ngủ, quang chân ghé vào hãnh trên người hoa thức tác hôn: “Hừ, người nếu là lại không thân thân ta, ta liền phải động thủ đánh người nga.”

Tần Thận cảm thấy tâm đều phải tô hóa, đành phải ngừng tay đầu công tác, tháo xuống gọng kính, đi quặc ở nàng môi.

“Tiếng kêu ca ca, mệnh đều cho người.”

“Nhân thể có 206 căn cốt đầu, gặp được người, ta nhiều một cây không đứng dẫn xương cốt, còn nhiều một cây trí mạng uy hiếp.” —— khoa chinh hình đại phu Tần Thận

Tag: Yêu sâu sắc duyên trời tác hợp ngọt văn

Từ khóa tìm kiếm: Vai chính: Đào Tinh Úy, Tần Thận | vai phụ: | cái khác:

=====

Chương 1 đệ nhất quyền

Tháng năm, hạ ý mới nổi lên cái điều, quyền anh Quốc Đội huấn luyện căn cứ đã là nhất phái khí thế ngất trời.

Nữ tử quyền anh đội ở vì tháng sau áo vận tư cách tái làm cuối cùng lao tới, trừ bỏ đập bao cát không ngừng phát ra tiếng vang, các cô nương thường thường từ trong cổ họng xé ra vài tiếng, chút nào không thua nam đội khí thế.

Mỗi người đều banh một cây huyền, duy độc môn khốe miệng thông minh vị kia ——

Không hợp nhau.

Đào Tinh Úy ngồi xếp bằng trên mặt đất, mông hạ lót đồng phục của đội, một đầu mật ong màu trà trường tóc quấn liền trát thành đuôi ngựa, ở thuận một sắc mộc mạc nữ quyền trong tay vẫn là thực chói mắt.

Lúc này nàng đem màu đỏ quyền bộ đặt ở trên mặt đất, trên tay nắm chỉ lấp lánh lượng lượng vật nhỏ, đưa lưng về phía mọi người, đang ở nghiêm túc mà..... Đồ sơn môi.

“Chuyển tới chúng ta Nữ Đội nhiều như vậy thiên, Đào Tinh Úy cuối cùng là tới đưa tin.”

“Cái nào Đào Tinh Úy?”

“Lão đội viên, liền cùng chính mình giáo luyện có một chân, lâm thời bị điều khỏi Quan Quân Đội cái kia ——”

“Nàng giáo luyện Thi Minh xem như bị nàng cấp hố thảm, cư nhiên còn vì bảo nàng chủ động xin từ chức, các người xem nàng như vậy, như là cái đứng đắn quyền tay sao?”

Tụ ở một khối nói chuyện nữ quyền tay nhóm ăn mặc thống nhất đồng phục của đội, so bình thường nam nhân còn cao tráng rắn chắc đáng người, khỏe mạnh Châu Á hoàng, liền hắc tóc ngắn chiều dài đều cực kỳ nhất trí.

Đáng yêu khoa môi múa mép việc này, cùng ngoại hình chức nghiệp cũng chưa quá lớn quan hệ.

Đào Tinh Úy lỗ tai nho nhỏ phấn phấn, vành tai xương sụn dưới ánh mặt trời đều trở nên phá lệ thông thấu.

Nàng phảng phất là nghe được cái gì, chợt quay đầu đốn hai giây, quả nho mắt to lẳng là thả ra một đạo âm trầm trầm hàn quang, trên môi bơ quất đều biến thành ăn thịt người nhan sắc.

Những người đó lập tức liền cầm thanh, trở về vị trí cũ đến từng người bao cát trước luyện tập.

Thằng đến xác nhận sẽ không lại khiến cho Đào Tinh Úy chú ý, mới có người chua mà nhỏ giọng oán giận một câu: “Thiệt, còn không phải là đái quá Quan Quân Đội, có gì đặc biệt hơn người? Hiện tại còn không phải cùng chúng ta giống nhau?”

Quyền anh Quốc Đội chia làm nam đội, Nữ Đội, còn có Quan Quân Đội.

Quan Quân Đội là độc lập với giới tính phân chia tồn tại trọng điểm đội ngũ, chẳng phân biệt nam nữ, cần thiết là quốc tế tái thương có tuyệt đối đoạt giải quán quân thực lực nhân tài có thể tiến, tài nguyên cùng đãi ngộ đều là Quốc Đội tốt nhất.

Đa số quyền anh vận động viên ở cả đời chức nghiệp kiếp sống trung, đều không có tiến vào Quan Quân Đội cơ hội, hưởng chi quốc gia của ta nữ tử quyền anh cho tới nay đều ở vào nhược hạng, từ trước tới nay có thể đi vào Quan Quân Đội Nữ Đội viên đều là lông phượng sừng lân.

Mà Đào Tinh Úy mười một tuổi ở quyền anh thiếu cầm tái đánh ra liên tục mười tràng KO kinh người thành tích, mười hai tuổi bị mời tiến vào Quốc Đội bắt đầu, lược qua thường quy lưu trình, liền phá cách trở thành Quan Quân Đội một viên. Lúc ấy nàng còn bị truyền thông đưa tin vì “Thiên tài thiếu nữ quyền tay”.

“Đào Tinh Úy?”

Có người không có hảo ý mà kêu nàng một tiếng.

Là Nữ Đội đội trưởng Phùng Lâm, thân cao chuẩn 178, là một cái ngoại hình tiêu chuẩn nữ quyền tay.

Phùng Lâm đối tân đội viên vui đùa đội trưởng giọng quan: “Nếu tới phải hảo hảo huấn luyện, trước kia thi giáo luyện quán người xú mỹ, ở chúng ta Nữ Đội này không ai dùng này đàn bà hề hề ngoạ ý!”

Đào Tinh Úy lông mày mướt mà, nhưng nhả lại tới bộ dáng một chút đều không dễ chọc, nàng nhìn Phùng Lâm, “Lạch cạch” thanh thúy một tiếng đem son môi từ hút cái nắp cấp khép lại, để sát vào một bước đứng ở nàng trước mặt.

Như vậy nhìn lên, Đào Tinh Úy muốn so Phùng Lâm lùn nửa cái đầu, khí tràng lại mạc danh cao vài mẽ.

“Ta hôm nay không phải tới huấn luyện, ta là tới tìm người.”

“Tìm ta?”

“Phùng Lâm, là người cử báo ta cùng thi giáo luyện đúng hay không? Ta đều nhìn đến theo dõi, là người tắc cử báo tin.”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 2

Con mắt cũng chưa nhìn Đào Tinh Úy mặt liếc mắt một cái.

Ngô Đại Long đang muốn mở miệng trả lời.

Đào Tinh Úy rũ xuống lông mi, nước nở hai tiếng, một viên đậu đại nước mắt liền từ phẫn nộ gò má thượng cắt xuống dưới, giành trước một bước khóc chít chít mà nói: “Bác sĩ, nhà ta là nở hoa cửa hàng, buổi tối tá chậu hoa thời điểm, không cẩn thận trượt tay, bị thực trọng chậu hoa tạt tới rồi, đau quá đau.”

Ngô Đại Long:???

Tuy rằng không biết nàng khi nào biến thành nhu nhược bán hoa tiêu muội.....

Nhưng trước mắt càng hẳn là ngạc nhiên chẳng lẽ không phải, Quốc Đội cái này nắm tay nhất ngạnh tính tình nhất túm nha đầu, cư nhiên..... Rớt nước mắt?

Sống lâu thấy.

Tác giả có lời muốn nói:

Khai văn đại cát, tiền tam chương nhẫn lại đều đưa có bao lì xì ~

Bài cái lô: Nam chủ so nữ chủ đại mười tuổi.

Bốn văn trung về quyền anh tái chế cùng đội ngũ quy mô chủ yếu căn cứ hiện thực, bộ phận chi tiết hư cấu; tác giả y học ngu ngốc, tại đây cảm tạ ba ngàn đại mộng tự bình sinh kỹ thuật duy trì, có không đến vị địa phương thỉnh nhiều hơn bao dung ~

Hắn là cái ngọt văn, trừ đặc thù tình huống sẽ trước tiên thông tri, đều là mỗi ngày 12 giờ đổi mới ~

Chương 2 đệ nhị quyền

Đào Tinh Úy nước mắt đều chảy tới ốc nhĩ, ướt lộc cốc một chút đều không thoải mái.

Nhưng Tần Thận vẫn là không con mắt xem nàng.

Hắn chẳng qua là đang nghe đến nàng nói miệng vết thương này là bị chậu hoa tạp thương thời điểm, xuất phát từ đối với miệng vết thương ánh mắt đầu tiên phán đoán, hoài nghi mà tức hạ mày, giây lát lướt qua.

Rốt cuộc nàng tổng không thể nói cho hắn, chính mình là bởi vì bàn tay trần tấu nhân tài tiến bệnh viện đi.

Vừa vặn ở tiến bệnh viện trước nhìn đến cửa có cửa hàng bán hoa, nàng liền lâm thời nảy lòng tham nói bừa một cái.

“Không tính nghiêm trọng, thêm cái thạch cao cố định hạ, tĩnh dưỡng một tháng là đến nơi.”

Đào Tinh Úy nước mắt giây thu, hút hút cái mũi, hỏi: “Bác sĩ, không cần nằm viện sao?”

Ngữ khí rõ ràng là ở chờ mong cái gì.

“Không cần.”

Lúc này xe cứu thương lại đưa tới mấy cái nhân tai nạn xe cộ trọng thương người bệnh, Tần Thận bị kêu đi xử lý khác người bị thương. Đào Tinh Úy nhìn hắt vội vàng bóng dáng, hơi hơi phồng má lên, thực hối hận không lại nhiều tấu Phùng Lâm mấy quyền.

“Ngô thúc, ta hiện tại còn không nghĩ hồi trong đội.”

Ngô Đại Long còn không có từ nàng nước mắt trung hoãn lại đây, hắt liền tưởng không rõ, năm đó liền xương sườn chặt đứt cũng chưa hô qua một tiếng đau tiểu nha đầu, hiện giờ một cây xương bàn tay gãy xương là có thể đem nàng tra tấn thành này tủng dạng.

Nghe nàng như vậy vừa nói, sợ là trong khoảng thời gian này nàng thật bị Nữ Đội những người đó cấp khi dễ thảm, hơn nữa tại như vậy miễn cảm thời kỳ, sốt ruột làm nàng hồi trong đội cũng không được tốt.

Như vậy tưởng, hắt nhưng thật ra có chút đau lòng khởi Đào Tinh Úy đưa nhỏ này tới.

“Mấy năm nay nhẹ bác sĩ vốn dĩ liền không hiểu, nhà này bệnh viện lãnh đạo có ta nhận thức. Trong đội bên kia có ta trước chịu trách nhiệm, dù sao tư cách tái cũng tham gia không được, người liền trước tiên ở này hảo hảo dưỡng thương đi.”

-

Đào Tinh Úy ở khám gấp trên giường bệnh nằm một đêm, ngày hôm sau buổi sáng liền được như ý nguyện mà chuyển vào nhà này bệnh viện cốt ngoại khoa khu năm viện.

Nàng trụ phòng bệnh là hai người gian, nhưng trước một cái người bệnh mới ra viện, chỉ có nàng một người.

Nàng hỏi thăm qua, Tần Thận từ nước ngoài đọc xong bác sau liền trực tiếp ký nhà này bệnh viện, hai năm thăng chủ trị y sư, hẳn ngày thường không lớn ra khám gấp, ngày hôm qua chỉ là trùng hợp lâm thời cho người ta chỉ huy trực ban.

Cố tình liền gặp gỡ nàng.

Buổi chiều, vừa lúc lại là Tần Thận kiểm tra phòng.

Xảo thật sự.

“Bác sĩ Tần ~”

Nàng cố ý chọn lựa đại mã bệnh nhân phục, đem trên người cơ bắp đều tàng ở, một đầu cặp eo hành tây tiểu tóc quăn rối tung, nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích bộ dáng, thật đúng là giống cái bệnh kiều búp bê Tây Dương.

Nói chuyện thanh âm còn có điểm đà.

Nàng tiếng nói vốn dĩ chính là ông trời phối hợp nàng diện mạo cấp, thuộc về mềm mại tinh tế cái loại này. Chẳng qua nàng từ nhỏ liền đã ở quyền trong đội, hoàn cảnh cho phép, nói chuyện thói quen thẳng thắn mà thôi.

Tần Thận ở cửa phòng bệnh tái kiến vị này tân vào ở bệnh hoạn, bước chân hơi đốn, cái gì cũng chưa nói, mặt vô biểu tình mà đi đến ấn lưu trình kiểm tra phòng.

Hắn tựa hồ đối với ngày hôm qua cái này nữ người bệnh vì cái gì sẽ xuất hiện ở khu nằm viện, một chút đều không có hứng thú.

Hắn vốn dĩ liền không kiến nghị Đào Tinh Ủy nằm viện trị liệu, thứ năm xương bàn tay gãy xương loại này tiểu bệnh ở khoa chỉnh hình thật

không coi là cái gì.

Quả nhiên nàng ở tiến vào, trong viện cũng chính là cho nàng khai điểm cơ sở cam lộ thuần thua truyền dịch.

Hắn chỉ kiểm tra rồi hạ miệng vết thương sưng to tình huống cùng cố định bản ổn định trình độ, nói: “Còn có chỗ nào không thoải mái sao? Không đúng sự thật, hậu thiên cơ bản liền có thể xuất viện.”

Xuất phát từ chuyên nghiệp góc độ, hắn vẫn là không kiến nghị người bệnh nằm viện, lãng phí người bệnh tài nguyên, cũng lãng phí bệnh viện tài nguyên.

Đương nhiên nếu người bệnh một hai phải trụ nói, bệnh viện cũng là không đạo lý cản. Hiễn nhiên nàng hôm nay sẽ xuất hiện tại đây, cũng chính là bởi vì loại tình huống này.

Đào Tinh Úy cười cười, hỏi một đấng trả lời một nẻo: “Bác sĩ Tần, ta kêu Đào Tinh Úy, mười tám tuổi.”

Tần Thận nhàn nhạt đáp: “Ân, đầu giường tạt thương có ghi.”

Vì thế nàng lại liếm liếm nha, không lời nói tìm lời nói liêu: “Bác sĩ Tần, đầu giường tạt còn có tên của người, cùng tên của ta là kẻ tại cùng nhau.”

Người bệnh tên họ: Đào Tinh Úy

Chủ quản bác sĩ: Tần Thận

Tần Thận không biết vì sao, theo bản năng mà đi nhìn thoáng qua đầu giường tạt.

Hắn hậu tri hậu giác đều đối chính mình cái này hành động có chút ngoài ý muốn.

Vừa quay đầu lại, liền đối thượng Đào Tinh Úy cặp kia tỏa sáng con người, giống chỉ nai con ở đối với hắc cười, cũng giống ngôi sao ở chớp mắt.

Hắn lập tức dời đi tầm mắt, cúi đầu đi ở bệnh viện cứng nhắc thượng đơn giản đăng ký hạ người bệnh kiểm tra phòng tình huống, hoàn toàn không chịu quấy nhiễu.

Đào Tinh Úy từ góc độ này vừa vặn có thể nhìn đến hắc thấu kính độ dày, tựa hồ là so 6 năm trước còn muốn dày một tầng, gọng kính cũng nên là đã đổi mới, nhưng nhan sắc kiểu dáng vẫn là cùng 6 năm trước không sai biệt lắm, bạc kim sắc tế khung, không nhìn kỹ còn tưởng rằng là vô khung.

Này phúc mắt kính đem hắc sắc bén rõ ràng ngũ quan nhu hòa không ít, thế cho nên ánh mắt đầu tiên nhìn lại cũng không sẽ cảm thấy hắc thực chói mắt, nhưng lại nhiều xem vài lần, từ thấu kính lộ ra tới cổ văn nhã thanh lãnh, liền sẽ cào đặc nhân tâm ngứa.

—— thật muốn đem hắc áo blouse trắng cấp cởi ra nghe vừa nghe.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 3

Tần Thận:.....

Kết quả là, Đào Tinh Úy trong cuộc đời đệ nhất trường băng vệ sinh, chính là từ Tần Thận cho nàng mở ra.

Chương 3 đệ tam quyền

“Ngọa tào tào tào tào, cho nên cái kia giáo người tắc băng vệ sinh, sau đó đã bị người nhớ thương 6 năm biến thái đội y, chính là Tần Thận!?”

Đào Tinh Úy phát tiểu Hạ Khê sáng sớm đi vào bệnh viện xem nàng, nghe thấy cái này nổ mạnh tính tin tức, cả kinh kêu lên.

Hạ Khê thân ca Hạ Hải là Tần Thận cùng cái văn phòng đồng sự, cũng tại đây một tầng đương bác sĩ, cho nên nàng rất sớm liền biết có Tần Thận người này tồn tại.

Lại chưa từng tưởng đem chính mình ca ca đồng sự cùng phát tiểu đối tượng thâm mến liên hệ ở một khối.

Đào Tinh Úy nằm ở trên giường bệnh, dùng chân đạp đem Hạ Khê: “Đi người! Bác sĩ Tần nơi nào biến thái?”

Hạ Khê thói quen nàng như vậy, bất quá vẫn là vẻ mặt “Người bác sĩ Tần biết người này phúc đức hạnh sao” biểu tình.

“Một nam đối tiểu cô nương làm chuyện đó còn chưa đủ biến thái a? Đào Tinh Úy người tự mình nói nói, lúc ấy hẳn có phải hay không tay cầm

tay dạy người? Tắm tã, tri nhân tri diện bất tri tâm a, người khâu vá cũng thật đủ trọng.”

Đào Tinh Úy nói thầm: “Ta nhưng thật ra muốn cho hãn tay cầm tay giáo tới.”

Đáng tiếc Tần Thận cố tình từ đầu tới đuôi liền chạm vào đều không có chạm qua nàng. Lúc ấy hãn liền cầm cái y dùng bố bao, cắt xuống hai cái hình tam giác, lâm thời chế tác một cái “Quần lót”, tại đây mô hình thượng tiến hành đơn sơ nghiêm túc dạy học thao tác.

Sau lại nàng vẫn là lo lắng cho mình không có thoát ly sinh mệnh nguy hiểm, bởi vì phía dưới vẫn luôn ở đổ máu.

Trải qua Tần Thận ngầm đồng ý, nàng liền ở phòng y tế trên giường ước chừng năm một cái tuần, đem giáo luyện trước khi đi bố trí huấn luyện nhiệm vụ toàn vượt tới rồi sau đầu, sắc đẹp hồng việc.

“Chặc.”

Hạ Khê nhìn chăm chăm nàng biểu tình, vẻ mặt ghét bỏ, nói: “Tuy rằng nói nhà hãn có quặng, chính là đi, ta tổng cảm thấy hãn cùng người không phải một đường người.”

“Trong nhà có quặng?”

Đào Tinh Úy tự động lược qua Hạ Khê nửa câu sau lời nói.

Hạ Khê mắt trợn trắng, bất đắc dĩ mà giải thích: “Là ta ca cùng ta nói, Tần Thận hãn ba là quốc nội thế hệ trước y học ngôi sao sáng, có chính mình phòng thí nghiệm còn treo thật nhiều quốc gia cấp đầu đề, thuộc hạ có thật nhiều người. Tần Thận vì tị hiềm không gia nhập hãn ba phòng thí nghiệm, nhưng cũng cùng mặt khác trường học y học nghiên cứu khoa học tiểu tổ có thật nhiều hợp tác. Này ngoạn ý ta cũng nghe không hiểu lắm,

chính là rất kiếm tiền, kinh phí động bất động liền vài ngàn vạn, hẳn căn bản không dựa bệnh viện phát điểm này tiền lương quá sinh hoạt.”

Đào Tinh Úy cái hiểu cái không gật gật đầu lúc sau, trên mặt mạc danh lộ ra một mặt kiêu ngạo cười.

Nàng nhìn trúng nam nhân, đương nhiên là ưu tú nhất.

Đến nỗi kinh tế thực lực gì đó, Đào Tinh Úy tuổi tác tiểu, sinh hoạt hoàn cảnh lại tương đối chỉ một, còn không có cái gì đặc biệt khái niệm, không thể so Hạ Khê loại này ở trong xã hội lăn lộn mấy năm người hiểu biết giá thị trường, dù sao Hạ Khê nói hảo kia khẳng định là tốt.

Hơn nữa liền tính hẳn không có gì tiền, nàng cũng không để bụng, chờ nàng về sau đánh quyền cầm kim bài, quốc gia liền sẽ cho nàng phát rất nhiều rất nhiều tiền thưởng, nàng làm theo có thể dưỡng hẳn.

“Bất quá Đào Tinh Úy, Tần Thận kia khối băng tính tình người thật có thể nhẫn? Nghe nói phía trước có thật nhiều hộ sĩ còn có nữ người bệnh bị hẳn bề ngoài mê hoặc lúc sau, cùng hẳn muốn liên hệ phương thức, kết quả hẳn liền cảnh cũng chưa lý nhân gia, nhiều lắm ném cho nhân gia cô nương một văn phòng điện thoại. Người xác định loại người này, người có thể truy đến động? Người ở Quốc Đội tùy tùy tiện tiện tìm cái sư huynh yêu đương, chỉ sợ đều so cùng Tần Thận nói có ý tứ.”

Đào Tinh Úy “Thiệt” một tiếng, “Người biết cái gì? Ta chính là thích hẳn!”

Nàng đã sớm trúng tà. Hảo không được cái loại này.

-

Bác sĩ này một hàng là trí nhớ sống cùng thể lực sống đều xem trọng, đặc biệt là tuổi trẻ bác sĩ, bệnh viện luôn là tưởng nhiều cho bọn hẳn một

ít” rèn luyện cơ hội”, để với giảm bớt lớn tuổi bác sĩ chết đột ngột tỷ lệ.

Tần Thận hôm nay tra xong phòng lúc sau, liền làm hai tràng giải phẫu. Buổi tối 10 giờ giải phẫu mới kết thúc, giải phẫu phục còn không có tới kịp đổi, lại bị khoa chủ nhiệm kêu qua đi.

Khoa chủ nhiệm hôm nay thoát nhìn đặc biệt hiền lành.

“Tiểu Tần a, có chuyện đến cùng người nói một chút. Liền khu nằm viện mười tám giường cái kia người bệnh, đến trọng điểm chú ý một chút. Buổi sáng phó viện trưởng trực tiếp điện thoại liên hệ ta, nói này nữ oa tay nhưng đến hảo hảo y, một chút đều qua loa không được, còn có chờ tay nàng ở khôi phục nguyên dạng phía trước, đều đến ở chúng ta bệnh viện dưỡng.”

Tần Thận đang muốn nói chuyện.

Khoa chủ nhiệm lại thở dài một hơi: “Tiểu Tần, ta biết đây là có điểm chuyện bé xé ra to, làm khó dễ người, ai làm chúng ta phòng tuổi trẻ bác sĩ thuộc người nhất có năng lực nhất ổn trọng. Nhưng dù sao gần nhất khu nằm viện giường ngủ cũng không khẩn trương, người liền nhiều chăm sóc điểm nàng. Đúng rồi, chúng ta phòng không phải đã có vòng tròn cái giá lâm sàng tiền lệ sao, loại này cố định bản đối với tay chân xương bàn tay gãy xương khôi phục đến tương đối mau, nếu không người cấp cái kia đào, đào cái gì úy?”

“Đào Tinh Úy.” Tần Thận buột miệng thốt ra.

“Nga đúng đúng, Đào Tinh Úy. Người đâu dứt khoát liền cấp Đào Tinh Úy an bài làm hạ giải phẫu này, làm cho nàng sớm một chút khôi phục xuất viện, cũng bớt việc.”

Tần Thận dừng một chút, nghiêm cẩn mà nói: “Chủ nhiệm, ta nhưng thật ra cho rằng, truyền thống trị liệu phương pháp đối nàng tới nói sẽ càng

tốt. Vòng tròn cái giá tuy rằng khỏi hẳn tốc độ mau, nhưng khép lại sau xương cốt độ cứng cùng ổn định trình độ phổ biến không có truyền thống cái giá cao.”

Khoa chủ nhiệm trên mặt hiện ra một tia nghi hoặc.

Tuy rằng Tần Thận nói điểm này thật là sự thật, nhưng bất đồng trị liệu phương pháp xương bàn tay ở hoàn toàn khép lại lúc sau, người bệnh ứng phó sinh hoạt hằng ngày căn bản liền không có gì quá lớn khác nhau.

Suy xét điểm này có phải hay không có điểm dư thừa?

Bất quá hẳn vẫn là đi võ võ Tần Thận bả vai: “Hành, ta tin tưởng người năng lực, cụ thể trị liệu phương án vẫn là từ người cái này chủ quản y sư nhìn làm. Tóm lại, chính là cái này Đào Tinh Úy tay nhất định đến hảo hảo trị.”

“Cảm ơn chủ nhiệm.”

Tần Thận bả vai không chút sút mẻ, thẳng gầy dáng người bị hành lang cuối đèn kéo đến thật dài.

Hẳn trở lại chính mình văn phòng, cởi giải phẫu phục, thay một bộ màu đen tây trang chuẩn bị tan tầm về nhà.

Hẳn khí chất cũng không có bởi vì thay hằng ngày trang mà có vẻ có bất luận cái gì bất đồng, hằng ngày tử quần áo thuần một sắc đều là áo sơmi cùng tây trang, bất cứ lúc nào nhìn đến hẳn, luôn là như vậy một bức không chút cầu thả, không còn cái vui trên đời bộ dáng. Hẳn mỗi ngày sinh hoạt đều hình như là sống ở cố định phương trình trung, tinh xảo rồi lại máy móc.

“Bác sĩ Tần, người tan tầm lạp?”

Tần Thận ở cửa thang máy đung phải đột nhiên toát ra tới Đào Tinh Úy.

Không biết hay không chủ mưu đã lâu.

Đại buổi tối, Đào Tinh Úy cư nhiên lau một mặt tươi sáng trăm nam sắc son môi, một đầu tóc quăn sơ đến chỉnh chỉnh tề tề, rộng thùng thình bệnh nhân phục lại ăn mặc xiêu xiêu vẹo vẹo, ngực hai viên nút thắt không khâu thương, thẳng lộ đến xương quai xanh phía dưới, có điểm giống trộm xuyên đại nhân quần áo tiểu hài tử.

Nàng lay ở cửa thang máy ngoại cùng hăn từ biệt, thang máy gian ánh đèn đánh vào nàng trên môi, còn sáng lấp lánh.

Hăn cũng không có bị dọa đến, chỉ là nhìn mắt nàng kia cùng bệnh nhân phục không quá phối hợp môi sắc, lập tức vòng qua nàng, sau đó im lặng mà đi vào thang máy nội.

Hăn ấn F1, đầu ngón tay đi xuống quá quan môn cái nút, lại không có ấn hạ.

Thằng đến cửa thang máy tự động bắt đầu khép lại, hăn lại ấn xuống thang máy mở cửa cái nút.

“Còn có việc sao?”

“Bác sĩ Tần, người nguyên lai xuyên tây trang cũng như vậy đẹp a!”

NĂM ĐẮM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 4

-

Lần này người bệnh tình huống tương đối đặc thù, tuổi thiên đại, vài lần xuất huyết nhiều, giải phẫu quá trình tương đối tới nói gian nan. Nhưng cũng may vận khí cũng không tệ lắm, giải phẫu cuối cùng vẫn là thành công.

Sáu tiếng đồng hồ sau từ phòng giải phẫu ra tới, Tần Thận trước ngực phía sau lưng đều ướt đẫm.

“Bác sĩ Tần, người vất vả, uống nước đi.”

Đi theo từ phòng giải phẫu ra tới hộ sĩ lam tâm duyệt tháo xuống bao tay, đem một chén nước đưa cho Tần Thận.

Tần Thận đem thủy nhận lấy nhấp một ngụm, hẩn nhìn đến này hộ sĩ giải phẫu phục thượng cũng đều dính đầy vết máu cùng mồ hôi, thân là mổ chính bác sĩ cũng ứng phó rồi câu: “Các người cũng vất vả.”

Nói xong lời này, liền tính toán hướng văn phòng phương hướng đi đến.

Lam tâm duyệt cúi đầu cười cười, tự giác mà đi theo Tần Thận phía sau đi tới nói chuyện phiếm: “Bác sĩ Tần, ta theo lớn nhỏ mấy trăm tràng giải phẫu, cảm thấy mỗi lần cùng người cộng sự thu hoạch là lớn nhất, luôn là có thể học được rất nhiều tân đồ vật, cảm giác chính mình chính là cái tân nhân dường như.”

Tần Thận từ trong cổ họng “Ân” một tiếng, đạm đến không thể lại đạm, lại giống như chỉ là đơn thuần bởi vì uống nước mà phát ra thanh âm, đi đường tần suất nhanh hơn một chút.

Lam tâm duyệt cân nhắc một lát, cũng nhanh hơn bước chân nỗ lực đuổi kịp, nói: “Bác sĩ Tần, làm thời gian dài như vậy giải phẫu người hẳn là đói bụng đi, ta biết bệnh viện phụ cận tân khai một nhà tiệm lẩu, nghe nói cũng không tệ lắm bộ dáng, nếu không chờ một chút chúng ta liền cùng đi ha ha xem?”

Tần Thận: “Thiên quá nhiệt.”

“Nhiệt?”

Hiện tại là mùa hè.

Lam tâm duyệt nhìn hẳn sau lưng hẳn, lại đề nghị nói: “Kia nếu không, ta thỉnh người ăn băng uống đi?”

Tần Thận: “Ta thể hàn.”

“Bác sĩ Tần, kỳ thật ăn cái gì ta đều không sao cả, ta chính là tương đối tò mò, người vừa mới giải phẫu thời điểm người là như thế nào nghĩ đến lâm thời thay đổi giải phẫu ý nghĩ, ta có thể ——”

Tần Thận: “Hộ sĩ không cần biết nhiều như vậy.”

.....

Đào Tinh Úy từ Hạ Hải kia hỏi thăm tin tức, nói Tần Thận hôm nay ở số 3 phòng giải phẫu có một hội phẫu thuật lớn, phòng chừng buổi chiều 4-5 giờ là có thể kết thúc.

Nhưng lúc này đều buổi tối 7 giờ, nàng ở lối đi nhỏ nhìn theo thật nhiều đài giải phẫu kết thúc, chính là không thấy được Tần Thận bóng

dáng.

Trước mắt rớt cuộc thấy được nàng người trong lòng đi ra, bàn tay đại viên mặt lại lập tức kéo dài quá.

Đào Tinh Úy hai bước cũng làm một bước vọt đi lên, không nói hai lời, dùng bả vai đi đụng phải lam tâm duyệt.

Nàng không như thế nào dùng sức, nhưng sức lực vẫn là muốn so tầm thường nữ hài tử lớn hơn nhiều, lập tức liền đem lam tâm duyệt cấp chèn ép tới rồi một bên.

“Người làm gì?!”

“A, ta còn hỏi người muốn làm gì đâu!”

Này tiểu hộ sĩ dám đối với nàng nam nhân ngoắc ngoắc triền triền.

Lam tâm duyệt lại là khí lại là gốc.

Đào Tinh Úy lúc này quay đầu lại nhìn mắt Tần Thận, lẳng là đem chính mình lệ khí cùng táo bạo đều cấp thu liễm một ít, bài trừ một cái nụ cười ngọt ngào.

Tần Thận mặt vô biểu tình mà nhìn nàng một cái, tiếp tục hướng văn phòng phương hướng đi.

Ngày thường hẳn ở trong sinh hoạt nhìn đến người khác tứ chi xung đột, chỉ cần không đề cập hẳn chuyên nghiệp lĩnh vực, người không ở bệnh viện, vậy không liên quan chuyện của hẳn.

Trừ phi lập tức có người gãy tay gãy chân, hẳn cũng không ngại lại một lần nữa phản hồi phòng giải phẫu.

Đào Tinh Úy thấy Tần Thận phải đi, lại góc đối thông minh lam tâm duyệt thử nha, huy khởi nàng duy nhất có thể sai sử tay, dùng tiêu chuẩn nắm tay điểm điểm Tần Thận bóng dáng, lại ở chính mình trên ngực khí thể mười phần mà đấm hai quyền.

—— hửn, là của ta!

Giây tiếp theo.

Đào Tinh Úy ăn mặc miên dệp lê liền ở hành lang “Lạch cạch lạch cạch lạch cạch”.

“Bác sĩ Tần, bác sĩ Tần người từ từ ta ——”

Tần Thận đã về tới văn phòng, cởi giải phẫu phục, thay đổi thân sạch sẽ quần áo.

Hửn từ văn phòng công cộng tủ lạnh lấy ra từ trong nhà mang đến hộp cơm, phóng tới lò vi ba nhiệt nhiệt.

Khẩu vị của hửn từ nhỏ liền tương đối đều, hơn nữa dạ dày lại tương đối miễn cảm, giống nhau nhà ăn cùng tiệm cơm đồ ăn đều không hợp khẩu vị của hửn. Vào bệnh viện lúc sau ăn cơm thời gian cũng không có đúng giờ, càng không có thời gian ăn chú ý, hửn liền thường tự bị phương tiện đun nóng gián cơm, theo kịp nói liền ăn có thể lấy tới lót lót bụng.

Đào Tinh Úy lúc này cũng đi theo miêu vào hửn văn phòng.

Tần Thận từ lò vi ba trung lấy ra cơm hộp, một bên xem trước máy tính bệnh lịch, một bên ăn cơm.

Hửn ăn cơm tốc độ thực mau, nhưng thần kỳ chính là ăn tương lại như cũ vẫn duy trì ưu nhã.

Đào Tinh Úy xem hắn như vậy vội, đột nhiên có chút không đành lòng quấy rầy, vì thế liền ở cửa yên lặng nhìn hắn trong chốc lát, chờ hắn cơm nước xong lúc sau, nàng mới đi tới hắn trước mặt.

“Bác sĩ Tân ~”

Tân Thận nhìn nàng một cái, lại tiếp tục dùng ngón tay thon dài nhanh chóng mà đánh bàn phím, đăng ký giải phẫu tình huống.

“Có chuyện gì sao?”

Đào Tinh Úy hơi hơi mỉm cười, một tay khiêng điều ghế dựa, ngồi ở hắn bên cạnh chớp chớp mắt: “Người còn hỏi ta, rõ ràng là người gọi người ta tới.”

Nàng đào ra di động, đem cái kia tin nhắn ở trước mặt hắn kiêu ngạo mà quơ quơ.

【 ngày mai thấy. 】

Vì này ba chữ, nàng không ngừng hưng phấn mà cả đêm không ngủ, còn ba ba mà ở phẫu thuật bên ngoài đợi ba cái giờ.

Khoe khoang.

Tân Thận chớp mũi cười nhạt, không nghĩ đối nàng vắn vẹo ngữ ý giải thích cái gì, chỉ là có lệ nói: “Buổi tối ta sẽ đến kiểm tra phòng.”

“Trọng điểm nhưng không ngừng cái này nha.”

Đào Tinh Úy tặc mị mị mà lại đem điện thoại giao diện cắt đến liên hệ người, click mở một cái tên là “Ta nam nhân” liên hệ người tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

“Nhạ, bác sĩ Tần, đây là người dầy số đi? Không cần tưởng chống chế nông.”

Tần Thận liếc tới rồi kia ba chữ, cũng không có gì phản ứng, nói: “Công tác dầy số.”

“Công tác dầy số?”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 5

Thi Minh là đã từng quyền đàn thượng nhân vật phong vân, bởi vì ở một hồi trong lúc thi đấu bị không thể nghịch trọng thương. Người trong nhà không cho phép hấn lại đương vận động viên, cảm thấy nguy hiểm quá lớn, vì thế quốc gia đội liền đặc biệt cho phép hấn tới Quan Quân Đội đương giáo luyện, mang chính là Đào Tinh Úy.

Năm đó hấn xuất ngũ thời điểm mới hai mươi bảy, hiện giờ cũng bất quá ba mươi tuổi, theo lý thuyết còn ở vào một cái quyền anh vận động viên hoàng kim thời kỳ, thậm chí là đỉnh thời kỳ.

Thi Minh đối nàng nhất tàn nhẫn.

Huấn luyện cường độ đều ấn thế giới quán quân tối cao tiêu chuẩn định, nếu là không hoàn thành Thi Minh liền cơm đều không cho ăn, còn động bất động khiến cho nàng cột lấy bao cát phạt chạy hai mươi vòng.

Năm gần đây thế cục cục cố ý phát triển nữ tử quyền anh này một truyền thống nhược thế hạng mục, vẫn luôn cấp Quốc Đội lãnh đạo tạo áp lực, cần thiết ở đại tái thượng bắt lấy một quả kim bài.

Ba năm tới, Đào Tinh Úy chỉ có một năm Tết âm lịch hồi quá gia. Thi Minh liền càng khoa trương, mỗi năm 365 thiên hoặc là ở Quốc Đội, hoặc là chính là ở thi đấu tràng quán, liền bạn gái cũng chưa thời gian nói qua một cái.

Chỉ cần Đào Tinh Úy ở huấn luyện, Thi Minh liền tuyệt đối ở bên cạnh nhìn chăm chăm, một chút thở dốc cơ hội đều không cho nàng lưu.

Tung tin vệt cái gì Thi Minh ngẫm đồng ý nàng nghĩ làm, còn có cái gì giúp nàng điều động nội bộ đại tái danh ngạch, kia đều là nói lung tung đạ!

“Người nha người, ta liền không gặp người với ai phục quá mềm. Người nói người còn xem như cái cô nương gia sao, lại quật lại ngạch, này xú tính tình cũng không biết với ai học.”

Đào Tinh Úy bên tai nghe được lời này, dừng một chút, lại cười cười.

“Ngô thúc, người nhưng đừng quá sớm đem nói thật, không chuẩn trên đời này liền thực sự có làm ta chịu thua người đâu?”

“Đến, ta đây liền lập tức buông tay về hưu về nhà mang tôn tử đi!”

-

Tần Thận đất trống không ở ngày này, Đào Tinh Úy đều mau đứng ở mép giường thành hòn vọng phu.

Sau lại phát hãn tiểu hào tin tức hãn cũng chưa lại hồi, chẳng sợ hỏi giả mù sa mưa đứng dẫn cùng bệnh tình tương quan sự cũng không trở về, tám phần là bị nàng phát kia trương tự chụp cấp khí trữ.

Thiết, này nam nhân còn nhỏ tâm nhãn.

Buổi tối 9 giờ, Đào Tinh Úy phòng bệnh lâm thời chuyển tiến vào một tiểu tử, hai mươi xuất đầu bộ dáng, hình như là cùng người đánh nhau từ thang lầu thượng ngã xuống, quăng ngã chặt đứt chân.

Nàng vị này tân bạn chung phòng bệnh lớn lên còn hành, bạch bạch nộn nộn, chính là lớn như vậy một nam nhân, đều động xong giải phẫu, còn vẫn luôn ở trên giường “Ngao ngao” kêu lên đau đớn.

Ồn ào đến nàng ốc nhĩ tử đau.

Hơn nữa nàng hôm nay tâm tình vốn dĩ liền không phải thực hảo ——

“Đừng kêu! Có phiền hay không!”

Nàng dùng sức mà một hiên chặn, nghiêng người che chắn nằm tới rồi trên giường.

Kia nam nhân bị dọa đến một ngốc, tức khắc cũng không kêu đau, khí cũng không dám lớn tiếng ra.

Hắn nhìn chăm chăm Đào Tinh Úy bóng dáng nhìn trong chốc lát, mới nhỏ giọng hỏi: “Bạn chung phòng bệnh? Ngượng ngùng, ta có phải hay không sảo đến người nghỉ ngơi?”

“Vô nghĩa!”

Nàng ở trong chăn mắng liệt nói.

Nam nhân ho nhẹ hai tiếng, đột nhiên cảm thấy giống như chỉ cần không kêu, trên đùi kỳ thật cũng không như vậy đau.

Vì thế hắn có thể chú ý trừ bỏ hẳn chân đau ở ngoài sự vật, tử như hẳn bạn chung phòng bệnh.

“Bạn chung phòng bệnh, xin hỏi người là nơi nào chiết nằm viện?”

Hắn cảm thấy đang hỏi lời này phía trước đến trước tự giới thiệu, bằng không không quá lễ phép, vì thế lại nói: “Nga đúng rồi, ta kêu Hàn Lê, là Hoa Đại thể dục hệ đọc đại nhị. Ta này chân a, nói ra thì rất dài, là ta huynh đệ bị người tái rồi, ta liền cùng ta huynh đệ liền đi tìm người nọ ước giá, ta đem người nọ đầu cấp đâm tường thượng, kết quả chính mình đâm không từ thang lầu thượng đâm xuống dưới thành như vậy. Nhưng là người đoán, sau lại ta huynh đệ là như thế nào thay ta báo thù sao?”

Đào Tinh Úy lật người lại: “Người làm nhảm sao?”

Hàn Lê thấy được Đào Tinh Úy oa oa mặt, ngấn ra một chút.

“Người..... Như thế nào biết ta là làm nhảm ha ha ha ha ha cách!”

“Thiếu năng trí tuệ.....”

“Người đâu, người còn chưa nói người tên là gì đâu?”

“Đào Tinh Úy.”

Đào Tinh Úy chỉ lo nhìn chăm chăm di động chờ áo khoác nhỏ hồi âm.

“Uy, vậy người là tay bị thương sao? Có phải hay không nấu ăn bằm đến? Bất quá liền người này trình độ, cũng nên cũng không cần nằm viện đi, có phải hay không các người nữ hài tử liền luôn là sẽ kiêu khí một chút ha ha ha ha ha ——”

Đào Tinh Úy trừng hăn một cái, nâng lên nàng kia chỉ bị thương tay, đe dọa nói: “Đánh người đánh, biết không?”

Đằng đằng sát khí.

Hàn Lê tức khắc túng nửa giây, hăn cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ bị này nhỏ nhỏ cái cô nương cấp hù dọa đến, gãi gãi đầu, lại không thể hiểu được cười ha ha lên: “Lừa ai đâu người cái tiểu cô nương, người gặp qua chân chính đàn ông đánh nhau là bộ dáng gì sao ha ha ha ha ha ha ——”

mdzz.

Đào Tinh Úy đang muốn mắng chửi người, Tần Thận liền hồi tin nhắn.

Nàng lập tức hết sức chăm chú mà tụ tập ở trên di động, không đếm xỉa tới cái kia thiếu năng trí tuệ bạn chung phòng bệnh.

Ta nam nhân áo khoác nhỏ: 【 ta đến bệnh viện. 】

Hắn ban ngày đất trống, giá trị chính là ca đêm.

Đào Tinh Úy “Hừ” mà từ trên giường nhảy lên.

“Bạn chung phòng bệnh, đã trẻ thế này người còn muốn làm gì đi?”

Đào Tinh Úy ở đi bác sĩ văn phòng trên đường xa xa gặp Tần Thận, hẳn chính mang theo một cái thực tập sinh triều phòng bệnh khu đi tới.

Nàng khí cũng không suyễn, lập tức ý ở lan can vừa làm cái tùy ý tán mạn tư thế, chờ đến Tần Thận trải qua, nàng một phen đi túm chặt hẳn cà vạt, đem hẳn cả người đều kéo đến chính mình trước mặt.

Không biết người từ nơi xa xem, còn tưởng rằng là bác sĩ Tần lan can thượng đông nàng.

“Bác sĩ Tần, người làm gì không trở về ta tin tức? Sinh khí lạ?”

Thanh âm quái hờn dỗi.

Sợ tới mức bên cạnh thực tập sinh đều sau này lui một bước, tính toán yên lặng ăn dưa, tĩnh xem này biến.

Hắn mới đến này bệnh viện một ngày, không nghĩ tới nơi này y hoạn quan hệ hài hòa đến thật sự có điểm ra ngoài hẳn dự kiến.

Tần Thận thượng thân không nhúc nhích, nâng nâng mi, nhàn nhạt mà nói: “Ban ngày đang ngủ, không thấy di động.”

Bác sĩ thường xuyên tam ban đảo, ngủ thời gian thường thường không quy luật, hướng chi Tần Thận này phía trước đã vội đến hai ngày hai đêm không chớp mắt.

“Gạt người nông, rõ ràng chính là sinh khí, còn không chịu thừa nhận.”

Tay nàng lại ở hẳn cà vạt thượng năm năm, một vòng một vòng, triển ở chính mình mu bàn tay thượng.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 6

Hàn Lê khó chịu: “Kéo như vậy thật làm gì? Ta lại không có nhìn trộm các người, có tội xấu.”

Đào Tinh Úy: “Người cay đôi mắt!”

Hàn Lê: “???”

Tần Thận nhíu hạ mi, đứng dậy, lạnh lùng hỏi: “Hôm nay có chỗ nào không thoải mái sao?”

“Có đi.”

Nàng nhìn hẩn vẻ mặt ngây ngô cười, cũng không biết chính mình đang nói cái gì.

Nàng dừng một chút, lại vội ở trước mặt hẩn bổ sung lấy lòng: “Bất quá ta vừa thấy đến người liền cái gì đều thoải mái.”

Cách vách giường Hàn Lê nghe được lời này có chút ghét bỏ, buồn nôn một trận, chen vào nói nói: “Bạn chung phòng bệnh, người nên sẽ không chính là bác sĩ Tần con dâu nuôi từ bé đi? Bằng không người có thể công nhà người người liêu nam nhân khác?”

Nàng vén rèm lên một góc, nhỏ giọng mà lộ đầu ra mắng: “Quan người đánh rằm a!”

Tần Thận duỗi tay tay để ở nàng trên vai, đem nàng ấn trở về màn nội, tức thanh nói: “Năm hảo, đừng lộn xộn.”

“Nga nga, hảo đát.”

Đào Tinh Ủy rụt hạ đầu, giây biến ôn nhu tiểu khả ái.

“Sau cuối tuần liền có thể hủy đi thạch cao, trong khoảng thời gian này vẫn là đến tĩnh dưỡng. Tay phải tận lực không cần sử lực, cũng không cần tùy ý đi lại.”

“Ân ân, ta đều nghe người.”

-

Tần Thận buổi sáng một vội xong, lái xe trở về một chuyến gia, chuẩn xác mà tới nói là hồi Tần lão gia tử gia.

Tần Thận chính mình sớm tại thứ sáu bệnh viện phụ cận mua một bộ nhảy tầng chung cư một người trụ, trừ bỏ định kỳ mỗi tháng về nhà ăn cơm, hẳn cơ bản sẽ không hồi bên này căn phòng lớn.

“Nha, thiếu gia đã trở lại, lão gia buổi sáng liền phân phó ta làm thật nhiều người thích ăn đồ ăn.”

A di vĩnh viễn là tòa nhà này trung nhất có tức giận người, ít nhất nàng thanh âm còn có thể làm Tần Thận mơ hồ cảm nhận được một chút gia cảm giác.

Tần Thương Hải mang theo kính viễn thị đang xem báo, đi xuống hoạt mắt kính, tầm mắt lướt qua kính viễn thị phiến, đánh giá mắt từ cửa đi vào tới Tần Thận.

Quy quy củ củ, trung công chính chính, thoạt nhìn cùng hẳn tuổi trẻ thời điểm một cái tính tình, khá tốt.

Phụ tử hai người ở cùng nhau ăn cơm, nói chuyện điểm học thuật thượng tình hình gần đây lúc sau, tựa hồ lại không có gì lời nói nhưng liêu.

Trong nhà này không khí trước sau như một tĩnh mịch.

Tần Thương Hải một lần nữa cầm lấy tạp chí tiếng Anh, lật cái trang, đột nhiên nhớ tới cái gì, trầm giọng hỏi: “Nghe các người trong viện người ta nói, gần nhất có cái nữ người bệnh ở truy người?”

Tần Thận trong tay chiếc đĩa đốn hạ, nói: “Không thể nào. Tiểu hài tử hồ nháo mà thôi.”

“Hồ nháo có thể nháo đến ta đều biết? Tốt nhất vẫn là nghĩ cách xử lý một chút, đừng đến lúc đó cấp càng nháo càng lớn.”

Tần Thận im lặng, không hé răng.

Tần Thương Hải chớp mũi xuy xuy, trên trán nếp nhăn xây thành một chồng, già nua trung tẩn hiện uy nghiêm.

“Ta cũng không phải phản đối người yêu đương, tương phản người tuổi cũng tới rồi, tuy nói công tác thượng không có gì đại thành tựu, nhưng cũng còn xem như ổn định, là nên có cái thích hợp hiện nội trợ giúp người chuẩn bị gia đình. Người này đầu tiên đến xứng đôi người, có thể giúp được với người vợ, còn không thể là người y quá người bệnh. Bằng không truyền ra đi, nhiều không dễ nghe.”

Tần Thận thông thả ung dung mà nuốt xuống trong miệng cơm, gác xuống chiếc đĩa, đứng lên: “Ta ăn no, chờ hạ bệnh viện còn có cái sẽ muốn khai. Ba, ta tháng sau lại đến xem ngài.”

Lão gia tử mặt dựng lên, ngăn không được có chút kích động: “A Thận, ta chỉ là không nghĩ người ở hôn nhân thượng dẫm vào ta vết xe đổ. Cùng không thích hợp người ở bên nhau, là sẽ không có hảo kết quả!”

Tần Thận đem dép lê thay cho, nhàn nhạt mà nói: “Ta biết, nhưng kia đảo còn không đến mức. Bởi vì ta tương lai khẳng định sẽ không, liền hài

tử mù mù là ai cũng không dám nói cho hắn.”

Lời này mang theo băng thử, nhưng hắn đối đãi chính mình phụ thân cũng luôn là kia một bộ không hề cảm xúc, điểm đến mới thôi thái độ.

“A Thận!”

Tần Thương Hải cứ việc tức giận, cũng chỉ đến từ hắn đi.

-

Giữa hè sau giờ ngọ, mặt trời chói chang vào đầu.

Đào Tinh Úy mỗi lần ở là Tần Thận trước mặt đáp ứng đến dễ nghe: Không làm cái này, không làm cái kia, ngoan ngoãn uống thuốc, bảo đảm nỗ lực phục kiện.

Nhưng lúc này mới không bao lâu, nàng lại chính mình trộm chuồn ra khu nằm viện, đi bệnh viện phụ cận tiệm bánh ngọt mua kem.

Ở Quốc Đội nàng ẩm thực bị khống chế đến thập phần nghiêm khắc, từ mười hai tuổi nhập đội lúc sau nàng ăn đến kem có thể đếm được trên đầu ngón tay, Thi Minh cùng Ngô Đại Long cũng chưa bao giờ cho phép nàng chạm vào bất luận cái gì rác rưởi thực phẩm.

Hiện tại tới rồi mùa hè, thừa dịp nằm viện thời điểm không ai nhìn, nàng nhưng thèm không được. Mỗi ngày giữa trưa cơm nước xong đều đến tới một cây kem, các loại hương vị thay phiên nếm.

Hôm nay là mạt trà vị, ngoài ý muốn so ngày hôm qua chocolate vị còn muốn ăn ngon.

Nàng giống nhau đều là ở bệnh viện dưới lầu xanh hoá công cộng khu vực ăn xong lại hồi phòng bệnh, đỡ phải bị tầng lầu bác sĩ hộ sĩ thấy. Nếu là

bọn họ ngày nào đó nói lời miện nói cho Ngô thúc, hẳn liền thật đến phái hộ công một ngày 24 giờ nhìn chăm chăm chính mình.

Nàng ngồi xồm trên mặt đất, tay trái nắm cuốn ống kem, mỹ tư tư mà liếm.

Trên đời này có thể làm Đào Tinh Úy cam tâm tình nguyện chịu thua đồ vật, trừ bỏ Tần Thận, sợ sẽ chỉ có kem.

“Thịch thịch thịch.”

Đột nhiên truyền đến khẩu xe pha lê thanh âm, liền ở bên tai.

Phía sau ngừng một chiếc màu đen xe hơi.

Đào Tinh Úy vội đứng lên quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến Tần Thận ngồi ở chủ điều khiển vị trí thượng, chậm rãi điều hạ ghế pha lê.

Nguyên lai này chiếc màu đen Audi xe là Tần Thận xe!

Nàng mới đầu nhìn thấy Tần Thận kia một giây vẫn là rất cao hứng, đột nhiên nghĩ đến đâu không quá thích hợp, ngốc một chút, liền chạy nhanh đem kem tàng tới rồi phía sau.

Chính là đã bị hẳn hiện trường trao bao.

“Ta cùng người đã nói, thiếu hút vào đường phân, tinh dưỡng thiếu đi lại, người còn nhớ rõ sao?”

Hắn ngữ khí nghiêm túc, nghe tới như là tâm tình không được tốt, thon dài mí mắt nửa rừ, lãnh chí đến có chút dọa người.

Nàng bất quá là ăn cái kem mà thôi, thế nhưng có thể làm hắn có lớn như vậy phản ứng.

Đào Tinh Úy gật gật đầu, lại liều mạng lắc đầu.

Hắn trầm khuôn mặt, bắt tay đuổi đến pha lê biên, triều nàng chỉ chỉ.

Đào Tinh Úy ngây dại.

Nàng tất cả khó xử, ngăn ngừn vài giây nội, luôn luôn thẳng tính nàng trong lòng thế nhưng bắt đầu rồi rằm lắc lư.

Cuối cùng ở Tần Thận cùng kem lúc sau, nàng vẫn là nghĩa vô phản cố mà lựa chọn người nam nhân này.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 7

Còn không có tới kịp nhiều hưởng thụ một giây, đầu đã bị hấn bàn tay nhẹ nhàng đẩy đi ra ngoài.

“Như thế nào còn đi theo ta?”

“Chẳng lẽ chúng ta không phải tiện đường sao? Ta là người người bệnh nha.”

“Ta còn có cuộc họp, tạm thời không trở về khu nằm viện. Người đi về trước đi, cẩn thận một chút tay.”

Đào Tinh Úy không cam lòng, đuổi theo hai bước đi lên: “VẬY người hiện tại muốn đi đâu?”

Tần Thận nghiêm trang: “WC nam sở. Muốn cùng đi sao?”

Đào Tinh Úy thẹn thùng địa chi ngô hạ, thế nhưng còn nổi lên tà tâm: “Ta, thật sự có thể chứ?”

Tần Thận:.....

Hấn đạ mặc tầ mắ lược quạ nà ng, nhìn thấy gì người, liền từ trong túi lấy ra một bao đóng gói đơn giản ướt khăn giấy, đưa cho Đào Tinh Úy.

“Trở về phía trước, trước sát sát miệng.”

Đào Tinh Úy nhận lấy, xé mở tới bán tín bán nghi hưởng ngoài miệng xoa xoa, tất cả đều là xanh mượt kem, xử lý lúc sau đều kết khối.....

Hắn cùng chính mình nói chuyện thời điểm là như thế nào ghen lại không cười?

Tần Thận đi trước toilet.

Nàng lại cúi đầu nghe nghe kia trương ướt khăn giấy, cùng vừa rồi hắn cấp chính mình sát chính là một cái hương vị.

Tặc dễ người.

Vừa quay đầu lại, Đào Tinh Úy liền đụng phải nghênh diện đi tới Ngô Đại Long.

Nàng chạy nhanh lại đem miệng tử mĩ mà lau một lần, đỡ phải lưu lại ăn kem dấu vết.

“Ngô thúc ——”

“Tiểu tổ tông, người như thế nào sẽ tại đây, ta còn đang muốn đi khu nằm viện tìm người đâu.”

Ngô Đại Long tháo xuống mũ, một đầu hãn, thở phì phò sắc mặt không lớn thoải mái.

Nơi này là phòng khám bệnh bộ, hắn liền tính ra xem chính mình hắn là cũng sẽ trực tiếp đi khu nằm viện.

“Ta còn hỏi người như thế nào sẽ tại đây đâu!”

Ngô Đại Long thở dài: “Hôm nay Nữ Đội dư dẫn đầu mang theo Phùng Lâm tới bệnh viện nghỉ thêm nha, ta này không phải tới cùng nhau hỗ trợ nhìn xem.”

Nghe được Phùng Lâm tên, Đào Tinh Úy âm thầm mắt trợn trắng: “Nhân gia Nữ Đội sự, người bận trước bận sau làm cái gì?”

Nhắc tới khởi cái này, Ngô Đại Long liền tới khí: “Còn không đều là người cái này tiểu tổ tông chọc họa! Ta cho người chùi đít đến bây giờ còn không có lau khô. Phùng Lâm cảm thấy trong đội đối với người hạ đến xử phạt quá nhẹ, mấy ngày nay tính toán cùng tỉnh thể dục cục lãnh đạo kêu oan cử báo đi, Quốc Đội lãnh đạo cùng nàng làm rất nhiều tư tưởng công tác cũng chưa dùng. Việc này nếu là một nháo đến thể dục cục đi, người cảm thấy còn có thể ăn được bọc đi sao?”

Đào Tinh Úy đưa bốn trên tay ướt khăn giấy, dựa vào lan can biên một bộ sự không liên quan mình bộ dáng.

“Kia từ nàng đi bá, nàng dù sao nhất am hiểu trong tối ngoài sáng cử báo, ta còn có thể ngăn được? Lúc ấy nàng cử báo ta cùng Thi Minh có việc, chính là cảm thấy ta nhiều lần tổng hợp xếp hạng đều ở nàng phía trên chướng mắt. Cái này nàng lại có cái gì có thể cử báo, đương nhiên sẽ không thiện bãi cam hươu lạc.”

Ngô Đại Long chống nạnh, loát loát trên trán thừa thớt lông tóc, đầu đại.

“Dù sao Nữ Đội dư dẫn đầu hôm nay là cùng ta bảo đảm, chỉ cần người hiện tại có thể qua đi cùng Phùng Lâm nói lời xin lỗi, nàng là có thể bảo đảm làm thông Phùng Lâm tư tưởng công tác, tuyệt đối sẽ không làm nàng đi thể dục cục đem sự tình nháo đại.”

“Xin lỗi? A, ta không đi ——”

Đào Tinh Úy không cần suy nghĩ.

Không có cửa đâu sự.

Phùng Lâm còn không có cho nàng, chưa cho thi giáo luyện xin lỗi đâu.

Thi giáo luyện tính lên đều là bị nàng cấp đuổi tới nước Mỹ đi, dựa vào cái gì trước làm nàng đi cho nàng xin lỗi?

“Tổ tông, ta cũng biết việc này người có ủy khuất, nhưng chúng ta trước nhân nhân đem này tra qua biết không?”

“Nhân nhân cũng đúng. Nhưng ta chính là sợ ta nhện không được, lại tấu nàng một quyền.”

Ngô Đại Long:.....

“Đào —— tinh —— úy!”

Trong đại sảnh vang lên bén nhọn tiếng kêu, từ thang máy vẫn luôn bay tới Đào Tinh Úy bên tai, lấy vận tốc ánh sáng tới gần.

Phùng Lâm hẳn là mới vừa bố xong hai viên nha ra tới, vừa thấy đến Đào Tinh Úy liền hùng hổ mà vọt lại đây.

Dư dẫn đầu ở nàng mặt sau kêu, căn bản kéo không được.

Đào Tinh Úy cười lạnh một tiếng, “Ngô thúc, người xác định xin lỗi hữu dụng? Liền nàng này hùng kính, dư dẫn đầu thật sự có thể nói phục được nàng?”

Ngô Đại Long cũng xấu hổ mà khụ khụ.

Đảo mắt công phu, Phùng Lâm đã vọt tới Đào Tinh Úy trước mặt.

Cùng trước kia cái kia cao ngạo Nữ Đội đội trưởng bất đồng, Phùng Lâm hôm nay vừa thấy đến Đào Tinh Úy, tròn mắt sau liền cùng trang lò xo dường như, giống đầu tiến hóa biến dị mẫu kim cương, sẽ ăn thịt người cái loại này.

“Đào Tinh Úy, mấy ngày nay người nhưng thật ra ở bệnh viện trốn đến rất nhàn nhã a! Liên đội cũng không dám hỏi, hiện tại biết túng?”

Đào Tinh Úy dùng ngón út đào hạ ráy tai, lại lười biếng mà chỉ chỉ nàng rằng: “Tân răng giả làm được khá tốt, cư nhiên không lọt gió.”

Phùng Lâm lỗ mũi lập tức mở rộng gấp đôi, ly mẫu kim cương hình tượng lại gần một bước.

“Đào Tinh Úy người tm có phải hay không lại muốn đánh nhau!”

“Không sao cả a.”

Đào Tinh Úy miệng một oai, cũng là nói đến là đến.

Nàng còn thừa một bàn tay, một cái tay khác thượng thạch cao không hủy đi, nhưng cùng loại người này đánh lộn, lại không phải quyền trên đài cạnh kỹ, liền không cần chú ý nhiều như vậy.

Huống hồ nàng có mù quáng tự tin, đối phó Phùng Lâm, chỉ một quyền đầu là đủ rồi.

Phùng Lâm chẳng qua là tư lịch tương đối lão, nếu là thật luận thực lực bài, Nữ Đội nhiều đến là người có thể thể thân nàng cái này đội trưởng vị trí.

Hai người dính ở bên nhau đang muốn tư đánh, Ngô Đại Long cùng dư dẫn đầu chạy nhanh lại đây tể đến trung gian tới khuyên giá.

“Các người hai cái làm gì đâu! Đây cũng không phải là ở trong đội, đây là ở đại bệnh viện! Chúng ta trong đội sự ngàn vạn đừng mất mặt ném đi ra bên ngoài!”

“Đều cho ta dừng tay, còn không có kỷ luật có phải hay không? Trong đội như thế nào mang các người ngày thường!”

Ngô thúc phụ trách cán Phùng Lâm.

Dư dẫn đầu túm Đào Tinh Úy.

Nhưng khuyên can việc này đi, vốn dĩ đánh nhau người có năm thành muốn tấu đối phương tâm, sau đó càng là bị khuyên, này hỏa khí liền chính là bị phiến tới rồi mười thành mười.

Đào Tinh Úy chính là loại người này.

Nàng vốn dĩ chính là tướng tùy tiện đánh đánh, nhưng nhìn đến Phùng Lâm bị Ngô thúc ngăn đón gương nanh múa vuốt, còn ngộ thương rồi Ngô thúc vài cái.

Mẹ nó. Thật muốn đem nàng miệng đầy nha đều cấp bạo.

Nhưng trước mắt lâm vào cục diện bế tắc, ai cũng đánh không đến ai.

Đào Tinh Úy bỗng nhiên liền đứng ở tại chỗ bất động.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 8

Nam nhân a.

Tần Thận nhìn mắt Ngô Đại Long, nhắc nhở nói: “Người chất nữ nói nàng đi bất động.”

Ngô Đại Long lên tiếng, liền chạy nhanh đi trên giường bệnh cũng lên Đào Tinh Úy.

“Cảm ơn bác sĩ a, ta đây liền đưa nàng về trước phòng bệnh, bảo đảm hảo hảo giáo dục nàng, sẽ không lại gây chuyện, cho người chọc phiền toái.”

Tần Thận gật đầu.

Vì thế, Đào Tinh Úy chỉ phải ghé vào Ngô Đại Long trên vai, tâm bất cam tình bất nguyện mà rời đi Tần Thận tầm mắt.

Nàng cảm thấy lớn như vậy cá nhân còn phải công đi, ở bệnh viện ngại nhận người mắt, qua một lát liền chính mình vồ vồ mông nhảy xuống tới.

Ngô Đại Long còn sờ không được đầu óc: “Tiểu tử tông người rốt cuộc là chuyện như thế nào? Người rốt cuộc thương không bị thương? Vẫn là người đầu động kinh? Ta khi nào mượn mấy trăm vạn vay nặng lãi? Còn có cái kia cửa hàng bán hoa, lần trước liền hỏi người tới? Đều là cái gì lung tung rối loạn, người đều nói cho ta nghe một chút đi rõ ràng!”

Đào Tinh Úy lỗ tai ngứa, gãi gãi.

Tuy rằng nói Phùng Lâm đánh không lại nàng, nhưng đánh nhau nào có không bị thương, trên vai trên đùi va va đập đập luôn là có, thói quen sưng hai ngày liền không có việc gì.

“Ngô thúc, ta vừa ý cái kia bác sĩ, có một số việc đành phải ủy khuất ủy khuất người, biết không?”

“Người này.....”

Ngô Đại Long sừng sốt hạ, tức khắc liền mềm lòng sửa lại khẩu: “Kia cũng đúng đi.”

Chính hẳn tuổi trẻ thời điểm là cái quyền anh tay, hiện tại lại mang theo Đào Tinh Úy, xem như có thể lý giải này một hàng nữ động viên, cũng là thấy được nhiều.

Giống nhau xuất ngũ sau gả đến tốt nữ vận động viên, hoặc là là luyện nhảy cầu đáng người hảo, hoặc là là luyện thể thao đáng người cùng bộ dạng đều hảo, hoặc là là thật sự vận khí tốt, ở trong đội bên trong liền tìm đến cùng chính mình tâm ý tương thông người.

Phàm là bên ngoài bình thường điểm nam nhân, làm sao thích suốt ngày tay đấm chân đá nữ nhân, đều là thích đem nũng nịu hiền huệ cưới về nhà.

Vì thế hẳn nghĩ nghĩ, từ nhĩ sau móc ra một cây yên, lời nói thắm thía mà đối Đào Tinh Úy nói: “Tiểu tử tông, chơi chơi là đến nơi, nếu là ngày nào đó thật ở bên nhau, cũng đừng quá để ở trong lòng.”

“Vì cái gì?” Đào Tinh Úy khó hiểu.

“Loại này không ở chúng ta trong vòng người, không dễ dàng chân chính đi lý giải người khó xử, hẳn nếu là có này thời gian rồi, còn không bằng tùy tiện tìm cái nữ hộ sĩ nữ lão sư gì đó kết hôn phương tiện. Người thật cho rằng thế giới quán quân là như vậy dễ làm? Quang trả giá huấn luyện thượng nỗ lực còn không đủ, này sau lưng đại giới, nhưng lớn lý ——”

Đào Tinh Ủy có chút tích cực lên, nàng vẫn là không quá minh bạch.

Này đánh quyền cùng tìm lão bà lại có cái gì quan hệ, ở nàng xem ra này căn bản là là hai ký hiệu sự.

Ngô Đại Long run lên khói bụi, nặng nề mà chụp đem nàng bả vai, cười nói: “Tiểu nha đầu, còn nộn đâu người. Chờ người nào một ngày có thể đại biểu chúng ta quốc gia đứng ở tối cao đài lãnh thưởng thượng xướng quốc ca thời điểm, người liền gì đều minh bạch, biết không.”

Ngô thúc người này ngày thường sống được tháo, nhưng đôi khi liên thích ra vẻ thâm trầm —— đặc biệt là này nghiện thuốc lá đi lên thời điểm.

Phóng chừng thế hệ trước vận động viên đều có này tật xấu.

Nàng giống nhau nghe qua cũng liền đã quên.

Từ nhỏ trong đội mọi người đều nói cho nàng, đứng ở cái kia tối cao đài lãnh thưởng là một kiện cỡ nào quang vinh sự tình. Chính là so với đứng ở cái kia tối cao đài lãnh thưởng, nàng hiện tại nhưng thật ra càng hy vọng có thể đứng ở Tần Thận trong lòng.

Nàng cũng biết giống Tần Thận sở quá sinh hoạt, cùng chính mình ngày thường sinh hoạt có rất lớn khác biệt, trời nam đất bắc sờ không được biên, đại khái chính là Ngô thúc nói “Hai cái vòng luẩn quẩn”.

Nhưng nàng hiện tại không phải cùng Tần Thận vượt biên sao?

Hơn nữa nàng trong xương cốt chính là cái không tin tà người, thích cái gì liền làm cái đó, cái gì trở ngại đều không phải chuyện này.

Nàng đến bây giờ vẫn là cảm thấy: Nỗ nỗ lực, Tần Thận hẳn là có thể thích thượng chính mình. Ân.

-

“Đây là tiêu sừng dược, hộ sĩ trạm có rượu sát trùng, đều đưa đến mười tám giường. Sau đó người lại đi thiết bị thất lấy hai túi khối băng, cùng nhau đưa qua đi.”

Thực tập sinh tiếp nhận Tần Thận dược, một bên nhớ kỹ hẳn nói, một bên nghiêm túc gặt gặt đầu, lại có chút hoang mang hỏi: “Bác sĩ Tần, ta nhớ rõ mười tám giường là thứ năm xương bàn tay gãy xương, mấy thứ này là cho nàng miệng vết thương nhiễm trùng dùng sao? Chính là, ta nhớ rõ nàng miệng vết thương giống như đã sớm không nhiễm trùng, chẳng lẽ là bệnh tình có lặp lại?”

Tần Thận không có trả lời.

“Ta trước tan tầm, vất vả người.”

Thực tập sinh nghiêm nghị, “Không vất vả!”

Dù sao bác sĩ Tần chưa bao giờ chủ động phân phó hẳn làm việc, có thể tự mình phân phó đều là chuyện quan trọng, chỉ cần làm theo là được.

Vì thế thực tập sinh tung ta tung tăng mà liền chạy tới thiết bị thất, lại đi hộ sĩ trạm cầm rượu sát trùng, cuối cùng chạy tới mười tám giường đưa dược.

Kết quả phát hiện đại buổi tối, mười tám trên giường cư nhiên không có người.

Hắn đang muốn đi thông tri Tần Thận, nhưng phát hiện Tần Thận cũng đã tan tầm chạy lấy người.

.....

Mùa hạ đông tố luôn là tới thực cấp.

Tần Thận không mang dù, vội vàng đi đến bên cạnh xe chuẩn bị tan tầm về nhà.

Kéo ra cửa xe.

Phát hiện cửa xe như là bị thứ gì ngăn chặn.

Vừa thấy, là ngòi xôm hãn cửa xe bên Đào Tinh Úy.

“Bác sĩ Tần ~”

Trận này mưa to hạ hai phút, đã đem nàng tóc xối đến nửa ướt, giống một con không nhà để về tiểu nãi miêu.

“Đi vào trước.”

Đào Tinh Úy “Hừ” mà liền từ chủ điều khiển cửa xe chui vào đi, bỏ tới rồi ghé phụ vị trí thượng.

Tần Thận đóng cửa xe.

Hạt mưa quá lớn, chỉ phải đem cửa sổ xe cũng đều cấp diêu thượng.

Bên trong xe lập tức liền an tĩnh xuống dưới.

Bởi vì trận này thành linh xảy ra mưa to, bệnh viện mấy cái xuất khẩu đột nhiên đều chen đầy xe, bên ngoài không ngừng truyền đến vài tiếng ô tô tiếng còi, bảo an chống ô che chỉ huy khởi giao thông, mới miễn cưỡng vì xe cứu thương nhường ra một con đường.

Một mảnh hỗn loạn.

So với hiện tại khai ra đi xếp hàng kẹt xe, hiển nhiên ngừng ở nguyên lai vị trí đợi mưa tạnh, tới càng vì thực tế.

“Lại đi ra ngoài ăn vụng kem, gặp được nửa đường trời mưa?”

Hắn lạnh lùng trong giọng nói lộ ra như vậy điểm châm chọc hương vị.

“Ta không ăn vụng kem.”

Đào Tinh Úy kêu rên một tiếng, lại nhếch môi hì hì cười, bò đến hắn bên tai lặng lẽ nói: “Bác sĩ Tần, ta là chuyên môn tới ăn vụng người. Thật sự.”

Tần Thận đạm đạm cười.

Hắn lại cười.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 9

“Ai u uy bạn chung phòng bệnh người trước đỡ ta lên một chút, ta liền nói cho người ‘lạ xưởng’ là có ý tứ gì ha ha ha ha ha ha ha ——”

Đào Tinh Úy mắng hăn một câu “Xứng đáng”.

Nàng thật không biết Hàn Lê người này mỗi ngày trừ bỏ “Ha ha ha ha ha” còn sẽ làm gì.

Kỳ thật nàng cũng không phải rất muốn biết đáp án, nàng chỉ nghĩ nhiều tìm điểm đề tài có thể cùng Tân Thận trò chuyện mà thôi.

Nàng quản lạ xưởng rất cuộc là có ý tứ gì đâu!

Không bao lâu, phòng bệnh tiến vào cả người cơ bắp nam nhân, mỗi người lưng hùm vai gấu, chỉ là đứng kia bất động liền đủ để cho người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Hàn Lê lập tức cũng không dám cười, nuốt nuốt nước miếng, chỉ cảm thấy này vài người tiến vào thời điểm, bên ngoài ánh sáng đều tối sầm một đoạn, nguyên bản còn tính rộng mở hai người phòng bệnh lập tức liền trở nên chen chúc.

Sau đó này ba người liền đồng thời vây tới rồi Đào Tinh Úy mếp giường, Đào Tinh Úy lập tức đã bị tô đậm thành viên bất lực nhỏ yếu đậu miêu.

Trong đó một người nam nhân càng là dùng tay đi đẩy Đào Tinh Úy một phen, thoát nhìn sức lực rất lớn.

Hàn Lê cứ việc cảm thấy những người này không dễ chọc, có điểm sợ hãi, nhưng thân là một người nam nhân cũng không thể trơ mắt mà làm nữ hài tử chịu khi dễ, vì thế nhảy ra: “Uy, các người là ai? Rốt cuộc tương đối nàng làm gì.....!”

Đào Tinh Úy cũng dùng nắm tay đi đấm hạ nam nhân kia.

Giây tiếp theo, không khí thay đổi bất thường.

Hỉ nhạc hoà thuận vui vẻ.

“Sư huynh, các người như thế nào tới, ta còn tưởng rằng các người sớm đem ta cấp đã quên đâu.”

“Vui sướng, không nghĩ tới người trụ nhà này bệnh viện hoàn cảnh khá tốt a.”

“Này đều nửa tháng đi đến có, có hay không tưởng chúng ta?”

“Ta nhưng thật ra còn hảo, chính là a thâm hãn nói hãn mỗi ngày đều tưởng người ——”

“Uy, người đừng nói bậy, ta đó là thuộc về bình thường tưởng niệm, lại nói ta chính là tướng tiểu sư muội làm sao vậy! Dựa, người còn ghen tị không thành?”

Vưu bản, Trương Lai Siêu, Vương Sâm ba cái đều là Quan Quân Đội sư huynh, mấy năm nay vẫn luôn cùng nàng cùng nhau huấn luyện, lẫn nhau chi gian đều là nhìn lớn lên.

Ngày thường huấn luyện tương đối khẩn trương, tới gần đại tái sự, Quan Quân Đội huấn luyện liền càng khẩn trương. Hôm nay hãn là Quốc

Đội một tháng một lần mở ra ngày, cho nên mấy cái sư huynh có rảnh, lại đây cùng nhau đến bệnh viện xem chính mình.

Hàn Lê là thể dục hệ học sinh, tuy rằng ngày thường chủ công chính là thể dục dạy học phương diện, đối quyền anh vận động không quá chú ý, nhưng là cẩn thận phân biệt, cũng không đến mức nhận không ra Vương Sâm —— năm nay thượng nửa năm vừa mới ở Luân Đôn cầm quyền anh thể cầm 78 kg cấp quán quân tân tinh.

“Người là Vương Sâm, chính là..... Cái kia tiểu quyền vương!”

Hàn Lê kinh hô lên, “Không đúng không đúng, người không phải là vương bản đi, thượng giới thể vận hội Olympic ta nhớ rõ người cầm một khối nam tử quyền anh ngân bài, không sai đi!”

Hàn Lê có chút kích động, còn không có tới nhớ rõ muốn ký tên, lại lần nữa loát loát ý nghĩ, “Các người vừa rồi nói Đào Tinh Úy..... Là các người tiểu sư muội, kia nàng chẳng phải là.....”

Vương Sâm cười cười, không chút nào bủn xỉn mà thối phòng: “Đào Tinh Úy —— quốc nội sẽ đánh quyền lớn lên đẹp nhất, lớn lên đẹp trung nhất sẽ đánh quyền.”

Hàn Lê một hơi liền không suyễn đi lên: “Cho nên nàng!! Là đánh quyền! Cùng các người giống nhau!! Ngạo tào ngạo tào ngạo tào, không thể nào, nàng lớn lên như vậy nhỏ cái! Nàng như thế nào sẽ đánh quyền đâu! Liên tính nàng thật là quyền anh Quốc Đội người, các người xác định nàng thật không phải các người đội cổ động viên khiêu vũ?!”

Hắn là kiên quyết không tin, cùng phòng nữ bạn chung phòng bệnh cư nhiên là quyền anh tay, vẫn là Quốc Đội người!

Đào Tinh Úy bất đắc dĩ mà cười cười, không lý Hàn Lê, lại đối mấy cái sư huynh oán giận nói: “Sư huynh, như thế nào tới xem ta cũng không

mang theo một chút ta thích ăn đồ vật, một đám đều nhỏ mọn như vậy.”

“Nay chúng ta ca mấy cái là tới xem người, nhưng là càng quan trọng nhiệm vụ là đem người mang về Quốc Đội đi, cho nên liền không mặt khác mang ăn, mang đến mang đi nhiều phiền toái, người trực tiếp trở về là có thể ăn cái đủ!”

Đào Tinh Úy vừa nghe đến muốn mang nàng về nước đội, lập tức về mặt kháng cự: “Về nước đội? Ta không quay về, tay của ta còn không có hảo đâu! Không trở về không trở về không trở về.....”

Nàng nếu là trở về, Tần Thận nên làm cái gì bây giờ?

Nàng đều còn không có phao đến hẳn đâu!

“Vui sướng người xem ra là thật sự đã quên, CNTV-5 vốn dĩ ước hảo cùng chúng ta quyền anh Quốc Đội chụp một cái áo vận lúc trước chuẩn bị chiến tranh phim tài liệu, thi giáo luyện còn ở thời điểm, liền cùng bên kia phóng viên đáp ứng xuống dưới, muốn trọng điểm quay chụp Quan Quân Đội bộ phận, người lại là chúng ta Quan Quân Đội trước mắt duy nhất một cái Nữ Đội viên, này part nhưng thiếu không được người. Phim phóng sự nhiều nhất hai ngày liền chụp xong rồi, mặt trên đặc biệt chỉ thị làm người về đơn vị hai ngày, phối hợp xong quay chụp lúc sau lại hồi bệnh viện, đã làm Ngô thúc cùng trong viện chào hỏi qua.”

Vương Sâm thực kiên nhẫn mà cùng nàng giải thích.

“Hai ngày nói, cho ta suy xét suy xét.....”

Trương Lai Siêu cười cười nói: “Vui sướng, người này tay thoạt nhìn cũng không có gì tật xấu, hơn nữa bởi vì này chỉ tay người đều năm nửa tháng còn chưa đủ? Có phải hay không này bệnh viện có cái gì người luyện tiếc người? Nên sẽ không chính là cách vách giường tiểu tử này đi?”

Đào Tinh Úy hắc tuyến: “Sao có thể! Sư huynh người đừng nói bậy, ta đôi mắt còn không có hạt!”

Hàn Lê nghe xong, lại ở một bên lại ngây ngốc mà gãi gãi đầu.

“Hào, sư huynh mấy cái giúp người dọn dẹp một chút đồ vật, chạy nhanh đi, phía dưới trong đội xe còn đang chờ đâu, chúng ta sư huynh muội có chuyện trên xe chậm rãi nói.”

Đào Tinh Úy sau lại cơ hồ là bị mấy cái sư huynh nâng đi xuống.

Nàng ở trên xe bất lực mà nhìn khu nằm viện đại lâu, như thế nào liền đồn sinh một loại tội phạm ngồi xe cảnh sát trở về ăn lao cơm cảm giác.

Nàng lấy ra di động, không ngừng mà mở ra tin nhắn giao diện, nghĩ nghĩ, vẫn là đã phát một câu: 【 bác sĩ Tần, ta có chút việc đến rời đi bệnh viện, hậu thiên thấy! 】

Trương Lai Siêu ngồi ở nàng mặt sau, vẫn luôn nhìn nàng cầm di động thờ ngẩn than dài, ngắm vài lần cái gì cũng chưa ngắm đến, trêu ghẹo nói: “Ồ với ai vĩnh liêu đâu? Ta xem người mau rồi rằm thành bó dây thừng.”

Vưu bản cũng chen vào nói: “Ta cũng cảm thấy, vui sướng, người nói người có phải hay không ở bệnh viện dài lâu rồi, nước thuốc vào đầu óc, đều tiến hóa ra Lâm Đại Ngọc khí chất.”

“Ta mới không có!”

Nàng rõ ràng là thanh xuân vô địch mỹ thiếu nữ hảo đi?

“Vậy người nói, như thế nào kêu người lâm thời ra cái viện về đơn vị, sao liền như vậy biệt biệt nữ nữ?”

Vương Sâm tâm tương đối tế, khụ khụ, yên lặng mà trình thám nói: “Ta vừa rời ở bệnh viện nhìn đến, vui sướng chủ quản bác sĩ là Tần Thận.”

“Tần Thận? Ai a? Tên này nghe tới có điểm quen tai a!”

“Dựa! Sẽ không chính là 6 năm tiến đến chúng ta trong đội thực tập cấp vui sướng đối tã giấy cái kia đi!”

Đào Tinh Úy lướt qua nửa cái thùng xe liền đi tẩu Trương Lai Siêu một quyền, “Cái gì tã giấy! Không hiểu đừng nói bậy! Băng vệ sinh! Kia ngoạn ý kêu băng vệ sinh!”

Đào Tinh Úy yêu thầm một cái thực tập đội y 6 năm sự, cùng nàng quan hệ tốt mấy cái sư huynh đều biết, còn luôn là động bất động liền lấy cái này ngành tới cùng nàng nói giỡn. Bọn họ vẫn luôn cho rằng cái kia thực tập đội y đều là Đào Tinh Úy phán đoán ra tới, không nghĩ tới thật sự xác có một thân!

Trương Lai Siêu chụp đem đùi, “Vui sướng người không nói sớm! Nếu là sớm biết rằng thực sự có người này, còn cùng chúng ta ở một cái thành thị, sư huynh mấy cái nói cái gì trời cũng đến cho người trời tới! Sau đó ấn đầu của hần cho người đem sự làm!”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 10

Chủ trì hội nghị phó chủ nhiệm mới từ khác bệnh viện điều tới, cũng không phải thực hiểu biết phòng đồng sự tình huống, vẻ mặt oán giận.

Hạ Hải ở bên cạnh giải thích: “Phó chủ nhiệm người đừng đa tâm, Tần Thận người này là thoát nhìn không được tốt tiếp cận, nhưng hẳn cũng không phải cái loại này sẽ so đo người, hôm nay mở họp loại tình huống này cũng là trường hợp đặc biệt, hẳn kỳ thật là một cái đặc biệt cần trọng tiếng lành đồn xa bác sĩ. Lần này tám phần chính là không nín được, ngồi xôm cái nào hổ đi.”

Lời nói đang nói, mấy cái bác sĩ liền gặp phải thường xuyên đi theo Tần Thận bên người thực tập sinh.

Hạ Hải kỳ thật cũng cảm thấy việc này có điểm khác thường, trước một giây còn khuyên phó chủ nhiệm, sau một giây liền đem hẳn kéo đến một bên sốt ruột hỏi: “Các người sư phó đi đâu? Chờ một chút đã có thể đến phiên hẳn ngồi phòng khám bệnh giao ban ——”

Thực tập sinh có một nói một: “Vừa rồi còn ở lâu một phòng điều khiển kia thấy hẳn. Nói là có đột phát tình huống, hình như là ở tìm một cái người bệnh.....”

-

Hạ Hải cùng thực tập sinh tới rồi toàn bộ khu năm viện nơi phòng điều khiển tới tìm Tần Thận, Tần Thận đang từ phòng điều khiển nặng nề mà đóng cửa lại đi ra, cả người nhìn đều có chút không lớn thích hợp.

Rõ ràng vẫn là kia khối băng mặt, nhưng như thế nào cảm thấy muốn cùng tuyết lở.

Hạ Hải kêu hấn một tiếng, hấn không ứng, trực tiếp tránh ra.

Tới gần người thời điểm còn cảm thấy một cổ hàn khí bức người, cùng mới từ hầm băng ra tới đường như.

Quái khiếp người.

Hạ Hải này nam nhân luôn luôn bát quái, hơn nữa đối Tần Thận sự càng là bát quái, không khỏi tò mò: “Người đoán đoán hấn là ném cái gì bảo bối đồ vật, một hai phải bỏ qua một bên nhiều người như vậy hội nghị một người tới phòng điều khiển tìm?”

Thực tập sinh lắc đầu.

Vì thế vốn dĩ tìm được rồi Tần Thận muốn đi, Hạ Hải lôi kéo thực tập sinh cùng nhau đi vào nhìn cái đến tột cùng.

“Vừa rồi bác sĩ Tần lại đây nhìn cái gì? Chúng ta là hấn đồng sự, tưởng giúp hấn cùng nhau tìm xem.”

Phụ trách quản lý phòng điều khiển bảo an đại thúc ngủ trưa không ngủ tỉnh, nhìn đến lại tới hai người, trong lòng phiền, không đi lưu trình, gục xuống mí mắt trực tiếp click mở vừa mới điều lấy video cho bọn hấn xem, nằm sấp xuống tiếp tục ngủ.

Trên màn hình hình ảnh dừng hình ảnh ở khu năm viện 609 cửa phòng bệnh, buổi sáng 10: 05, chỉ có mấy người y tá nhân viên đi lại, thoạt nhìn cũng không có cái gì dị thường.

Ngay sau đó ba cái cao lớn tráng nam nhân liền từ 609 phòng bệnh đi ra, hai cái nam xách theo đồ vật, một cái khác nam từ phòng bệnh bối ra

một tiểu nha đầu.

Tiểu nha đầu thoạt nhìn cùng người nam nhân này thực thân mật, lại là lạc cổ, lại là véo bả vai.

Nam nhân thường thường cũng bắt tay duỗi đến nàng trên đầu nhẹ nhàng mà đánh vài cái, nháo qua đi tiểu nha đầu tựa hồ là có chút mệt mỏi, dứt khoát liền an tâm mà nghiêng đầu ghé vào nam nhân trên vai.

“Này không phải Đào Tinh Úy sao?! Ta dựa!”

Hạ Hải bác sĩ là phát hiện cái gì đến không được sự.

Thực tập sinh đẩy đẩy mắt kính, lập tức thái độ nghiêm cẩn báo ra tương quan tin tức: “Mười tám giường người bệnh là thứ năm xương bàn tay gãy xương, thêm mấy chỗ đập ngoại thương, ngày hôm qua bác sĩ Tần còn làm ta cấp mười tám giường đưa quá dước.”

Hạ Hải liếc mắt nhìn hẳn: “Ta nói không phải cái này. Bất quá người vẫn là Tần Thận hảo đồ đệ a.....”

“Cảm ơn hạ bác sĩ khích lệ, ta sẽ tiếp tục nỗ lực!”

Hạ Hải kích động mà nói: “..... Chuyện này trọng điểm là, trọng điểm là Tần Thận chuyên môn chạy đến phòng điều khiển tới xem Đào Tinh Úy a! Người nhìn đến hẳn vừa mới đi ra ngoài kia phó biểu tình sao? Người rốt cuộc hiểu hay không cái này điểm a! Ta cảm giác lão Tần hai mươi tám năm qua đều bị phong ấn tình đậ, rốt cuộc muốn ở ta chứng kiến cùng dưới sự trợ giúp nở rộ!”

Thực tập sinh có chút hồ thẹn: “Cái kia..... Hạ bác sĩ, ta kỳ thật vẫn là không hiểu lắm.”

“Không nói, ta phải chạy nhanh đem bức này chuyện tốt nói cho ta muội đi!”

-

Quyền anh Quốc Đội huấn luyện căn cứ.

“Xem nơi này, chính là chúng ta Quan Quân Đội đội viên ngày thường huấn luyện tràn quán, Quan Quân Đội trước mắt có tám gã đội viên, liền cấp quan trọng đi lên nói cơ bản phân bố tương đối đều đều, bởi vì mỗi cái vận động viên đương thời trạng huống điều kiện đều bất đồng, ngày thường giáo luyện cho bọn hắn đâu định chế huấn luyện kế hoạch cũng bất đồng, giống bao cát loại này cơ sở huấn luyện thiết bị đều là từng người đối ứng.”

Ngô Đại Long khó được đem Quốc Đội dẫn đầu một bộ chế phục đều ăn mặc chỉnh chỉnh tề tề, đi theo cameras, dùng một ngum không quá tiêu chuẩn tiếng phổ thông hướng thể dục kênh phóng viên giới thiệu quyền anh Quan Quân Đội tình huống.

Phóng viên nhìn đến một con thoát nhìn tương đối tiểu nhân bao cát, hỏi: “Kia cái này bao cát hẳn là Đào Tinh Úy đi? Nghe nói nàng là hiện tại toàn bộ Quan Quân Đội tuổi nhỏ nhất, hơn nữa là duy nhất một cái nữ quyền tay đúng không?”

Giống nhau tới phỏng vấn phóng viên đều đối Quan Quân Đội nữ quyền tay phá lệ cảm thấy hứng thú, Đào Tinh Úy hiện tại tuy rằng trên danh nghĩa là Nữ Đội người, nhưng là trong đội vẫn là quyết định đem nàng cảm đến Quan Quân Đội tham gia phim phóng sự thu, bày ra đương đại nữ vận động viên không giống nhau phong thái.

Ngô Đại Long cười cười: “Nàng xác thật là tuổi nhỏ nhất, bất quá nàng ngày thường yêu nhất dùng chính là kia chỉ 80 kg, này chỉ chỉ là nhiệt thân dự phòng, nhưng đừng xem thường nàng, nha đầu hồ đầu.”

Làm phim phóng sự trung cái này màn ảnh bối cảnh tường, Đào Tinh Úy cùng một các sư huynh song song đứng chung một chỗ, tay trái trong túi còn trộm vuốt di động.

【 bác sĩ Tần, ta thật là về nhà làm việc, ông nội của ta bảy mươi đại thọ muốn chụp ảnh gia đình! 】

【 ta độc thân! Ta bảo đảm không có chân trong chân ngoài bắt cá hai tay! Gọi điện thoại cái kia nam ta căn bản không quen biết! Chính là trên đường một nhật được ta di động kẻ điên! 】

Trở lên là đêm qua Đào Tinh Úy chia Tần Thận tin tức, đến bây giờ vẫn ở vào chưa hồi phục trạng thái.

Nàng lại cúi đầu thở dài một hơi, có vẻ có chút nhắc không nổi kính.

Trương Lai Siêu nhón chân, vui sướng khi người gặp họa mà duỗi tay đi vỗ vỗ Đào Tinh Úy, gân cổ lên nhỏ giọng nói chuyện: “Uy, vui sướng, người bác sĩ Tần sau lại lý người sao?”

Đào Tinh Úy quay đầu lại liền giết hấn liếc mắt một cái, khuỷu tay hung hăng mà đánh hạ hấn bụng, hung thần ác sát: “Mẹ nó đừng tới phiền ta! Trương Lai Siêu, ta về sau thấy người một lần đánh người một lần!”

Một bên vưu bản nhỏ giọng trêu chọc: “Vui sướng, người xác định người có thể đánh thắng được siêu hạt sao?”

Này cấp quan trọng kém nhưng không ngừng một bạc.

“Đánh không lại còn có thể độc, độc bất tử liền thiên!”

Đào Tinh Úy còn làm cái cắt cổ động tác.

Một đội sư huynh toàn cười vang, lẳng là không banh trụ.

Màn ảnh từ nơi xa chụp được một màn này, phóng viên cũng nghe tiếng đã đi tới quay chụp.

Loại này trong lúc lơ đãng quay chụp đến sinh hoạt chi tiết, là nhất có thể thể hiện chính một cái đoàn đội phong mạo, đặt ở phim phóng sự trung cũng coi như là lượng điểm.

“Đại gia có thể cảm nhận được, Quan Quân Đội cũng không có chúng ta trong tưởng tượng như vậy nghiêm túc, tương phản không khí còn đặc biệt hoạt bát, phải nói các đội viên đối lúc này đây tư cách tái đều rất có tin tưởng, chúng ta cũng hy vọng có thể tại hạ một lần thế vận hội Olympic thượng nhìn đến bọn họ bước lên đài lãnh thưởng thân ảnh.”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 11

Đào Tinh Úy trừng mắt tròn tròn mắt to, không rõ nội tình gật gật đầu, cũng không biết Hạ Hải xem diễn ánh mắt rốt cuộc là nơi nào xảy ra vấn đề.

Bất quá, nàng vẫn là rất vui lòng đi an ủi Tần Thận.

Cầu mà không được.

Không bao lâu.

Tần Thận buổi tối kiểm tra phòng thời điểm liền thấy được Đào Tinh Úy, hẩn đứng ở cửa phòng bệnh giật mình, liền đi qua đi dựa theo lệ thường cho nàng đăng ký bệnh tình, kiểm tra tay phải thượng thạch cao.

Hai ngày này vừa lúc Hàn Lê cũng trong nhà có sự, lâm thời về nhà.

Phòng bệnh chỉ còn lại có bọn họ hai người.

Đào Tinh Úy mỉm cười nhìn Tần Thận, dùng tay đi kéo kéo hẩn áo blouse trắng, thanh âm tinh tế: “Bác sĩ Tần, ta hai ngày này, thật sự đặc biệt đặc biệt đặc biệt đặc biệt mà tưởng người. Người có hay không tưởng ta nha?”

Tần Thận ánh mắt đi xuống thoáng nhìn, lạnh lùng mà lấy ra tay nàng, nói: “Hậu thiên này chỉ tay liền có thể hủy đi thạch cao.”

Hẩn lời nói biểu tình không thể nói tới có chỗ nào không đúng, làm Đào Tinh Úy cảm thấy trong lòng một trận vắng vẻ.

“Kia hậu thiên người sẽ tự mình lại đây giúp ta hủy đi sao?” Nàng bán manh hỏi.

Tần Thận lại bất vi sở động, hỏi một đấng trả lời một nẻo: “Chờ hủy đi xong thạch cao, làm mấy tổ phục kiện sau, liền có thể chuẩn bị xuất viện.”

Xuất viện?

Như thế nào nhanh như vậy liền phải xuất viện!

“Muốn hay không đừng như vậy cấp hủy đi thạch cao, ta nhưng thật ra cảm thấy phương diện này tân xương cốt còn không có trường hảo, vạn nhất đến lúc đó lại chiết làm sao bây giờ?” Nàng đau khổ năn nỉ nói.

“Lại không hủy đi tay liền phải lạn.”

Không có bất luận cái gì xoay chuyển đường sống.

Cần thiết hủy đi. Cần thiết xuất viện.

Nhìn đến Tần Thận tra xong phòng đang muốn đi.

Đào Tinh Úy chạy nhanh từ trên giường chạy xuống tới, “Lạch cạch lạch cạch” giống khối cục tầy đường giống nhau dính đi lên.

Đi tới cửa, Tần Thận bỗng nhiên dừng lại bước chân, nàng lại một đầu lỗ mãng mà tài tiến hẳn trong lòng ngực.

Bất quá lúc này đây, Đào Tinh Úy bắt được cơ hội, phản ứng cực nhanh mà nhón gót chân, tay trái hướng hẳn trên vai một chống, đem hẳn khóa chết ở trên cửa, không cho hẳn đi.

Nàng bĩu môi, nỗ lực mà ngẩng cằm: “Người không được đi, ta còn có chuyện chưa nói xong đâu ——”

“Người còn muốn nói cái gì? Ân?”

Hắn chọn một cái ngăn gọn âm cuối.

Làm người nghe không ra rốt cuộc là ái muội, vẫn là khinh thường để ý tới.

Dù sao ở Đào Tinh Úy lỗ tai nghe tới, đều là mê người.

Nàng so với hắn lùn một cái đầu, liền tính là nỗ lực mà nhón chân, vẫn là chỉ có thể nhìn đến hắn chóp mũi, có vẻ không có gì khí thế.

Vì thế nàng cởi giày, thật cẩn thận mà dẫm lên hắn giày da thượng, một lần nữa nhón chân, phát hiện như vậy hai người gần gũi cơ hồ muốn hoàn toàn dán sát ở cùng nhau.

Nàng tim đập thật sự mau.

Nhưng thân là chủ động đi môn đông người khác người, tựa hồ không thể như vậy tưng.

Nàng nỗ lực đem khóe miệng ý cười cấp đè ép đi xuống, lại ngẩng đầu, chỉ nhợt nhạt má lúm đồng tiền treo ở bên miệng, nhìn hắn trước mắt khiêu khích nói: “Bác sĩ Tần, nếu không, ta về sau đã kêu ca ca người đi?”

Nàng là con gái một, chưa từng có ca ca, cho dù có, kia cũng đều là quan hệ rất xa biểu ca đường ca, ngày thường căn bản liền không thấy được mặt.

Nàng lại không phải cái loại này đặc biệt có lễ phép hài tử, lười đến thối phòng người, cơ bản rất ít sẽ đứng đắn mà kêu ai “Ca ca”.

Mà nàng đột nhiên nhớ tới 6 năm trước, nàng thậm chí đối đội y cùng bình thường bác sĩ đều không có cái gì khái niệm, nhưng nàng nhìn thấy Tần Thận ánh mắt đầu tiên, kêu chính là “Ca ca”.

“Ca ca ~”

Nàng thử mà kêu hân một tiếng, trộm đạp sờ mà đem vòng tay ở hân trên eo.

Nàng không dám thực khẩn mà ôm hân, trắng nõn cánh tay cách hân áo blouse trắng đều còn lưu có rất nhiều khe hở. Nàng bản thân liền vẫn là một cái ở vào tuổi dậy thì thiếu nữ, có xuân ý nảy mầm tâm, nhịn không được tưởng ăn vụng trái cấm, vẫn là quá mức thẹn thùng.

Tuy rằng ở Quốc Đội thời điểm, nàng suốt ngày cùng các sư huynh ở bên nhau huấn luyện, nhưng nàng đối nam nhân thân thể cấu tạo vẫn là biết rất ít.

Đặc biệt là ở đối mặt chính mình thích nam nhân, nàng không bỏ được hạ nặng tay.

Tần Thận khóe mắt lại ần ần mà trù trù, tầm mắt đi xuống, dùng cực bình cực đạm thanh âm hỏi lại: “Cho nên người rốt cuộc có mấy cái hảo ca ca? Ân?”

Tác giả có lời muốn nói:

Pha lê bột phấn liền một chút, ta bảo đảm!!

Còn có chính là tại đây làm ơn làm ơn đại gia ngàn vạn không cần dưỡng phí, nhập v sau sẽ nỗ lực gan.

Chương 12 thứ mười hai quyền

“Người rốt cuộc có mấy cái hảo ca ca? Ân?”

Lại là một cái thượng chọn âm cuối.

Chẳng qua lúc này đây âm cuối tăng thêm chút, làm Đào Tinh Úy rõ ràng mà nghe ra này thanh “Ân” khinh thường.

Nàng khước miệng chậm rãi trầm hạ tới, ngửa đầu dùng mắt to có chút nghi hoặc mà nhìn Tần Thận.

Nàng vẫn luôn cho rằng, Tần Thận khí chất trung lãnh là hẳn sinh ra đã có sẵn, loại này lạnh lẽo sẵn đến hẳn không giống người thường, nhưng nói đến cùng hẳn cùng người thường trừ bỏ lớn lên đẹp một chút, có học vấn một chút, cũng không có cái gì quá lớn bất đồng.

Nàng chưa bao giờ có ý thức được hẳn trên người loại này lãnh, còn sẽ có chứa như vậy công kích tính một mặt, giống đem sắc bén băng trùy giống nhau, sẽ đâm bị thương người.

“Phi, nào có cái gì vài cái ca ca? Ta không phải đều cùng người giải thích qua sao.....”

Nàng từ hẳn giày da thượng lui một bước xuống dưới, quang chân dẫm lên trên mặt đất.

Tần Thận sự không liên quan mình cười lạnh, cái gì cũng chưa nói.

Nàng non nớt mày nhíu hạ, nhìn đến vẻ mặt của hẳn, cũng lần đầu tiên nể tới rồi dùng nắm tay giải quyết không được ủy khuất.

Nàng đem khước miệng banh đến gắt gao: “Người có phải hay không không tin ta?”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 12

Nữ hài tử nào có không yêu trang điểm chính mình, dần dà, Đào Tinh Úy sau lại thế nhưng cũng bị mù mù tẩy não: Cảm thấy trang điểm cùng đánh quyền, hai người kỳ thật cũng không có cái gì xung đột, hoàn toàn có thể chiếu cố.

Chẳng qua ngày thường huấn luyện thi đấu thời điểm, đồ cái phương tiện, Đào Tinh Úy sẽ không hóa toàn trang, nhiều nhất đồ cái son môi để điểm khí tràng.

.....

Nàng đang muốn cùng Hạ Khê đi vào, phía sau lại dừng một chiếc màu đen Audi xe.

Đào Tinh Úy đứng ở thang lầu thượng nhìn đến chiếc xe kia sững sốt một chút, liền nhìn đến Tần Thận ăn mặc tây trang trên xe đi xuống tới.

Hắn cũng thấy được Đào Tinh Úy.

Nghỉ chân một lát, hắn quét nàng liếc mắt một cái hôm nay trang điểm, nhãn nhãn mày, tựa hồ không lớn đãi thấy.

Thực mau hắn lại dời đi tầm mắt, phảng phất không phát hiện quá nàng, đi đến một cái khác nhập khẩu.

Hạ Khê vỗ vỗ Đào Tinh Úy vai, cười nói: “Hắc tử nhóm, người vừa mới là bị người người trong lòng làm lơ sao?”

“Nima.”

Đào Tinh Úy vừa đi, một bên cầm giận mà lấy ra một trương khăn giấy, đem ngoài miệng quá mức tươi đẹp son môi nhấp rớt hai tầng, oán giận nói: “Người không cùng ta nói hăn cũng tới a ngọa tào!”

Sớm biết rằng Tần Thận cũng tới tham gia Hạ Hải đính hôn part, nàng liền không tới!

Hạ Khê nhún nhún vai: “Hăn là ta ca đồng sự, ta cũng chưa nói hăn không tới a. Khăn trương cái gì, dù sao các người mỗi ngày ở bệnh viện đều gặp mặt, hai ngày này không phải cũng không nói lời nào, chuyện gì cũng chưa phát sinh sao? Buổi tối chẳng qua là đổi cái địa phương mà thôi.”

“Lời nói là nói như vậy không sai.....”

Nàng chính đi đến hộp đêm ghé lô lối vào, Tần Thận liền xoa nàng bả vai từ bên cạnh đi qua, dường như không có việc gì.

Đào Tinh Úy khẽ cắn môi, liền dẫm lên giày cao gót vọt hai bước đi lên, một tay đem hăn giữ chặt.

Lời nói là nói như vậy không sai..... Chính là vừa thấy đến Tần Thận, nàng vẫn là dễ dàng xao động.

Hơn nữa mấy ngày nay nàng ở bệnh viện đã ghen đủ đủ. Lúc này thật sự là có chút kiềm chế không được.

“Người nói, ta hôm nay đẹp sao?”

Đã lâu không nói lời nào, nàng cũng không biết liêu cái gì, lôi kéo hăn tay liền hạt liêu.

Kết quả lời kia vừa thốt ra, chính nàng trong lòng trước cảm thấy then một phen, mặt mũi thượng còn phải làm bộ một bộ tiểu kiều ngạo.

Tần Thận liếc nàng liếc mắt một cái, tầm mắt cố ý vô tình mà dừng ở nàng xương quai xanh thượng hồng kỳ, sau đó lại nhìn nàng môi, đè thấp thanh, lạnh lùng nhắc nhở: “Dính nha thượng.”

Đào Tinh Úy mặt đỏ lên, chạy nhanh quay đầu cầm lấy gương, qua nhiên hai viên cửa nhỏ nha thượng đều dính son môi, dơ hề hề.

Lại ngẩng đầu vừa thấy, Tần Thận sớm đã ném ra nàng đi đến phía trước đi.

“Nha!”

Hạ Khê nhìn Tần Thận bóng dáng, cũng cảm thán nói: “Sách, bác sĩ Tần thật skr tàn nhẫn người.”

Trừ bỏ hẳn, ai còn dám làm trò đào tổ tông mặt nói này tìm chết nói?

Tác giả có lời muốn nói:

Hạ chương cao ngọt đột kích..... Không cần bỏ qua.

Khom lưng cảm tạ 33573464, đừng đẩy ta tháp đầu lôi ~

Chương 13 thứ mười ba quyền

Hạ Khê cùng Đào Tinh Úy vào hành lang cuối lớn nhất kia gian ghé lô.

Hạ Hải chính mang theo hẳn nữ nhân, cùng mấy cái bằng hữu cùng nhau cãi cọ ồn ào, trận này tiệc đính hôn thoát nhìn tuy rằng chỉ là bằng hữu gian tiểu tụ, nhưng hiện trường bố trí đến vẫn là rất có không khí.

Tần Thận ngồi ở Hạ Hải bên cạnh vị trí, lại một chút không bị bên người không khí sờ cảm nhiễm, khí chất lạnh lẽo, không uống rượu.

Đào Tinh Úy nhìn chăm chăm hẩn lạng lẽ nhìn thoáng qua, nhin xuống không trở lên trước cùng hẩn đáp lời, lo chính mình đi ăn chút gì, liền lại bị Hạ Khê kéo đến nàng ca trước mặt.

“Tới, giới thiệu một chút, đây là ta nữ nhân hồng linh, thế nào, xinh đẹp đi?”

Hạ Hải cùng Đào Tinh Úy đặc ý dào dạt mà giới thiệu trong lòng ngực khả nhân vũ mị nữ nhân, lại trái lại cùng chính mình vị hôn thê ngoan ngoan công đạo: “Nàng là dòng suối nhỏ bằng hữu Đào Tinh Úy, cũng là chúng ta bệnh viện người bệnh, chính là Tần Thận phụ trách cái kia.”

Hồng linh cười cười, tựa hồ nháy mắt đã hiểu Hạ Hải trong mắt bát quái quang mang.

.....

Nơi này người trên cơ bản đều là Đào Tinh Úy không quen biết, lần đầu tiên tới loại địa phương này, tò mò nhiều hơn hứng thú, bất quá nơi này đầu rượu là thật sự hảo uống.

Ngọt ngào, uống lên cũng sẽ không say.

Hạ Khê đi theo khác bằng hữu chào hỏi, Đào Tinh Úy ăn mặc tiêu váy một người ngồi ở chỗ đó uống rượu đánh giá chung quanh bộ dáng, thế nhưng thoạt nhìn còn rất văn tĩnh điềm mỹ.

Nàng vốn dĩ diện mạo liền thuộc về ngoan ngoan tinh xảo một loại, hơn nữa tuổi còn nhỏ, có loại sơ thiệp nhân thế ngây ngô, ấn tượng đầu tiên dễ dàng cho người ta một loại ảo giác —— nàng là một cái thực dễ dàng liêu thượng thủ mềm mềm muội.

Thực mau bên cạnh liền có nam sinh thấu lại đây.

“Người tên là gì? Ta chưa thấy qua người, người hẳn là hạ bác sĩ bằng hữu đi?”

“Đào Tinh Úy. Ta là Hạ Khê bằng hữu.”

Đào Tinh Úy ở Quốc Đội rất ít tiếp xúc tân bằng hữu, cho nên nàng không quá am hiểu cùng tân bằng hữu hoà mình, cùng lần đầu tiên gặp mặt người ta nói lời nói, ngữ khí cũng sẽ thu liễm rất nhiều, chớp chớp mắt, còn rất ngốc manh.

Hắn hơi hơi mỉm cười, thoạt nhìn cực kỳ hảo ở chung: “Ta a là hồng linh trước kia đồng sự, kêu Thẩm cường. Tiểu muội muội, người vài tuổi, thoạt nhìn tuổi rất tiểu nhân.”

“Mười tám.”

“Ha ha ha, ca ca ta ngày hôm qua ở một khác gia quán bar cùng ta đến gần một cô nương, cũng cùng ta nói chính nàng mười tám, kết quả sau lại ta lấy nàng thân phận chứng vừa thấy, cư nhiên hai mươi sáu, so với ta còn lão! Đầu năm nay quán bar cô nương đều ái trang nộn, người như thế nào chứng minh cấp ca ca nhìn xem, người có phải hay không thật sự mười tám tuổi đâu?”

Hắn ngữ khí rất là tùy tiện, từ đầu đến chân lộ ra một cỗ tự cho là hài hước dầu mỡ vị.

Đặc biệt là câu kia “Ca ca”, làm Đào Tinh Úy rất là phản cảm.

Đào Tinh Úy cười đều lười đến cười một chút, dùng ống hút quấy hạ cái ly bọt khí, hút một ngụm hỏi: “Vậy người là như thế nào bắt được nhân gia cô nương thân phận chứng? Chẳng lẽ là các người khai phòng thời điểm?”

Lúc này, Tần Thận ánh mắt chợt dừng ở cách đó không xa, nắm chén rượu, giữa mày thâm túc hạ.

“Khụ khụ khụ khụ ha ha ha ha.....”

Thẩm cường xấu hổ mà cười hai tiếng, kịp thời nói sang chuyện khác, vỗ vỗ đùi tiếp theo khoác lác: “Hành hành hành, ta tin người là mười tám, nói chuyện thật không mang theo kiêng kị! Tiểu muội muội, vừa thấy người chính là lần đầu tiên tới loại địa phương này đi, nói cho người, nơi này đầu chơi pháp nhưng nhiều lắm đâu, giống loại rượu này liền không thể là người như vậy trực tiếp uống. Tới, ta dạy cho người ——”

Nói, cái này Thẩm cường bỏ đi chính mình hoa tây trang, liền cầm mấy cái trùy hình chén nhỏ, bãi thành vài bài, đem rượu đều tốc mà ngã vào ly trung.

Thực mau chén rượu mặt ngoài liền toát ra thành đôi hồng nhạt bọt khí, một tầng một tầng, thoát nhìn thật đúng là có như vậy điểm chút lòng thành.

Đào Tinh Úy không có gì chân tình thật cảm mà phủng hai câu tràng, thoát nhìn còn rất ngoan ngoãn.

Sau đó hẩn đệ một chén nhỏ cấp Đào Tinh Úy, một ly nắm ở chính mình trong tay, dấn Đào Tinh Úy lỗ tai thấp giọng nói: “Tiểu muội muội, ta nói cho người này rượu a, đến giao bôi uống mới thoải mái.”

Nói, hẩn cầm lấy chén rượu chạm vào một chút nàng chén rượu, cuốn lấy Đào Tinh Úy cánh tay, đầu mỡ cười.

Tần Thận néo trong tay chén rượu, lướt qua đám người, khoe mắt lộ ra một cổ lãnh lệ, thượng thân đã không tự giác mà nâng ly chỗ ngồi.

Giây tiếp theo, hần liền nhìn đến Đào Tinh Úy trở tay đem kia Thẩm cường toàn bộ cánh tay gập lại, cấp phản lực ngã xuống bàn tiệc thượng.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 13

Tần Thận vẻ mặt thản nhiên, chỉ là nhàn nhạt mà cong cong khóe miệng.

Trên bàn một vòng người toàn dọ choáng váng, trừ bỏ Tần Thận cùng Hạ Khê.

“Này muội tử không thể nào.....”

“Người xác định người này không phải một cái tân nói dối?”

Liền Hạ Hải đều choáng váng, di động đều rút tới rồi trên mặt đất.

Hắn chỉ là biết Hạ Khê có như vậy cái khuê mật, nhưng là cũng trước nay không hỏi qua Hạ Khê nàng rốt cuộc là làm gì đó.

Như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến lớn lên như vậy nhỏ xinh một người nữ sinh cư nhiên là cái quyền anh tay!

Đào Tinh Úy nghe được nghi ngờ thanh, bất đắc dĩ mà bĩu môi: “Không tin nói, các người có thể đi quyền anh Quốc Đội, chỗ đó có ta hồ sơ.”

“Ta tin.”

Tần Thận đứng lên, đi phía trước đi rồi một bước, càng thêm tới gần mà nhìn chăm chú nàng.

Đào Tinh Úy cúi đầu, đôi mắt trừng đến thẳng tắp.

“Vậy còn người, người có đã lừa gạt ta cái gì sao? Nếu là không có liền thôi bỏ đi, tổng không thể nói bừa không thể nào.”

Nàng tưởng, Tần Thận như vậy đứng đả người, như thế nào sẽ có tâm tình lừa nàng cái này tiêu nha đầu.

Tần Thận nói: “Ta có.”

Đào Tinh Úy sững sốt, lập tức dựng lên lỗ tai, rõ ràng mà có thể nghe được từ chính mình trái tim truyền đến bang bang thanh.

Hắn, lừa chính mình cái gì?

Nàng thật đúng là không nghĩ ra được.

Tần Thận cười nhạt một tiếng, có vẻ phá lệ nhẹ nhàng, đem tay cắm vào quần tây trong túi: “Công tác của ta dãy số, cùng tư nhân dãy số là cùng cái. Hoặc là phải nói, ta căn bản là không có công tác dãy số.”

Đào Tinh Úy kinh rớt cằm.

!!!!

Tác giả có lời muốn nói:

Tần Thận: Nha đầu người vẫn là quá non, tới, ca ca giáo người trò chơi này như thế nào chơi.

Chương 14 đệ thập tứ quyền

Một vòng trò chơi kết thúc.

Đào Tinh Úy đặt mông ngồi xuống, chân đều vẫn là mềm oặt, không hoãn quá mức tới.

“Uy, Đào Tinh Úy, người không sao chứ? Người mau không hồn.”

Hạ Khê ở một bên nhỏ giọng nhắc nhở.

“Nga, không có việc gì, ta khá tốt.”

Đào Tinh Úy lại trắng trợn táo bạo mà ngắm Tần Thận liếc mắt một cái, chột cúi đầu, vẫn không nhúc nhích.

Sau đó đột nhiên liền bắt đầu ngây ngô cười.

Hạ Khê cũng không biết nàng đang cười cái gì, vẻ mặt ở bệnh tâm thần bệnh viện nhìn đến cái thiếu năng trí tuệ biểu tình.

“Vừa rồi bác sĩ Tần nói công tác dãy số là cái gì ọh? Nói trở về, người chừng nào thì có bác sĩ Tần dãy số a, không phải là người lì lợm la liếm mới muốn tới đi?”

Đào Tinh Úy cả người đều phải bay lên, cùng Hạ Khê nói: “Mới không phải, hẳn chủ động cho ta.”

Hạ Khê biểu tình: Lừa ai đâu người.

Đúng rồi, nói như vậy Tần Thận tư nhân dãy số là Đào Tinh Úy mới vừa nằm viện thời điểm, Tần Thận chủ động cho hẳn!

Kia nàng có phải hay không có thể chủ quan lý giải vì, hẳn nhiều ít là đối nàng có như vậy một chút không giống nhau tâm tư?

Phàm là nàng sớm biết rằng điểm này, đều sẽ không như vậy xúc động đem chính mình thân phận thật sự cấp tuôn ra tới!

Xong rồi, cửa hàng bán hoa tiểu khả ái OOC rồi.

Cái này nàng là hoàn toàn không mặt mũi chết lại da lại mặt mà đuổi theo hẳn.

“Người lại ở khõ sở cái gì? Người thật sự không có việc gì? Như thế nào cảm xúc còn mang mơ hồ không chừng?” Hạ Khê lại hỏi.

Đào Tinh Úy đỡ trán thần thương: “Nga, không có việc gì, ta thật sự khá tốt, khá tốt.....”

Đại gia lại sẵn hưng chơi mấy cái, Đào Tinh Úy đêm nay uống nhiều quá rượu, men say nhưng thật ra không nhiều ít, phía trước ở bệnh viện lợi tiểu tề tiêm vào nhiều, liền luôn là tưởng đi tiểu.

Nàng thượng mấy tranh WC, mới vừa ngồi xuống, nước tiểu ý lại tới nữa.

Vì thế nàng lại chuẩn êm đi nằm WC nữ.

Ra tới thời điểm, đụng phải Tần Thận.

Hắn đứng ở bồn rửa tay trước, áo sơmi tay áo cuốn đi lên, lộ ra đẹp trắng nõn nòng cốt thủ đoạn, là tới rửa tay.

Đào Tinh Úy chỉ cần tưởng tượng đến vừa rồi hai người lẫn nhau bạo lừa gạt quá đối phương sự, liền cảm thấy không dám ngẩng đầu.

Xấu hổ trình độ so phía trước rùng mình thời điểm còn muốn càng sâu, nàng hận không thể về sau thời thời khắc khắc tùy thân mang theo một cái khe đất, chỉ cần về sau vừa thấy đến Tần Thận liền có thể trốn vào đi.

Ngẫm lại nàng từ cùng hắn gặp lại bắt đầu, nhất thời hứng khởi liền rải như vậy nhiều đối: Từ bị thương lý do đến chính mình chức nghiệp, còn có chính mình bên người người thân phận, bắt đầu rồi một cái đối, nàng phải kéo xuống một cái đối đi viên thượng một cái.

Nàng cũng không nghĩ lừa hắn.

Nói đến cùng, nàng vẫn là đối chính mình không đủ tự tin.

Tựa như Ngô thúc phía trước nói cho nàng: Cưới một cái nữ vận động viên về nhà, hẳn còn không bằng tùy tiện tìm cái hộ sĩ bác sĩ tới phương tiện bớt việc.

Ai sẽ thích một cái động bất động liền đem người đánh bay hai viên nha nữ hài tử, một chút cũng không ôn nhu, một chút việc nhà cũng sẽ không làm, trừ phi bị thương xuất ngũ, bằng không quanh năm suốt tháng đều ăn mặc vận động phục buồn đầu đánh quyền nữ hài tử đâu?

Kia dựa theo cái này logic, có phải hay không giống nàng bộ dáng này người, vĩnh viễn cũng chưa cơ hội cùng hẳn ở bên nhau?

Nói dối là nàng không đúng, nhưng tưởng tượng đến này đó, Đào Tinh Úy cũng không biết chính mình là phạm vào bệnh gì, làm ra vẻ ở đầu nổ tung, còn đột nhiên cảm thấy chính mình có chút ủy khuất, hốc mắt lập tức phiểm thương một cổ ghen tuông.

Nàng hồng hai mắt, có chút oán niệm mà nhìn Tần Thận.

Tần Thận ánh mắt xuyên thấu qua gương, nhìn nhạt mà dừng ở nàng một đầu tóc quấn thương, phỏng chừng cũng đoán không được tại đây trong khoảng thời gian ngắn Đào Tinh Úy cực kỳ phức tạp rối rắm tâm lý hoạt động.

Hắn tắt đi vòi nước, bỗng nhiên nói: “Người hôm nay, rất đẹp.”

Đào Tinh Úy ngẩn ra.

Vừa rồi kia đôi chó má làm ra vẻ đảo mắt liền vút tới rồi trên chín tầng mây.

“Bác sĩ Tần từ từ, người..... Người vừa rồi nói cái gì? Có thể hay không, lặp lại lần nữa?”

Nàng trừng mắt tròn tròn mắt to, mặt danh kích động lên.

Tần Thận từ trên xuống dưới quét nàng liếc mắt một cái, kéo kéo khóe miệng, nghiêm trang mà nói: “Váy khá xinh đẹp, chính là không rất thích hợp người, về sau đừng lại xuyên.”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 14

Nguyên lai toàn bộ nhảy tầng không gian đều là hấn phòng ngủ, thực rộng mở, trừ bỏ bên cạnh bất quá chỉ bày biện một trương giường lớn.

“Ngủ này.”

Đào Tinh Úy hưng phấn mà “Oa” một tiếng, gắt gao mà ôm lấy chính mình.

“Vậy còn người bác sĩ Tần, người nên không phải là, muốn cùng ta cùng nhau ngủ đi? Như vậy đột nhiên, không được người đến trước làm nhân gia suy xét suy xét ——”

Xem nàng biểu tình hoàn toàn không đột nhiên, giống như từ vào cửa bắt đầu liền ở chờ mong chuyện này phát sinh.

Tần Thận nâng lên tay, nhẹ nhàng lười nhác mà đi băng hạ cái trán của nàng.

Đào Tinh Úy “Ai nha” một tiếng, ngẩng đầu liền nhìn đến Tần Thận trực tiếp từ trên giường cầm cái gối đầu cùng mỏng thảm, phóng tới lầu một phòng khách trên sô pha.

Hấn đem giường nhường cho nàng, hấn ngủ sô pha.

Còn tưởng rằng hấn đem chính mình đều mang về nhà, tổng hội phát sinh điểm cái gì.

Xem tình huống này, khả năng tính là không lớn.

“Bàn chải đánh răng cùng khăn lông trong ngăn tủ đều có tận, sửa tắm cùng dầu gội đều đặt ở phòng tắm đệ nhị bài trên giá.”

Sau đó hẳn lại lấy một bộ sạch sẽ nam sĩ áo ngủ, đưa cho Đào Tinh Úy.

“Đem quần áo thay đổi.”

Đào Tinh Úy tiếp nhận kia bộ màu xám tơ tắm áo ngủ, tay áo quần dài, rắn chắc đến liền điểm quang đều thấu không ra, có chút không hài lòng.

Rõ ràng phim truyền hình nam chính đem nữ chính mang về nhà lúc sau, đều sẽ cấp nữ chính xuyên bọn họ áo sơmi, sau đó dựa theo kịch bản, nữ chính liền sẽ quang chân, ăn mặc áo sơmi, làm nam chính phun máu mũi.

Nàng cũng tưởng có loại này tao thao tác!

Vì thế nàng kéo kéo Tần Thận ống tay áo, bán manh nói: “Bác sĩ Tần, ta nhớ rõ người không phải có thật nhiều áo sơmi sao? Ta tưởng xuyên cái kia, được không?”

“Áo sơmi ăn mặc ngủ sẽ không thoải mái.”

“Chính là ta không nghĩ xuyên cái này áo ngủ.”

Tần Thận duỗi tay liền đi đem kia bộ áo ngủ cầm trở về, cử ở không trung: “Không mặc liền trả ta.”

“Ta xuyên xuyên xuyên, xuyên!”

Đào Tinh Úy nhảy dựng lên, đem kia bộ áo ngủ lại lần nữa đoạt trở về.

Trên người nàng váy trang trí phấm quá nhiều, một năm xuống liền sẽ cộm, vì buổi tối có thể ngủ đến thoải mái chỉ phải thay này bộ XXXL nam sĩ bảo thủ áo ngủ.

Bảo thủ liền bảo thủ đi.

Nàng phía trước ở trước mặt hẳn bại lộ quá, không cũng không câu dẫn thành công sao. Áo sơmi kế hoạch vẫn là trước hủy bỏ tính.

Đào Tinh Úy vọt tắm rửa sau, liền thay Tần Thận áo ngủ.

Này quần áo đối nàng tới nói quá lớn, ống quần cuốn thật nhiều tầng, vẫn là đến có một bộ phận nhét vào dép lê, oversize áo trên đem nàng cả người sẵn đến càng thêm mini, đi đường tay áo còn vung vung, giống cái trộm xuyên đại nhân quần áo tiểu hài tử.

Đáng yêu đến có điểm quá phận.

“Rất thích hợp người.”

Tần Thận tầm mắt lướt qua trên đùi laptop, nhìn Đào Tinh Úy, cười nhạt đánh giá như vậy một câu.

Đào Tinh Úy lại tổng cảm thấy hẳn là ở cười nhạt chính mình.

Bất quá nàng vừa mới trộm nghe thấy một chút này quần áo hương vị, cảm thấy nhàn nhạt nhu thuận tề hương vị, còn khá tốt nghe, cùng hẳn trên người hương vị có điểm giống.

Bốn bỏ năm lên, liền tương đương với là nàng ở hẳn trong lòng ngực ngủ.

Như vậy tưởng tượng, Đào Tinh Úy lại xách lên áo ngủ cổ tay áo, dùng sức hút một mồm to, đốn giác thần thanh khí sáng.

Ngẩng đầu phát hiện Tần Thận chính nhìn chăm chăm nàng cái này thoát nhìn có chút biến thái hành động, hăn cũng sửng sốt một chút, đáy mắt bật cười: “Người đang làm gì?”

Đào Tinh Úy vội đem cổ áo buông, “Ta..... Chỉ là tắm rửa xong ở quan sát ta ngực, gần nhất còn có hay không phát dục biến đại.....”

“Cho nên, có sao?”

Hăn cư nhiên còn nghiêm trang mà tiếp một câu, lại quét mắt nàng ở rộng thùng thình quần áo phụ trợ dưới có vẻ càng vì bình thản thượng thân.

Ánh mắt kia phảng phất chính là đang xem không còn cái vui trên đời y học tiêu bản, không hề cảm tình.

Đào Tinh Úy dùng sức đem trên người quần áo căng thẳng điểm, rất ra tiểu bộ ngực, “..... Đương nhiên là có!”

Nói đến này phân thượng, Đào Tinh Úy lại ném quần dài tay áo đi đến hăn bên người, ngồi ở thăm thượng, nghiêm túc mà thỉnh giáo: “Bác sĩ Tần, nói người biết có hay không cái gì..... Tương đối dùng được phong ngực kỹ xảo?”

Tần Thận: “Này người đến cố vấn chỉnh hình bác sĩ.”

“Ta không phải nói cái loại này chỉnh hình nhân công, ta sợ đau, tốt nhất là không cần khai đao là có thể có hiệu quả cái loại này!”

Tần Thận đẩy đẩy mắt kính, hăn tuy rằng chủ tu chính là khoa chỉnh hình, nhưng là y học không phân gia, lúc trước ở đại học tu tập thời điểm phụ khoa cũng đều là học quá.

Hăn nghiêm cẩn mà nói: “Không kiến nghị khâu phục này một loại dục vật, tính nguy hiểm so cao, dễ dàng cấp nữ tính thân thể tạo thành

không thể nghịch thương tổn. Từ lý luận thượng nói, nữ tính thời gian mang thai kích thích tổ phân bố chất kích thích, có trọng đại tỷ lệ tiến hành lần thứ hai phát dục, bất quá đây cũng là tùy người mà khác nhau. Còn có một loại chính là, ở riêng dưới tình huống vật lý mát xa sẽ sử dụng một bộ vị sung huyết, tạo thành tạm thời tính..... Phóng đại.”

“Riêng dưới tình huống vật lý mát xa? Đó là cái gì riêng tình huống?”

Đào Tinh Úy trường tri thức, nàng chỉ biết dân gian truyền ăn đu đủ hữu dụng.

Tần Thận nhìn chăm chăm ngồi ở hãn chân bên cạnh Đào Tinh Úy, mặt bộ đột nhiên để sát vào, hỏi lại: “Người cảm thấy, sẽ là cái gì riêng tình huống đâu?”

Đào Tinh Úy vô tội mà chớp chớp mắt: “Ta.....”

Vật lý mát xa thông tục chỉ hãn là chính là sờ ngực a.....

Kia tình huống như thế nào hạ sẽ sờ ngực đâu, chẳng lẽ là? Cái kia??

.....

Mặt nàng đỏ lên, mông sau này xê dịch, chính là đúng là bởi vì nghĩ thông suốt điểm này lúc sau, nàng ngược lại càng ngày càng tò mò.

“Bác sĩ Tần, ta đây cuối cùng hỏi lại người một vấn đề.....”

Tần Thận dứt khoát khép lại máy tính, dừng lại chính sự, trước đem Đào Tinh Úy này mãi đầu vấn đề cấp giải quyết.

“Hỏi.”

“Chính là ta tưởng không rõ, vì cái gì thế nào cũng phải phải cường điệu cái loại này ‘riêng tình huống’ hạ..... Mới có thể sung huyết phóng

đại, ta chính mình cấp chính mình ‘ mát xa ’ chẳng lẽ liền sẽ không có hiệu quả sao?”

Tần Thận xuy: “Thật như vậy cảm thấy hứng thú nói, người có thể tìm người thử xem, đối lập một chút. Thực tiễn ra hiệu biết chính xác.”

Nàng đem cảm đáp đến hãnh trên đùi, chớp chớp mắt: “Bác sĩ Tần, vậy người nguyện ý cùng ta thực tiễn một chút sao?”

Tần Thận:.....

10 giờ vừa đến, Tần Thận liền đem trong phòng đèn đều cấp đóng, Đào Tinh Úy cũng chỉ hảo ngoạn ngoạn đi trên lầu ngủ.

Bình đạm không có gì lạ ban đêm chính thức bắt đầu rồi.

Đào Tinh Úy ngủ ở nhảy tầng trên giường, Tần Thận ngủ ở phòng khách trên sofa.

Trong phòng an tĩnh thật sự, trừ bỏ Đào Tinh Úy trăn trở ở không ngừng xốc chặn thanh âm, bên ngoài liên thanh chó sủa đều không có.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc
www.dtv-ebook.com

Phần 15

Mỹ tư tư.

Tần Thận đi rồi đi lên.

Vỗ nhẹ chụp nàng còn ở giả bộ ngủ mặt.

“Uy, tỉnh tỉnh.”

“Đào Tinh Úy.”

Đào Tinh Úy đi vào giấc mộng thất bại, trong đầu lại tràn ngập đêm qua kia tràn kích hôn.

Quay người lại, thấy hăn môi mỏng, nàng liền xấu hổ đến đem gối đầu che ở trên mặt, nũng nịu mà nói: “Bác sĩ Tần, nhân gia còn không nghĩ rời giường.....”

Tần Thận lạnh lùng mà nhìn chăm chăm nàng, nói: “Vậy người tiếp tục ngủ, ta đi trước bệnh viện, trực tiếp giúp người xử lý xuất viện thủ tục.”

Đào Tinh Úy:.....

Tần Thận néo nàng thật nhiều uy hiếp.

Nàng lấy người nam nhân này không có biện pháp.

Nàng xốc lên chăn bò lên, rửa mặt qua đi, đem to rộng áo ngủ cởi lúc sau, lại nhanh nhẹn mà xuyên trở về ngày hôm qua kia kiện tiểu hắc váy.

“Mặc vào cái này lại ra cửa.”

Tần Thận đột nhiên đưa qua một kiện sơ mi trắng.

Là tân, 185 mã, liền tiếng Anh điều bài đều còn không có hủy đi.

Nàng đem qua là rất muốn hăn áo sơmi tới.

Nhưng chờ một chút đều phải ra cửa, tưởng chơi áo sơmi dụ hoặc cũng không còn kịp rồi.

Bất quá hăn đều hảo ý cấp chính mình tìm kiện tân, Đào Tinh Úy vẫn là ở váy bên ngoài trông lên cái này to rộng áo sơmi, ở trước ngực tùy ý đánh cái kết, bại lộ vũ mị váy lập tức trí thức ngoan ngoãn lên.

Chợt vừa thấy, giống như là cùng mỡ vị sơ mi trắng hắc quần bác sĩ xuyên một đôi tình lữ.

“Áo sơmi có phải hay không có điểm lớn.” Đào Tinh Úy nói thầm oán giận.

“Là người quá nhỏ.”

Tần Thận mặt vô biểu tình mà đáp lại.

Đào Tinh Úy chính ăn cơm sáng, thiếu chút nữa không một ngụm đem trong miệng cháo cấp phun tới.

Đem qua, nàng bị hăn ấn đầu thân thời điểm, ngực là toàn bộ dán ở hăn trên người.

Nàng lúc ấy đầu óc một đoàn hồ nhảo hoàn toàn không chú ý tới, hiện tại càng nghĩ càng cảm thấy, hăn lời này có chuyện.....

Chính là đem qua, Tần Thận thân xong nàng liền ngủ đi trở về.

Hiện tại lại coi như chuyện gì đều không có phát sinh quá, chẳng lẽ hẳn thật sự cái gì cũng không biết?

Đào Tinh Úy nhin không được, hỏi hẳn: “Bác sĩ Tần, ta hỏi người nga, người muốn thành thật trả lời, người trước kia có mộng du thói quen sao?”

Tần Thận dừng một chút, tiếp tục ăn cơm sáng: “Không rõ ràng lắm, có lẽ có đi.”

Có lẽ?

Đó chính là hẳn sẽ mộng du lạc.

Đào Tinh Úy non nớt mày nhăn dúm dóm, khuôn mặt lại đỏ bừng, đột nhiên thật dài than một tiếng khí.

Liền biết là hẳn mộng du mới có thể thân nàng, nếu là thật sự nên có bao nhiêu hảo.

Tần Thận nhìn nàng một cái, ánh mắt trở xuống trong chén thời điểm, đáy mắt tất cả đều là ôn nhu ý cười.

-

Đào Tinh Úy đi theo Tần Thận tới rồi bệnh viện.

Nàng như nhau dĩ vãng, thực ngoan ngoãn mà đi theo Tần Thận phía sau, chẳng qua so dĩ vãng muốn cùng đến gần một ít, chỉ cần nhẹ nhàng giơ tay, hai người tần suất đan xen, nàng là có thể cố ý vô tình mà sờ đến hẳn đầu ngón tay.

Từ hai người bóng dáng thượng xem, thật giống như là đang không ngừng mà dặt tay.

Đọc theo đường đi cốt ngoại khoa khu nằm viện bác sĩ cùng hộ sĩ, đều hướng hai người đầu tới khác thường bát quái nhìn chăm chú lễ.

.....

“Tiểu hạ bác sĩ nói, tiệc đính hôn thượng bác sĩ Tần trộm đạo sờ mà liền đem nhân gia mười tám giường tiểu cô nương cấp mang đi, vốn dĩ tiểu hạ bác sĩ còn tưởng rằng bác sĩ Tần là muốn mang nàng hồi bệnh viện, nhưng ngày hôm qua trực ban người ta nói căn bản liền không ở bệnh viện nhìn đến bọn họ hai cái nha.”

“Oh my god! Bác sĩ Tần như vậy cấm dục người, không đến mức đối như vậy tiểu nhân cô nương xuống tay đi, có thể hay không chỉ là đem nàng đưa về gia? Bác sĩ Tần chính là ta bạch nguyệt quang a a a a a.....”

Lúc này, hộ sĩ trợn một ánh mắt nhạy bén hộ sĩ quyết đoán có kết luận nói: “Đừng đoán, bác sĩ Tần chính là đem nàng đưa về gia, hơn nữa, là chính hãn gia.”

Ái thảo luận bát quái các hộ sĩ đều tụ tập lại đây: “Không thể nào! Chẳng lẽ người tận mắt nhìn thấy?”

Kia hộ sĩ nói: “Không phát hiện. Nhưng là nhân gia tiểu cô nương rõ ràng trên người liền viết dấu, nàng vừa rồi đi theo bác sĩ Tần đi qua đi thời điểm, các người cũng chưa thấy sao?”

“Mau nói nha, trên người nàng rốt cuộc viết thứ gì?”

“Thomas Mason cơ sở khoản áo sơ mi a! Chúng ta này ai không biết bác sĩ Tần là ẩn hình thổ hào, áo sơ mi chỉ mua này một nhà, hơn nữa ngày thường đều là một tá một tá mà mua, hiện tại chính mặc ở nhân gia tiểu cô nương trên người dấu! Nếu không phải đêm qua nàng trở về hãn gia, còn có nếu không phải đêm qua bác sĩ Tần cầm thú mà ở nữ hài tử trên người để

lại cái gì không thể cho ai biết dấu vết..... Nàng như thế nào sẽ xuyên Tần Thận cái này áo sơ mi?”

“Di.....!”

Ăn dưa các hộ sĩ đều kinh ngạc.

.....

Đào Tinh Úy mới vừa đổi hảo bệnh nhân phục, ngoan ngoãn nằm trở lại trên giường bệnh.

Nàng nghe nói Hàn Lê ba mẹ đem hãn kêu trở về nhà, này gian phòng bệnh lại chỉ còn lại có nàng một người.

Hạ Hải nghe được Đào Tinh Úy hồi bệnh viện, sốt ruột liền tới đây xem nàng.

Còn không có đi vào phòng bệnh liền nghe được hãn lái nhải thanh âm: “Đào Tinh Úy người còn hảo đi? Lão Tần cũng thật là, ta sáng sớm đi lên nghe bệnh viện người ta nói người tối hôm qua không ở, sợ tới mức chết khiếp. Người nói nếu là người ra chuyện gì, Hạ Khê về nhà còn không được đem ta bằm?”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 16

Lúc này, Tần Thận tầm mắt trong lúc vô ý từ trong tay thực nghiệm báo cáo cùng Liễu Lam chuyển dời đến nơi xa, liếc mắt một cái liền thấy được vẻ mặt không cao hứng Đào Tinh Úy.

Dấu miệng, có tiết tấu mà đè nặng chân, xem thường còn phiên lão cao..... Lại đáng yêu đến không được.

Hắn cúi đầu, khóe miệng không chịu khổng chế mà có ý cười.

“Sư huynh, nếu thay đổi thực nghiệm ý nghĩ nói, người cảm thấy ta có hay không cái này tất yếu, vẫn là lại nhiều đi thu thập một ít số liệu hàng mẫu? Điểm này thượng, ta còn là có điểm không xác định.....”

“Sư huynh? Sư huynh.....”

Liễu Lam kêu hắn vài tiếng, nhìn đến hắn cư nhiên đang cười, cũng có chút giật mình.

Cùng hắn nhận thức nhiều năm như vậy, bên người người cơ hồ trước nay không thấy được quá Tần Thận chân chính ý nghĩa thượng cười.

Nguyên lai hắn cười lộ lên bộ dáng, giống như là một người khác.

Tần Thận lúc này mới thu hồi lực chú ý, đối mặt Liễu Lam, trên mặt tươi cười đã thu liễm không còn thấy bóng dáng tăm hơi: “Chính người nhìn làm đi, ta có thể cho kiến nghị đều đã nói xong, còn có việc, đến đi trước.”

“Ai, sư huynh, người.....”

Đào Tinh Úy nhìn đến Tần Thận cùng cái kia sư muội rất cuộc liêu xong rồi, vội đường vòng đuổi theo qua đi.

Thành công ở cửa thang lầu đem hắc cấp chặn đứng.

“Bác sĩ Tần!”

“Ân?”

Tần Thận không nhúc nhích, nhưng mày lên tiếng, giống như chính là cố ý tại đây chờ nàng.

“Làm sao vậy?”

Đào Tinh Úy gắt gao mà nắm chặt nắm tay, đi qua đi, đi bước một đem hắc cấp bức tới rồi trong một góc, lại chột nhón chân tới, vẻ mặt nghiêm túc mà đánh giá hắc đôi mắt xem.

Nàng liêu mạng mà tưởng đem hắc cấp nhìn thấu, nhưng cuối cùng phát hiện này nam nhân trừ bỏ lớn lên thật là đẹp bên ngoài, nàng cái gì cũng xem không rõ.

Lúc này Đào Tinh Úy có điểm táo bạo, bình dấm chua bị đánh nghiêng đến rồi tinh rồi mù.

“Vừa rồi cái kia cùng người nói chuyện nữ nhân, là người sư muội?”

“Ân.”

“Nàng có phải hay không thích người!”

“Không biết.”

Tần Thận trả lời.

Đào Tinh Úy đối với hãn lạnh nhạt có lệ thái độ có chút sinh khí, tiểu năm tay đã nhắc tới bên hông, sau đó dấm tới rồi hãn trên ngực.

Nàng chỉ là tùy tiện một tá, lực đạo đối nàng tới nói đã thực nhẹ. Nhưng Tần Thận vẫn là hơi hơi tức hạ mi, có chút ăn đau.

Nàng lại vội thu hồi tay, nhìn đến Tần Thận bộ dáng, lại là sinh khí lại là đau lòng, hỏi: “Kia, vậy còn người, người thích nàng sao?”

Tần Thận không nói gì, chỉ là đem tay cắm vào quần trong túi, cười nhạo một tiếng.

Đào Tinh Úy liền càng sốt ruột, nàng trên mặt tràn ngập nguy cơ cảm, khuôn mặt nhỏ nhắn ba thành một đoàn, cảm giác nàng giãy tiếp theo tùy thời đều có thể cho người khóc ra tới.

Nhưng nàng cố tình huy nổi lên năm tay, nhu nhu mà làm nũng: “Bác sĩ Tần người mau nói cho ta biết! Bằng không ta, ta thật sự động thủ đánh người úc!”

“Ta cùng nàng chỉ là đồng môn quan hệ, không có mặt khác.”

Đào Tinh Úy nghe được lời này, hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nàng từ góc độ này, phát hiện trước mắt vừa lúc đối với chính là hãn môi mỏng, vì thế nàng lại không thể tránh né mà nhớ tới đêm qua.....

Nai con chạy loạn.

Chỉ là nàng không biết, Tần Thận cũng rũ mắt đang nhìn nàng phần môi, tựa hồ cũng là ở đồng dạng chưa đã thềm mà dư vị cái gì.

“Có thể buông ra sao?”

Đào Tinh Úy nắm tay kỳ thật đã mềm, nâng ở giữa không trung cũng chỉ là cái không hề công kích tính cái thùng rỗng, nàng nuốt nuốt nước miếng, bỗng nhiên không đầu không đuôi mà nói một câu: “Vậy người..... Có thể lại thân thân ta sao?”

Tần Thận khóe mắt bính ra một tia ý cười, đại chưởng bao lấy nàng tiểu quyền quyền, liền xoay người lại khóa lại nàng đôi môi.....

Chương 17, thứ mười bảy quyền...

Lần này Đào Tinh Úy xác định Tần Thận là thanh tinh trứ.

Không có mộng du.

Chính là cứ như vậy, nàng liền càng thêm ngốc.

Tiểu năm tay đã hoàn toàn lơ lửng xuống dưới, ở hãn lòng bàn tay, biến thành một con vô thổ tay nhỏ.

Hoàn toàn không chú ý tới hãn bắt lấy tay nàng tâm rớt cuộc có bao nhiêu khăn.

Đột nhiên một cái phản công, Tần Thận đem nàng ấn ở trên tường, đầu gối chống lại thân thể của nàng.

“Đủ rồi sao?”

Hãn ở nàng bên tai hỏi.

Hơi thở là nhiệt, thực nhiệt thực nhiệt, chui vào Đào Tinh Úy lỗ tai, liền biến thành ngứa xúc cảm.

Đào Tinh Úy thậm chí còn có chút khí nhược.

Thăng đến Tần Thận dời đi môi, vẫn là không lấy lại tinh thần, một cái kính mà thở phì phò.

Ngày thường trời bao cát chạy năm vòng đều không nhất định có thể suyễn một hơi, nhưng chỉ là bị hấn như vậy hôn một cái, nàng cảm thấy chính mình đều phải tắt thở.

Đương hấn lại muốn cúi đầu tới gần thời điểm, Đào Tinh Úy mới vội nói: “Đủ..... Đủ rồi.”

Nàng nói ra này hai chữ thời điểm, trên mặt đỏ ửng cảm thấy thẹn mà muốn nổ tung.

Lúc này có khác người bệnh trải qua hàng hiên khẩu, Đào Tinh Úy vội từ hấn trong lòng ngực trốn thoát, lại phát hiện chính mình tay còn bị hấn nắm chặt ở lòng bàn tay.

Nàng nhìn chăm chăm hấn tay.

Hấn cũng cúi đầu nhìn nhìn, mới không nhanh không chậm mà buông lỏng ra.

Đào Tinh Úy lập tức liền lưu khai.

Nàng cũng phân quá không rõ phía trước lộ, ở khu nằm viện sáu tầng chuyển lưu từng vòng, lang thang không có mục tiêu, cuối cùng mới trở lại chính mình phòng bệnh, sau đó ngã vào trên giường bệnh liền bắt đầu điên cuồng ngây ngô cười.

Buổi tối lăn qua lộn lại lại ngủ không được.

Sớm hay muộn đến vì cái này nam nhân mất ngủ đến cùng trọc, nàng cũng vui.

Đêm khuya tĩnh lặng, bệnh viện đều an tĩnh thật sự.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 17

Còn có một bó siêu cấp đại hoa hồng, đều đặt tới bệnh của nàng trên giường.

Tám phần là kia sa điều bạn chung phòng bệnh Hàn Lê đã trở lại.

Ngày hôm qua Hàn Lê liền gọi điện thoại đến quá phòng bệnh máy bàn, nói hẳn hai ngày này liền sẽ từ trong nhà trở về, Đào Tinh Úy cũng không nói với hẳn vài câu lúc ấy liền treo.

Bất quá kỳ quái, lúc này như thế nào chưa thấy được người khác.

Đào Tinh Úy nhún nhún vai, chính mình cầm một cái quả táo ăn, quay đầu liền nhìn đến phía bên ngoài cửa sổ nhiều một đồng phù hoa năm màu kim loại khí cầu, đang ở chậm rãi bay lên, khí cầu phía dưới còn treo một hàng chói lợi màu đỏ thiếp vàng chữ to: Ta giống như có điểm thích người!

Hảo sa điều thổ lộ ngữ.....

Đầu năm nay, cứ nhiên còn sẽ có người dùng như vậy sa điều thổ lộ phương thức sao?

Đến tột cùng cái nào nữ sinh như vậy xui xẻo, gặp được như vậy xuẩn.....

Phốc ——

Đương Đào Tinh Úy nhìn đến khí cầu chuyển qua tới lúc sau, một khác mặt lớn hơn nữa ba cái thiếp vàng chữ to thời điểm, nàng nhai nát quả

táo bọt một ngậm toàn phun ở pha lê thượng.

Cho nên khí cầu thượng hoàn chỉnh nói là: 【 Đào Tinh Úy, ta giống như có điểm thích người! 】

mdzz.

Đào Tinh Úy lôi kéo mở cửa sổ màn, liền nhìn đến dưới lầu dừng lại một chiếc siêu cấp phù hoa màu xanh ngọc Ferrari, một vị mang theo kính râm ăn mặc lam âu phục nam nhân ở dưới lầu đối với nàng vẫy tay, trên mặt đất còn phóng một cái thật lớn từ hoa hồng ngọn nến bày biện ra tình yêu tạo hình.....

Quả thực tục khí đến không thể lại tục khí, phù hoa đến không thể lại phù hoa.

Cách sáu tầng lầu, ai có thể thấy được hãn mặt.

Nhưng là căn bản không cần thấy rõ ràng, Đào Tinh Úy liền biết dưới lầu cái này phóng khí cầu sa điêu, khẳng định là Hàn Lê!

.....

Còn hảo cách đến xa, Hàn Lê nói cái gì nàng đều nghe không thấy.

Nhưng giây tiếp theo, Hàn Lê liền từ sau lưng móc ra một cái chợ bán thức ăn đại loa, đối với trên lầu Đào Tinh Úy hô: “Đào Tinh Úy, 607 phòng bệnh Đào Tinh Úy! Đào bạn chung phòng bệnh, người xem tới được ta sao ——”

Một tràng nằm viện đại lâu người toàn dò ra đầu tới, khu nằm viện dưới lầu cũng bắt đầu dần dần tụ tập vây xem xem náo nhiệt người.

“Dựa, cái này thiếu năng trí tuệ.....”

Đào Tinh Úy nhẹ mắng.

Hàn Lê dùng ánh mắt tỏa định ở Đào Tinh Úy lúc sau, hưng phấn mà vẫy vẫy tay, lại đối với đại loa hô: “Đào Tinh Úy, rời đi bệnh viện về nhà mấy ngày nay, làm ta cảm thấy ta có điểm tương người, không, là phi thường tương người! Ta cẩn thận nghĩ nghĩ, cảm thấy ta có thể là thích thượng người, cho nên, ta, Hàn Lê, tính toán chính thức mà theo đuổi người Đào Tinh Úy! Cho nên suy xét một chút, làm ta bạn gái đi!”

Ban ngày ban mặt, một toàn bộ lâu người đều ồ lên một tiếng, còn có người vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Đào Tinh Úy thật là ghen một cổ trường khí, kêu phá yết hầu đối phía dưới hô: “Hàn Lê, người có bệnh đi!”

Trước kia nàng cũng không cảm thấy Hàn Lê có bao nhiêu thích chính mình, chính là cả ngày ái ở bên tai mình “Ha ha ha ha” thôi.

Lắm nhảm bạn chung phòng bệnh như thế nào về nhà một tuần, cộng đây thần kinh nào trừu, liền biến thành này phúc đức hạnh?

Hàn Lê cười giơ đại loa: “Không sai, là có bệnh, vì hoạn tương tư bệnh! Cho nên chỉ có thể người tới trị!”

Nôn.....

Đào Tinh Úy cái trán chất đầy hắc tuyến, đang muốn muốn tiếp tục đối Hàn Lê cái này não tàn, phía sau một đôi thon dài tay đột nhiên đem cửa sổ cho nàng nhanh chóng kéo lên, Hàn Lê đại loa thanh âm lập tức đã bị ngăn cách, sau đó người nọ thuận thế một tay đem nàng kéo vào chính mình trong lòng ngực.

“Kiểm tra phòng. Ta hô như vậy nhiều lần, người cũng chưa nghe thấy sao?”

Lời nói khí lộ ra tới lạnh lẽo, làm Đào Tinh Úy ở đại trời nóng thẳng run lập cập.

Tác giả có lời muốn nói: Hàn đại thiếu, về nhà một chuyến, là lấy tiền tới truy nữ sinh, kế tiếp các người đem nhìn đến hai cái nam nhân tài lực so đấu chiến đấu..... Ân, chúng ta bác sĩ Tần cũng chủ động tham dự trận chiến đấu này.

Chương 18, thứ mười tám quyền...

“Kiểm tra phòng.....?”

Đào Tinh Úy vừa rời ốc nhĩ tử tất cả đều là Hàn Lê ồn ào thanh âm, xác thật là không nghe thấy Tần Thận thanh âm, cũng không biết hẳn là đến đây lúc nào phòng bệnh.

Theo đạo lý, cái này điểm bác sĩ rất ít tới kiểm tra phòng mới đối.....

Nàng nhìn trước mắt nam nhân thon dài ửng đỏ cổ, tim đập vẫn là lậu nửa nhịp.

Nhàn nhạt hương khí từ hẳn áo sơmi cổ áo bay tới, đủ để cho nàng một giây từ người đàn bà đánh đá biến thành bé ngoan.

(=^.^=)Q~S~~~^_~~~~

Còn không chờ nàng tinh tế tiến lên ngửi một ngửi, hẳn liền dùng bàn tay đẩy ra nàng đầu, lạnh một khuôn mặt, làm nàng nằm trở lại trên giường tiếp thu bác sĩ kiểm tra.

“Buổi chiều chụp CT phổi đầu, cho ta xem.”

Đào Tinh Úy nằm hạo, vội từ đầu giường tìm ra một xấp, đưa qua.

Cách bịt kín cửa sổ, kỳ thật vẫn là có thể ẩ ẩ nghe được một ít từ dưới lầu truyền đến kêu to thanh, nhưng là đối mặt Tần Thận, này đó đều căn bản khiến cho không được Đào Tinh Úy lực chú ý.

Nàng mi mắt cong cong, đồng trung nhĩ biên đều chỉ còn lại có Tần Thận một cái.

“Ẩn, tình huống còn có thể. Người bắt tay bình nâng lên đến xem.”
Hắn nói.

Đào Tinh Úy ngoan ngoãn giơ tay.

“Thủ đoạn sau này xoay chuyển.”

Đào Tinh Úy lại ngoan ngoãn xoay tròn thủ đoạn.

“Ngón tay mở ra.”

Đào Tinh Úy mở ra ngón tay, tròng mắt chuyển lưu một vòng, lại ở hẳn yêu cầu thượng nhiều làm một bước, đem mở ra năm ngón tay tay nhỏ đặt ở Tần Thận mu bàn tay thượng.

Hì hì cười.

Tần Thận không vì động dung, đăng ký hảo kiểm tra phòng ký lục lúc sau, mới đem tay nàng xách khai, mặc không lên tiếng mà thả lại đến nguyên lai vị trí.

Đào Tinh Úy biết kiểm tra phòng bước đi đã toàn bộ hoàn thành, liền phá lệ ngoan ngoãn mà cùng hắn từ biệt: “Bác sĩ Tần, ngày mai thấy lạ.”

Tần Thận đang muốn rời đi phòng bệnh, nghe được dưới lầu thanh âm tựa hồ càng thêm sảo một ít.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 18

Lúc này, WeChat thượng Qin phát tới hai trương hình ảnh tin tức, nàng lập tức điểm mở ra.

Một trương là Hermes mùa thu tân phẩm bao bao, có một trương là mẫu hàng xa xỉ bài năm nay tân ra màu trang bộ tổ all in cao cấp hộp quà.

Đều là giá trị xa xỉ đồ vật.

Qin: 【 người cảm thấy cái nào càng tốt? 】

Tao: 【 bao bao cùng đồ trang điểm? Bác sĩ Tần, người đây là muốn tặng cho ai a..... 】

Qin: 【 người. 】

Ai tin.

Nàng mới không tin, bác sĩ Tần sẽ dễ dàng như vậy mà tặng đồ cho nàng.

Hơn nữa này hai dạng khác biệt đồ vật trừ bỏ quý, vẫn là quý, hơn nữa phong cách vừa thấy liền không phải Đào Tinh Úy có thể hold lại, nhưng thật ra rất giống đưa hân cái kia kêu Liễu Lam sư muội lễ vật.

Vì thế. Đào Tinh Úy thực cẩn thận, nàng mới sẽ không cho hân bất luận cái gì tham khảo ý kiến.

Tao: 【 đều không thích! 】

Qin: 【 vậy người thích cái gì? 】

Tao: 【 ta thích người nha. 】

Qin: 【】

Nói chuyện phiếm bị bắt bỏ dờ.

Qua nửa giờ, Tần Thận lại phát lại đây một cái: 【 hoặc là người mau chóng xử lý hạ xuất viện thủ tục, chuẩn bị xuất viện đi. Liên người hiện tại phúc tra kết quả tới xem, chỉ cần không làm cao cường độ huấn luyện, người tay ứng phó hằng ngày hoạt động đã hoàn toàn không thành vấn đề, về sau mỗi tháng tới phúc tra một lần có thể. 】

Đào Tinh Ủy nhìn đến này tin tức lúc sau, đầu đều biến đại.

Liên biết mỗi lần Tần Thận chủ động tìm chính mình chuẩn không chuyện tốt.

Cái gì bao bao cùng đồ trang điểm, đây mới là hãn muốn chân chính dẫn ra đề tài!

Nàng từ nằm viện ngay từ đầu, sợ nhất chính là nghe được hãn nói cái này, hãn cũng giống như thích nhất lấy xuất viện chuyện này tới uy hiếp chính mình.

Nàng này biết chính mình như vậy tiểu nhân gãy xương, vẫn luôn ở tại bệnh viện có chút không thỏa đáng, nhưng ngẩng cao nằm viện phí cùng tiền thuốc men giống nhau cũng chưa thiếu giao, hãn liền như thế nào tổng nhớ thương đuổi chính mình đi.

Tao: 【 bác sĩ Tần, đối với điểm này, ta còn có thể lại giãy giụa một chút sao? Ta thật sự không nghĩ xuất viện anh anh anh.....】

Qin: 【 kế tiếp mấy ngày bệnh viện giường ngủ sẽ khẩn trương, nếu khỏi hẳn, liền không thích hợp lại đái ở kia chiếm vị trí. 】

Tao: 【 chính là nếu ta hiện tại xuất viện nói có thể đi nào? Quốc Đội hiện tại không vài người, liền tính là về đơn vị nói, cũng đến chờ trong đội lãnh đạo gặt đầu phê chuẩn đâu. Bằng không, ta có thể đi nhà người trụ sao? 】

Nửa phút không đến.

Qin: 【 cũng chưa nói không thể. 】

Chương 19, đệ thập chín quyền...

Đào Tinh Úy chải vuốt rõ ràng hẳn những lời này logic lúc sau, làm việc đầu tiên chính là chụp hình.

Lưu lại chứng cứ, phòng ngừa hấn đổi ý!

Sau đó nàng ôm ấp di động, tâm bắt đầu phanh phanh phanh nhảy cái không ngừng.

Tao: 【 bác sĩ Tần, ta chờ một chút liền đi làm cái xuất viện thủ tục nga! Người không được đổi ý! 】

Qin: 【 ân. 】

Nói là chờ một chút, Đào Tinh Úy giờ khắc này cũng đã kiểm chế không được.

Nàng chạy nhanh từ trong ngăn kéo đem chính mình bệnh lịch tạp y bảo tạp thân phận chứng toàn bộ tìm ra tới, ôm một đồng hồ vật, nghiêng ngã lão đảo mà từ phòng bệnh xông ra ngoài.

Đàn violon thanh âm còn du dương mà ở phòng bệnh xoay quanh, Hàn Lê vừa quay đầu lại, Đào Tinh Úy cũng đã không còn nữa.

“Đình đình đình, đừng kéo! Người đều bị các người kéo chạy ——”

Hàn Lê cũng chạy nhanh xốc lên chặn xuống giường, khập khiễng mà đi theo đi qua, liền nhìn đến Đào Tinh Úy ghé vào hộ sĩ trạm trước, hứng thú hiên ngang mà nói cái gì đó.

“607 phòng bệnh mười tám giường Đào Tinh Úy đúng không? Bên này vừa lấy được người bác sĩ Tần phát tới xuất viện thông tri, không nghĩ tới người nhanh như vậy lại đây. Làm ta nhìn một cái, cái này là người trong khoảng thời gian này tổng kết tính đơn, đây là xuất viện y dược đơn thuốc, người nhìn xem có hay không vấn đề, không thành vấn đề nói, chức xong phí dụng liền có thể trực tiếp xuất viện.”

“Cảm ơn tiểu tỷ tỷ.”

Đào Tinh Úy căn bản không nhìn kỹ, đang định chạy nhanh đi thu phí địa phương đem dư khoản đều thanh, sau đó có thể liền thu thập hành lý dịch địa phương.

Kia hộ sĩ trên mặt mang theo di cười, nhắc nhở một câu: “Người sớm như vậy liền xuất viện, vậy người cùng cái phòng bệnh nam hài tử nhưng làm sao bây giờ đâu?”

Đào Tinh Úy xem hộ sĩ triều nàng sau này bĩu môi, nàng quay đầu lại, liền nhìn đến Hàn Lê chống quải trượng đứng ở chính mình mặt sau muốn nói lại thôi.

Cũng không biết hẳn đứng ở kia đã bao lâu.

“Bạn chung phòng bệnh, người này liền muốn xuất viện a?” Hàn Lê nuốt nuốt nước miếng.

Hắn trở lại thứ sáu bệnh viện, quyết tâm theo đuổi nàng, đến đổi nàng thực thi hành động mới không đến nửa ngày thời gian, không nghĩ tới Đào Tinh Úy liền phải xuất viện.

Đào Tinh Úy gật gật đầu: “Ân, tay của ta kỳ thật sớm hảo.”

“Ai, như thế nào như vậy không dám xảo, ta một hồi tới người muốn đi. Ta còn cố ý từ nhà ta bên kia bệnh viện, một lần nữa triệu hồi tới đâu.....”

Đào Tinh Úy mặt sau kia nửa câu có điểm nghe không lớn thanh: “Người nói cái gì?”

“Không có gì ha ha ha ha ha ——”

Hàn Lê trên mặt mất mát, nhưng vẫn là đối với nàng cười cười, nói: “Người có phải hay không tính toán về nước đội huấn luyện? Kia chờ ta xuất viện, ta liền đi tìm người chơi, Quốc Đội hẳn là đều là có một tháng một lần mở ra ngày đi? Vậy sau mở ra ngày, chúng ta coi như là ước hảo, ta mang người đi dạo chúng ta Hoa Đại vườn trường, đại học thể dục hệ cùng các người chuyên nghiệp Quốc Đội khẳng định không giống nhau, không khí muốn tự do vui sướng nhiều! Chúng ta chỗ đó cũng có người chuyên môn luyện quyền anh, còn có quyền anh xã, đến lúc đó mang người đi bọn họ kia tú một hồi! Thế nào?”

Đào Tinh Úy chớp chớp mắt, nàng đọc xong tiểu học sau liền trực tiếp vào Quốc Đội, cơ sở văn hóa khóa việc học đều là ở Quốc Đội hoàn thành, xác thật đối trường học sinh hoạt tương đối hướng tới tò mò, đặc biệt là bạn cùng lứa tuổi đều ở đọc đại học.

Phía trước nàng đi Hoa Đại tham gia quá một lần thi đấu, nhưng kia thi đấu lúc sau liền rời khỏi

Đương nàng nghe được Hàn Lê nói muốn mang chính mình đi dạo danh giáo Hoa Đại, thật là có chút tâm động.

“Chính là ta tạm thời không trở về Quốc Đội, bọn họ đều thi đấu đi, ta dẫn đầu đều không ở.”

“Vậy người hiện tại xuất viện có thể ở lại nào? Ta nhớ rõ nhà người không ở bản địa, bên này còn có người thân thích bằng hữu có thể ở sao?”

Hàn Lê cười cười, “Nếu là không đúng sự thật ta thế người giải quyết? Bệnh viện phụ cận liền có nhà của chúng ta khai phá một kỳ lâu bàn, bên trong có tân bìa cứng phòng, ta làm bất động sản cho người chọn một bộ ánh sáng tốt nhất, buổi tối liền có thể giở sách vào ở!”

Giống nhau nữ nhân nơi nào ngăn cản được trụ loại này trực tiếp đưa phòng ở tiền tài dụ hoặc.

Hàn Lê gia là địa ốc nhà giàu, không tính là cái gì quý tộc, chính là tiền nhiều phòng ở nhiều.

Bên cạnh hai cái hộ sĩ nghe xong, đều hoa si đến mau ngất đi rồi.

Nhưng Đào Tinh Úy, không phải giống nhau nữ hài tử.

Nàng thiệp thế chưa thâm, ở tiền tài vật chất phương diện thật không có gì quá lớn khái niệm.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 19

Nàng trước kia ở Quốc Đội ký túc xá thời điểm liền thích dưỡng hoa cỏ, đáng tiếc kia ký túc xá địa phương không đủ đại, chỉ có thể dưỡng một ít hoa tiểu thảo.

Bận việc một buổi trưa, rốt cuộc hoàn công.

Đào Tinh Úy vẫn là rất vừa lòng, nguyên bản lạnh như băng phòng ở thoát nhìn lập tức liền không giống nhau, bố cục tuy rằng hỗn độn một ít, nhưng cũng đúng là bởi vì như vậy, nhiều rất nhiều sinh hoạt hơi thở.

Nếu là nàng thật cùng Tần Thận không có kết quả gì, có thể làm hẳn về sau nhìn vật nhớ người cũng khá tốt.

Ân, thật hương.

Đúng lúc này, chuông cửa vang lên.

Đào Tinh Úy tưởng nàng mua bồn hoa lậu một chậu, cửa hàng bán hoa lại giao hàng tận nhà.

Nàng vội đi qua đi mở cửa, liền nhìn đến một cái năm mươi hơn tuổi trung niên nam nhân đứng ở cửa nhà, dáng người tuy rằng mập mập chút, nhưng ăn mặc thẳng âu phục, không giận tự uy.

Nhưng này một phần không giận tự uy, ở nhìn thấy Đào Tinh Úy cái này ăn mặc dép lê cùng ở nhà phục tiểu cô nương đứng ở Tần Thận cửa nhà lúc sau, nháy mắt biến thành ghen họng nhìn trần trời.....

Thoạt nhìn không giống như là cửa hàng bán hoa tới đưa hoa sữ phó.

“Thúc thúc, người tìm ai a?”

Nàng ở người xa lạ trước mặt nhất quán ngoan ngoãn thiên chân.

Đồ sơn móng tay ngón chân đầu sáng lấp lánh, còn không dừng địa chấn tới động đi.

Trung niên nam nhân dùng sức mà ho khan hai tiếng, như là khiếp sợ mà muốn đem phổi đều khụ ra tới.

“Không, không, ta tưởng ta có thể là gõ sai môn, ta đi trên lầu nhìn xem.....”

Chương 20, thứ hai mươi quyền...

Đào Tinh Úy đóng cửa lúc sau, không đem vị này “Lạc đường” trung niên nam nhân để ở trong lòng.

Năm phút đồng hồ sau, nàng ở sửa sang lại cửa sổ mấy bồn xương rồng bà thời điểm, trong lúc vô tình nhìn đến cái kia trung niên nam nhân vừa vặn từ hàng hiên ra tới, chuẩn bị rời đi tiểu khu, bước chân ổn trung còn mang theo một tia hoảng loạn.

Lén lút.

Nhìn liền không giống như là người tốt.

Từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ, nàng đều sẽ thông báo cấp Tần Thận, không buông tha bất luận cái gì một cái cùng hấn nói chuyện phiếm cơ hội.

Huống chi chuyện này nàng còn càng nghĩ càng không đúng, vì thế Đào Tinh Úy trực tiếp cấp Tần Thận gọi điện thoại qua đi.

Tần Thận tiếp đi lên.

“Uy.”

Đào Tinh Úy hứng thú vội vàng: “Bác sĩ Tần, vừa rồi có cái năm mươi hơn tuổi nam tới trong nhà tìm người, sau đó lại cùng ta nói hăn tìm lầm, hoang mang rối loạn mà liền đi rồi, cái này đại thúc hành vi cử chỉ thoát nhìn còn rất đáng khinh, có thể hay không là tới tiểu khu hộ gia đình nơi này trộm đồ vật? Bác sĩ Tần người nói ta là trực tiếp xuống lầu đem hăn trả trở về đánh một đốn, vẫn là báo nguy nha?”

Tần Thận mặc mặc, nói: “Không cần, kia hăn là ta ba.”

Đào Tinh Úy kinh mà thiếu chút nữa không đem điện thoại rút trên mặt đất.

Nguyên lai vừa mới cái kia trung niên nhân, chính là truyền thuyết vị kia y học giới ngôi sao sáng Tần Thương Hải giáo thụ!

“Người ba ba!! Kia, kia chẳng phải là ta tương lai công công sao??!”

Tần Thận: “..... Trước treo.”

Đào Tinh Úy vội mềm mại mà làm nũng nói: “Bác sĩ Tần! Từ từ trước đừng quai được không, ta đều một ngày không có nghe được người thanh âm, người đem ta lừa về nhà liền cái gì đều mặc kệ? Nói ta ngày hôm qua ở người trên giường ngủ đến đặc biệt không tốt, buổi sáng còn một người dọn thật nhiều đồ vật về đến nhà tới, người có nghĩ nhìn một cái ta mua thứ gì? Nếu không chúng ta hiện tại video một chút đi? Liền từng cái được không? Thực mau, bất quá nếu là người chờ hạ có việc nói, ta liền không quấy rầy người.....”

Nàng vốn dĩ ôm đổi tim vui mừng đến hăn trụ địa phương, hiện tại biến thành nàng “Phòng không gối chiếu”.

Bất quá nàng ở Tần Thận trước mặt làm nũng bán thảm, hiện tại là càng ngày càng thuận buồm xuôi gió.

Tần Thận ở điện thoại kia đầu đốn hai giây, bình đạm không kinh hỏi: “Chính là người trong miệng ‘ tương lai công công ’ cho ta gọi điện thoại, ta tiếp vẫn là không tiếp?”

Đào Tinh Úy mở to hai mắt nhìn, mặt bất giác đỏ lên, lấp bắp mà nói một câu “VẬY người mau tiếp đi.....”.

Phía chính mình liền trước cúp điện thoại.

.....

Tần Thận cũng đạm đạm cười, đem ý cười tàng khởi, mới đi tiếp nối lên Tần Thương Hải điện thoại.

“Uy, ba.”

Trong điện thoại Tần Thương Hải lẳng là một hơi không suyễn đi lên, lão nhân gia hoãn đã lâu, hơi thở vẫn là có điểm không vững chắc: “Nếu đi nơi khác khai hội thảo, như thế nào cũng chưa cùng ta nói một tiếng? Hôm nay khó được đi ngang qua người này, vốn đang tưởng đi lên nhìn xem người, không nghĩ tới..... Nhà người cái kia tiểu nữ hài, rốt cuộc là sớm sao lại thế này?”

“Ta người bệnh.”

“Người bệnh? Như thế nào hiện tại xem bệnh đều nhìn đến trong nhà tới? Từ từ, này người bệnh, nàng nên sẽ không chính là lần trước nháo đến ta bên tai cái kia.....”

Tần Thương Hải cảm giác toàn thân máu đều đang ở hướng đầu óc dâng lên.

“Là.”

Quả nhiên.

Tần Thương Hải tốt xấu là cái có uy tín danh dự người, gặp qua đại việc đời.

Khiếp sợ rất nhiều, hăn vẫn là mau chóng mà bình phục cảm xúc, đang muốn dùng hăn kia một bộ không biết nói bao nhiêu lần nói tới răn dạy Tần Thận: Làm bác sĩ này một hàng không chỉ có là muốn y thuật tinh, quan trọng nhất chính là rắp tâm muốn chính, rắp tâm muốn chính, quy củ phải chính. Các hành có các hành quy củ, cái gọi là quy củ, liền bao gồm không thể cùng bệnh hoạn sinh ra trị liệu trách nhiệm ở ngoài quan hệ, bằng không liền dễ dàng balabalabala.....

“Nàng mới vừa còn ở cùng ta thông điện thoại, nàng kêu người ‘ công công ’.”

Tần Thương Hải nghe được “Công công” cái này từ, không biết sao đem này bên miệng giáo huấn nói vớt tới rồi sau đầu, hồi tưởng khởi vừa rồi kia cô nương bộ dáng, nhìn còn có vài phần ngoan ngoãn đáng yêu.

Sau đó hăn thở dài một hơi, tâm bình khí hòa chút, lại tức thanh hỏi: “Đứa nhỏ này vài tuổi?”

Nhìn tiểu cô nương rất nộn, con dâu cần thiết đến đoạn trang tự giữ, cho nên này tuổi cũng đến cùng nhi tử xứng đôi, không thể quá tiểu.

Tần Thận cũng là hỏi cái gì đáp cái gì: “Mười tám tuổi linh ba tháng.”

Mười tám tuổi.....

Tuổi còn nhỏ cũng không có việc gì, thê tử tuổi tác so trượng phu tiểu cái mười tuổi còn hành, bên người chồng già vợ trẻ cũng thường xuyên

thấy, cũng không xem như cái quá lớn vấn đề, chỉ cần tri thư đạt lý là đến nơi.

Lão gia tử lại lui một bước: “Kia nàng hiện tại là còn ở đi học đâu?”

“Không. Nghe nói là tiểu học tốt nghiệp sau, liền không thượng quá học.”

“Kia nàng ngày thường đều làm cái gì công tác? Hiện tại thời đại bất đồng, liền bệnh viện lâm thời công hộ sĩ đều ít nhất là đến chính quy vệ giáo tốt nghiệp, nàng một cái tiểu học tốt nghiệp người.....”

Tần Thương Hải chính mình không đem lời nói cấp nói xong.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 20

Đào Tinh Úy như cũ vẻ mặt say mê: “Ta nhớ rõ lúc ấy hẳn là nói, trên đời này không có gì sự là không vất vả là có thể làm tốt, nhưng là làm hẳn lão bà liền không vất vả.”

Theo sau, nàng lại thiếu nữ hoài xuân mà ai thán một tiếng.

6 năm tới, nàng không dám cùng bất luận kẻ nào nói lên cái này “Thoát đi Quốc Đội” kế hoạch, vẫn luôn yên lặng mà chôn ở đáy lòng nhiều năm như vậy.

Nhưng theo nàng trưởng thành, cũng biết kia chẳng qua là Tần Thận dùng để có lệ tiểu hài tử xiếc mà thôi.

Sách, bác sĩ Tần thật sự hư thật sự, ước chừng điều nàng 6 năm ăn uống.

Liền Hạ Khê đều nhịn không được phun tào: “Không nghĩ tới người này mệnh còn biên có đầu có đuôi đâu.....”

Giây tiếp theo, cửa phòng dùng chìa khóa từ bên ngoài bị mở ra.

Không tưởng được chính là, Tần Thận trước tiên xách theo đi công tác dùng hành lý bao cùng công văn bao đã trở lại.

Hắn ở tú giày trước đổi hảo dép lê, đi tới liền nhìn mắt trên sô pha sừng sốt Đào Tinh Úy, cũng hơi xấu hổ mà dừng một chút, nhìn dáng vẻ hẳn là ở ngoài cửa hẳn là nghe được một ít các nàng chi gian đối thoại.

Vì thế, hần thân là đương sự nhàn nhạt mà đáp lại câu: “Ân, ta đích xác nói qua. Chẳng qua lúc ấy là lừa gạt người.”

Tác giả có lời muốn nói: Tần Thận: Kỳ thật làm lão bà của ta, sẽ thực vất vả, thực vất vả, vất vả, khổ.....

Chương 21, thứ 21 quyền...

“Bác sĩ Tần, người..... Như thế nào đã về rồi?”

Đào Tinh Úy đứng lên, tròn tròn đôi mắt mờ mịt mà xoay hai vòng, nhìn Tần Thận cười tây trang áo khoác, tinh tế mà treo ở trên giá áo.

Không phải nói tốt, hần đi công tác tham gia hội thảo muốn một vòng sao?

Một.

Nhị.

Tam.

Đào Tinh Úy đầu trung đột nhiên nổ tung một bó pháo hoa.

Nàng tức khắc ý thức được một cái so Tần Thận trước thời gian trở về, còn muốn càng vì bức thiết vấn đề.

“Bác sĩ Tần, người vừa mới là nói, còn nhớ rõ 6 năm trước.....”

Tần Thận nhàn nhạt “Ân” một tiếng.

Lúc này trong phòng trung ương điều hòa là 18°C.

Hần đi đến chốt mở chỗ nhìn đến cái kia độ ẩm, nhú hạ mi, liền ấn vài cái, đem độ ẩm điều bay lên đến 26°C, sau đó thuận tay đem cà vạt cấp xả, lộ ra đẹp trắng nõn thủ đoạn.

“Về sau đừng khai như vậy thấp, thối nhiều dễ dàng sinh bệnh.”

(=^.^=)Q~S~~~~^_~~~~

Đào Tinh Úy không biết vì cái gì, nhìn hẩn điều độ ẩm động tác, đều không tự giác mà nuốt nuốt nước miếng: “Nga, hảo.....”

Bất giác có chút phân thần.

Nàng quơ quơ đầu, lập tức đem lực chú ý tập trung đến vừa rồi vấn đề thương.

“Bác sĩ Tần, người có phải hay không đã sớm nghĩ tới, 6 năm trước quyền anh Quốc Đội có cái nữ hài tử thấy kinh lần đầu, cho rằng chính mình đến bệnh nan y sự.....”

Tần Thận lúc này dường như không có việc gì mà đổ một chén nước, nhàn nhạt mà nhìn mắt phòng khách, lại cảm thấy Đào Tinh Úy chiêu đãi khách nhân có chút không chu toàn, đi phòng bếp đem đi phía trước đóng băng anh đào cùng thanh đề bãi bàn, phóng tới trên bàn trà.

Sau đó thành linh mà trở về một câu: “Chẳng lẽ, các người quyền anh Quốc Đội còn có rất nhiều nữ sinh sao? Còn có hay không giống người như vậy bốn?”

Ý ngoài lời: Không phải người còn có thể có ai.

Nguyên lai áo choàng đã sớm rút.

Đào Tinh Úy một chút ngữ nghẹn.

Yên lặng mà ngồi xong ở trên sô pha.

Có chút chân tay luống cuống lên.

Hạ Khê nghe được Tần Thận nói cũng là kinh ngạc một chút, yên lặng ăn Tần Thận tân bưng lên trái cây, ở một bên nhìn hạ hai người phản ứng, cảm thấy chính mình không lớn thích hợp xuất hiện tại đây loại trường hợp.

Vì thế nàng lại bắt đem hạt dưa khái, liền vội vàng rời đi, nói muốn đi nàng ca kia.

Phòng nội trong nháy mắt lại chỉ có Đào Tinh Úy cùng Tần Thận.

Không khí phá lệ an tĩnh.

Đào Tinh Úy ngữ khí đều trở nên thanh thúy mềm mại lên: “Bác sĩ Tần, người còn chưa nói người như thế nào đột nhiên đã trở lại? Ta, ta cũng chưa chuẩn bị sẵn sàng.....”

Sau lại ngẫm lại, đây là hãn gia, nàng muốn làm cái gì chuẩn bị.

Tần Thận nói: “Ta phụ trách kia bộ phận báo cáo kết thúc, dư lại đều là một ít không quá tất yếu tham gia hội nghị cùng hoạt động, liền lâm thời sửa ký phiếu. Ngày mai vừa lúc có một đài giải phẫu phải làm.”

“Nga.....”

Tần Thận xem nàng bỗng nhiên trở nên câu nệ, liền đi cầm một viên anh đào, phóng tới nàng lòng bàn tay thượng.

“Như thế nào không ăn.”

“A?”

Đào Tinh Úy lúc kinh lúc rỗng, nhìn kia viên tiểu anh đào, phóng tới trong miệng.

Thực ngọt.

Chính là nàng hiện tại không có gì tâm tình nếm thử này anh đào rốt cuộc là cái gì hương vị.

“Đại khái, ta thích ăn quả táo một chút?”

Tần Thận lại đứng dậy, tước cái quả táo cho nàng.

Đào Tinh Úy nhận lấy, cắn một ngụm.

“Ăn ngon sao?”

“Ân.....”

Đào Tinh Úy cúi đầu yên lặng gặm cái kia hăn cấp chính mình tước quả táo, này phỏng chừng là nàng từ khi ra đời tới nay, ăn đến nhất thực nữ một cái quả táo.

Tần Thận nghiêng đi thân, nhìn nàng một lát lúc sau, lại nhìn nhìn trong phòng bài trí: Không hề bố cục cây xanh, cao cao thấp thấp, tiểu bồn hoa không có mấy cái, đều là chút cây vạn tuế cùng đại bồn cảnh, thậm chí huyền quan cửa còn có hai bồn khoác kim mang bạc chiêu tài thụ, phá lệ thấy được.

Thật ra mà nói, không có gì phẩm vị; nhưng mạc danh đáng yêu thuận mắt vô cùng.

Hắn lại giơ tay đi gõ gõ trên bàn trà bể cá, cá vàng đã chịu kinh hách, lập tức liền tản ra, cùng nàng giống nhau khiêu thoát linh hoạt lại nhất gan.

Hắn cười cười.

Đào Tinh Úy trộm ngăm hăn nhất cử nhất động, lại gặm một cái miếng nhỏ quả táo.

Nàng vẫn là cảm thấy bất an, giải thích nói: “Ta là cảm thấy phòng có điếm đơn điệu, cho nên đi hoa điểu thị trường chọn mấy thứ này, bác sĩ Tần người nếu là không thích, ta đi thời điếm có thể chính mình toàn bộ mang về Quốc Đội dưỡng!”

“Không quan hệ, chuyển đến dọn đi phiền toái.”

“Úc.”

Đào Tinh Úy lại nhìn lên hăn liếc mắt một cái, phát hiện hăn chỉ ly chính mình cái trán một tắc khoảng cách, là ở quang minh chính đại mà đánh giá chính mình.

Thời gian yên lặng.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 21

Nàng không hiểu giáo nàng sử dụng cái băng vệ sinh, còn cần trải qua cái gì riêng bước đi.

Phía trước, hẳn cũng còn không phải là trực tiếp sẽ dạy nàng sao?

Đào Tinh Úy bò tới rồi Tần Thận án thư ven, nghiêng đầu hỏi: “Kia muốn tới nào một bước nha?”

Tần Thận đẩy đẩy trên mũi gọng kính, ánh mắt híp lại, nhìn về phía nàng, ít khi nói cười mà nói: “Cùng nhau ngủ kia một bước ——”

Chương 22, thứ hai mươi hai quyền...

“Kia nếu không chúng ta buổi tối liền cùng nhau ngủ đi!”

Đào Tinh Úy thực sáng khoái mà đề nghị, đối trước mắt nam nhân không có bất luận cái gì phòng bị ý thức.

Tần Thận cặp kia lạnh băng hắc đồng ở đèn bàn hoàng chiếu sáng ánh hạ, dần dần, lộ ra một mặt giáo hoạt ánh sáng.

Giây lát lướt qua, nàng cũng chưa thấy rõ ràng.

Tiếp theo, màu đỏ bút máy vững vàng mà ở hẳn đầu ngón tay xoay hai vòng sau, “Lạch cạch” dừng ở trên bàn: “Người xác định?”

Đào Tinh Úy dọa một chút, không biết sao, nàng lần đầu tiên đối Tần Thận sinh ra một tí xiu sợ hãi.

“Ta đột nhiên có điểm mệt nhọc, bác sĩ Tần ta đi trước ngủ, người trước vội người đi.....”

Nàng làm bộ bình tĩnh mà đi ra hẳn thư phòng, môn cũng chưa quan, liền nhanh như chớp mà bò đến lầu hai trên giường.

Lại không thể hiểu được, một người lại ở trên giường lớn cười lăn lộn lên.

Phóng chừng là đặc thù thời kỳ thân thể chột dạ, nàng không bao lâu liền chính mình ngủ rồi.

Đại khái là Đào Tinh Úy thời gian dài dùng chậm lại sinh lý kỳ được vật, xuất ngoại thi đấu thường xuyên đảo sai giờ, giấc ngủ thời gian không quy luật, tích lũy tháng ngày liền làm cho nàng mỗi lần tới dì đều sẽ bụng đau.

Lần này tuy rằng uống lên đường đỏ khương thủy, nhưng vẫn là sẽ trừu đau.

Nữ vận động viên tóm lại vẫn là muốn so giống nhau nữ hài tử tháo một ít, cái gì gãy xương tổ chức sung thủy đối nàng tới nói đều là chuyện thường ngày, vì thế liền tính mỗi lần bụng đau đến muốn mệnh, nàng cũng chưa bao giờ chân chính để ở trong lòng. Chờ đến nàng thật sự chịu không nổi thời điểm, nàng liền sẽ dùng chân đem chính mình quấn chặt, ngủ lúc sau đau đớn liền sẽ giảm bớt.

Trong lúc ngủ mơ, nàng khuôn mặt nhỏ vẫn là sẽ không tự giác mà ninh thành một đoàn.

Tần Thận từ trong thư phòng đi tới, một đường tắt đi trong phòng sở hữu đèn, đi tới phòng ngủ mép giường, nhìn đến nàng cuộn tròn thành một đoàn, giữa mày không khỏi tức hạ.

“Đào Tinh Úy? Còn đau không?”

Đào Tinh Úy thấp thấp “Ngô” một tiếng, mơ mơ màng màng.

Nãi thanh nãi khí, hơi thở thực nhược.

Tần Thận chậm rãi thở ra một hơi, hắt dứt khoát nằm tới rồi trên giường.

Sau đó đem chính mình lòng bàn tay xoa nhiệt, vói vào chăn, nhẹ nhàng mà đặt ở nang trên bụng nhỏ.

Một lát sau, Đào Tinh Úy ấn đường nếp uốn dần dần bị vuốt phẳng, hẳn là không cảm thấy đau.

Tần Thận đang muốn bắt tay từ nang bụng rút ra, nang một cái nghiêng người, lại vô ý thức mà đi ôm lấy Tần Thận, cả người chui vào hẳn trong lòng ngực, một chân còn gắt gao mà câu ở hẳn trên eo.

Nang tóc quăn như có như không cọ hẳn cằm.

Chui vào tới một cổ sâu kín thiếu nữ hương.

Ngứa.

Tần Thận vô pháp nhúc nhích.

Vì thế hẳn đành phải dùng trên cằm tân trường ra tới hồ tra, đi cọ cọ Đào Tinh Úy chóp mũi.

Tan rã kia phân ngứa ý.

Đào Tinh Úy tựa hồ cảm giác được này không thoải mái xúc cảm, lại mơ hồ mà “Ngô” một tiếng, vây quanh đến hẳn càng khẩn một ít.

“Ca ca.....”

Tần Thận biết đây là nàng nói mơ.

Hắn sững sốt một chút, hơi hơi mỉm cười, đem hầu kết khê nhúc nhích, lên tiếng “Ân”.

-

Đào Tinh Úy hôm sau tỉnh lại, cũng đã là 10 giờ.

Cái này điểm Tần Thận đã sớm đi bệnh viện đi làm, nàng tối hôm qua ngủ đến sớm, cũng không biết tối hôm qua hẳn là ở sô pha vẫn là thư phòng quá đêm.

Nàng chỉ biết này một đêm chính mình ngủ đến cùng chỉ lợn chết giống nhau, tinh khí thần dưỡng thực đủ.

Sờ sờ bụng, đau nhưng thật ra không đau, chính là đói thật sự.

Nàng lạnh lẽ mà lên.

Nhìn đến trên bàn cơm thả sandwich cùng sữa bò. Mâm hạ còn phóng Tần Thận thân thủ viết tờ giấy, là dùng thứ sáu bệnh viện thông dụng ghi chú giấy viết: 【 lò vi ba nhiệt lại ăn. Qin 】

Chữ viết rất nhỏ, cũng rất đẹp.

Đào Tinh Úy ngọt ngào cười, thực nghe lời mà đem cơm sáng bỏ vào lò vi ba trung.

Lại đem kia tờ giấy cấp tỉ mỉ mà chiết hảo, sau đó thuận tay liền tàng tới rồi chính mình trong rương hành lý, tính toán sau khi rời khỏi cũng có thể hảo hảo trân quý hẳn chữ viết.

Nàng còn ở ăn cơm sáng, Hàn Lê liền gọi điện thoại tới.

“Ngôi sao nhỏ, buổi sáng tốt lành a, người tinh sao?”

Mấy ngày không liên hệ, ngữ khí vẫn là trước sau như một mà hoan thoát.

“Ta còn ở ăn cơm sáng đâu.”

Hàn Lê sớm mấy ngày liền cùng nàng ước hảo, tính toán có rảnh liền mang nàng đi Hoa Đại đi dạo.

Nàng vốn dĩ liền tưởng thừa dịp về nước đội trước mấy ngày nay, nhiều đi bên ngoài chơi chơi, trông thấy việc đời. Bằng không chờ vào Quốc Đội, khôi phục đến bình thường huấn luyện tiết tấu, chỉ sợ cũng không loại này cơ hội.

Dù sao bác sĩ Tần bận quá, cũng không rảnh bồi chính mình ——

“Ngôi sao nhỏ, ta ở người nói tiểu khu cửa. Nha a, cái này tiểu khu là này mang số một số hai xa hoa tiểu khu a, cơ sở hộ hình một bình đều đến tám vạn sáu, thật đúng là không thấy ra tới, hẳn một cái đương bác sĩ có thể như vậy có tiền.....”

Hàn Lê mặc danh toan hạ.

Rõ ràng hẳn là địa ốc trùm nhi tử, mặt sau kia một mảnh lầu bàn đều là nhà hẳn, còn phải toan nhân gia một bộ phòng ở.

Đào Tinh Úy chạy nhanh đem dư lại sandwich cùng sữa bò hỗn nhét vào trong miệng, rửa mặt, liền hấp tấp mà vọt tới tiểu khu dưới lầu.

Lần này Hàn Lê không biết nơi nào làm ra một chiếc Rolls-Royce, so lần trước kia chiếc Ferrari còn muốn phong cách, hàng phía trước ngồi cái tây trang giày da tài xế.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 22

“Quan người đánh rắm?” Đào Tinh Úy bẹp miệng sặc một câu.

“Tiểu muội muội, ta cũng không có gì ác ý, chỉ là xem người tuổi còn nhỏ, tưởng khuyên người đừng uổng phí sức lực. Người liền không nghĩ, thích ta sư huynh nữ nhân không ít, nhưng hãn vì cái gì chưa bao giờ luyện ái sao?”

“Vì cái gì.....”

Đào Tinh Úy đích xác tò mò.

“Hãn mẫu thân sinh hạ hãn lúc sau, liền cùng nam nhân khác chạy. Tần giáo thụ không muốn nói cho hãn này hết thảy, sư huynh khi còn nhỏ liền chính mình mẫu thân gọi là gì cũng không biết, thẳng đến mấy năm trước mới được đến hãn mẫu thân tin tức, cố tình Tần giáo thụ lại không chịu làm hãn đi nhận, kết quả không bao lâu, hãn mẫu thân phải yết hầu ung thư qua đời, rốt cuộc không cơ hội tương nhận. Hai cha con bởi vì việc này phía trước nháo đến còn rất cương. Người nói hãn tại đây loại gia đình hoàn cảnh hạ lớn lên, có thể đối luyện ái hôn nhân có cái gì chờ mong?”

Đào Tinh Úy nghe đến mấy cái này, đem chính mình kia cổ khí đều quên đến không còn một mảnh, lông xù xù lông mày bất giác nhíu lại, truy vấn: “Kia bác sĩ Tần ba ba, vì cái gì không cho hãn cùng hãn muội muội tương nhận đâu?”

“Này liền nói không rõ. Bởi vì phu thê phản bội, không cho hài tử thấy đối một bên khác, trong sinh hoạt không phải cũng là rất nhiều thấy sao?”

“Người là như thế nào biết này đó?”

Nàng trước nay chưa từng nghe qua Hạ Khê hoặc là Hạ Hải bác sĩ cùng chính mình nói qua chuyện này, dựa theo Tần Thận tính cách, loại sự tình này hẳn là sẽ không tùy tiện nói cho bất luận kẻ nào mới đối.....

Liễu Lam cười khê một tiếng, hai chân giao nhau dựa ở trên tường, nói: “Đương nhiên đều là sư huynh, hẳn chính miệng nói cho ta.”

Đào Tinh Ủy không biết sao, hốc mắt liền toan một chút.

Nàng đôi mắt chột trừng thật sự đại, yên lặng, mới ở địch nhân trước mặt, đêm này khoảnh khắc này lên tới cảm xúc cấp vô thanh vô tức mà ghen trở về.

Di động vang lên, nàng lúc này tinh thần có chút hoảng hốt, xem cũng không thấy liền tiếp lên.

“Không ở nhà? Đi đâu.”

Là Tần Thận.

Hắn hôm nay không đáng giá ban, cái này điểm đúng là hẳn thay ca về đến nhà thời gian.

Liễu Lam cũng nghe tới rồi Tần Thận thanh âm, nàng nghe ra hẳn sư huynh ngữ tức muốn so ngày thường mau một ít, hình như là ở sốt ruột.

Nàng sắc mặt trầm xuống, không khỏi đứng thẳng thân thể, nghiêm túc mà đi nghe bọn hắn microphone thanh âm.

“Ta..... Ta hiện tại ở Hoa Đại, Hàn Lê mang ta tới chơi.”

Tần Thận mặc mặc: “Đem cụ thể vị trí chia ta, ta tới đón người. Không cần lại phiền toái người khác.”

“Nga, hảo.”

Chờ đến bên kia cúp điện thoại, Đào Tinh Úy lại lập tức dùng WeChat cho hẳn đã phát một cái định vị qua đi.

Cứ việc giờ khắc này nàng nghe xong Liễu Lam nói, đối Tần Thận có như vậy một chút khí, nhưng nàng vẫn là không có biện pháp không nghe lời hẳn.

Mỗi lần này nam nhân một đôi nàng vẫy tay, nàng liền ba ba mà đi qua.

Liễu Lam thật sự là có chút không nín được: “Sư huynh hẳn tìm người làm cái gì?”

Đào Tinh Úy nhìn về phía Liễu Lam, banh khoe miệng, khí thế tức khắc cất cao mười mét: “Ta hiện tại cùng hẳn ở chung a, người nói hẳn tìm ta có thể làm cái gì?”

Liễu Lam: “Người.....” (=^.^=)Q~S~~~^_^~~~

-

Hai mươi phút sau, Tần Thận xe liền xuất hiện ở Hoa Đại bắc điền sân thể dục ngoại bãi đỗ xe.

Đào Tinh Úy cùng Hàn Lê gọi điện thoại từ biệt lúc sau, liền từ y học bộ đại lâu đi tới này phiến sân thể dục thượng, một người ngơ ngác mà ngồi ở khán đài thượng xem mặt trời lặn.

Nhìn đến Tần Thận đã đi tới, Đào Tinh Úy lập tức tựa như tiêm máu gà, từ khán đài thượng vọt qua đi, còn một bên triều hẳn vẫy vẫy tay.

“Bác sĩ Tần, ta tại đây đâu ——”

Nàng chạy trốn có điểm cấp.

Cuối cùng một bước từ đài cao giai dẫm đến tiểu dưới bậc thang tới thời điểm không, đầu có trước rơi xuống đất xu thế.

Tần Thận nhanh hơn bước chân tiến lên, vươn đôi tay, trực tiếp đem nàng từ khán đài tầng thứ nhất treo không ôm xuống dưới.

Đào Tinh Úy tựa như một con cây nhỏ lười, treo ở trên cổ hăn.

Liên tính an toàn cũng không chịu buông tay.

“Xuống dưới đi.”

Nàng cũng không nghĩ tới Tần Thận sẽ trực tiếp lại đây đem nàng cấp ôm đi, nàng bắt được tới rồi cơ hội, liền ghé vào trên vai hăn làm nũng: “Bác sĩ Tần lại ôm ta trong chốc lát được không, ta khung xương rất nhỏ, sẽ không cố sức.”

Nàng vừa rồi còn bởi vì hăn ở Liễu Lam nơi đó không vui.

Hăn dù sao cũng phải làm điểm cái gì tới an ủi an ủi chính mình, chẳng sợ hăn không phải cố ý an ủi chính mình, Đào Tinh Úy cũng tưởng nhiều ôm một cái hăn.

“Nhưng mật độ đại.”

Tần Thận nhàn nhạt ứng một câu.

Đào Tinh Úy “Thiệt” một tiếng, vẫn là chết tím cổ hăn không xuống dưới.

“Cùng người nói nga bác sĩ Tần, ta chính là 48 kg cấp tuyến thủ, nhưng luôn là bất mãn 48 kg, lúc trước vì tới cái này tiêu chuẩn, trong đội dinh dưỡng sư còn suốt ngày nghĩ như thế nào uy ta ăn thịt dẫu.”

Tần Thận: “Ta đây như thế nào sẽ cảm thấy người như vậy trăm?”

Đào Tinh Úy hì hì cười, “Bởi vì bác sĩ Tần người ở tại trong lòng ta, ta liền trở nên nặng trĩu nha.”

Tần Thận:.....

Nói ôm tư thế thật sự là xấu điếm —— hai người là đối mặt mặt ôm.

Bên cạnh đi ngang qua một ít đồng học nhìn đến đều cười cười, còn có người đầu tới một ít khinh thường ánh mắt, đều lộ ra một cổ “Đầu năm nay đại học tiểu tình lữ như thế nào càng ngày càng thối đời ngày sau” ghét bỏ.

Nhưng Tần Thận cũng chưa nói cái gì, cứ như vậy một đường ôm nàng hướng đi biên đi đến.

Tần Thận đi tới, hỏi: “Hôm nay đều đi dạo địa phương nào?”

Đào Tinh Úy nghĩ nghĩ, bẻ đầu ngón tay số: “Có thư viện, hồ nhân tạo, quyền anh xã, tình nhân sườn núi, học sinh hoạt động trung tâm còn có..... Y học hệ đại lâu, ta nhìn đến người treo ở mặt trên ảnh chụp, thật sự đặc biệt soái, còn rất non đâu!”

“Học viện đại lâu còn có ta ảnh chụp?”

Tần Thận dĩ vãng không phải thực để ý này đó, mỗi lần trường học bên này có cái gì y học tuyên truyền hoạt động, tưởng mời hẳn trở về khai cái toạ đàm, hẳn đều rất ít tham dự.

“Đương nhiên rồi, người chính là ưu tú bạn cùng trường, ảnh chụp đều là đặt ở khen ngợi lan thưởng. Ta còn kia di động trộm chụp một trương bảo tồn đâu.”

Nói, Đào Tinh Úy liền đem điện thoại ảnh chụp điếm ra tới cấp Tần Thận xem.

Tần Thận cười nhạt, nhìn thoáng qua, lại đem Đào Tinh Úy ngã xuống thân thể hướng lên trên đề ra đề: “Đừng đem điện thoại quăng ngã.”

Hắn rõ ràng là sợ nàng quăng ngã.

Đào Tinh Úy đột nhiên nhìn hắn sững mặt, trầm mặc trong chốc lát, thấp giọng hỏi: “Bác sĩ Tần, ta hôm nay còn gặp phải lần trước ở bệnh viện cùng người ở bên nhau sư muội.”

“Liễu Lam?”

“Ân.”

Đào Tinh Úy dựa vào trên vai hắn, nhẹ giọng hỏi: “Nàng cùng ta nói mụ mụ người sự. Nàng nói, người còn không có tới kịp cùng mụ mụ người tương nhận, nàng liền qua đời..... Thật vậy chẳng?”

Tần Thận giữa mày trườ hạ, lạnh lùng mà gật đầu ứng thanh, khóe mắt có chút tàng thật sự thâm hàn băng.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 23

Đào Tinh Úy hai chân nhón, nhắm mắt lại, thân mình hướng hẳn trước mặt nghiêng, cực kỳ phối hợp.

Tần Thận rũ mắt, lại một lần thấy được nàng trên ngực phương quốc kỳ hình xăm.

Hắn gác xuống khăn lông, dùng tay đi đụng vào hạ kia khối đỏ tươi ấn ký, hầu kết chậm rãi đi xuống động, lại tựa hồ không chút để ý hỏi: “Đau không?”

Đào Tinh Úy cũng cúi đầu nhìn nhìn chính mình cái kia hình xăm, then thùng mà cười cười: “Văn thời điểm là có một chút, bất quá hiện tại đã sớm không đau lạp.”

“Như thế nào liền văn cái này đồ án?”

Đều nói hình xăm là có thể đột ra một người khí chất.

Tần Thận cảm thấy, Đào Tinh Úy ngày thường an tĩnh thời điểm nhìn ngoan ngoan, nhưng trên người luôn có cỗ tùy hứng tà kính, cùng quốc kỳ như thế nào cũng không quá phối hợp.

“Đây là ta giáo luyện giúp ta văn, ta vài cái sư huynh đều hưng văn này ngoạn ý, sau đó ta cũng liền đi văn một cái. Bởi vì ta giáo luyện nói, con người của ta đi có khi lại tùy hứng lại tà hồ, đến muốn bắt quốc kỳ tiêu chí mới có thể ép tới trụ, có vẻ người có thể chính phái một chút. Hắn còn nói, muốn cho ta biết ta là quốc gia bồi dưỡng ra tới quyền anh vận động

viên, ở trên sân thi đấu hết thầy liền phải lấy quốc gia vinh dự vì trước
_____”

“Người dạy luyện cho người văn?” Tần Thận có chút khinh thường.

Cái này hình xăm xuống chút nữa một chút, liền đến bộ ngực.

Tuy rằng nàng chỗ đó cũng không có gì nhưng xem, nhưng nghe tóm lại cách ứng.

“Người dạy luyện nam nữ?”

“Nam nha, chúng ta lần này Quan Quân Đội theo ta một cái nữ. Ta tới thời điểm, Quan Quân Đội duy nhất sư tử đều đã bắt được quốc nội nữ tử quyền anh hạng mục đại mãn quán xuất ngũ.”

“Hắn bao lớn rồi?”

Đào Tinh Úy chống cằm: “Ta giáo luyện sao?”

“Ân.”

“Ngô, hắn giống như..... So người chỉ đại một tuổi?”

Tần Thận lại nói: “Người giống như thực nghe lời hắn.”

Đào Tinh Úy vừa nghe đến cái này, liền có một bụng nước đắng muốn cùng người nói hết.

“Đương nhiên rồi, ta đương nhiên đến nghe lời hắn, bác sĩ Tần, hơn nữa người không biết ta giáo luyện hắn nhưng hung lạ! Ba năm trước đây liền bởi vì ta lười biếng không có hoàn thành một tổ cơ sở nhiệt thân trực tiếp bắt đầu làm phụ trọng huấn luyện, kết quả bị hắn phát hiện lúc sau, ngày đó buổi tối ta cùng ta hai cái sư huynh liền đều bị phạt, ba người cột

lấy bao cát vòng Quốc Đội sân thể dục đi chạy ba mươi vòng. Loại này ví dụ còn có đặc biệt đặc biệt nhiều, sau đó mặt sau còn có một lần.....”

Đào Tinh Úy còn không có phun tào xong, Tần Thận liền đem khăn lông rửa sạch sẽ quai về tới trên tường, xoay người rời đi toilet.

Hắn không có hứng thú nghe.

Đào Tinh Úy có chút xấu hổ mà gãi gãi đầu: “Bác sĩ Tần?”

Tần Thận: “Ta phải ngủ, ngày mai sớm ban.”

“Nga, hảo.....”

Đào Tinh Úy nói lời này thời điểm liền lập tức đè thấp thanh âm, chạy nhanh rửa mặt xong, liền ngoan ngoãn lên lầu nghỉ ngơi.

“Bác sĩ Tần, ngủ ngon úc.”

“Ân, ngủ ngon.”

Đào Tinh Úy ngủ ở trên giường, Tần Thận như cũ ngủ ở dưới lầu trên sofa.

Nàng đã đổi này trương giường sinh ra ý lại, một giây là có thể bình yên đi vào giấc ngủ.

Lại không biết dưới lầu người kia, này một đêm bắt đầu ở chính mình trong nhà trần trọc, thế nhưng ngủ không yên.

-

Bác sĩ vội lên quả thực là muốn mệnh, nhưng bận rộn cũng là bọn họ thái độ bình thường.

Hôm nay Tần Thận chẳng những là sớm ban, buổi tối còn phải trực ban. Ngày mai buổi sáng là hẳn này ba ngày duy nhất thời gian nghỉ ngơi đoạn, liền điểm này thời gian còn phải lấy tới bổ sung giấc ngủ.

Sớm biết rằng đương bác sĩ như vậy vội, Đào Tinh Úy lúc ấy nên kiên trì ở bệnh viện lại nhiều ở vài ngày, lấy người bệnh thân phận, còn có thể cùng hẳn gặp mặt thời gian đều nhiều một ít.

Không có Tần Thận bồi, Đào Tinh Úy cũng không khác sự làm, vẽ cái trang, buổi chiều hẹn Hạ Khê đi thương trường đi dạo phố.

Nàng quanh năm suốt tháng cũng chưa vài lần cơ hội rời đi Quốc Đội, liền càng đừng nói đi dạo phố loại này giống nhau nữ hài tử hằng ngày đều có thể làm sự.

Cho nên trừ bỏ đi Hoa Đại, cùng Hạ Khê đi dạo phố cũng ở nàng mấy ngày nay kế hoạch hành trình trong vòng.

“Tỷ nhóm, mau giúp ta nhìn xem cái này bra còn OK sao?”

Nội y quây chuyên doanh, Hạ Khê tuyển một cái văn ngực thí xuyên, làm Đào Tinh Úy đến phòng thử đồ tới giúp nàng tham mưu tham mưu.

Đào Tinh Úy đi vào lúc sau, không khỏi kinh hô: “Dựa, hạ đại Khê người chừng nào thì công ta trở nên lớn như vậy!”

Nàng nhớ rõ vừa mới phát dục kia mấy năm, Hạ Khê còn cùng chính mình không sai biệt lắm tới.

Hạ Khê xem thường: “Này khoản là tụ lại hình, tể một tể lót một lót, luôn là có thể lớn một chút, bằng không người cho rằng mỗi người đều cùng người giống nhau còn ở xuyên vận động văn ngực a.”

Đào Tinh Úy thật là trường kiến thức, nàng cũng nghĩ lấy một kiện loại này kiểu dáng bra thử một lần.

Nhưng là nghĩ lại tưởng tượng, quá mấy ngày chờ tư cách tái kết thúc, Ngô thúc một hồi tới, nàng phải về nước đội huấn luyện. Loại này vẫn ngược dây lưng tinh tế, nhìn liền không hẳn chắc, huấn luyện lên khẳng định không có phương tiện, hướng chi liền vì như vậy mấy ngày xuyên..... Không quá lợi ích thực tế.

“Người thật sự không mua cái thử xem?”

Đào Tinh Úy: “Không mua, mua cũng xuyên không được mấy ngày, xuyên cũng không ai xem.”

“Phốc ——”

Hạ Khê: “Thôi đi, mua chính mình vui vẻ là đến nơi bán. Bằng không người còn ảo tưởng người bác sĩ Tần ở nhà liền đem người quần áo cấp lột xem?”

Đào Tinh Úy dấu miệng, cuối cùng vẫn là vòng đi vận động quần chuyên doanh chọn vài món vận động vẫn ngược.

Tương đối thật sự.

Bất quá như vậy vừa nói tới, nàng đái ở Tần Thận trong nhà thời gian cũng liền bốn ngày không đến.

Chờ thêm như vậy bốn ngày, trở lại Quốc Đội, nàng về sau có thể hay không nhìn thấy Tần Thận đều rất khó nói.

Đào Tinh Úy tưởng tượng đến này, không khỏi có chút buồn nản.

“Đại kê, người nói ta đi phía trước muốn hay không mua điểm lễ vật cấp bác sĩ Tần? Coi như lưu niệm?”

“Cũng đúng. Dù sao người mấy ngày nay ăn hẵn uống hẵn trụ hẵn, không cho nhân gia đưa điếm cái gì, hình như là có điếm không thể nào nói nổi. Vậy người tướng hảo phải cho bác sĩ Tân đưa cái gì sao?”

Đào Tinh Úy đào đào lỗ tai, lao lực bắt đầu tưởng.

Tân Thận vật chất trình độ so cao, cũng không thiếu cái gì, giống như cũng không có gì đặc biệt thích.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 24

“Oa! Ta đây muốn một khối!”

Đào Tinh Úy giá cũng không hỏi, vẻ mặt chắc chắn, nhất định phải được.

Quầy tiểu tử tỷ lại giả cười nói: “Chúng ta mỗi năm hạn lượng định giá đều là giống nhau nga, là 158888, xin hỏi ngài là xoát tạp vẫn là Alipay đâu.”

“emmmm.....”

Đào Tinh Úy không nghe rõ nàng báo con số mặt sau rốt cuộc có mấy cái 8, vì thế lại hỏi một lần.

Quầy tỷ cường điệu cường điệu: “Là mười lăm vạn tám ngàn 888 nga.”

Đào Tinh Úy mày túc một chút, nhìn đến quầy tỷ đang muốn đem kia đồng hồ cấp thu hồi đi, lại sốt ruột mà nháy dựng lên: “Ta trên người không mang nhiều như vậy tiền, các người này có thể trước phó tiền đặt cọc sao?”

Đào Tinh Úy xúc động tiêu phí phó xong tiền đặt cọc sau, trong thẻ cũng chỉ còn mấy trăm khối.

Dư lại tiền, nàng tạm thời cũng không thể tưởng được nên làm cái gì bây giờ.

Nàng phía trước còn cảm thấy chính mình tiểu kim khố tiền rất nhiều, nhưng nàng tiêu phí trình độ cùng Tần Thận một so, liền không đáng giá nhắc tới.

Vận động viên cũng có thể phát tài, nhưng đều là chút thể dục minh tinh, lông phượng sừng lân, giống khoa so James loại này đánh NBA bóng rổ minh tinh, một cái quý thi đấu liền có mấy trăm vạn Mỹ kim.

Mà theo ta quốc đại bộ phận vận động viên hiện trạng mà nói, đều là đáng thương vô cùng mà dựa vào Quốc Đội phát tiền trợ cấp sinh hoạt. Trừ phi một ít vận động viên đột phá trùng vây, ở đại tái thượng cầm huy chương, phải đến tương đối phong phú tiền thưởng; hoặc là có chút vận động viên trời sinh là lớn lên đẹp, ngoài ý muốn thành danh lúc sau liên tục chiến đấu ở các chiến trường giới giải trí mới phát nhanh lên.

Liền Đào Tinh Úy trong thẻ kia hơn hai vạn tiền tiết kiệm, còn đều là nàng một ít tiểu bỉ tái tiền thưởng cùng Quốc Đội cấp vận động viên phát tiền trợ cấp, tồn mấy năm mới tồn xuống dưới.

Nếu chờ nàng phát nhanh lại cấp Tần Thận mua lễ vật, cũng không biết muốn bao giờ.

Cho nên nàng không nghĩ nhiều liền đem tiền đặt cọc trao. Nàng không hối hận, chính là có điểm phát sầu, như thế nào có thể tại như vậy đoản thời gian nội bắt tay biểu đuôi khoản trao.

Rốt cuộc ngày mai chính là bác sĩ Tần sinh nhật a.

Nếu là cùng ba mẹ bằng hữu vay tiền nói, cũng không phải mượn không đến mười lăm vạn.

Chỉ là bị Tần Thận biết này khối biểu là nàng vay tiền mua tới lời nói, nàng đều có thể nghĩ đến hãn kia lạnh nhạt bộ dáng, còn có rất lớn tỷ lệ sẽ không thu nàng lễ vật.

Hơn nữa đây là nàng cho hẳn mua đệ nhất phân lễ vật, đương nhiên là tưởng dựa chính nàng năng lực mua, mới có ý nghĩa.

Chính là nàng sống mười tám tuổi, trừ bỏ đánh quyền, khác cái gì cũng sẽ không.....

Nơi nào lập tức tới như vậy nhiều tiền đâu.

Nghĩ vậy, Đào Tinh Úy đầu trung bỗng nhiên xẹt qua một đạo linh quang.

Nàng lập tức liền cấp Hạ Khê gọi điện thoại.

“Hạ đại Khê! Người biết nơi nào có ngăm quyền anh tràng sao! Ta nhớ rõ, người phía trước cùng ta nhắc tới quá!”

Hạ Khê cũng không như thế nào đọc quá thư, thượng cao trung lúc sau liền vẫn luôn ở cùng người hạt hỗn, cùng nàng cái kia cao tài sinh ca ca hoàn toàn không giống nhau. Nàng đã làm phục vụ sinh, còn đã làm bất động sản người môi giới, hiện tại chính mình khai một nhà loại nhỏ bất động sản người môi giới sở, đối thành thị này góc cạnh so với ai khác đều rõ ràng.

Hạ Khê chửi nhỏ: “Đào Tinh Úy người muốn làm gì? Muốn đi loại này phi pháp tồn tại kinh doanh nơi tìm kiếm kích thích..... Cho nên người là đơn thuần muốn nhìn nhân gia đánh nhau đâu, vẫn là người nắm tay ngựa?”

Đào Tinh Úy ngược ngừng cười cười: “Người đoán?”

“Đoán người mb phốc! Ta tin người quý nga! Không đi không đi, người nói người liền dư lại như vậy mấy ngày rồi, ngoan ngoan ở bác sĩ Tân trong nhà phòng không gối chiếc không được sao?”

-

Hạ Khê sau lại vẫn là không lay chuyển được nàng, tan tầm lúc sau, liền mang nàng tới rồi một cái từ vứt đi quán bar cải tạo thành ngăm quyền anh tràng.

Bịt kín hoàn cảnh hạ không khí không thoải mái, cũng không thấy quang, ồn ào cường tiết tấu cảm âm nhạc thanh ồn ào đến người căn bản vô pháp tĩnh hạ tâm tới, nơi nơi là thuốc lá và rượu vị, còn trộn lẫn một cỗ nhàn nhạt mùi máu tươi.

Ở chỗ này người nhiệt tình yêu thương huyết tinh, nhiệt tình yêu thương chém giết, cũng nhiệt tình yêu thương bạo lực quyền anh. Trên cơ bản tới chơi đều là nam nhân, liền tính xuất hiện mấy người phụ nhân, kia cũng đều là quyến rũ mà quay chung quanh ở mấy nam nhân bên người tới trợ hứng.

Cố tình tại đây loại hoàn cảnh hạ, xâm nhập một cái ăn mặc hồng nhạt vận động ngực cùng màu lam rộng thùng thình quần đùi tiểu khả ái.

Tiểu khả ái cột lấy cao đuôi ngựa, ăn mặc chuyên nghiệp giày thể thao, lắc qua lắc lại, đi vào bên này trước đài điều rượu địa phương hỏi người: “Tiểu ca ca, các người này mỗi một vòng quán quân tiền thưởng là nhiều ít nha?”

Người nọ nhìn Đào Tinh Úy liếc mắt một cái, cười nhạt nói: “Từ đâu ra tiểu hài tử, nghĩ hè thật là người nào đều có. Chạy nhanh về nhà đi tiểu muội muội, kiếp sau đầu thai thành nam lại đến chúng ta này ngoạn nhi a.”

Nàng trực tiếp bị làm lơ.

Đào Tinh Úy trên trán đôi vai đạo hắc tuyến, xem ra nơi này thật là tương đối đặc thù, ở người xa lạ trước mặt cũng không thể hảo hảo nói chuyện.

Nàng đột nhiên nhảy lên cái bàn, một phen néo kia nam nhân cổ áo, hướng hẳn trên đầu kén một quyền, không nặng, nhưng cũng đủ làm người tỉnh não.

“Tiểu ca ca, hỏi lại người một lần nga, tiền thưởng nhiều ít nha?”

Nam nhân cảm giác chính mình có chút não chấn động, lấy lại bình tĩnh, vội nói: “Nhị, mà mười vạn.....”

“Kia quy tắc đâu?”

“Này không có gì quy tắc, chính là cầm bảng số người đi lên, đem đối diện người đánh ngã, đánh tới mặt sau người không dám trở lên tới mới thôi, này hai mươi vạn liền về của người!”

“OK, cảm ơn tiểu ca ca.”

Đào Tinh Úy đối hẳn cười cười, lại hướng trên quầy bar nhảy xuống tới, lôi kéo Hạ Khê liền tính toán đi vào.

Nàng lãnh một bộ quyền bộ cùng một cái bảng số ——18 hào, cùng bệnh của nàng giường hào là cùng cái.

Hạ Khê thấy nàng thật đi lãnh lên đài dùng bảng số, thật là hối hận mang nàng tới này.

“Đào Tinh Úy, chúng ta vẫn là trở về đi, nếu không ở một bên nhìn xem còn chưa tính, đừng thật sự làm sự tình gì a.”

Thể chế nội quyền anh đều là phân bất đồng cấp quan trọng tiến hành thi đấu, vận động viên hai bên đều căn cứ công bằng cạnh kỹ xuất phát mang, trừ bỏ mang quyền bộ, còn sẽ mang lên nguyên bộ phòng hộ cụ.

Nhưng ngầm quyền anh tràng không có tái chế đáng nói, chẳng phân biệt cấp quan trọng, không có bất luận cái gì phòng hộ thi thổ, cũng không

có trọng tài sẽ ở bên trong phối hợp, một phương cần thiết đem một bên khác KO ngã xuống đất, sử đối phương không có đánh trả chi lực sau thi đấu mới có thể bỏ dỡ.

Hạ Khê đánh giá mắt bên kia chuẩn bị đêm nay lên sân khấu người, những người đó cánh tay liền so Đào Tinh Úy eo đều thô.

Lại nói có thể vì hai mươi vạn tới này đánh quyền vật lộn, đều là một ít không muốn sống người.

“Người sẽ không thật muốn cùng những người này đánh đi..... Đào Tinh Úy người nếu là thật sự nắm tay ngựa nói, hẳn mấy ngày là có thể về nước đội đánh a!”

Đào Tinh Úy đã bắt đầu làm nhiệt thân hoạt động.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 25

“Làm!” (=^.^=)Q~S~~~^_^~~~

Hắn cuồng loạn mà tại đây đàn tên côn đồ trung xô đẩy khai một cái đi thông quyền đài lộ, xông lên quyền đài, trao một cái đã bắt được tay nàng: “Năm thẳng!”

Đào Tinh Úy trước mắt có chút bóng chông, xem đồ vật đều là không rõ ràng lắm.

Nàng híp mắt, mới thấy rõ ràng Tần Thận mặt, sửng sốt một chút, lại theo bản năng mà cười cười: “Bác sĩ Tần.....”

“Đào Tinh Úy ta làm người năm thẳng! Lập tức!”

Hắn lạnh giọng quát lớn, trên trán gân xanh đều toàn bạo ra tới.

Đào Tinh Úy bị hắn hung lệ cấp dọa ngẩn ra nửa giây, không có ý thức được chính mình chiến đấu sau hưng phấn cảm còn che đậy nàng thân thể thượng đau đớn.

Hậu tri hậu giác, nàng đã bị Tần Thận ôm phóng bình tới rồi trên mặt đất.

Thẳng đến Tần Thận đem một ít nước thuốc sát ở cái trán của nàng cùng trên má, nàng mới bị được hiệu kích thích, cảm giác được đau đớn cảm giác.

“Đau.....”

Nàng mới vừa đánh xong người, một mặt đối hẳn thời điểm vẫn là nãi thanh nãi khí.

Tần Thận đem một khối túi chườm nước đá đắp ở cái trán của nàng thượng, lại dùng y dùng tiêu độc miên lau đi trên mặt nàng cùng trên người vết máu.

Liên lấy hẳn bước đầu mắt thường chẩn bệnh, nàng mi cốt chỗ cùng khoe miệng chỗ đều có tương đối nghiêm trọng dưới da sưng tấy, nửa bên cổ tất cả đều là huyết, có chính nàng, hẳn là cũng có người khác, còn có vai trái chỗ hẳn là trật khớp.....

Một khối miên đã lau xong rồi, trên người nàng vẫn là có rất nhiều vết máu, loang lổ một mảnh, càng lau càng hoa.

Tần Thận lúc này không có dĩ vãng chữa bệnh và chăm sóc công tác thượng kiên nhẫn, đột nhiên đem trong tay dính đầy vết máu một đoàn miên hướng ngằm hung hăng mà một ném ——

“Bác sĩ Tần.....”

Nàng nhợc nhợc mà nhìn chăm chăm hẳn, không dám lớn tiếng nói chuyện: “Bác sĩ Tần, ta bên trái bả vai giống như..... Có điểm đau, có phải hay không lại gãy xương.....”

Tần Thận nhấp khoe miệng, bức chính mình trầm một hơi, lại giơ tay đi ấn đè ép hạ nàng bả vai, hỏi: “Nơi này?!”

“Trở lên mặt một chút.....”

“Này?!”

“Ân..... Đau đau đau, đau!”

Hắn lấy nàng không có biện pháp, vừa nghe đến nàng nói đau liền không có tính tình.

Tần Thận đảo hút một ngụm khí lạnh, chỉ phải hỏi: “Còn có khác địa phương đau không?”

Đào Tinh Úy nhẹ nhàng mà lắc đầu, phát giác đầu còn có chút choáng váng, nhưng thoát nhìn hắn giống như có chút tức giận bộ dáng, chỉ phải trước cây mạnh một chút: “Không có việc gì, ta chính mình còn có thể đi.....”

Hạ Khê ở một bên lo lắng mà nhìn, đang muốn qua đi đỡ Đào Tinh Úy.

Nào biết Tần Thận liền một phen bế lên Đào Tinh Úy, thẳng tắp mà đi ra ngoài.

Hạ Khê thấy thế, đối này hai người quan hệ phát ngốc một lát, cũng chạy nhanh theo tiến lên.

Tần Thận làm Hạ Khê ở phía sau bài trước chiếu cổ nàng, hắn ở phía trước lái xe, chuẩn bị đưa nàng đi bệnh viện.

Ô tô trên chỗ ngồi còn phóng một hộp trứng lòng đào, Đào Tinh Úy choáng váng mà ngồi xuống, không thấy được.

Thời gian cách đến càng lâu, Đào Tinh Úy “Tái sau phản ứng” mới càng lớn, nào nào đều đau đến muốn mệnh, trước mắt còn một mảnh xám xịt, ngồi trên xe còn có ngăn không được tưởng phun cảm giác.

Nhưng nàng cứ việc ý thức không rõ, vẫn là có thể cảm giác ngồi ở hàng phía trước lái xe Tần Thận, sắc mặt thật sự là lãnh đáng sợ.

Nàng cũng không dám nói bậy lời nói trêu chọc hắn.

Hạ Khê hỏi nàng, nàng cũng chỉ đến cường chống tinh thần, nói tiếng “Không có việc gì”.

Hạ Hải hôm nay luân khám gấp khoa, nhìn đến vốn dĩ tan tằm Tần Thận lại vội vã mà về tới bệnh viện, còn mang theo chính mình muội muội, trong lòng ngực còn ôm cái hư suy sụp vô lực Đào Tinh Úy.

Ngấn ra một chút.

“Này, đây là làm sao vậy lão Tần?”

Tần Thận không rảnh trả lời.

Hạ Hải nhìn đến Hạ Khê sắc mặt cũng không quá thích hợp, vội đem Hạ Khê kéo đến một bên hỏi.

Hạ Khê ấp úng mà dậm chân, trong lúc nhất thời gấp đến độ cũng không nói lên được cái gì. Đều là nàng sai, cứ nhiên thật sự tin Đào Tinh Úy đi cái loại này địa phương chỉ là chơi chơi mà thôi, cũng là nàng sau lại không ngăn lại Đào Tinh Úy.....

Nàng lúc này gấp đến độ nước mắt đều ra tới: “Ca, đều là ta hồ đồ, ta mang Đào Tinh Úy đi ngầm quyền tràng.....”

“Cái gì? Chẳng lẽ nàng biến thành như vậy, là bởi vì đánh hắc quyền?”

“Ân.....”

“Chạy nhanh cho nàng an bài giường ngủ! Mau!”

Tần Thận rống lên một tiếng, một lát sau liền ôm Đào Tinh Úy đem nàng phóng tới khám gấp bộ lâm thời giường ngủ thượng.

Tần Thận phía trước ứng giúp nàng bước đầu xử lý quá miệng vết thương, hai cái hộ sĩ lại đây cho nàng tiến thêm một bước tiêu độc băng bó.

Đào Tinh Úy nằm ở bệnh viện, người được kia cổ hương vị trong lòng kiên định không ít. Không bao lâu, nàng liền cảm thấy có chút mệt rã rời, thân thể trầm đến muốn mệnh, dần dần đã ngủ.

Nàng nửa đêm bởi vì đau đớn từng tỉnh lại quá, mơ hồ nhìn đến có người ảnh ở bên cạnh thủ chính mình, hình như là Tần Thận.

Trong đầu còn hiện lên chính mình dùng hết toàn lực đem cái kia Khiêm Vương đánh ngã cuối cùng hình ảnh, lại nghĩ đến cầm tiền thưởng lúc sau, rốt cuộc có thể đem kia khối đồng hồ đưa cho Tần Thận.

Khóe miệng gần không được thượng dương.

Trong mộng lại tanh lại ngọt.

Mọi người đều ở vì nàng lo lắng, chỉ có nàng còn chấp mê bất ngộ mà ở hạt vui vẻ.

-

Một ngày một đêm, Đào Tinh Úy còn không có tỉnh.

Tần Thận tự mình cho nàng làm trật khớp trở lại vị trí cũ giải phẫu, mới vừa đem nàng đẩy trở lại phòng bệnh.

Hắn liền nhận được tiệm cơm Tây trước đài điện thoại.

“Uy, xin hỏi là Tần tiên sinh sao? Ta bên này là hi tư tiệm cơm Tây, ta muốn hỏi một chút, người trước hai ngày ở chúng ta nhà ăn đặt trước hai người lãng mạn phần ăn, còn cần vì ngài giữ lại sao? Bởi vì hiện tại đã ly người đặt trước dùng cơm thời gian trôi qua ba cái giờ đâu.”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 26

Đào Tinh Úy tức khắc ăn mệt.

“Giáo luyện..... Người nói ta sẽ không, thật sự bị trong đội cấp khai trừ đi.....”

Đi ngầm quyền anh tràng đánh một ván thi đấu mà thôi, thật sự có như vậy nghiêm trọng sao?

Nếu là thật sự làm nàng rời đi Quốc Đội, nàng có thể làm gì? Nàng còn có thật nhiều thi đấu không đánh, thật nhiều thưởng không lấy. Nghĩ đến đây, Đào Tinh Úy không cảm thật sự có chút lo lắng.

“Sẽ.”

Thi Minh dừng một chút, “Nếu không có ta nói ——”

Đào Tinh Úy chớp chớp mắt, ý thức được đây là đến liều mạng ôm lấy hãn ùi tiết tấu.

Trước kia Quan Quân Đội phạm vào cái gì sai, bị lãnh đạo kêu đi dạy bảo cũng đều là Thi Minh. Nàng tổng cảm thấy có hãn ở, Quan Quân Đội liền có nhân vi bọn họ đỉnh phía sau này phiến thiên, sẽ không sập xuống.

Vì thế Đào Tinh Úy lập tức ở trước mặt hãn thả một đồng cầu vòng thí làm kiểm điểm: “Giáo luyện, ta thật sự sai rồi, ta nghiêm túc tỉnh lại, ta về sau không bao giờ đi cái loại này địa phương chơi! Người có thể hay không giúp ta cùng lãnh đạo nói nói tình, là ta không hiểu chuyện không có ý thức

được tham dự loại này phi pháp tổ chức nghiêm trọng tính, thỉnh lãnh đạo cùng giáo luyện nhóm phóng một vụn cái tâm, ta Đào Tinh Úy về sau nhất định hảo hảo huấn luyện, vì nước làm vẻ vang, nỗ lực làm quốc gia của ta nữ tử quyền anh vận động khai thác giả cùng đi trước giả!”

Thi Minh tức tức sắc mặt, liếc cặp kia như lang sắc bén hai mắt, để sát vào Đào Tinh Úy, nói: “Vậy người trước lời nói thật nói cho ta, vì cái gì đi đâu trông trọt phương? Nếu là dám cùng ta xả một chữ, hiện tại khiến cho người mang theo thương đi vòng quanh dưới lầu bệnh viện đại hoa viên huấn luyện dã ngoại năm km.”

Quả nhiên, giáo luyện vẫn là cái kia giáo luyện.

Mềm cứng không ăn.

Đào Tinh Úy hắc tuyến: “Ta.....”

-

Cùng Thi Minh công đạo một đồng lúc sau, hắc sắc mặt thoát nhìn trở nên càng thêm trầm trọng, nhưng không phát hỏa, sau lại còn uy hành động không tiện Đào Tinh Úy ăn chút gì.

Sau khi ăn xong, Đào Tinh Úy lại bắt đầu buồn ngủ. Đang chuẩn bị nghỉ ngơi, Tần Thận liền vào.

Đào Tinh Úy nhện xuống buồn ngủ, mạnh mẽ đánh lên tinh thần, “Bác sĩ Tần!”

Tần Thận sắc mặt không thể nào đẹp.

Hắn tiến vào cấp Đào Tinh Úy kiểm tra rồi hạ dùm được tình huống, đăng ký tình huống, mặc không lên tiếng.

“Bác sĩ Tần, sinh nhật vui sướng nha!”

Nhắc tới cái này, Tần Thận ngực vẫn là buồn một cổ khí, nhìn nàng một cái, lạnh lùng nói: “Sinh nhật đã là ngày hôm qua sự.”

Đào Tinh Úy đầu óc không rõ, nhìn hạ lịch ngày, nguyên lai thật sự đã qua hẳn sinh nhật!

Nàng lúc ấy cứ như vậy cấp mà đi kia địa phương đánh quyền, chính là vì mau chóng trừ đến tiền ở sinh nhật ngày đó cho hẳn tặng lễ vật..... Kết quả, đem chính mình quán đi vào liền tính, vẫn là chậm một ngày.

Nàng yên lặng mà nuốt một ngụm nước miếng, lại cấp hừng hực mà muốn xuống giường.

“Đúng rồi, lễ vật! Ta phải chạy nhanh đi thương trường giao tiền, bằng không liền sẽ bị những người khác cấp.....”

Tần Thận nhíu mày, một tay đem nàng cấp đẩy trở lại trên giường, cúi người ấn xuống nàng bả vai, dán nàng mặt.

Mát lạnh trên mặt tất cả đều là nàng bất ngờ tức giận.

“Dây dưa không xong.”

“Ta.....”

“Ta hỏi người dây dưa không xong, Đào Tinh Úy?” Hẳn ngữ khí lại trọng vài phần.

Đào Tinh Úy có thể cảm nhận được cặp kia lạnh băng trong mắt thả ra hàn quang, bởi vì khoảng cách thân cận quá mà đâm vào nàng có chút không mở ra được mắt.

Nàng mạc danh có chút ủy khuất.

Chua xót hương vị từ trong lòng vẫn luôn phiếm đến chóp mũi, hít hít cái mũi.

Tần Thận thấy nàng hốc mắt đỏ.

Banh kia cổ khí một chút liền tùng.

Hắn dán nàng mặt hít hà một hơi, bất đắc dĩ nhắm mắt, đôi môi liền thân tới rồi nàng gương mặt.

Dừng lại ước chừng có năm giây.

Đào Tinh Úy tim đập cũng yên lặng năm giây.

Hắn nâng lên môi, ngữ khí vẫn là lãnh, chẳng qua nhiều một tia khẩn cầu hương vị: “Ngoan một chút, được không ——”

Thân xong, Tần Thận chính mình mặt trước đỏ một cái độ.

Đào Tinh Úy vẫn là gốc.

Liền nghe được hắn tức tức thanh, ra vẻ đứng đắn mà ở kia nói: “Cái đồng hồ kia, ngày hôm qua Hạ Khê đã thế người giao cho ta, người không cần vội.”

“Nga.....”

Đào Tinh Úy đem quai hàm cổ thành một cái bao, duỗi tay đi sờ sờ chính mình gương mặt kia khối.

Còn có điểm âm ướt dấu hôn.

“Bác sĩ Tần, ta không có làm mộng đi?”

Đào Tinh Úy đối với hắn ngây ngô cười.

Tần Thận khụ khụ, “Không.”

Hắn đi néo néo Đào Tinh Úy cái mũi, chứng minh này không phải cảnh trong mơ.

“Đau không?”

Đào Tinh Úy vẫn không nhúc nhích mà nhìn chăm chăm hắn, “Ca ca, người niết đến một chút cũng không đau.”

Nghe được nàng đều bắt đầu kêu chính mình “Ca ca”, hắn nhin không được cười một cái.

Lần trước nàng cho rằng chính mình mộng du thời điểm cũng là, thừa dịp chính mình nghe không được, liền một cái kính mà kêu “Ca ca”.

Sau đó Đào Tinh Úy lại hung hăng kháp đem chính mình đui, thật đau.

“Nha, thật sự không phải mộng! Kia bác sĩ Tần người vì cái gì đột nhiên đối ta.....”

“Như vậy người mới có thể an phận một chút.”

Đào Tinh Úy rùng mình, vội nói: “Kia bên này mặt đầu..... Có thể hay không lại hôn một cái? Ta bảo đảm, bảo đảm về sau sẽ càng an phận, cái gì đều nghe người!”

Nàng hốc mắt hồng ti còn không có hoàn toàn cõi tán, chớp mũi cũng vẫn là ê ẩm, nhưng tươi cười lại ngọt đến muốn mệnh.

Tần Thận chớp mũi thở ra một hơi.

Hắn lại một lần cong lưng, chậm rãi dán hương Đào Tinh Úy mặt.

Đào Tinh Úy cũng nỗ lực mà nâng lên mông, muốn đi nghênh đón hân hôn.

Nào biết, lúc này đây hân mặt chỉ là cọ qua Đào Tinh Úy chóp mũi, cũng không có tính toán dừng ở nàng trên má.

Giây tiếp theo, Đào Tinh Úy trên lỗ tai liền nhiều một cái nhĩ quai.

Nho nhỏ, thực tình xảo.

Nàng duỗi tay sờ sờ, cũng không biết đây là cái gì.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 27

Hạ Hải là người từng trải, ngày thường xúi giục hẳn nói cái đối tượng, mắt thấy hẳn tới rồi lâm vào bể tình thời khắc mấu chốt, lại nhọc lòng đến phá lệ nhiều.

Tần Thận vẫn là không ra tiếng, tiếp tục thông thả ung dung mà ăn cơm.

“Lão Tần, ta nhưng thật ra nghe ta muội nói, Đào Tinh Úy trước giáo luyện lần này là riêng vì nàng từ nước Mỹ gấp trở về. Nàng giáo luyện người cũng nhìn đến quá liếc mắt một cái đi, ta lúc ấy liền cảm thấy này giáo luyện có chút không lớn thích hợp đi. Ta bắt đầu hỏi ta muội, nàng còn không chịu nói liệt, sau lại mới biết được, Đào Tinh Úy cùng cái kia giáo luyện ở trong đội thời điểm đã bị người cử báo có quan hệ không chính đáng. Cũng là vì việc này, kia giáo luyện chính mình từ bọn họ trong đội xin từ chức, lại sau đó đi nước Mỹ phát triển, kết quả hiện tại còn không phải là vì nàng, nói trở về liền trở về.”

Hạ Hải tìm hiểu này đó, không có gì ác ý, chỉ do hẳn trên người bát quái quái phá.

Hơn nữa tìm hiểu bát quái lúc sau, hẳn còn hận không thể cùng mọi người chia sẻ.

Tần Thận ánh mắt dần dần biến lãnh, thứ hướng về phía trong chén, lại đâm Hạ Hải một đạo.

Hạ Hải một chút liền im miệng, thanh thanh giọng nói, lại nói năng ngọt xót mà đàm liêu: “Lão Tần, kỳ thật người cũng đừng tự ti, liền tính người thoát nhìn so với kia nam gầy một chút, nhưng người rất cuộc sống hảo còn kéo dài a!”

Tần Thận nhướng mày: “..... Ai nói cho người?”

Hạ Hải cười nhạt: “Người này không phải biết rõ cố hỏi sao? Trừ bỏ nàng, ai còn gần gũi người thân a?”

Tần Thận bất đắc dĩ mà tung hạ vai.

Đáy mắt xẹt qua cực thiên ý cười.

-

Hôm nay phòng còn không tính đặc biệt vội.

Bác sĩ nhóm khó được có điểm nhàn rỗi thời gian, cơm điểm ở nhà ăn ăn thượng một bữa cơm.

Buổi chiều công tác thời gian còn chưa tới, vẫn là đến từng người đi vội.

Đào Tinh Úy hẳn là ngủ rồi, một cái buổi chiều cũng chưa lại dùng bộ đàm quấy rầy hẳn.

Ngược lại là bởi vì như vậy, Tần Thận trong lòng có chút bất an. Chờ đỉnh đầu thượng tương đối quan trọng công tác xử lý xong lúc sau, hẳn đi bệnh viện phụ cận tiệm ăn vật đóng gói một phần tôm bóc vỏ hoành thánh, liền muốn đi Đào Tinh Úy phòng bệnh xem một cái nàng lại đi.

Thi Minh đang từ phòng bệnh bên trong đi ra, nhìn bên trong người liếc mắt một cái, sau đó nhẹ nhàng mà tiện thể mang theo môn.

Tần Thận bước chân dừng một chút, lại tiếp tục đi phía trước đi, dứt khoát làm lơ Thi Minh.

Đi đến cửa phòng bệnh, lại bị Thi Minh ngăn cản.

Thi Minh nghiêng đầu, ngó mắt Tần Thận ngược nhãn, cười nhạt nói: “Vị này bác sĩ, nàng ngủ hạ, cũng đừng đi vào quấy rầy nàng đi.”

Tần Thận nhú mày: “Ta nhìn xem tình huống của nàng thế nào.”

Nói, hần đi phía trước một bước.

Thi Minh vẫn che ở cửa không chút sút mẻ, “Vừa mới đã có khác bác sĩ lại đây tra cho làm con thừa tự, nàng thực hảo.”

Tần Thận hốc mắt không khỏi nắm thật chặt.

“Ta cho nàng mang theo ăn.”

Thi Minh lập tức tiếp thượng: “Ta uy nàng ăn qua mẽ tuyến, nàng tạm thời ăn không vô khác.”

.....

Trong không khí không khí đột nhiên ngưng kết.

Hai người cứ như vậy ở ngoài cửa giăng co vài giây, đồng hồ đều yên lặng.

Vẫn là Thi Minh đi vỗ vỗ Tần Thận bả vai: “Tự giới thiệu một chút, ta là Đào Tinh Úy quyền anh giáo luyện Thi Minh. Người hiện tại phương tiện sao? Nếu không, chúng ta tìm một chỗ tâm sự?”

Nói chuyện phiếm địa điểm liền ở phụ cận hành lang ghế dựa thượng.

Thi Minh điếm một cây yên, thực mau hai người chung quanh liền sương khói lượn lờ.

Hắn còn điếm một cây, thuận tiện đưa cho Tần Thận.

Tần Thận cự tuyệt: “Bệnh viện cấm yên. Ta cũng sẽ không trừu.”

“Ngượng ngùng, ta đã quên. Không lo vận động viên lúc sau, này nghiên liền dễ dàng đại.”

Thi Minh cười khẽ một tiếng, kiêu chân bắt chéo, liền đem kia tàn thuốc bóp tắt ném, còn đem chính mình trong miệng yên cấp cùng nhau kháp, miệng chỉ ngậm một cây làm yên.

Tần Thận sắc mặt mát lạnh, cùng Thi Minh lười biếng thích ý bất đồng, ở hắn công tác trường hợp, hắn eo sống vĩnh viễn đều đỉnh đến thẳng tắp.

Trước mắt ở Thi Minh trước mặt, hắn bối đỉnh đến đặc biệt đoan chính.

“Thi tiên sinh, người tưởng cùng ta liêu cái gì? Bệnh tình của nàng?”

“Người là kê Tần Thận. Bác sĩ Tần, không sai đi?”

Thi Minh lại nhìn chăm chăm hắn công tác bài, chớp mũi xuy một hơi.

“Ân.” Hắn thực đạm mà lên tiếng.

Thi Minh thay đổi một chân giao điệp, đánh giá Tần Thận vài lần: “Không nghĩ tới thật là có như vậy một người, chính là người. Ngày 6 năm, trong đội người đều cho rằng cái kia đội y là nàng phán đoán ra tới, cũng chưa thật sự.”

Tần Thận nhú mày.

“Nàng theo như người nói cái gì?”

Thi Minh xuy: “Nàng đem cái gì đều cùng ta nói, nàng cũng không dám gạt ta cái gì, rốt cuộc nàng cũng là ta một tay mang ra tới.”

Lời này không thể nghi ngờ là cực cụ sát thương tính.

Tưởng thanh đao tử ở Tần Thận ngực xẻo một tiểu khối thịt, làm hãn sinh ra một tia không cân bằng.

Nhưng mặt mũi thượng, hãn cũng không có quá nhiều phản ứng, cũng không có gì nhưng nói.

Thi Minh nói chính là sự thật.

Hãn cũng lần đầu tiên cảm nhận được Đào Tinh Úy đối với Liễu Lam cái loại này địch ý.

Thi Minh từ chính mình trong lòng ngực móc ra một cái tiền bao, lại móc ra một trương tạp, đưa tới Tần Thận trước mắt.

“Bác sĩ Tần, cảm ơn người trong khoảng thời gian này đem nàng mang về nhà chiếu cố, Đào Tinh Úy nha đầu này khẳng định cho người chọc không ít phiền toái đi, đây là ta đại biểu nàng cho người cảm tạ phí, bên trong có mười vạn.”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 28

Chính là hiện tại nàng trưởng thành, tự nhận là tổng không đến mức còn như vậy non nớt.

“Mệt là khẳng định, nhưng cảm giác thành tựu lớn hơn mệt? Ngô..... Phải nói, mệt vẫn là đến rất giá trị! Tuy rằng đánh quyền là ta ba từ nhỏ làm ta đánh, nhưng ta chính mình vẫn là rất thích đánh quyền, trừ bỏ đánh quyền cũng không có gì càng thuận tay sự có thể làm.”

Nàng sáng lạn mà cười cười.

Tần Thận cảm thấy nàng cái này cười có điểm chói mắt, là hấn chưa từng có quá.

Từ nhỏ xuất thân ở y học thế gia, ra sức học hành y học với hấn mà nói là lại nhẹ nhàng bất quá sự, nhưng này phân nhẹ nhàng rất nhiều thời điểm chỉ là xuất phát từ ý thức trách nhiệm, cũng không có nhiều ít tình cảm mãnh liệt đáng nói.

Hấn ngồi ở mép giường, lại thay đổi một loại cách nói: “Còn có nhớ hay không ta trước kia cùng người nói, làm lão bà của ta không vất vả là lừa gạt người.”

“A? Giống như nhớ rõ có có chuyện như vậy.....”

Tần Thận giọng nói hơi khàn, nghiêm túc mà một chữ một chữ mà nói: “Bởi vì ta người này không có gì tình thú, cùng ta ở bên nhau, sinh hoạt sẽ thực không thú vị; ta công tác cũng rất bận, thường xuyên liên

chính mình đều chiếu cố không thương, càng đừng nói hoa rất nhiều thời gian tới chiếu cố người, thời gian sẽ rất khó phối hợp. Còn có cái nhất hư tình huống, nhà ta người không chuẩn còn sẽ yêu cầu người ở nhà làm một cái giúp chồng dạy con nữ nhân, cứ như vậy, người sau này nhật tử khả năng gặp qua thật sự nhạt nhẽo, thậm chí khả năng yêu cầu hy sinh người quyền anh sự nghiệp.”

Đào Tinh Úy nghe được Tần Thận nói những lời này, càng là ngốc.

Nàng thích hẳn, chưa từng có suy xét quá hẳn nói những việc này.

Nhưng là hiện tại suy xét, cũng chưa chắc không kịp.

“Không quan hệ nha..... Ta thú vị là đủ rồi, ta có thể đạu người cười nha. Bác sĩ Tần nếu là người lại tìm một cái càng không thú vị nữ nhân, vậy các người hai cái sinh hoạt chẳng phải là sẽ càng thêm không thú vị lạ? Ta chính mình sẽ chiếu cố chính mình đất, ta một người đều chiếu cố ta chính mình như vậy nhiều năm, ta lại không phải tiểu hài tử, ta về sau bảo đảm khỏe mạnh giữ khuôn phép, quyết không hề sinh bệnh! Đến nỗi vấn đề thời gian nói ——”

Đào Tinh Úy ngọt ngào mà cười cười: “Nếu người cảm thấy thời gian không có phương tiện, ta không có thời gian đánh quyền nói, ta đây dứt khoát không đánh quyền thì tốt rồi nha, ta mẹ cũng không thích ta đánh quyền, cảm thấy quá nguy hiểm. Hơn nữa chỉ cần kết hôn, có lý do chính đáng, liền có thể cùng trong đội lãnh đạo xin xuất ngũ lạ!”

“Ta..... So đánh quyền quan trọng?”

“Đương nhiên rồi!” Đào Tinh Úy nghĩa vô phản cố gật gật đầu, thấy thế nào như thế nào ấu trĩ, thấy thế nào như thế nào thiên chân.

Tần Thận cũng đi theo nàng cười cười.

Tiếp theo, hắn chậm rãi đứng dậy, tươi cười dần dần ở nơi tối tăm đọng lại.

“Bác sĩ Tần, người đột nhiên cùng ta nói này đó, nên không phải là tưởng..... Cưới ta đi? Ai nha làm gì nói như vậy chu đáo, ta đều còn không có chuẩn bị tốt!”

Hắn bất giác có chút nghẹn ngào, đem kia chén hoành thánh lại đẩy đến nàng trước mặt.

“Ăn trước, đều phải lạnh.”

“Ân ân.”

Đào Tinh Úy đảo mắt liền đem canh đều uống đến không còn một mảnh, thấy Tần Thận còn bồi ở bên người nàng, hỏi: “Bác sĩ Tần, nói người hiện tại không vội sao?”

“Ân, hiện tại là ta tan tâm thời gian, tạm thời không khác an bài.”

Đào Tinh Úy cố ý tới gần lấy lòng: “Nói như vậy, người là bắt người tư nhân thời gian là chuyên môn tới bồi ta Ạc?”

Tần Thận không khẳng định cũng không phủ định, chỉ là lại thực đạm thực đạm mà cười.

Đào Tinh Úy ngẩn ra, chớp chớp mắt bỗng nhiên nói: “Bác sĩ Tần, người biết người cười lên có bao nhiêu đẹp sao?”

“Ân? Có bao nhiêu đẹp?” Hắn cười như không cười hỏi.

Nàng cào cào đầu: “Ta cũng hình dung không tới..... Ai nha, ta nghĩ vẫn không được rồi, dù sao, về sau người muốn nhiều cười cười là được rồi!”

“Hảo, ta đáp ứng người.”

Hắn cứ nhiên như vậy phối hợp mà liền đáp ứng rồi.

Đào Tinh Úy đại khái là xuất hiện ảo giác, không chỉ có luôn luôn nghiêm khắc giáo luyện đối chính mình mọi cách khoan dung, liền bác sĩ Tần cảm giác đều có điểm sủng chính mình là chuyện như thế nào.

Sinh bệnh thật tốt.

Nếu là có thể vẫn luôn như vậy, nàng cũng rất nguyện ý chung thân tàn tật vĩnh viễn nằm ở trên giường bệnh.

Mặt nàng đỏ một chút, lại đi dùng kia chỉ nhanh nhẹn tay đi trộm sờ sờ hân lòng bàn tay.

Là có độ ấm, vẫn là như vậy băng.

Hắn đột nhiên trái lại, đi bắt ở nàng tiểu thịt tay.

Trảo thật sự khẩn, dọa Đào Tinh Úy nhảy dựng.

Nàng trừng mắt tròn tròn đôi mắt, nhìn không thấu hân đáy mắt cảm xúc rốt cuộc là cái gì.

“Bác sĩ Tần?”

“Tổng không thể luôn làm người ăn ta đậu hủ.” Hắn nói.

Đào Tinh Úy còn dày hơn không biết xấu hổ mà có điểm thụ sủng nhược kinh: “Bác sĩ Tần, người đây là muốn ăn ta đậu hủ nha?”

(=^.^=)Q~S~~~~^_~~~~

Tần Thận: “Liền như vậy một lần.”

Nói, hấn liền đi khom lưng hôn lên nàng môi.

Đào Tinh Úy thốt không đề phòng mà nức nở một tiếng, đã bị hấn toàn ăn đi vào.

Hấn đầu lưỡi chậm rãi xẹt qua nàng môi, lại mềm lại nhiệt, xúc cảm cùng kia một lần..... Giống nhau như đúc.....

Chẳng lẽ kia một lần hấn cũng là cố ý.....?

Dù sao nàng cũng không có dư thừa trí nhớ tới tự hỏi cái này.

Nàng cũng học hấn động tác, đi thật cẩn thận mà đáp lại hấn, mà mỗi một tấc đáp lại đều sẽ bị hấn càng thêm mãnh liệt thở dốc cấp cần nuốt.

Thật lâu sau, hấn mới buông lỏng ra.

Đào Tinh Úy thở hỗn hển, cả người bị hấn hôn đến mềm oặt, ngã xuống khuỷu tay hấn, tay nhỏ nắm chặt hấn cổ áo.

Trong mắt khóe miệng đều là ngọt ngào.

Nàng dùng ngón tay miệng mình, đem cả người đều chôn ở hấn trong lòng ngực, then thùng đến muốn mệnh, làm nũng nói: “Vì cái gì liền như vậy một lần nha, ta còn muốn!”

“Bởi vì đây là cuối cùng một lần. Về sau, đều đừng lại đến đây dựa ta.”

Tần Thận môi mỏng hé mở, bộ ngực có chút phập phồng không chừng.

Đào Tinh Úy hoàn toàn ngốc.

Nàng ngơ ngác mà nhìn hẳn, kinh hoàng tâm bắt đầu an tĩnh lại, “Bác sĩ Tần, người vừa mới nói cái gì đâu.....”

Tần Thận xoay người liền đi ra phòng bệnh.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 29

Nàng làm tốt đi nước Mỹ đặc huấn chuẩn bị, khá vậy không nghĩ tới đi nước Mỹ hành trình cư nhiên sẽ như vậy đuối.

Tần Thận biến mất mới bất quá hai ngày công phu, nàng cũng chưa tới kịp về nước đội xem một chuyến, Thi Minh liền mang nàng thượng phi cơ.

Bởi vì Thi Minh đuối kịp mặt lãnh đạo phản ánh quá, kéo qua quan hệ cũng cầu quá tình, nàng đi ngầm quyền anh tràng đánh quyền sự, chỉ bị trong đội xử phạt cấm tái nửa năm. Này nửa năm thời gian, nàng vừa lúc có thể hảo hảo nghỉ ngơi dưỡng sức.

Ở nước Mỹ hết thầy, đều là Thi Minh an bài, đặc huấn tiền vẫn là từ quốc gia đội gạt ra một bộ phận, Đào Tinh Úy chỉ phụ trách chính mình hằng ngày chi tiêu.

Vốn dĩ Đào Tinh Úy ba mẹ từ nàng sau khi thành niên liền hoàn toàn yên tâm, hai vợ chồng già tâm huyết dâng trào, chăm về hưu tiền lương viên tuổi trẻ khi mộng —— vòng quanh trái đất lữ hành.

Tháng năm phân thời điểm, Đào Tinh Úy xương bàn tay gãy xương nằm viện, nàng liền không như thế nào cùng ba mẹ kêu khổ, hưởng hồ lúc ấy hai vợ chồng già còn vội vàng ở Alps trên núi trượt tuyết, nghĩ thầm là tiểu gãy xương, cũng không cần như vậy gấp trở về xem nàng.

Nhưng biết lần này nàng thương bệnh tương đối nghiêm trọng lúc sau, phu thê liền vội vội vàng vàng mà đem hành trình hướng nước Mỹ bên này

dựa. Đào Tinh Úy hằng ngày chữa thương huấn luyện địa phương ở Miami, không mấy ngày liền cùng ba mẹ chạm mặt.

Ba mẹ cũng trước đình chỉ lữ đờ, ở Miami thuê cái đoàn thuê nhà bồi nàg.

Bên người đột nhiên có ba ba mẹ mẹ bồi, ở hoàn cảnh lạ lẫm hạ đột nhiên cảm thấy sinh hoạt cũng không có như vậy không xong.

Nàng từ nhập Quốc Đội bắt đầu, đã thật lâu không có như vậy lớn lên một đoạn thời gian cùng ba mẹ cùng nhau sinh sống. Đuổi kịp tính dưỡng mấy ngày này, nàng ngẫu nhiên sẽ rảnh rỗi bồi ba ba mua mua đồ ăn, bồi mẹ mẹ đánh chơi mạt chược, cũng rất thích ý.

Chờ đến thương toàn bộ dưỡng hảo, nàng phải toàn thân tâm đầu nhập cao cường độ huấn luyện.

Nhưng mặc kệ mỗi một ngày quá đến như thế nào, này ba tháng tới, nàng chưa từng có chân chính hết hy vọng quá.

Mỗi ngày buổi tối, nàng đều không chịu nổi muốn gọi điện thoại cấp Tần Thận.

Tần Thận là thật sự tàn nhẫn, so nàng có tự chủ nhiều.

Hắn phảng phất đã đứng ngoài cuộc, chưa bao giờ sẽ để ý tới nàng quấy rầy.

Nhưng tháng trước có một ngày buổi tối, Đào Tinh Úy lại gọi điện thoại qua đi.

Đối diện kia đầu cứ nhiên thông.

Nàng có chút ghen ngào mà hô hai tiếng “Bác sĩ Tần”, nhưng không ai nói chuyện, bên tai chỉ có một ít leng keng leng keng bình rượu va chạm

thanh âm, thực sảo, bên cạnh mơ hồ còn có thể nghe được nữ nhân tiếng cười.

Sau đó liền cắt đứt quan hệ.

Hắn là hắn không cần thận tiếp lên, ý thức được là chính mình điện thoại sau, liền quyết đoán treo.

Đào Tinh Úy cả một đêm cũng chưa ngủ, không thể nói tới đối này thông điện thoại là cái gì cảm thụ, chính là cảm thấy ngực chỗ đó đều phải nổ tung.

Cũng là từ lần đó khởi, nàng đột nhiên liền bình thường trở lại, không lại đi liên hệ quá Tần Thận.

Nhưng nửa đêm luôn là nàng nhất tưởng hắn thời điểm, nàng nếu là thật sự nhịn không được, liền sẽ một người trộm hương sân huấn luyện chạy.

Chỉ cần mỗi lần nửa đêm đi đánh quyền, khi trở về cởi quần áo, đều có thể nhìn ra một đống hãn.

.....

Ngày đó buổi tối, Hạ Hải ở tân thành quán bar cùng bằng hữu có cái rượu cục, tan tầm trước, hắn cũng chỉ là thuận miệng hỏi một câu Tần Thận muốn hay không đi.

Tần Thận cư nhiên đáp ứng rồi, nói đi.

Hạ Hải như lâm đại địch, vẫn là đem Tần Thận cùng nhau mang đi.

Trong lúc, Tần Thận uống lên rất nhiều rượu, nhưng trừ bỏ thấy hắn mặt cùng cổ hơi hơi phiếm hồng, cũng không có gì men say.

Bên cạnh bằng hữu đều mang theo bạn gái tới, không có bạn gái cũng kêu quán bar giai lệ tới bồi.

Chỉ có Tần Thận là một người, chỉ lo buồn đầu uống rượu.

Quán bar cũng có mấy nữ hài tử không sợ chết, chỉ đồ hăn sắc tướng, ngồi vào hăn bên người tới, kết quả đều bị hăn thấp gân cổ lên cấp dọa chạy.

Lúc ấy Hạ Hải mới phát hiện, kỳ thật Tần Thận vẫn là có vài phần men say, cũng không phải hăn tửu lượng có bao nhiêu hảo, là hăn rượu phẩm cực kỳ hảo, uống say cùng không uống say cũng xem không quá ra tới.

Sợ là trong đầu đã sớm đã uống thành một đoàn hồ nhão.

Sau lại Hạ Hải nhìn không được, vỗ bờ vai của hăn khuyên nhủ: “Lão Tần, tới tới tới đừng uống, người ngày mai còn có sớm ban đầu, người như vậy đi xuống, ta nhưng không cùng người thay ca a ——”

Lúc này, hăn di động liền vang lên.

Hăn thật là đã say đến không thành dạng.

Mới mơ mơ màng màng mà móc di động ra, nhìn chăm chăm mặt trên điện báo biểu hiện cười ngây ngô hạ, liền tiếp lên.

Nhưng nghe được trong điện thoại kia hai tiếng mang theo khóc nước nở “Bác sĩ Tần” lúc sau ——

Hăn giữa mày khê nhíu, nháy mắt thanh tỉnh lại đây, duỗi tay lập tức đi cắt đứt điện thoại, sau đó đưa điện thoại di động dùng sức mà phiên ở trên mặt bàn.

Hạ Hải thở dài một hơi: “Người nói người đây là hà tất? Thích nhân gia tiểu cô nương, lúc trước liền đừng cho người đi a, hiện tại liền biết tra tấn chính mình, người nói người người này như thế nào liền như vậy biệt nữ? Chẳng lẽ là Đào Tinh Úy nàng một hai phải đi không thành?”

Tần Thận lời kéo miệng cười khổ, “Ta biết chỉ cần ta nói, nàng liền sẽ không đi.”

“Chính là cái này lý a! Người không đều là minh bạch đâu sao! Lão Tần người tin hay không, chỉ cần người hiện tại gọi điện thoại qua đi nói lời xin lỗi, ngày hôm sau nàng liền ba ba mà từ nước Mỹ bay trở về? Nhất muộn, nhất muộn ngày thứ ba!”

Hạ Hải sốt ruột mà cầm lấy di động, hận không thể đương trường liền cho hẳn bát qua đi.

Hắn vì dốt này cổ tư hồng cũng giúp không ít vội, hiện tại tạp ở nhi, làm người nhìn đều khó chịu.

Tần Thận đậy mắt tối nghĩa, lại đoạt qua di động, mặc không lên tiếng.

Hạ Hải tức giận đến chụp đem đùi: “Người còn đang đợi cái gì hảo đồ ăn? Người hiện giờ đều chạy!”

Hắn đem men say không chút nào bủn xỉn mà treo ở khóe mắt, có vẻ du dương do dự, răng gian đọc từng chữ lại rõ ràng lên: “Chờ một chút, từ từ..... Ta nhất định tự mình đem nàng truy trở về.....”

Chương 31, thứ 31 quyền...

Nửa năm cấm tái kỳ vừa đến, Quốc Đội liền phái ra Đào Tinh Úy lấy 48 kg cấp vận động viên thân phận, đi phủ sơn tham gia á cấm tái.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 30

Thi Minh mang nàng đi nước Mỹ huấn luyện tới nay, xác thật không có giống trước kia như vậy biến thái nghiêm khắc, chỉ đạo nàng thi đấu cũng nhiều là chọn dùng một loại bình đẳng đối thoại phương thức.

Này đó thay đổi, Đào Tinh Úy đều là có thể rõ ràng chính xác cảm giác được.

“NONONONO, này cùng đoạt kim không đoạt kim không có gì quan hệ, năm sau này khối áo vận kim bài khẳng định là người a, không ai dám cùng người đoạt. Ta là cảm thấy đi, nơi này đầu mấu chốt chỉ có một nguyên nhân ——”

Trương Lai Siêu còn cố ý thừa nước đục thả câu.

Đào Tinh Úy chớp chớp mắt, không chút để ý hỏi: “Cái gì mấu chốt?”

“Dưỡng thành ba năm thiếu nữ, rốt cuộc trưởng thành ha ha ha! Này đối với một cái ba mươi tuổi nam nhân tới nói, là một kiện cỡ nào có thành tựu cảm sự tình ha ha ha!”

Đào Tinh Úy vẻ mặt ghét bỏ: “..... Sư huynh, nói ta phía trước nhận thức một cái bằng hữu, cùng người rất đáp, đều có điểm trung nhị bệnh, có rảnh nhất định đến mang người đi gặp hẳn.”

Trương Lai Siêu “Sách” một tiếng, “Tiểu sư muội, sư huynh đang nói với người đứng đắn đâu! Loại này sói xám đem tiểu bạch thỏ cấp dưỡng

đại, lại một ngum ăn luôn chuyện xưa, tuy rằng là cũ kỹ một chút, nhưng vẫn là rất có ý tứ..... Uy, tiểu sư muội!”

“Ai nha, tiểu sư muội ta lời nói còn chưa nói xong đâu!”

Nàng cái này sư huynh trong miệng có thể phun ra cái gì lời hay?

Đào Tinh Úy cười cười, trực tiếp ném ra Trương Lai Siêu, xoát phòng tạt sau, liền vào chính mình phòng.

Trung Quốc vận động viên ở khách sạn này trụ tiêu gian.

Lần này quyền anh Nữ Đới tới chín người, số lẻ, Đào Tinh Úy vừa lúc thêm một cái ra tới, cùng cách vách một nhu đạo nữ vận động viên đưa một gian phòng trụ.

Nàng cái này bạn cùng phòng trước hai ngày ở thi đấu thượng bị thương, không có thể ở trên sân thi đấu đi đến cuối cùng, trên cơ bản ban ngày liền đều vẫn luôn ở khách sạn nghỉ ngơi, chờ nghỉ lễ bế mạc sau lại cùng đội ngũ cùng nhau về nước.

Thấy nàng đã trở lại, bạn cùng phòng liền cười nhắc nhở nàng: “Đào Tinh Úy, ban ngày chính là có fans cho người tặng lễ vật tới ——”

“Fans?”

Đào Tinh Úy sửng sốt một chút.

Đầu năm nay danh khí đại vận động viên hình như là sẽ có mấy cái fans, nhưng nàng tính lên còn chưa thể nào tham gia quá lớn tái, hiện tại này giai đoạn chỉ có thể nói là bộc lộ tài năng. Sớm như vậy liền có fans, vẫn là không như thế nào đoán trước đến.

Hơn nữa quyền anh vận động viên không giống bóng rổ vận động viên cùng bơi lội vận động viên dễ dàng như vậy hút đến phần.

Nói, nàng liền nhìn đến đầu giường thượng một cái màu trắng hộp quà, cảm thấy tò mò, liền đi qua đi hủ đi mở ra.

Bên trong chính là giống chocolate giống nhau đồ vật, hình dạng đều làm thành ngôi sao, lớn lớn bé bé, dựa theo một cái đồ án có quy tắc mà sắp hàng.

Áp xuống hộp phía dưới, là một trương đóng dấu thể tờ giấy: 【 trận chung kết cố lên, ta sẽ vẫn luôn bồi ngươi. 】

Bạn cùng phòng dò xét đầu lại đây, “Là sinh xảo ai, thoát nhìn liền rất ăn ngon bộ dáng.”

“Sinh xảo? Ngọt sao?”

Đào Tinh Úy không như thế nào ăn qua sinh xảo, Quốc Đội phòng có một loại chocolate, đặc biệt khô, tùy thời dùng để cấp vận động viên bổ sung năng lượng.

Cho nên Đào Tinh Úy liền tính thích ăn ngọt, nhưng cũng đối với hết thảy giống nhau chocolate đồ ăn có bóng ma.

Thế cho nên nàng vẫn luôn không có đi nếm thử quá loại này lớn lên giống chocolate giống nhau sinh xảo.

Nếu là người khác đưa cho chính mình lễ vật, Đào Tinh Úy thích ngọt, nghe được bạn cùng phòng nói ngọt, không nhịn xuống, liền cầm lấy tới nếm một khối.

Ngọt tào.

Hảo ngọt, hảo hảo ăn.....

Không nghĩ tới trên thế giới này còn có so kem còn ăn ngon đồ vật, “Ngôi sao nhỏ” vào miệng là tan!

Cứ việc cơm chiều căng đến muốn chết, nàng ăn một lần liền dừng không được tới, kết quả một hơi liền ăn tám khối, còn lấy tới cùng bạn cùng phòng cùng nhau chia sẻ.

Một chình hộp đều ăn xong rồi, Đào Tinh Úy mới nhớ tới hỏi: “Bất quá, này sinh xảo rốt cuộc là ai đưa?”

“Là buổi chiều khách sạn phục vụ sinh hỗ trợ chuyên giao đi lên, chẳng lẽ lẽ vật hộp mặt trên không có ký tên sao?”

Đào Tinh Úy lại đem sinh xảo hộp quà trong ngoài mở ra tới nhìn kỹ một lần, vẫn là không có lưu lại bất luận cái gì dấu vết.

Không nghĩ tới nàng cái thứ nhất phần đầu, vẫn là một cái làm tốt sự không lưu danh fans.

Bạn cùng phòng giúp đỡ nàng nghĩ nghĩ, đột nhiên bát quái, hỏi: “Đào Tinh Úy, nên sẽ không, là cái nào yêu thầm người nam nhân đưa đi?”

Chương 32, đệ tam mươi hai quyền...

Ngày hôm sau là vì trận chung kết lao tới cuối cùng một ngày, huấn luyện cường độ cùng tiết tấu vẫn là cùng ngày thường nhất trí: 6 giờ rưỡi ở phân phối trình diện quán tập hợp, nhiệt thân, chạy nhảy, phụ trọng, đập, trừ bỏ ăn cơm thời gian cùng trung gian nghỉ ngơi, mãi cho đến buổi tối 9 giờ.

Cao cường độ cùng phong bế huấn luyện dưới, vận động viên thể lực cùng đối thân thể chuyên chú độ đều tới một cái cao phong, mỗi lần trở lại khách sạn nằm đảo trên giường, trên cơ bản cũng chỉ tưởng tắm rửa một cái ngủ một giấc, không nhiều ít tâm tư ở đi để ý tới một ít việc vặt.

Fans đưa sinh xảo hộp quà còn ở, Đào Tinh Úy tắm rửa xong một đầu bồ nhào vào trên giường, ôm gối đầu, chỉ cần một nhắm mắt là có thể ngủ.

“Vui sướng, người hôm nay biết rõ ràng kia lẽ vật là ai cho người đưa sao? Thật không phải các người trong đội yêu thầm người cái nào sư huynh a?”

Đào Tinh Úy dùng gối đầu ôm đầu, ngữ khí mang theo buồn ngủ: “Quyền anh Quốc Đội có thể bên trong giải quyết đã sớm bên trong giải quyết, không có thể bên trong giải quyết, một lòng đều nhào vào huấn luyện thượng đầu. Liên tính là thực sự có người yêu thầm ta, ta cũng chướng mắt bọn họ ——”

Bởi vì ở cùng cái trong đội người thật sự đều là quá quen thuộc, từ nhỏ đại gia mang một cái quyền bộ, xuyên một cái quần cộc lớn lên.

Lẫn nhau chi gian cái gì đức hạnh đều lại rõ ràng bất quá. Thục đến này phân thượng, làm kết thân người vẫn là khá tốt, nhưng nếu là ngành muốn phát triển cái gì nam nữ quan hệ, nàng ngẫm lại liền nổi da gà đầy đất không muốn không muốn.

Bạn cùng phòng cười cười: “Vận động viên vòng luân quân liền như vậy hẹp, nếu người chướng mắt trong đội, vậy người còn trông cậy vào chờ xuất ngũ sau gả cho cái dạng gì nam nhân?”

Đào Tinh Úy đầu đột nhiên nâng lên, nói chuyện bất quá đầu óc: “Cao cao gầy gầy, trắng nõn sạch sẽ, đọc sách rất lợi hại có thể lấy học bổng cùng báo đưa cái loại này, còn có tri thức cùng hàm dưỡng.....”

Chờ nàng ý thức được chính mình đang nói cái gì, lại mặc danh bực bội mà mà một đầu tài về tới gối đầu.

Nàng đây là đang nói ai đâu?

Đào Tinh Úy quơ quơ đầu, tắt đi đèn, liền phủ thêm chăn ngủ rồi.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 31

Hạ Khê muốn nói lại thôi.

Vì thế nàng lại dời đi đề tài, hỏi: “Thúc thúc a đi đâu? Như thế nào không thấy bọn họ ở nhà.”

Đào Tinh Úy nói đến cái này liền có điểm vô ngữ: “Hai người Châu Âu ngọt ngào du, hiện tại hẳn là đã đến Provence.....”

Tuổi đại người không có việc gì làm, lập chí muốn đem năm lục địa đều chơi một lần, đặc biệt là ở Đào Tinh Úy cầm quán quân lúc sau, hai vợ chồng già càng là buông ra tay đi chơi.

Bọn họ còn cố tình không chịu mang lên Đào Tinh Úy, nói cái gì quá quán hai người thế giới, không nghĩ có người thứ ba tới chen chân vướng bận.

Đào Tinh Úy lúc ấy nghe được lời này đều cười đau sốc hông.

Cho nên này hai tháng, đều là nàng một người ở nhà trụ.

Hạ Khê cũng không nghĩ lưu tại Đào Tinh Úy trong nhà cùng nàng cùng nhau nấu cơm, đãi một lát liền đi rồi.

Đào Tinh Úy cũng không tính toán chính mình nấu cơm, liệu lý sát thủ là sẽ không xuân đến độc sát chính mình.

Cho nên liền điểm cái cơm hộp —— hải sản mặt.

Nửa giờ sau, cơm hộp tiểu ca liền cho nàng gọi điện thoại.

“Tiểu thư, các người này một đơn nguyên có phải hay không có người ở chuyển nhà a, trên hàng hiên đều là đại kiện, ta vào không được, người xuống lầu tới bắt một chút cơm hộp bái?”

“Nga, hảo, ta lập tức liền tới!”

Đào Tinh Úy không nghĩ nhiều, liền ăn mặc mát lạnh con thỏ ở nhà phục vọt xuống dưới.

Quả nhiên trên hàng hiên chất đầy thư cùng gia cụ, mại không khai chân.

Trừ bỏ thư là cũ, gia cụ đồ điện cái gì đều là tân, xem ra thật là có tân trụ khách muốn vào ở này một đơn nguyên.

Chợt vừa thấy, này đó đồ vật đều vẫn là rất xa hoa, bất quá nếu có thể mua nổi loại này gia cụ, vì cái gì còn muốn trụ đến như vậy cũ trong tiểu khu tới?

Này tiểu khu là nàng ba mẹ kết hôn khi mua, hiện tại đều đến gặp phải cũ thành nội cải tạo.

Đào Tinh Úy khó hiểu, vội vàng mà chạy xuống lầu, điểm chân từ cơm hộp tiểu ca trong tay tiếp nhận kia phân cơm hộp, lại vội vàng mà chạy đi lên.

Đi đến cửa nhà, đang ở đào chìa khóa, liền nghe được đối diện có người đẩy ra môn.

Đào Tinh Úy cho rằng chính mình gặp quý.

Đối diện kia hộ từ nàng sinh ra tới nay liền vẫn luôn là không, lúc ấy bất động sản người môi giới liền nói này hộ phong thủy không tốt, vẫn luôn

bán không ra đi.

Nàng súc đầu, dẫn theo lá gan, chậm động tác mà sau này vừa thấy.

Đương nàng trong tầm mắt xuất hiện nam nhân kia, bước chân lão đảo mà lui hai bước, thân mình mềm nhũn, phía sau lưng khẩn kè tại nhà mình trên cửa.

Giây tiếp theo, trong tay hải sản mặt toàn chiếu vào trên mặt đất.

Nam nhân gần nhất, liền xuất kỳ bất ý mà đối nàng cười.

Chen chúc hàng hiên trung, hần từ từ mà đi tới hai bước, thân thể như cũ thẳng tắp, duỗi tay, đầu ngón tay ly Đào Tinh Úy gương mặt bất quá tam quyền khoảng cách ——

Hần động tác dừng một chút, phảng phất là ở cách không khí sờ nàng mặt.

Sau đó mới chậm rãi đi xuống, làm cái bắt tay mời.

“Đã lâu không thấy.”

Chương 33, đệ tam mười ba quyền...

“Đã lâu.....”

Đào Tinh Úy một hơi không suyễn đi lên, treo ở túi tiền biên chìa khóa rút tới rồi trên mặt đất.

Nàng đầu không hoãn hăng hái, chính cong lưng, kia chìa khóa liền trước bị Tần Thận nhặt lên, đặt ở hần mở ra lòng bàn tay thượng.

Nàng dùng tay cọ cọ ống quần, không dám nhìn hần đôi mắt, tay dùng mắt thường đều không thể thấy tốc độ ở hần lòng bàn tay điểm một chút,

lấy đi kia xuyên chìa khóa, liều mạng mà hướng lỗ khóa tắc.

Thật vất vả vào nhà lúc sau, liền “Bang” một tiếng quăng ngã môn.

Kinh hồn chưa định.

Quả thực so thấy quý phản ứng còn muốn đại.

Nàng tâm nếu là có hai chân, lúc này tử đã nhảy ra đến đường cái thượng chạy như điên.

Muốn mệnh.

Đào Tinh Úy rót một mồm to nước lạnh đi xuống, lại đi WC ngồi xồm trong chốc lát, giặt sạch mặt lúc sau, cảm xúc giống như mới dần dần ổn định một ít.

Nàng lại cẩn thận hồi ức hạ vừa rồi nhìn thấy cái kia hình ảnh.

Hắn là, không có sai.

Là Tần Thận!

Bác sĩ Tần.

Hắn dọn đến nhà hắn đối diện tới?

Không đúng, nơi này không phải ly thứ sáu bệnh viện xa hơn sao?

Hắn nguyên lai phòng ở là bán đi sao?

Hắn vì cái gì cố tình tuyển cái này tiểu khu.....

Đào Tinh Úy não dung lượng không đủ, trong đầu bính ra một đồng vấn đề lúc sau, đột nhiên cảm xúc lại có điểm tang.

Nàng hoàn toàn không cần thiết lại vì nam nhân kia xông xáo lâu như vậy, đã hơn một năm đi qua, nàng liền thế giới quán quân đều bắt được, còn có cái gì là nàng bắt không được. Nhanh chóng trưởng thành này một năm, nàng sớm nên minh bạch trên đời này cũng không phải sở hữu cảm giác đều là nhất thành bất biến.

Liền cùng Thi Minh vẫn luôn cùng chính mình nói được giống nhau: Mặc kệ là làm người thường vẫn là làm một người vận động viên, mặc kệ là vinh dự vẫn là đau xót, đều phải cầm được thì cũng buông được.

Lặp lại mặc niệm những lời này, nàng mới hoàn toàn bình tĩnh xuống dưới.

Nghe được ngoài cửa biên có dọn đồ vật thanh âm, cũng mang lên tai nghe, không lại để ý tới.

Nhưng nàng bụng kêu đến lợi hại, không có biện pháp không để ý tới.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 32

Lại còn có có loại không thể nói tới gọi cảm.

Làm Đào Tinh Úy đại buổi sáng tốt cuộc ở trong phút chốc thanh tỉnh lại đây, nuốt nuốt nước miếng.

Sau đó, lệnh nàng nhất sợ hãi sự tình đã xảy ra.....

Phóng viên khó được bắt được một cái thượng kính người qua đường, liền đem microphone đưa tới trước mặt hắn, nhẹ giọng dò hỏi: “Người hảo, xin hỏi người là Đào Tinh Úy hàng xóm sao?”

Tần Thận tháo xuống tai nghe, đối với màn ảnh cư nhiên không chút nào luống cuống mà cười cười.

Tuy rằng thực ngăn ngủi, giây lát lướt qua.

Nhưng là, hắn lại cười, cư nhiên cười.....

Hơn nữa vẫn là như vậy phối hợp, dễ dàng như vậy mà liền đối một cái tùy ý cầm camera đối với người của hắn cười.....

Không thể tưởng tượng.

Xem ra này đã hơn một năm tới trưởng thành không ngừng là Đào Tinh Úy một cái, hắn cũng thật đúng là đối tính không ít.

“Ta là.”

Phóng viên đối mặt ngoài ý muốn xuất hiện hàng xóm đuối tới kinh hi, chế tác tổ còn sàu ở Đào Tinh Úy trong nhà một đoạn này chụp quá ít, vừa lúc có thể bắt lấy cơ hội này.

Vì thế phóng viên tiếp tục hỏi: “Chúng ta là CNTV5 《ngắm nhìn quán quân》 tiết mục tổ, đang ở làm Đào Tinh Úy này một kỳ tiết mục. Chúng ta đây có thể phỏng vấn một chút người, ở người trong mắt, chúng ta quán quân Đào Tinh Úy đến tột cùng là một cái cái dạng gì người đâu?”

Tần Thận tầm mắt xuyên qua đầu người nhìn mắt tránh ở mặt sau cùng Đào Tinh Úy, hốc mắt híp lại, sau đó nhàn nhạt mà đối với microphone từng câu từng chữ mà nói: “Nàng là một cái, ta thực thích người.”

Chương 34, đệ tam mười bốn quyển...

Giống một cỗ sóng nhiệt đánh úp lại, cuối cùng ở Đào Tinh Úy đầu trung “Phanh” một tiếng tạc ra một đóa pháo hoa.

Có điểm ù tai.

Nàng mặt cũng tạc mà hồng khai một mảnh.

Nàng cảm thấy có điểm không được tự nhiên, thay đổi cái đứng thẳng tư thế, làm bộ cái gì cũng chưa nghe được, trầm trầm khóe miệng xoay đầu đi.

Nàng đều có thể đủ tưởng tượng đến, nếu chính mình là ở một năm phía trước nghe được hần nói lời này, chính mình nên vui vẻ thành cái gì ngốc dạng.

Chính là hần hiện tại nói lời này, nàng đều tưởng không rõ hần rốt cuộc là nói cho ai nghe.

Phóng viên lại hỏi: “Vậy người như vậy thích Đào Tinh Úy, là cảm thấy trên người nàng có rất nhiều loang loáng điểm sao?”

Phóng viên thực tự nhiên mà vậy địa lý giải vì loại này “Thích”, cùng cả nước nhân dân đều thích Đào Tinh Úy là cùng cái khái niệm.

Tần Thận cũng phối hợp trả lời: “Đương nhiên. Nàng ngằm là một cái đặc biệt đáng yêu, cũng thực sẽ làm nũng tiểu nữ sinh. Chính là không có gì sinh hoạt thường thức, cần phải có người ở bên người nàng chiếu cố nàng.”

“Oa nga ——”

Độc nhất vô nhị tin nóng.

Đào Tinh Úy từ thế vận hội Olympic vận đỏ lúc sau, tuy rằng ngoại hình tương đối nhỏ xinh đáng yêu. Nhưng rất nhiều thời điểm nàng ở quyền trên đài, bao gồm ở trước màn ảnh, nàng triển lãm ở công chúng trước mặt đều là lưu loát khí phách một mặt.

Thích nàng người đều ảo tưởng nàng ngằm sẽ có ngọc manh nhỏ yếu một mặt, mới phù hợp quyền anh loli giả thiết.

Quả nhiên hiện tại cư nhiên có người nhảy ra nói nàng sẽ làm nũng.

“Vậy người là gặp qua nàng làm nũng sao?”

“Ân, gặp qua.” (=^.^=)Q~S~~~^_^~~~

Đào Tinh Úy dùng tay phiến phiến cổ.

Không kiên nhẫn hỏi: “Chẳng lẽ các người không cảm thấy, ở chỗ này phỏng vấn có điểm tế sao?”

Này kiểu cũ hàng hiên cũng quá hẹp hòi, tám bảy người tể ở bên nhau, đều phải thấu bất quá khí.

Tần Thận cười cười, đối phóng viên nói: “Chúng ta đây đi xuống nói?”

Đào Tinh Úy:.....

Đoàn người lại xuống lầu phỏng vấn Tần Thận mười mấy phút.

Này bỏ hoàn toàn không cần Đào Tinh Úy nhập kính.

Nàng tìm cái lấy cứ lại lên lầu đi bỏ cái trang thượng WC, chờ đến phía dưới phỏng vấn kết thúc, nàng lại đeo chiếc mũ cùng làm phim tổ ra cửa.

Đào Tinh Úy ngồi trên tiết mục tổ xe, còn không có chuyển xuất phát.

Ở xe ngoại liền nhìn đến tiết mục tổ đạo diễn lôi kéo Tần Thận tay, đối hẳn tỏ vẻ cảm tạ.

Tần Thận cũng vẻ mặt bình dị gần gũi, tỏ vẻ không cần khách khí.

Lúc này, ngồi ở hàng phía trước phóng viên quay đầu lạng lẽ hỏi Đào Tinh Úy: “Người này hàng xóm thật sự hảo soái, đặc biệt giống cái nào nam minh tinh có hay không? Lại còn có man hiểu biết người, các người ngày thường là lui tới đặc biệt nhiều sao?”

Đào Tinh Úy: “Nghe hẳn bậy bạ! Hẳn hôm kia mới dọn tiến vào, ta không quen biết hẳn ——”

Mới vừa nói xong “Ta không quen biết hẳn”, Tần Thận cùng đạo diễn đánh xong tiếp đón, liền đi tới bên cạnh xe, nhẹ khẩu khẩu ly Đào Tinh Úy gần nhất cửa sổ xe, cười nói: “Ta đây đi về trước? Trên đường cẩn thận.”

Làm cho giống như thật sự rất quen thuộc giống nhau.....

Trong xe xe ngoại hai đài màn ảnh lập tức chuyển qua tới, đem hai người đều nhập tới rồi cùng khung trung.

Còn ở lục đầu.

Đào Tinh Ủy mặt bộ cơ bắp cứng đờ mà trều động vài cái, ngoài cười nhưng trong không cười: “Nga, hảo. Kia, ta đi trước, người mau trở về đi thôi.....”

Phóng viên nhìn hai người kia từ biệt, cười cười, sau đó lại như suy tư gì bộ dáng.

Rốt cuộc rời đi tiểu khu.

Tiết mục tổ lái xe đi trước quyền anh Quốc Đội quay chụp, Đào Tinh Ủy cả người mới tính nhẹ nhàng.

Đọc theo đường đi, dựa theo tiết mục lưu trình, nàng ở trước màn ảnh thô sơ giản lược mà chia sẻ này giai đoạn thượng một ít ký ức.

“Xem bên kia, đó chính là ta trước kia thượng tiểu học, xem như thành phố mặt tương đối tốt trường học. Tiểu học bộ cùng sơ trung bộ là liền ở bên nhau, các bằng hữu của ta thượng xong tiểu học bộ, liền trực tiếp chuyển đi sơ trung bộ, chỉ có ta một người thượng xong tiểu học liền trực tiếp tiến Quốc Đội. Lúc ấy ta ba mỗi lần đưa ta đi Quốc Đội thời điểm, đi ngang qua trường học cửa, ta đều sẽ ôm hẳn trộm rót nước mắt tới.”

Phóng viên hỏi: “Nếu làm người một lần nữa lựa chọn một lần, người vẫn là sẽ đi đồng dạng lộ, vẫn là cảm thấy chính mình càng khát vọng giống người những cái đó bằng hữu giống nhau, ẩn bình thường quỹ đạo đi đọc sách thi đại học đâu?”

Đào Tinh Úy sững sốt một chút, gãi gãi đầu nói: “Ta cũng không biết, này vấn đề với ta mà nói có điểm khó, người khả năng đến quá cái mười năm hỏi lại ta, ta mới có thể trả lời đến hảo một chút. Huống chi ta mới vừa cầm thế giới quán quân, còn đặc ý đâu. Nếu là ta hiện tại liền nói ta sẽ một lần nữa lựa chọn đọc sách, kia cũng quá giả đi.”

Phóng viên cười.

Bọn họ thích phỏng vấn Đào Tinh Úy, chính là cảm thấy nàng cô nương này ở trước màn ảnh không làm ra vẻ, có cái gì nói cái gì.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 33

Nếu không phải đột phát dưới tình huống, không có những người khác hỗ trợ, nàng chết cũng sẽ không tưởng thiếu Tần Thận ân tình này.

Điện thoại kia đầu không có truyền đến tiếng cười, nhưng tổng làm người cảm thấy Tần Thận là cười đang nói chuyện.

“Trước kia không phải còn sẽ kêu ‘ ca ca ’ sao? Kêu một tiếng tới nghe một chút ——”

Chương 35, đệ tam mươi lăm quyển...

Tiết mục tổ người đang ở mặt sau kêu nàng.

Đào Tinh Úy hãi hùng khiếp vía mà vội vàng cúp điện thoại, quay đầu lại cùng tiết mục tổ đạo diễn giải thích.

“Xin lỗi, trong nhà ra điểm ngoài ý muốn sự cố, ta phải trước chạy về gia nhìn xem, có thể hay không lần sau ở ước định cái thời gian thu, quấy rầy đại gia thời gian. Ngượng ngùng, thật sự ngượng ngùng.....”

Nghe nói là trong nhà ra hoá loạn loại sự tình này, tiết mục tổ cũng tỏ vẻ thông cảm.

Lúc này Thi Minh vừa lúc mang theo mấy cái tân tiến Quan Quân Đội đội viên đi ngang qua bên này, từ nơi xa nhìn đến Đào Tinh Úy biểu tình có chút không lớn đối, hần liền đi tới hỏi là như thế nào cái tình huống.

“Giáo luyện, vốn là tới trong đội lục tiết mục, kết quả nhà ta đột nhiên cháy.....”

Thi Minh nhú mào: “Đánh 119 sao?”

“Ân, hỏa thế tạm thời là khống chế được.”

“Kia chuyện lớn như vậy, người cũng đến về trước gia nhìn xem đi. Đi, ta xe còn ngừng ở Quốc Đội cửa, ta đưa người đi.”

Đào Tinh Úy liền ngồi lên Thi Minh xe.

Thi Minh cố ý đi cao giá, khai thật sự mau, năm mươi đa phần chung lộ trình, nửa giờ liền chạy đến.

Vừa xuống xe, Đào Tinh Úy liền nhìn đến phòng cháy viên vừa lúc hoàn công, đang ở thu thập phòng cháy khí cụ.

Nàng vội đi lên dò hỏi: “Người hảo, 402 hộ hỏa đều dập tắt sao? Ta chính là 402 hộ gia đình, ta vừa mới ở bên ngoài không có thể kịp thời gấp trở về, ngưng ngưng cho các người thêm phiền toái!”

Ngồi ở trong xe phòng cháy viên nhìn nàng một cái, cười nói: “Dục a, người không phải năm nay thế vận hội Olympic thượng đánh quyền lấy quán quân tiểu cô nương sao? Nguyên lai 402 là người phòng ở a, ta còn tưởng rằng là trên lầu nam nhân kia trụ đâu. Ta liền nói, kia nam nhân thoát nhìn làm việc không chút cầu thả, liền phòng bếp đường bộ lão hoá bại lộ ở trong không khí cũng không biết, hẳn là không đến mức. Vừa thấy nột chính là sơ ý nhân gia trụ ——”

Đào Tinh Úy dừng một chút, lại hỏi: “Là phòng bếp đường bộ lão hoá khiến cho hoạ hoạ sao?”

“Ân, còn không phải sao. Nhà các người này phiền phòng ở đều quá cũ, tuy rằng trụ người là thoải mái, nhưng cũng đến thỉnh các khoa điện công đem sở hữu tuyến lộ đều kiểm tu một chút a, bằng không hôm nay nhà người phòng bếp cùng WC cũng không đến mức cơ hồ đều thiêu không có. Còn hảo xử lí đến kịp thời, hỏa thế mới không có tiến thêm một bước lan tràn, tổn thất cũng không tính đại. Xem ra ta phải cùng đội trưởng hội báo hạ, năm sau này khối khu vực đến trọng điểm làm phòng cháy phòng tai tuyên truyền giáo dục!”

“Nhà ta..... WC..... Cơ hồ cũng đều thiêu..... Không có sao?”

Đào Tinh Úy trên trán nhiều rất nhiều nói hắc tuyến, đều có thể tưởng tượng đến mù mù trở về phát điên bộ dáng.

Như vậy tưởng tượng thật là, nhà nàng WC là cùng phòng bếp liền ở một khối, chỉ cách một tầng phi thừa trọng tường, nếu là từ công tắc nguồn điện bên kia bắt đầu thiêu, kia bức tường phòng chùng cũng đến thiêu không có.

“Hỏa đều đã dập tắt, chính người chạy nhanh đi lên nhìn xem tình huống đi, đừng làm cho người bạn trai một người ở nhà cho người thu thập cục diện rối rắm.”

Đào Tinh Úy nghe được lời này, lại xấu hổ mà trừu trừu khoe miệng, liền vội xông lên thang lầu.

Thi Minh bồi ở bên người nàng, hỏi: “Bạn trai?”

Đào Tinh Úy cúi đầu, âm ừ nói: “Không, là bọn họ hiểu lầm. Ta vừa rồi bởi vì ở trong đội đuổi bắt quá tới, liền trước hết mời một cái hàng xóm tới giúp hạ vội, hỏa thế mới có thể khống chế được.”

Đào Tinh Úy đẩy cửa ra, liền nhìn đến Tân Thận mang theo khẩu trang, cong eo tự cấp nhà mình trong phòng bếp dọn một ít còn có thể

dùng, không bị thiêu hủy đồ vật.

Hắn trên người còn ăn mặc cao cấp áo sơmi cùng quần tây, trên chân dẫm lên giày da, nhưng đều đã bị trận này hỏa làm cho lại nhẵn lại hắc, trên mặt cũng đều là từng khối dơ hề hề.

Hắn nhìn đến Đào Tinh Úy trở về, tháo xuống khẩu trang, lại hút đầy đất hôi đi vào, khụ hai tiếng: “Đã trở lại? Ta nhìn hạ, phòng bếp trừ bỏ bệ bếp bị thiêu, còn thiêu cái nồi cơm điện cùng ấm trà, mặt khác đồ vật cũng khỏe, đều còn có thể tiếp tục dùng.”

Đào Tinh Úy nhìn một màn này, thế nhưng có chút không biết nên nói cái gì.

Thi Minh nhíu mày nhìn mắt Đào Tinh Úy, hít hà một hơi, liền đi qua đi cùng nhau hỗ trợ.

Đào Tinh Úy cũng theo qua đi, che lại miệng mũi, đi vào đi đánh giá mắt thiêu đến chỉ còn một nửa một nửa phòng bếp.

Đột nhiên cảm thấy này hình thức so nàng trong tưởng tượng còn muốn hảo một chút.

Chính là ở đối tân tử bát phía trước, bên này đều không thể nấu cơm —— dù sao nàng cũng chưa bao giờ nấu cơm.

Nhưng là bên kia WC, cũng là bị thiêu hủy một nửa một nửa, một ít tiểu khí cụ đều thiêu hủy, bồn tắm còn ở, sau đó vừa vặn là đem ngòl chậu thượng nửa bộ phận đều cấp hoá táng, thoạt nhìn cũng là không thể dùng.....

Đào Tinh Úy có chút không thể nào xuống tay, còn hảo có hai vị này có khả năng nam nhân ở, nàng sửa sửa tâm tình, cũng cầm cái chổi lại đây thu thập.

Thi Minh hỏi: “Có cây lau nhà sao? Người quét lúc sau, ta trước đem phòng bếp cửa mà kéo một chút.”

“Có! Ta đi lấy.”

Đào Tinh Úy tới rồi toilet đi tìm, mới phát hiện nhà mình cây lau nhà bị thiêu đến chỉ còn lại có nửa căn cây gậy trúc.

Tần Thận lúc này đứng dậy: “Nhà ta có, ta đi lấy.”

Nói, hăn ngay lập tức mà đi tới đối diện, cầm cái mới tinh cây lau nhà, đưa cho Thi Minh.

Thi Minh dùng sức mà tiếp nhận kia cây lau nhà, biểu tình đều có vẻ có chút dữ tợn đáng sợ, ánh mắt sắc bén: “Người trụ vui sướng đối diện?”

Tần Thận chỉ là nhàn nhạt mà nói: “Đối diện phòng ở quay nhanh tay, ta xem giá cả cũng không tệ lắm.”

Thi Minh lãnh xuy.

Cùng nữ nhân tổng có thể liếc mắt một cái nhìn thấu lục trà kỹ nữ giống nhau, nam nhân chi gian cũng tựa hồ có thể liếc mắt một cái giám quý.

Cùng lão tử nói nhảm đầu.

Đào Tinh Úy lúc này ở một bên nghiêm túc mà quét rác, hoàn toàn không chú ý này hai người đối thoại.

Thi Minh cầm cây lau nhà đi tới, đối nàng nói: “Vui sướng, ta giúp người xử lý dư lại là đến nơi, người làm người hàng xóm đi về trước nghỉ ngơi đi, không cần chậm trễ nhân gia thời gian.”

Còn hảo Thi Minh nhắc nhở, Đào Tinh Úy đều thiếu chút nữa đã quên điểm này.

Vì thế nàng rùng mình, liền đi qua, ánh mắt né tránh, khách khí mới lạ mà cùng Tần Thận mở miệng nói: “Bác sĩ Tần, nếu không người đi về trước đi, nơi này chúng ta thu thập thì tốt rồi, hôm nay cảm ơn người.”

Tần Thận làm cho một thân dơ, trên tay còn cầm một cái mâm, ngẩng đầu nhìn Đào Tinh Úy, thẳng tắp mà nhìn nàng ước chừng có nửa phút.

Cảm xúc không rõ.

Đào Tinh Úy cảm giác hẫng lại nhiều xem một lát, chính mình mặt lại muốn thiêu cháy.

.....

Vì thế nàng tăng thêm ngữ khí: “Bác sĩ Tần, đây là nhà ta, ta cùng ta giáo luyện hai người là có thể thu thập hảo, người không cần thiết làm này đó.”

Tần Thận kéo kéo lạnh băng khóe miệng, đem trên tay này cuối cùng một chút đồ vật cấp thu thập, liền vỗ vỗ tay đứng dậy, lạnh lùng mà nói: “Cũng hảo.”

Hẫng nhìn như vô vương bận mà đi ra ngoài.

Bóng dáng lại có cổ không thể nói tới cô đơn.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 34

Hắn còn không có buông tay, lại nhú lại mày hỏi: “Vừa mới lúc này đây đâu?”

Được một tắc lại muốn tiến một thước đây là.

Đào Tinh Úy sau lưng âm thầm mà mắt trợn trắng, không kiên nhẫn mà đánh lên miệng pháo: “Ca ca ca ca ca ca ca ca ca ca ca ca ——!”

Sau đó nàng liền duỗi tay, một phen mạnh mẽ ngang ngược mà đẩy hắn ra, “Được rồi đi!”

Chương 36, thứ 36 quyền...

Tần Thận bị nàng đẩy đến sau này lão đảo lui lại mấy bước, thượng mí mắt hơi rũ, mát lạnh như ánh trăng tằm mắt từ nàng ngón chân, một đường chăm chú nhìn đến nàng đôi mắt.

Nàng không hề dĩ vãng ngày kia phó nhu nhược gốc manh bộ dáng ở trước mặt hắn mời súng, hai con mắt hồng đến giống con thỏ —— bất quá là chỉ nóng nảy cắn người con thỏ.

Hắn đáy mắt xẹt qua một tia âm đạm, nện bước đình trệ đi đến Đào Tinh Úy trước mặt, thần sắc rồi lại ẩn ẩn có vẻ khẩn trương lên, thanh âm còn đầu một hồi có chút phát run: “Người không thích như vậy kêu, về sau cũng đừng kêu.”

Thỏa hiệp thanh âm nhẹ đến khàn khàn.

Đào Tinh Úy vẫn là đứng quá nửa khuôn mặt không đi xem hấn, đôi tay bối ở trên vách tường, một câu đều không nói.

Hai người dần dần lâm vào một loại cục diện bế tắc.

Nàng không cần phải nói một chữ, Tần Thận là có thể cảm giác được lúc này nàng càng ngày càng không bình tĩnh.

“Đừng nóng giận. Ta chỉ là.....”

Đào Tinh Úy sặc: “Chỉ là cái gì?!”

Tựa hồ là hồi ức tinh quang chiếu vào hấn khóe miệng, hấn cười cười, ngay sau đó lại khôi phục âm đạm, thừa nhận nói: “Chỉ là không người sẽ liêu nhân.”

Nàng trước kia chết như thế nào da lại mặt mà liêu hấn, hấn đều không tức giận được tới, còn một chút mà bị nàng bộ vào trong vòng.

Nhưng ở đồng dạng tình cảnh hạ, hấn liền có vẻ không phải như vậy thuận buồm xuôi gió.

Đào Tinh Úy không chân chính minh bạch hấn lời này ý tứ, chỉ cho là một câu vui đùa lời nói.

Không nghĩ tới đã từng cái kia mặt lạnh ít khi nói cười bác sĩ Tần, cũng có khai người vui đùa một ngày. Đã có thể hiện tại bọn họ chi gian quan hệ, còn có thể khai loại này vui đùa sao?

Vừa rồi nàng đẩy hấn kia một chút, giống như nghe được hấn trên người có chìa khóa va chạm thanh âm.

Cái này làm cho nàng nhớ tới buổi chiều dự phòng chìa khóa.....

Nàng thiếu chút nữa đã quên như vậy quan trọng đồ vật.

“Nhà ta dự phòng chìa khóa, có phải hay không còn ở người này?”

Tần Thận đốn hạ, “Ân.”

Đào Tinh Úy duỗi tay tác muốn: “Trả ta. Người trộm tàng nhà ta chìa khóa muốn làm gì?”

Hắn banh khoe miệng, đi đến sô pha bên, đem tay thăm vào ban ngày cởi tây trang, mặt vô biểu tình mà đem chìa khóa quai tới rồi nằng trước mặt, dừng một chút nói: “Ta là tưởng, đặt ở cửa ai đều có thể lấy được đến, không bằng giao cho ta sẽ càng an toàn.”

“Người ai a người, dựa vào cái gì đem nhà ta chìa khóa giao cho người! Vạn nhất..... Ngày nào đó người vọt tới nhà ta tới ——”

Đào Tinh Úy nhấp môi, không đi xuống nói, duỗi tay liền đi lấy chìa khóa.

Hắn không đành lòng, theo bản năng mà liền đem chìa khóa nâng lên một tấc.

Nàng nhảy lên đi đoạt lấy.

Hắn liền đem chìa khóa cử đến càng cao.

Mới như vậy hai hạ, Đào Tinh Úy liền hoàn toàn không có kiên nhẫn, “Ta nói, người người này hiện tại như thế nào trở nên như vậy chán ghét a!”

Kia thanh lại lãnh lại ngạnh “Chán ghét” vừa mới hoảng tiến Tần Thận lỗ tai, hắn tâm trệ nửa giây, trước mắt liền bắt đầu trời đất quay cuồng.

Đào Tinh Úy một cái trở tay, liền đem Tần Thận cả người lướt qua nàng bả vai, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, nặng nề mà đem hắn

lược ngã xuống trên mặt đất, mới lấy về chìa khóa.

Nàng trừng mắt trên mặt đất còn không có hoãn lại đây Tần Thận, thật sâu thở hổn hển một hơi, thử nha lấp bắp mà cảnh cáo hăn: “Cảnh cáo người nga, đừng, đừng lại đến phiền ta, nói cách khác, ta chính là sẽ..... Động thủ!”

Này vẫn là Tần Thận từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên bị người lược đảo, cảm giác đau đớn biết vượt quá hăn ở y học thượng phẩm diện nhận thức.

Hăn có chút chật vật, thấy Đào Tinh Úy phải đi, bàn tay vẫn là đỡ cái gáy mới mạnh mẽ nâng lên cổ, nhíu mày nói: “Bởi vì, ta tưởng liêu người.....”

Nói lời này thời điểm, Đào Tinh Úy đối diện hăn, không cùng hăn đối thượng tầm mắt, phản ứng đầu tiên chính là chạy nhanh bối qua thân, hít sâu tiến hai khẩu khí lạnh, qua hai giây, liền hoảng hoảng loạn loạn mà liền hướng nhà mình chạy tới.

Đóng cửa lại sau, nàng ôm ôm gối lên trên sofa nhìn một lát TV, nửa giờ đi qua, nàng vẫn không hoãn lại đây, cả người đều ngốc ngốc.

Hăn vừa rồi nói, hăn là tưởng liêu..... Chính mình?

Nàng mịch mịch mà lấy quá trên bàn bình trang nước khoáng, một hơi uống lên hơn phân nửa bình lúc sau, đột nhiên ý thức được chính mình không thể lại như vậy uống nước, nếu không nửa đêm lại sẽ muốn lên thượng WC.

Nàng vội vàng mà đi đem miệng hàm chứa thủy đều cấp phun rớt, dùng dư lại thủy đi rửa mặt, xoát cái nha, tức khắc lại thanh tỉnh lại đây.

Nàng mới sẽ không hai lần đều dẫm tiến cùng cái hố.

Đào Tinh Úy vô tâm tình lại nghĩ nhiều, mê đầu liền muốn ngủ đi.

Nàng trước kia xem như cái vô tâm không phối người, ban ngày mặc kệ là gặp được huấn luyện trung vẫn là trong sinh hoạt khó khăn, vẫn là giáo luyện mắng nàng nhiều khó nghe nói, nàng bảo đảm nước mắt đều không xong một viên, hơn nữa chỉ cần một dính vào giường, là có thể ngủ thật sự hương.

Ai biết nàng sống đến mười chín tuổi, lại chỉ vì Tần Thận khó miên quá vô số ban đêm.

Kia đoạn thời gian vì chính mình không đồng nhất nhắm mắt liền tưởng hẩn, nàng mỗi ngày buổi tối đều siêu phụ tải huấn luyện tra tấn chính mình, mệt đến tột đỉnh, ngủ mơ liền sẽ không tái xuất hiện cái kia áo blouse trắng thân ảnh.

Một lần nước Mỹ viện điều dưỡng bác sĩ đều cảnh cáo nàng, không thể còn như vậy tiến hành cao cường độ huấn luyện. Nếu không sớm hay muộn sẽ đem thân thể cấp áp suy sụp, dẫn phát phía trước cũ tật, phải không thường thất.

Đã từng có một lần Đào Tinh Úy ở ban đêm phụ trọng chạy thời điểm trực tiếp hôn mê bất tỉnh, vẫn là địa phương cư dân trước phát hiện nàng, trời còn chưa sáng, Thi Minh ăn mặc quần cộc đem nàng cấp ôm tới rồi bệnh viện.

Nhưng khê căn môi, đoạn thời gian đó nàng vẫn là nhịn qua tới.

Nhưng dựa vào cái gì hẩn hiện tại nói biến mất liền biến mất, hẩn xuất hiện phải làm lại từ đầu? Kia phía trước hẩn báo cho chính mình không cần dây dưa lại tính cái gì.

A, hơn nữa cố tình là ở chính mình cầm thế giới quán quân lúc sau.....

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 35

Đào Tinh Úy vừa nghe đến là Tần Thận thanh âm, tâm can đều có chút đau đến phát run, nàng vội cương đầu tể đi vào, duỗi tay nhanh chóng cầm đi kia hai kiện.

Vừa thấy, đúng là nàng ngày hôm qua tìm không thấy kia hai kiện..... Văn ngực cùng ngực.

Nguyên lai là bị phong cấp thổi chạy.

“Cảm tạ.”

Nàng run run mà ngáp một cái, hận không thể trước tìm cái khe đất chui vào đi.

Bất quá tại đây phía trước, nàng vẫn là cường chống mặt mũi, tiếp đón các sư huynh đệ trở về ăn về nước.

Đại gia tự cho là đều đã hiểu, nhưng sợ chọc thủng Đào Tinh Úy tâm sự, cũng tộp năm tộp ba mà trở lại tại chỗ thượng.

Ngô Đại Long đứng ở cửa, tính toán cũng làm bộ cái gì cũng chưa thấy, tường đóng cửa, nhưng phát hiện Tần Thận xử ở kia bất động.

“Người?”

Tần Thận cười: “Ta?”

(=^.^=)Q~S~~~^_^~~~

“Người còn không đi a? Người còn tìm vui sướng có việc không?”
Ngô Đại Long tức mặt, đối hăn cũng là một bộ tính bài ngoại bênh vực người mình bộ đáng.

Gia hỏa này chính là khi dễ quá nhà hăn tiểu tổ tông.

Tần Thận nhìn nhìn trong phòng hỗn độn ấm áp đồ ăn, cười nói: “Ta có thể tiến vào cùng nhau ăn chút sao?”

Ngô Đại Long này “Không” tự còn chưa nói xuất khẩu, Tần Thận liền đi trong nhà cầm mấy bình dương rượu: “Trong nhà còn cất chứa mấy bình, một người cũng không biết khi nào có thể uống xong.”

Ngô Đại Long là cái thô sơ giản lược hiểu rượu người, lúc này đôi mắt đều thẳng: “Vậy, vào đi!”

Chương 37, đệ tam mươi bảy quyển...

“Khụ khụ khụ khụ.....”

Cái lấu du lại năng đến Đào Tinh Úy miệng.

Tần Thận ngồi ở nàng đối diện, đem mấy bình rượu đặt lên bàn, hơi cười bỏ tây trang hai cái cúc áo, lại cười bỏ bên trong áo sơmi một cái cúc áo, san bằng có tự mà đem hai bên mà tay áo đều thượng loát ba tầng, mới cầm lấy chén đĩa.

Văn nhã đến làm người cảm thấy hăn tại đây đốn tháo hán cái lấu cục trung, tựa như một đóa ra nước bùn mà không nhiễm nam hoa sen.....

Đào Tinh Úy lập tức buông xuống chiếc đĩa, trừng mắt Ngô thúc, thấp giọng mắng: “Uy, người làm gì.....”

Giây tiếp theo, Tần Thận này đóa nam hoa sen thế nhưng dung hợp mà cũng không tệ lắm, chủ động cấp Ngô thúc đi đổ một chén rượu.

Ngô Đại Long hoàn toàn không nghe Đào Tinh Úy đang nói cái gì, toát một cái miệng nhỏ rượu sau, cảm giác hẳn đều phải thăng tiên.

Sau đó hứng thú hiên ngang mà cùng Tần Thận thảo luận khởi này rượu tới: “Này vị, này thuần độ, tấm tắc, rượu đến có điểm năm đầu đi? Ta lúc ấy ở nhà người khác chuyên môn cất chứa rượu trong ngăn tủ gấp qua, kê, gọi là gì tới?”

“Louis mười ba, này bình là 1956 năm.”

“Này.....” Ngô Đại Long kinh hô, lại lặng lẽ hỏi Tần Thận: “Đến không ít tiền đi?”

“Còn hảo, vào tay giới 63 vạn.”

Ngô Đại Long tròn mắt đều mau dọa rớt, như vậy một ngụm liền uống sạch hẳn hai năm tiền lương.....

Tần Thận còn lại cho hẳn đầy một ly.

Cảm giác hẳn tiếp đã bị thời điểm người đều mau quỳ trên mặt đất.

Tần Thận lại nói: “Lại quý rượu cũng là cho người uống, bằng không liền mất đi hẳn bản thân giá trị. Chỉ cần thúc người thích là được.”

Thúc?

A.

Ai là hẳn thúc?

Đào Tinh Úy vốn dĩ nghe thế giá cả cũng trọn tròn mắt hạ, nhưng càng làm cho người há hốc mồm chính là Tần Thận hướng này thanh cao người, cư nhiên hầu hạ khởi Ngô thúc uống rượu.

Cái lẩu xứng dương rượu.

Này sắc mặt, này thái độ. Chặc.

Không cốt khí!

Bên cạnh người cũng đều có chút há hốc mồm, vưu bản chạm chạm Đào Tinh Úy cánh tay, hỏi: “Tiểu sư muội, rốt cuộc là cái tình huống như thế nào, này nam nhân vì người thật sự đổi tính?”

“Hắn hiện tại trụ người cách vách a?”

“Các người chẳng lẽ vẫn luôn có liên hệ a?”

“Cư nhiên gạt trong đội trộm yêu đương!”

Trương Lai Siêu còn oán trách khởi nàng: “Ngọa tào, người không nói sớm! Sớm biết rằng người hiện tại danh hoa có chủ, còn tm kim ốc tàng kiều, chúng ta đây cũng sẽ không một đám đại nam nhân đều tới nhà người ăn lẩu, có này thời gian rồi đi đâu chơi không vui?”

“Dựa, các người đừng nói chuyện! Ta hiện tại đều mau phiền đã chết.....”

Tần Thận cho mỗi cái đội viên đều đổ rượu, bình rượu điểm đến Đào Tinh Úy trong chén, hăng đạ đạ cười: “Người muốn tới điểm sao?”

“Không cần!”

Đào Tinh Úy không khách khí mà từ chối, cúi đầu hạp khẩu rượu xái.

“Cũng hảo, ta cũng không uống. Ta tưởng uống người uống cái loại này.”

Đào Tinh Úy trong miệng rượu xái thiếu chút nữa không phun đến cái lẫu.

Bên cạnh uống rượu người cũng bị Tần Thận loại này mạnh mẽ buồn nôn lời nói kích thích, nổi lên một tầng nổi da gà.

Tiếp theo, Tần Thận còn đem chính mình rượu vang đỏ ly đưa qua đi.

Đào Tinh Úy mắt trợn trắng, từ bên chân lấy ra một lọ hồng tinh rượu xái, “Người xác định muốn uống?”

Nàng trước kia ở tại Tần Thận trong nhà, biết hẳn ngày thường tiếp xúc đều là tính ôn đồ vật, không chạm vào cay, không hút thuốc lá, cũng không uống rượu mạnh.

Tần Thận liếc mắt kia đóng gói giá rẻ rượu xái, thấy Đào Tinh Úy uống đến không hề áp lực, cũng không nghĩ nhiều, tiếp nhận tới ở chính mình trong chén rượu rót nửa ly.

Uống một ngụm, cay đến hẳn toàn sắc ra tới.

Ho khan không ngừng.

Ngô Đại Long nhìn đến Tần Thận cả khuôn mặt đều khú đỏ, chạy nhanh cho hẳn đệ ly nước trong quá quá giọng nói.

“Này rượu xái nơi nào là bác sĩ Tần có thể ăn, cho chúng ta tốt như vậy uống rượu. Này không phải đạo đãi khách a, tổ tông người nói có phải hay không?”

Ngô Đại Long ám chỉ Đào Tinh Úy.

Hẳn ngày thường cũng không phải loại này đôi mắt danh lợi, nhưng rốt cuộc uống lên nhân gia vài vụn rượu, trong lòng hư.

Đào Tinh Úy trườ trườ khóe miệng, liề từ nửa mặt cay trong nôi kẹp ra một khối máu chảy đầm ãa heo ão, ãng lên liề ném tới Tần Thậ trong chén.

“Ăn.”

Tần Thậ còn ở khụ, mỉm cười nhìn mặt Đào Tinh Úy, “Cảm ơn.”

Hắn liề dùng chiếc ãa kẹp lên kia xuyên mao bụng, thông thả ung dung mà ã vào trong miệng.

Bất quá ba giây, hắn lại càng thêm mãnh liệt mà khụ lên, khóe mắt ãu bị cay ra nước mắt, sắc mặt ão bườ, che lại miệng mũi ho khan, cảm giác là muốn ãem phổi ãu cấp khụ ra tới.

“Ta không có việc gì. Khụ.....”

Đào Tinh Úy bữ môi: “Sẽ không ăn cũng ãừng ăn, thể hiện cái gì.”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 36

Tay nàng nắm thành quyền, cũng không biết nói vì cái gì, cứ việc vẫn duy trì muốn kháng cự lý trí, nhưng mỗi lần gõ đến ngực hẵn thời điểm, liền lại biến thành một con mềm như bông móng vuốt.

Bồn nước tiếng nước còn ở ào ào mà lạc cái không ngừng.

Đào Tinh Úy cũng nghe không thấy chính mình nức nở thanh, cho dù là chỉ có một chút cầu xin thanh, cũng đều bị hẵn cấp ăn sạch sẽ.....

Chương 38, đệ tam mười tám quyền...

Hai người đều ở một loại không thanh tỉnh trạng thái trung.

Không khí tràn ngập rét lạnh mờ mịt một chút ăn mòn tiến hai người môi lưỡi trung.

Rốt cuộc này không phải một cái nước chảy thành sông hôn, chỉ có một phương tình nguyện, kia một phương luôn là sẽ phát giác một bên khác có miễn cưỡng kháng cự thành phần.

Tần Thận trước ngăn chặn chính mình kế tiếp xúc động, đem nàng buông ra, Đào Tinh Úy thở phì phò, cũng dần dần mà từ loại này hoảng hốt vô lực trung tránh thoát ra tới.

“Bang” một cái tát ——

Tần Thận trên mặt liền nhiều cái hồng chường ấn.

Hắn nghiêng đầu, lại có chút thất ý mà nhìn về phía nàng.

(=^.^=)Q~S~~~^_^~~~

Nàng cắn răng, liền từ tú bát thượng nhảy xuống tới, tức giận đến gân xanh đều bạo ra tới: “Ai cho phép người.....!”

Tần Thận rũ con ngươi, giữa mày nhíu lại, thâm đầu vào một ngụm khí lạnh.

Đột nhiên lại duỗi thân ra đôi tay, đi đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Nàng bên tai chớp mũi lập tức lại tràn ngập hẳn hơi thở.

“Thực xin lỗi.”

Đào Tinh Úy dùng tay đi đẩy hẳn ra, năm tay đã huy ở giữa không trung: “Người thật đúng là thiếu.....”

Nàng lúc này nhìn Tần Thận.

Hắn nhìn như cũ là cái kia văn nhã lạnh băng bác sĩ Tần, chẳng qua đáy mắt nhiều một tia thực đậm thực đậm đòi vị, cùng hẳn thượng một giây túng đục chi hôn lẫn nhau hô ứng.

Trước kia hẳn chưa bao giờ sẽ có như vậy tản mạn vô cơ ánh mắt.....

Nhìn hẳn đôi mắt, nàng không biết vì cái gì, thế nhưng sẽ rút ra một tia sinh đau cảm giác.

Phảng phất hẳn tại đây một năm trung, cũng đã trải qua nàng sở không biết đau.

Tuy rằng biết này không liên quan chuyện của nàng.

Nhưng là tại đây một khắc, nàng lại luyện tiếc xuống tay.

Đào Tinh Úy cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ mà thở phì phò, hốc mắt lại bất giác toan.

Nàng ngẩng đầu, đột nhiên hỏi hẩn một câu: “Người vì cái gì từ rớt công tác?”

Tần Thận không cần nghĩ ngợi mà đáp: “Vì người.”

“Vì ta nhất định phải từ rớt công tác sao? Là quyền anh vận động viên không xứng với các người đại bệnh viện bác sĩ sao? Ta không hiểu.”

Đào Tinh Úy chịu đựng khí hỏi.

Nàng ngược lại là cảm thấy hẩn cái này lý do thoái thác là một loại biến tướng kỳ thị.

Tựa như nàng khi còn nhỏ bắt đầu đánh quyền, bên người luôn có rất nhiều phản đối thân thích cùng bằng hữu, nói cho nàng “Nữ hài tử không nên chơi này đó”, “Như vậy sẽ gả không ra”, “Nam nhân cũng sẽ không thích nắm tay quá ngạnh nữ hài tử”.

Cho nên cùng hẩn gặp lại thời điểm, nàng vì được đến hẩn ưu ái không hề tôn nghiêm mà dấu điểm chính mình chức nghiệp.

Giống chuyên môn liên hệ quyền anh, bóng rổ, bóng đá linh tinh hạng mục nữ vận động viên, liền tính các nàng ở thi đấu trong sân lại thành công, một khi tới rồi cảm tình thượng, luôn là dễ dàng sẽ có rất nhiều bản khoản cùng cảm giác tự ti.

Cho nên này một loại vận động viên thông thường đều sẽ tìm cái có thể lý giải chính mình, nâng đỡ chính mình đồng đội làm trượng phu.

Nàng vẫn luôn hoài nghi, Tần Thận có phải hay không cũng là như thế này tưởng nàng.....

Tần Thận rũ mắt nhìn hẳn, đáy mắt ánh trắng trút xuống xuống dưới, nghiêm túc mà trả lời nàng nghi ngờ: “Bởi vì, ta tưởng ly người càng gần một chút.”

“Ân, là rất gần.”

Đào Tinh Úy nói mang theo thứ: “Bác sĩ Tần, người truy nữ hài tử kỹ thuật thật sự không quá hành, người cho rằng chỉ cần ly đến gần là được sao?”

Loại này khoảng cách không có làm nàng cảm thấy cỡ nào thoải mái, ngược lại hai ngày này nàng vẫn luôn ở vào một loại bức bối cùng xấu hổ trạng thái trung.

Hơn nữa.

“Ta tính toán ngày mai liền về nước đội! Người liền không thể tìm điểm khác sự làm sao?”

Đừng luôn là ở nàng trước mặt lúc ẩn lúc hiện chọc nàng phiền lòng.

Tần Thận lại nhàn nhạt cười, chỉ là nói: “Hảo.”

Đào Tinh Úy khẽ cắn môi, dùng tay áo dùng sức xoa xoa miệng, cúi đầu liền đem dư lại không tẩy xong chén nuốt cả quả táo mà vọt cái sạch sẽ, liền ôm một đại bồn chén đĩa về tới chính mình gia.

Nàng thuyết minh thiên phải về nước đội cũng không phải khí lời nói, buổi chiều ăn lẩu thời điểm, nàng đã cùng Ngô thúc nhắc tới quá, nói hiện tại loại tình huống này ở tại trong nhà xác thật có chút không có phương

tiện, vẫn là dứt khoát trước thời gian ba ngày về nước đội, khôi phục huấn luyện.

Buổi sáng Đào Tinh Úy sớm mà thu thập thứ tốt, đem trong nhà cửa sổ cấp khóa kỹ sau kiểm tra rồi một lần, liền lôi kéo rương hành lý ra cửa.

Hôm nay dưới lầu bồn hoa thoát nhìn giống như phá lệ trống trải.

Lại cẩn thận đánh giá, nguyên lai là Tần Thận vẫn luôn ngừng ở dưới lầu xe không còn nữa.

Này tiểu khu tạo gặp thời gian sớm, không có quy hoạch ngầm dừng xe vị, hộ gia đình xe đều là trực tiếp ngừng ở bồn hoa bên cạnh, thường xuyên có vẻ chen chúc. Thiếu một chiếc xe đều thực thấy được.

Đào Tinh Úy chụp đem đầu, nghĩ chính mình đều về đơn vị, quản hẩn đi đâu.

Hừ tiểu khúc liền đi tới tiểu khu cửa, ngăn cản xe taxi đi Quốc Đội.

Ở nhà phế sài như vậy nhiều ngày, xương cốt đều mau lười nhác giá, tưởng tượng đến muốn về đơn vị, nàng cảm thấy giờ khắc này tâm tình đều có chút mênh mêng lên.

Xuống xe, vừa đến cửa, Thi Minh liền đi ra tiếp nàng.

Đào Tinh Úy lập tức chạy chậm qua đi, nghỉ đứng ở trước mặt hẩn: “Giáo luyện, buổi sáng tốt lành! Ta đã về rồi!”

Thi Minh tháo xuống mũ lưỡi trai, nhẹ nhàng khẩu ở nàng trên đầu, nói: “9 giờ không còn sớm, khác đội thần huấn đều kết thúc.”

“Ta không nghĩ chạy tới thần huấn nha, tính lên ta hiện tại còn là ở nghỉ phép kỳ.”

Thi Minh cười khẽ: “Chớ má nghỉ phép, vào Quốc Đội liền không giả, người thật cho rằng người cầm cái áo vận quán quân là có thể công đức viên mãn?”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 37

Hắn một cái ở giới nội có chút danh tiếng khoa chính hình bác sĩ, trong nhà bối cảnh lại như vậy vững chắc, liền tính là từ chức cũng không đến mức đi vào nơi này.....

Tần Thận: “Trước ngồi xuống.”

Đào Tinh Úy néo néo lòng bàn tay, cầm trong tay đơn tử, thật sâu hít một hơi, vẫn là đi qua.

Nàng đem cánh tay cuốn đi lên, phóng tới trước mặt hắn.

Trước kia ở Lục Viện thời điểm, loại sự tình này đều là hộ sĩ làm, hắn còn không có giúp chính mình trát quá chăm trườ quá huyết.

Hắn động tác thực nhanh chóng, Đào Tinh Úy còn không có cảm giác được đau, liền kết thúc.

Không thể không nói, tuy rằng bác sĩ rất ít ra tay, nhưng nghiệp vụ năng lực vẫn là không nói.

Hắn đem một khối dính còn bông ấn đè ở nàng miệng vết thương, “Chính mình ấn.”

“Nga.”

Đào Tinh Úy nhú mày cúi đầu, lại đánh giá hắn liếc mắt một cái.

Thấy thế nào đều cảm thấy không thích hợp.

Nàng thở dài một hơi, lại nhin không được muốn phun tào: “Người đi đâu gia bệnh viện không tốt, làm gì thế nào cũng phải tới này?”

Tần Thận đem nàng máu ấn cấp sửa sang lại hảo, hơi hơi mỉm cười: “Không phải nói sao, như vậy có thể ly người gần một chút.”

“Người.....???”

Thật đúng là theo đuổi không bỏ, nàng ở nhà, hẳn liền ở tại đối diện; hiện tại nàng hồi trong đội, hẳn liền tới làm đội y!

Đào Tinh Úy gần nhất khí, trên tay bông liền rớt. Nàng mạch máu vốn dĩ liền thô, tay một dùng sức, bên trong huyết lại chảy ra.

Tần Thận nhíu mày, một lần nữa cầm một đoàn bông ấn ở cánh tay của nàng thượng.

“Đừng lộn xộn trước, còn ở lưu.”

Đào Tinh Úy nơi nào còn quản thượng này vài giọt huyết, phồng lên quai hàm ném ra hẳn tay.

“Ta không cần người lo!”

Tần Thận nhìn chăm chăm cánh tay của nàng, tầm mắt nhìn lên nhìn về phía nàng thời điểm, lại nhiều một phân ý cười: “Chính là làm sao bây giờ đâu? Hiện tại ta là người đội y, người cần thiết đến về ta quản.”

“Người.....”

Đào Tinh Úy nổi giận ùng ùng mà đi ra căn phòng này.

Ngô bình gọi lại nàng: “Vui sướng, người còn dư lại mấy cái hạng mục không có làm đâu đi? Như thế nào liền đi rồi?”

Đào Tinh Úy thiếu chút nữa đã quên việc này, dấu miệng lại chạy trở về, chỉ vào kia trong phòng người, tới trước Ngô bình trước mặt cáo trạng: “Ngô tử, cái kia mới tới đội y..... Hãn, hãn hãn!”

Ngô bình kỳ thật căn bản không minh bạch nàng muốn nói gì, “Nga, cái kia mới tới đội y đúng không? Thế nào, hãn lớn lên soái đi?”

“Không phải, hãn.....”

Đào Tinh Úy này một hơi liền không hoãn đi lên.

Ngô bình ngăn người lại cười nói: “Tuy rằng hãn phía trước học chính là khoa chinh hình, cùng đội y chuyên nghiệp hơi chút có chút xuất nhập, nhưng hãn nghe nói là Hoa Đại thạc sĩ tốt nghiệp, sau lại còn ở nước ngoài đọc tiến sĩ, trên tay còn có thật nhiều y học độc quyền, đặc biệt ưu tú. Lúc ấy chúng ta lãnh đạo đi nhận người thời điểm, vừa thấy đến này phân lý lịch sơ lược, liền nói người này về sau cần thiết đến lưu lại.”

Quốc Đội đội y tiền lương thấp, công tác địa điểm không ổn định, hiện giờ không hảo nhận người. Ngày thường có chữa bệnh và chăm sóc chuyên nghiệp tiểu cô nương nguyện ý tới phỏng vấn, trong đội lãnh đạo đều như lang tựa hổ.

Cái này tới cái Hoa Đại cao tài sinh, đương nhiên không muốn buông tay.

Đào Tinh Úy hắc tuyến: “Nếu hãn như vậy ưu tú, chẳng lẽ mặt trên nhận người thời điểm, liền không nghĩ hãn vì cái gì muốn từ bỏ như vậy tốt công tác tới chúng ta này.....”

“Nga, cái này hãn phỏng vấn thời điểm liền nói, nói hãn trước kia liền ở chúng ta quyền anh Quốc Đội thực tập quá, đối nơi này công tác hoàn cảnh đều đặc biệt vừa lòng, cảm thấy đại bệnh viện áp lực quá lớn, cho nên liền.....”

“Thí lặc!!”

Ngô bình nhìn Đào Tinh Úy phản ứng, ngây người một lát.

Đào Tinh Úy bĩu môi, liền nhìn đến Tần Thận từ bên kia rút máu trong phòng đi ra, chính dựa vào cạnh cửa, từ từ mà nhìn nàng cùng người phun tào chính mình.

Còn vẻ mặt mùi ngon bộ dáng.

Mặt nàng đỏ lên, liền quay đầu vội vàng mà chạy trốn.

“Vui sướng, người đi như thế nào, người nhất định nhớ rõ ngày mai tới muốn đem dư lại hạng mục cấp làm a ——”

“Ngày mai lại nói lạp!”

Ngày mai nàng cũng đánh chết đều sẽ không tới, nàng trong lòng tưởng.

Về sau nàng huấn luyện đều đến kiểm chế điểm, ngàn vạn đừng bị thương quăng ngã chạm vào trứ, phòng ngừa lại có bất luận cái gì sự, yêu cầu liên lụy đến phòng y tế người này.

-

Hôm sau, là 9 nguyệt 31 ngày, kiểm tra sức khoẻ quy định thời gian cuối cùng một ngày.

Quan Quân Đội đi kiểm tra sức khoẻ quá người đều phát hiện phòng y tế tới cái tân đội y.

“Phốc ha ha ha ha ha ha ha, bác sĩ Tần thật sự hư thật sự! Đều nghĩ đến tới chúng ta phòng y tế thượng cương, không, hiện tại hẳn là kêu hẳn Tần đội y ha ha ha!”

“Ngọa tào vui sướng, người có thể a, cứ nhiên đem nhân gia đại bệnh viện bác sĩ lừa đến chúng ta này tới? Bác sĩ Tần nhìn cũng không giống như là cái loại này sẽ vì ái choáng váng đầu óc người a, người làm như thế nào được?”

“Này đều không phải mấu chốt vấn đề, mấu chốt vấn đề là chúng ta giáo luyện trước mắt nên làm sao? Vui sướng người rốt cuộc là thiên hướng với tuyển thi giáo luyện, vẫn là tuyển Tần Thận a? Người có thể hay không trước cho chúng ta mấy cái lộ ra một chút?”

Đào Tinh Ủy đối với bao cát tả một quyền, hữu một quyền, vài cái đều đem trước mặt bao cát cấp đánh bay.

Nam nhân bát quái lên, liền không nữ nhân chuyện gì.

Nàng này đó sư huynh thoát nhìn một cái so một cái có thể đánh, trên thực tế đều sao thật sự.

“Các người đề tài này đều hàn huyền một ngày có phiền hay không?”

Trương Lai Siêu không phục: “Ta dựa, hôm nay chính là người kêu chúng ta tới bởi người huấn luyện, vốn dĩ ta cùng người sâm ca đều ở ký túc xá nằm nghỉ ngơi đâu.”

(=^.^=)Q~S~~~^_~

Đào Tinh Ủy tiếp tục đánh quyền, một bên điện thoại liền vang lên, là Ngô bình dùng trong đội kèn cóc-nê đánh tới.

“Vui sướng, người hiện tại ở trong đội sao? Còn có hai cái hạng mục không lộng xong đâu, hôm nay cuối cùng một ngày, đến chạy nhanh lại đây lộng.”

Đào Tinh Úy đỡ trán, làm nũng nói: “Ngô tử, ngực cùng thị lực nếu không ta đều báo cho người, người tùy tiện điền điền phải. Muốn một lần nữa đi một chuyến cũng quá phiền toái, lần sau có cơ hội ta nhất định tới một lần nữa đền bù.....”

“Như vậy sao được? Người hiện tại chính là chúng ta đội trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, một chút số liệu đều không thể làm lỗi. Chạy nhanh đến đây đi, đem người lộng xong lúc sau ta liền hảo tan tầm đi tiếp hài tử.”

Đào Tinh Úy hắc tuyến.

Xem ở Ngô tử mặt mũi thượng, vẫn là tính toán đi một chuyến phòng y tế.....

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 38

Đào Tinh Úy trong lòng căng thẳng, chớp mũi chọt mào một trận toan.

Nàng đem mí mắt xốc đến lão cao, mới đưa vừa rồi kia một cái chớp mắt kích ra lệ ý cấp ngừng.

Nàng cúi đầu, thấp giọng nói thầm: “Ta không nghĩ gả chồng, ta cảm thấy chính mình gả không ra.....”

“Phi! Người như thế nào liền gả không ra? Người cái nào sư huynh cùng người nói, ta thế người đi trừu hẩn hai đại tát tai đi!”

Đào Tinh Úy gãi gãi đầu, buồn nản mà nói: “Ta chính là cảm thấy kết hôn không có gì bên đầu, cũng không có gì khả năng, cả đời như vậy đánh đánh quyền không cũng khá tốt sao?”

Ngô Đại Long nhìn nàng một cái, thở dài, lại nói: “Vận động viên trả giá vốn dĩ liền so với người bình thường nhiều hơn. Huống hồ vận động viên không thành danh thời điểm yên lặng chịu khổ, thật vất vả thành danh lúc sau a, này ngoại giới a lại thích cho người dán nhãn, chính mình không có việc gì liền càng đừng cho chính mình thiết cái gì hạn chế, cũng không chê trứng đau. Về sau nói không chừng liền gặp có duyên phận người, nói không chừng kia có duyên phận người đã xuất hiện, chính là không thấy được đâu!”

Hắn lắc nhai lên lại đến không dứt.

Nàng không khỏi dựa vào bao cát bên oán giận: “Ai nha Ngô thúc, ta không giúp người dọn đồ vật phải, làm hại ta lỗi tai lại đến khởi cái kén.”

Ngô Đại Long cũng cười cười, “Hành hành hành, ta không nói.”

Nói, Ngô Đại Long buông trong tay đồ vật, lại tắc một trương điện ảnh phiếu cho nàng.

Đào Tinh Úy nhận lấy, hai mắt tỏa sáng: “Oa, khi nào trong đội phúc lợi trở nên tốt như vậy, đều quản phát điện ảnh phiếu?”

Ngô Đại Long khụ khụ, ra vẻ bình tĩnh mà nói: “Đã nhiều năm không thấy điện ảnh đi? Đây là ngày mai buổi tối điện ảnh, thừa dịp người cuối cùng một ngày nghỉ phép, hảo đi thả lỏng thả lỏng. Nhìn người kia ninh ba dạng, cũng đừng một người lại đánh cái gì buồn quyền, đánh cũng không có gì tiến bộ, vẫn là đi hảo hảo chơi một chút.”

“Ân ân, cảm ơn Ngô thúc!”

-

Điện ảnh là 7 giờ, Đào Tinh Úy 6 giờ rưỡi liền chạy tới rạp chiếu phim, ôm một thùng bắp rang chờ đợi kiểm phiếu.

Nếu là ra tới chơi, nàng xuyên chính là tiểu dương váy, tiểu giày da, tâm tình cũng phá lệ tươi đẹp.

Chỉ chốc lát sau, nàng liền ở rạp chiếu phim gặp được một cái người quen.

“Giáo luyện! Người như thế nào tại đây?”

Nàng nghiêm nghị banh thẳng thân mình, trơ mắt mà nhìn ăn mặc một thân hừ nhàn trang Thi Minh triều nàng đã đi tới.

Thi Minh cũng không thường tới loại địa phương này, nhìn đến bên người tiểu tình lữ kết bè kết đội, cũng có chút xấu hổ xem lúc này ăn mặc váy dị thường điềm mỹ Đào Tinh Úy, nói: “Àn, có rảnh lại đây xem cái điện ảnh.”

Đào Tinh Úy lúc này lấy qua trong tay hảnh điện ảnh phiếu không khỏi kinh hô.

“Oa, ta xem cũng là cái này điện ảnh ai!”

“Oa, chúng ta ở cùng tràng ai!”

“Oa, chúng ta là cách vách chỗ ngồi ai!”

Thi Minh thấp giọng khụ khụ, mới nói: “Bởi vì, người trong tay phiếu cũng là ta mua.”

Đào Tinh Úy xấu hổ: “Nguyên lai là người cấp Ngô thúc a.....”

Nàng cúi đầu suy nghĩ nửa phần, ngẩng đầu hỏi: “Giáo luyện, người nên thật sự sẽ không theo Trương Lai Siêu bọn họ nói giống nhau, là muốn phao ta đi?”

“Khụ khụ khụ khụ.....”

Thi Minh khụ đến càng thêm lợi hại.

Nàng đầu một hồi thấy nàng này giỏi về làm tư tưởng giáo dục, giỏi về thúc giục vận động viên giáo luyện, cũng có ậm ừ nói không nên lời tới thời điểm.

“Đã đến giờ, chúng ta đi trước kiểm phiếu đi.”

“Nga, hảo.”

Đào Tinh Úy liền đi theo hẳn đi vào, ngồi xuống.

Bọn họ xem chính là huyền nghi phim kinh dị, nghe nói là niên độ nhất dọa người điện ảnh. Tuy rằng danh tiếng cũng không tệ lắm, nhưng là rất ít có người thích ở rạp chiếu phim xem loại này phiến tử chính mình hù dọa chính mình.

Bởi vậy chính một cái bãi, cũng liền mười mấy người.

Đào Tinh Úy từ nhỏ liền đặc biệt thích xem phim kinh dị, cho nên lúc ấy bắt được điện ảnh phiến tử thời điểm cũng vui vẻ tiếp nhận rồi.

Đến nỗi Thi Minh yêu thích, nàng liền không quá hiểu biết.

Nàng hỏi: “Giáo luyện, người là thích xem phim kinh dị sao? Cho nên mới mua cái này?”

Lúc này điện ảnh đã thả cái năm phút đồng hồ.

Thi Minh không làm sao dám xem kia màn hình, đáy lòng ám “Thảo” một tiếng, hồi hận liền không nên nghe Trương Lai Siêu kia tiểu tử kiến nghị nhìn cái gì phim kinh dị.

Hẳn một đại nam nhân sợ nhất chính là quỷ.

Cái gì ở nàng sợ hãi thời điểm bảo hộ nàng, làm nàng cảm giác người rất có bạn trai lực, là cái đáng giá dựa vào người..... Hiện tại đều tm là vô nghĩa.

Huống chi Đào Tinh Úy bộ dáng này thoát nhìn, căn bản không giống như là sẽ sợ hãi bộ dáng.

Thi Minh dùng bàn tay chặn điện ảnh kia thấu tới ánh sáng, nghiêng đầu nhìn mắt Đào Tinh Úy: “Người, chẳng lẽ không cảm thấy sợ hãi sao?”

Đào Tinh Úy nghiêm túc mà ăn bắp rang, một đôi mắt to chớp chớp mà nhìn chăm chăm màn hình, sợ sẽ bỏ qua cái gì dọa người chi tiết, trên mặt biểu tình rồi lại bình tĩnh mà muốn mệnh: “Còn hảo đi, kỳ thật này dọa người phương thức còn rất nhàm chán.”

Thi Minh: “.....”

Lại qua nửa giờ.

Thi Minh thật sự là nhịn không nổi, nổi lên sinh lý tính sợ hãi, liền tính toán trước từ rạp chiếu phim xuống sân khấu, vừa lúc hẳn có chút việc sốt ruột cũng chạy về Quốc Đội một chuyến.

Đào Tinh Úy gật gật đầu cũng tỏ vẻ lý giải, nói làm Thi Minh đi về trước, chính mình xem xong điện ảnh sau sẽ ngồi xe buýt về đơn vị.

Thi Minh đi rồi không lâu, Đào Tinh Úy vẫn là này khùng bố điện ảnh thật là mất hứng, cũng không ai cùng chính mình liêu cốt truyện, cứ nhiên nhìn nhìn, liền mơ mơ màng màng mà ngủ rồi.....

Mơ hồ hết sức, nàng cảm giác được bên người mơ trốn một trận gió nhẹ, có người ở bên người nàng ngồi xuống.

Sau đó người kia đem nàng không chỗ sắp đặt đầu cấp nhẹ nhàng mà bẻ tới rồi bên kia.

Người nọ bả vai thực khoan, giống như một cái ấm áp thoải mái gối đầu.

Thích ý thật sự.

Nghe điện ảnh thanh âm, nàng càng thêm mơ màng đi vào giấc ngủ, đầu hướng trong ý lại mà cọ cọ.

.....

Tần Thận mỉm cười nhìn thoải mái dễ chịu nằm ở chính mình trên vai ngủ Đào Tinh Úy, duỗi tay đi gom lại nàng trên trán tóc mái, lại đem mặt thò lại gần, vô cùng ôn nhu mà hôn hôn nàng tóc.

Sau đó hẳn vươn cánh tay, liền đi ôm nàng bả vai, cũng vui vẻ mà xem nổi lên trước mắt khung bố điện ảnh.

Điện ảnh truyền phát tin đến một cái dọa người đoạn ngắn, ngồi ở hàng phía trước nữ sinh ngăn không được mà hét lên một tiếng.

Này kinh tủng tiếng kêu đem Đào Tinh Úy cũng cấp bừng tỉnh.

Nàng lập tức mở mắt ra, phát hiện chính mình đang nằm ở nam nhân rộng lớn trên vai, sửng sốt, vội muốn dịch khai ngẩng đầu.

Tần Thận đại chưởng lại đem nàng toàn bộ nửa người trên cấp mượn sức lại đây, mạnh tay tân đem nàng đầu ấn về tới chính mình trên vai, dùng khàn khàn ôn nhu tiếng nói đối nàng nói: “Cảm thấy nhàm chán liền ngủ tiếp một lát.”

Nghe được thanh âm này, Đào Tinh Úy toàn luống cuống.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 39

Đào Tinh Úy nghe được chung quanh tiếng hoan hô, cũng đặc biệt tò mò trên đài rất cuộc là ở tổ chức cái dạng gì thi đấu.

Bất đắc dĩ nàng thân cao hoàn toàn bị bao phủ ở trong đám người, trừ bỏ đen nghìn nghịt cái ót, mặt khác cái gì cũng nhìn không thấy

Tần Thận đậy mắt mỉm cười, đột nhiên từ sau lưng bế lên Đào Tinh Úy, đem nàng cả người cấp cử cao.

“Bộ dáng này xem tới được sao?”

Đào Tinh Úy nhìn đến trên đài đang ở cử hành “Trư Bát Giới bối tức phụ” thi đấu, chính đến kịch liệt bộ phận, nàng cũng mạc danh hưng phấn, chỉ huy khởi Tần Thận tới: “Ân ân! Không đúng không đúng, như thế nào lại lùn đi xuống, a a a a lại lại cao một chút nha!”

Tần Thận lại đem nàng cử đến càng cao một ít, dứt khoát làm nàng ngồi ở chính mình trên vai.

Nàng mông hẹp, hăn vai rộng.

Đào Tinh Úy dáng người đối với Tần Thận tới nói chính là một viên tiểu đậu đình, hai người vừa lúc phù hợp.

“Thấy được sao?”

“Bên trái kia đối tình lữ cũng quá buồn cười đi, hăn bạn gái quần áo đều mau bị kéo xuống tới ha ha ha.....”

“Người tưởng đi lên chơi sao? Muốn đi nói, ta có thể bồi người đi lên.”

Tần Thận hỏi.

“Đi lên a? Kia vẫn là thôi đi..... Ta thân thể quá rắn chắc, người cũng ta khẳng định không hao hoạt động.”

Đào Tinh Úy nói thầm nói, đột nhiên lại cảm thấy nàng lời này giống như có chỗ nào không thích hợp.

Mặt đỏ lên, lại cúi đầu.

Nàng trầm trầm khước miệng, đối hần nói: “Người phóng ta xuống dưới hảo, ta không nghĩ nhìn.”

“Như thế nào không nhìn?”

“Chính là, cảm thấy loại trò chơi này kỳ thật cũng không có gì đẹp..... Chúng ta vẫn là đi về trước đi.”

Tần Thận đem nàng vững vàng mà thả xuống dưới, liền hướng ít người một chỗ khác đi.

Hai người sóng vai ở dưới đèn đường đi tới, một đường không nói gì, đường đi bộ thượng vẩy đầy đỏ tươi lá phong.

Đào Tinh Úy chân không tự chủ được mà tránh đi này đó lá cây, loanh quanh lòng vòng nhảy nhót.

Tần Thận liền bồi ở nàng bên người, nhìn nàng đi đường bộ dáng, đáy mắt ngẫu nhiên sẽ xẹt qua một tia thỏa mãn ý cười.

Đào Tinh Úy lúc này quay đầu lại, lại nhìn đến hần ở trộm nhìn chính mình cười, gương mặt chợt đỏ lên, cũng không màng có hay không dẫm

đến lá rụng, liền một cái kính mà đi phía trước đi nhanh.

“Oa, nữ hài tử kia là Đào Tinh Úy sao!”

“Thật là nàng ai! Hôm nay nàng ăn mặc hảo đáng yêu, ta thiếu chút nữa cũng chưa nhận ra được!”

Ven đường hai cái tiểu tử đột nhiên phát hiện Đào Tinh Úy, qua đi đem nàng cấp chặn đứng, hưng phấn mà cầm hai sách vở tử muốn tìm nàng ký tên.

Đào Tinh Úy hơi có chút khó xử, nàng phía trước ở áo vận thôn thời điểm cũng có bang nhân thêm quá danh, còn có mấy lần lục thể dự tiết mục thời điểm cũng viết xuống quá tên của mình, nhưng nàng tự thật sự đặc biệt xấu.

Tốt xấu kia vài lần nàng còn tính luyện qua. Lúc này đã lâu không đề bút, đột nhiên cho người ta ký tên hẳn là liền càng xấu.

Nhưng nàng vẫn là tương đối phối hợp mà từng nét bút cầm vở, viết xuống tên của mình.

Học sinh tiểu học bút tích, miễn cưỡng xưng được với là tinh tế.

“Chúng ta người một nhà đều siêu thích xem người thi đấu! Đặc biệt là ta ba, người mỗi tràng thi đấu đều đuổi theo xem phát sóng trực tiếp.”

Đào Tinh Úy ngượng ngùng mà cười cười, ngượng ngập nói: “Cảm ơn.”

Trong đó một người nữ sinh phát hiện đứng ở nàng phía sau Tần Thận, bị này nam nhân nhan giá trị chấn chấn động, vội hỏi Đào Tinh Úy: “Hắn là người thúc thúc sao? Lớn lên hảo soái a!”

“emmmm.....”

Đào Tinh Úy nhin không được cười.

Tần Thận sắc mặt tức khắc cũng có chút không nhin được, đen nửa vòng.

Kỳ thật mười năm tuổi tác kém, hơn nữa nàng tuổi còn nhỏ, thật là có thể kêu hấn thúc.

Đào Tinh Úy híp mắt trả lời: “Xem như đi?”

Tần Thận: “.....”

Kia nữ sinh cũng bắt đầu vây quanh Tần Thận nũng nịu mà kêu hấn thúc thúc: “Thúc thúc, phương tiện cho ta lưu cái số WeChat sao? Giao cái bằng hữu sao, vừa thấy người chính là không có bạn gái người lạ, bằng không như thế nào sẽ ở Thất Tịch tiết hôm nay tới bồi chất nữ đi dạo phố? Vừa lúc ta cũng không có bạn trai, hôm nay ra cửa tới chính là muốn thoát đơn đát! Người không cần có cái gì áp lực tâm lý nga, liền tính là không thành công, coi như làm là giao cái bằng hữu lạ.”

Tần Thận dựa vào gương mặt này, muốn nháy mắt hạ gục cái nữ nhân vẫn là thực dễ dàng, lập tức liền đem nhân gia lực chú ý từ chính mình trên người chuyển dời đến hấn trên người.

Đào Tinh Úy trong lòng âm thầm mắt trợn trắng, nhưng cũng không đi ngăn trở.

Ở đùa giỡn Tần Thận chuyện này thượng, nàng chính là cái người từng trải, nàng biết muốn bắt đến Tần Thận số WeChat, là một kiện cỡ nào không dễ dàng sự tình, lúc ấy nàng nhưng chết liêu sống liêu hai tháng, mới cùng hấn thành lập này một tầng trên mạng quan hệ.

Nghe nói giống nhau người bệnh cùng hấn muốn, hấn đều sẽ không cấp, huống chi là này hai cái xa lạ người qua đường đâu.

Vì thế Đào Tinh Úy ở bên cạnh âm thầm mà xem nổi lên náo nhiệt, còn âm dương quái khí mà khuyến khích hẳn: “Thúc thúc, người liền đáp ứng tiểu tử tử bá, một cái số WeChat mà thôi, không cần nhỏ mọn như vậy sao.”

Tần Thận nhíu mày nhìn Đào Tinh Úy, thật lâu sau, liền đối cái kia nữ sinh bất đắc dĩ mà nói: “Kia, là người quét ta còn là ta quét người?”

Đào Tinh Úy trông mắt đều phải kính rớt.

Giây tiếp theo, hẳn liền nhìn đến Tần Thận lấy ra di động, đem chính mình WeChat mã QR cấp cái kia nữ sinh quét.

Nữ sinh cảm thấy mỹ mãn mà quét xong lúc sau, tặng thêm bạn tốt thành công sau, liền anh anh anh mà một trận kích động chạy ra.

Cư nhiên dễ dàng như vậy, liền đem nàng muốn hai tháng mới muốn tới số WeChat cấp bắt được tay???

Dựa, hẳn thật là đổi đổi.....

Thay đổi!

Đào Tinh Úy trong lòng một trận khó chịu, nổi giận đùng đùng mà ở trước mặt hẳn “Hừ” một tiếng, quay đầu liền đi.

Tần Thận buông di động sau, cũng theo đi lên.

“Người đừng cùng ta cùng nhau đi rồi! Ta phải về nước đội, nhân gia tiểu tử tử còn chờ người đi cộng độ Thất Tịch đâu!”

Đào Tinh Úy cơ hồ ở đường cái thượng chạy lên.

Tần Thận có chút theo không kịp nàng, nhưng trên mặt lại có chút tàng không được vui vẻ, hỏi: “Người đây là ghen tị?”

Nàng quýnh lên: “Chó má ghen! Ta mới sẽ không ăn lão thúc thúc dấm dêu!”

“Vậy người tức giận cái gì?”

Đào Tinh Úy dừng lại bước chân, miễn cưỡng chính mình đối với hãnh bài trừ một cái đại đại giả cười: “Ta không có nha.”

Tần Thận tiến lên một phen giữ nàng lại, liền từ sau lưng ôm vòng lấy thân thể của nàng.

“Uy, người làm gì? Người buông ta ra, nếu không ta lại muốn.....”

NĂM ĐẮM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 40

May mắn chính là, ba trăm mẽ chỗ liền có một nhà tiểu phòng khám.

Tần Thận đi vào lúc sau, chính mình xứng được, làm người hỗ trợ cùng nhau băng bó.

Đào Tinh Úy ở bên ngoài chờ đợi thời điểm, lại yên lặng mà lấy ra cái kia tiền bao.

Nàng rút ra kia trong bóp tiền kia một xấp cuống.....

10 nguyệt 5 ngày, Thượng Hải phi nước Mỹ mại người mật vé máy bay.

10 nguyệt 19 ngày, Miami phi Hongkong vé máy bay.

12 nguyệt 6 ngày, Bắc Kinh Hàn Quốc Seoul vé máy bay.

12 nguyệt 7 ngày, Hàn Quốc Seoul chuyển Hàn Quốc phủ sơn vé xe lửa.

.....

Năm nay 2 nguyệt, lại có một xấp quốc nội đến Canada qua lại ba lần vé máy bay cuống.

Sau đó là 8 nguyệt, còn lại là đi trước Russia áo vận thôn.....

Nàng biết trước kia Tần Thận ở công tác khi, hẳn liền thích đem mỗi cái người bệnh bệnh lịch được đơn đều lý đến rõ ràng, phương tiện ở xuất hiện vấn đề thời điểm hỏi tra trước kia chứng cứ, mau chóng mà giải quyết vấn đề.

Cho nên trong sinh hoạt, hẳn thường thường cũng có cuống tồn tiểu phiếu thói quen. Đặc biệt là một ít có đặc thù ý nghĩa cuống, hẳn đều sẽ theo bản năng mà thích đáng bảo quản.

Trách không được hẳn từ bệnh viện lâm sàng một đường lui xuống dưới.

Như vậy cao tần suất ra ngoài, nơi nào còn có thời gian cùng tinh lực tiếp quản như vậy nhiều người bệnh sự.

Trước một năm thời gian, Đào Tinh Úy đều vẫn luôn ở nước ngoài bốn ba.

12 nguyệt trước kia nàng ở nước Mỹ Miami phục kiện huấn luyện;

12 nguyệt là phủ sơn á cầm tái;

2 nguyệt là Canada áo vận quyền anh league chuyên nghiệp, lịch thi đấu an bài xảy ra vấn đề, ước chừng so có một tháng;

3 nguyệt Thi Minh lại mang nàng đi Thái Lan huấn luyện một tuần;

Thẳng đến 8 nguyệt, nàng đi Russia tham gia thế vận hội Olympic.....

Mỗi một cái thời gian điếm đều vừa vận đối thượng.

Muốn nói là trùng hợp, đều không đến mức xảo đến này phân thượng.

Nàng lại từ hăn trong bóp tiền nhảy ra một cái thể vận hội Olympic linh vật móc chìa khóa, mặt trên linh vật vẫn là mang theo quyền bộ kia một khoản.

Đào Tinh Úy cũng có một cái giống nhau như đúc. Nàng nhớ rất rõ ràng, hình dáng này thức linh vật móc chìa khóa, ở áo vận quyền anh quán cửa liền có bán, hơn nữa vẫn là hạn lượng đem bán.

Đào Tinh Úy mày túc đến càng sâu, huyền kia trái tim bỗng nhiên hạ xuống, hốc mắt lại dần dần trở nên chút lên men.

Nguyên lai này một năm, hăn vẫn luôn ở thính phòng thượng nhìn chăm chú vào chính mình sao?

Nếu như vậy, vì cái gì trước nay đều không xuất hiện ở chính mình trước mặt.

Nàng nhớ rõ lúc ấy ở phủ sơn thời điểm, nàng liền đang xem trên đài gặp qua một cái rất giống Tần Thận người

Tần Thận lúc này từ bên trong một què một què mà đi ra, miệng vết thương đã băng bó hảo, nhưng sắc mặt thoạt nhìn vẫn không phải thực hảo, không có gì huyết sắc.

Nhưng hăn vẫn là đối Đào Tinh Úy cười cười.

“Đã chuẩn bị cho tốt, chúng ta về trước Quốc Đội đi.”

“Hảo.”

Đào Tinh Úy đem vài thứ kia đều một lần nữa gấp hảo, nhét vào trong bóp tiền, đem tiền bao trả lại cho hăn.

Tần Thận nhìn trong bóp tiền hỗn độn bị tìm kiếm dấu vết, cũng hơi hơi một đốn, vui vẻ nhận lấy.

“Cảm ơn, hôm nay ít nhiều người, bằng không phương diện này chứng kiện còn phải một lần nữa bổ một lần, thật sự rất phiền toái.”

Đào Tinh Úy không biết nên nói cái gì, thấy hấn trên đùi băng bó địa phương ần ần có thể thấy được một tia vết máu chảy ra, do dự hạ, vẫn là tiến lên hai bước, đi đỡ hấn.

“Người, người chậm một chút đi.....”

Đi đến ven đường, Tần Thận cản lại một chiếc xe taxi.

Hai người ngồi xuống, đột nhiên lẫn nhau liền đều không nói.

Đến Quốc Đội, xuống xe.

Đào Tinh Úy vẫn cứ đỡ hấn.

Hấn to như vậy thân thể đều ngã vào Đào Tinh Úy một bên, lại chưa cho nàng gây quá nhiều trọng lượng, hai người chỉ là ai đến gần.

Đào Tinh Úy đỡ Tần Thận một đường đi tới phòng y tế cửa.

“Chính người có thể đi vào sao?” Nàng hỏi.

Tần Thận cười khẽ, đắp nàng vai: “Ta nói không thể nói, người có thể đưa ta sao?”

Đào Tinh Úy bĩu môi, vẫn là tự mình dìu hấn đi vào phòng y tế.

Khác không nói, rốt cuộc hấn này một đao, là vì chính mình ai.

Tần Thận ngồi xuống, kiểm tra rồi một chút chính mình miệng vết thương, nhìn về phía Đào Tinh Úy, lại nói: “Này dọc theo đường đi, người cũng chưa cái gì muốn hỏi ta sao?”

Đào Tinh Úy chính mình ở phòng y tế uống nước cơ thượng đồ một chén nước, lắc đầu: “Không thành vấn đề.....”

“Không phải nói trên người đổ máu người, muốn uống nhiều nước sôi sao? Vậy người uống đi.”

Nàng lại cấp Tần Thận đồ một ly, thật cẩn thận mà đem chén trà đẩy qua đi.

Từ hẳn buổi tối sau khi bị thương, nàng đối thái độ của hẳn đột nhiên hòa hoãn rất nhiều.

Tần Thận nhìn chăm chăm kia dùng một lần chén trà, liền lấy lại dây phùng ở lòng bàn tay, một chốc cũng chưa bỏ được uống.

“Người như thế nào không uống đâu? Vạn nhất người căng chân thượng huyết lưu quá nhiều, đến lúc đó trong cơ thể thiếu thủy làm sao bây giờ a. Không phải nói huyết tương 90% nhiều đều là từ thủy tạo thành sao?”

Nàng thư không như thế nào đọc, hiểu được nhưng thật ra còn không ít.

Tần Thận cười, “Còn năng đâu.”

“Thối thối liền không năng nha.”

Nói, Đào Tinh Úy hướng chính mình cái ly thối thối.

Tần Thận nhìn nàng môi hồng nhỏ đô thành một đoàn, nhẹ nhàng thổi ra một hơi, cái ly thủy cũng đi theo nổi lên hơi hơi gợn sóng.

Phảng phất kia ly nước trong bị nàng như vậy một thổi, giống như là thêm vào không biết tên ngọt đường, chọc người thèm nhỏ dãi.

Hắn tức khắc cảm thấy yết hầu có chút khô khốc, hầu kết đi xuống hoạt, liền đi theo nàng tác yếu đạo: “Ta lười đến thôi. Nếu không, người đem người kia ly thôi tốt cho ta?”

Đào Tinh Úy sửng sốt hạ, thế nhưng thật ma xui quỷ khiến mà đem chính mình thổi lạnh một nửa thủy giao đi ra ngoài.

Tần Thận cũng mặc kệ đây là Đào Tinh Úy uống qua, đôi môi liền dán giấy ly thượng mới mẻ phấn hồng dấu môi, không nhanh không chậm uống lên xuống bụng.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 41

“Ngọa tào 66666 a.”

Một bàn người đều không thể hiểu được bị uy một ống câu lương.

Này “Cái gì cũng không nói”, đương tương vì thế “Cái gì đều nói”.

“Đã hiểu đã hiểu, bác sĩ Tần người yên tâm, chúng ta đều là vui sướng thiết anh em, các người sự, chúng ta nhất định giữ kín như bưng, một chữ đều không nói đi ra ngoài!”

Đào Tinh Úy trang điểm trong chén cháo, lại nhìn về phía các sư huynh.

Cảm thấy này nhóm người thật là kỳ quái.....

Bác sĩ Tần nói cái gì, bọn họ còn muốn nói cái gì đi ra ngoài?

Một đám bệnh tâm thần.

Này nhóm người tuy rằng đầu óc không lớn bình thường, nhưng vẫn là có nhãn lực thấy, vội vàng ăn xong liền triệt.

Đào Tinh Úy cũng nhanh hơn tốc độ ăn bánh quây uống cháo.

Chờ nàng ăn không sai biệt lắm lúc sau, phát hiện Tần Thận còn ngồi ở chính mình đối diện không đi.

Ở thốc giục hẳn “Người như thế nào còn chưa đi” phía trước, Đào Tinh Úy hỏi trước một câu: “Thương thế của người thế nào? Đau không?”

Có chút ra ngoài Tần Thận ngoài ý muốn.

Hắn khẽ cười một tiếng: “Còn hảo, tầng ngoài đã kết vảy, không cần thận áp đến nói vẫn là sẽ đau.”

Nàng lại quan tâm hỏi: “Vậy người mấy ngày nay, nơi đó có phải hay không đều không thể chạm vào thủy?”

“Đúng vậy. Dù sao công tác của ta cũng không cần xuống nước.”

Nàng nghiêng đầu: “Cũng đối nga.....”

Nàng đem dư lại nửa điều bánh quấy cùng nhau nhét vào trong miệng, hàn huyên vài câu phóng nhẹ nhàng lúc sau, cũng không tính toán ở trước mặt hẳn tiếp tục bưng.

Quá mệt mỏi. Dù sao hẳn lại không phải chưa thấy qua chính mình rốt cuộc cái dạng gì.

Tần Thận đem nàng bàn ăn cùng nhau thu lại đây, tính toán giúp nàng đi phóng không bàn ăn.

Đào Tinh Úy lại đem hai cái bàn ăn đoạt trở về, “Vẫn là ta đến đây đi, chân của người thượng còn có thương tích đâu..... Thiếu đi vài bước cũng hảo.”

Nàng nhấp môi, lại đỏ mặt đem bàn ăn chiếc đĩa đều phóng tới bộ đồ ăn thu về chỗ.

Tần Thận ở cửa chờ nàng, lúc này Ngô bình liền gọi điện thoại.

“Bác sĩ Tần, ngày hôm qua chúng ta trong đội có một đám hài tử đi đánh thanh league người biết đi?”

Tần Thận một đốn, “Biết. Không phải làm trưởng đội y cùng Lý đội y cùng đi qua sao?”

Loại này quy mô nhỏ thi đấu, cùng hai cái đội y qua đi xử lý hạ khẩn cấp trạng huống là đủ rồi.

Ngô bình thở dài một hơi, “Đúng vậy, nhưng có cái hài tử đánh không lại nhân gia, xương cốt chặt đứt hai căn, tròng mắt sung huyết tạm thời mù..... Mấu chốt là kia Trần Dữ mới mười lăm tuổi, hấn ba mẹ đau lòng, suốt đêm từ nơi khác tới rồi bệnh viện, tưởng đem trách nhiệm đều đẩy đến chúng ta Quốc Đội trên người, làm chúng ta bồi thường các loại tổn thất phí, kia hài tử cũng là cái vô tâm khí..... Dù sao việc này liền một đoàn hồ nhảo đặc biệt phức tạp.”

“Có cái gì yêu cầu ta hỗ trợ sao?” Tần Thận hỏi.

“Trần Dữ cùng hấn ba mẹ hiện tại liền ở thứ sáu bệnh viện, ta biết người đối này bệnh viện tương đối thực, gọi điện thoại tới chính là muốn cho người cũng lại đây, cùng nhau theo vào hạ đội viên thương thế tình huống, sau đó nhìn xem có thể hay không từ giữa khuyên nhủ, đem việc này cấp giải quyết.”

“Hảo, này liền chạy tới.”

Tần Thận buông di động, sắc mặt ngưng trọng, banh khoe miệng liền vội vàng hướng bãi đỗ xe phương hướng đi.

.....

Đào Tinh Úy lúc này đi trở về đến nhà ăn cửa, phát hiện Tần Thận đã không còn nữa.

Này nam nhân cư nhiên không có chờ nàng liền đi rồi, một nàng còn giúp hăn hảo tâm đỡ bàn ăn đâu.....

Nàng cào cào má, tuy rằng Tần Thận cũng chưa nói thế nào cũng phải chờ chính mình cùng nhau đi, cũng không tiện đường..... Nhưng trong lòng tóm lại vẫn là có như vậy một tí xiu mất mát.

Đi chưa được mấy bước, đột nhiên kia chiếc màu đen xe một cái phanh gấp, ngừng ở nàng bên người.

“Lên xe, giúp ta cái vội.”

Đào Tinh Úy một ngốc, không nghĩ tới lại gặp được hăn: “Hỗ trợ cái gì?”

Thời gian khẩn cấp, Tần Thận dứt khoát xuống xe, trực tiếp công chúa bế lên Đào Tinh Úy, liền đem nàng nhét vào trong xe.

“Uy..... Người làm gì rõ như ban ngày muốn cưỡng đoạt dân nữ a!”

“Coi như giúp giúp người tiểu sư đệ, hăn bị thương tướng lui Quốc Đội, hăn cha mẹ hiện tại còn ở bệnh viện nháo.”

Đào Tinh Úy hơi hơi sửng sốt: “Trần Dữ?”

“Ân.”

“Việc này ta biết một chút, trong đội giáo luyện cùng dẫn đầu đều đi xử lý việc này, bọn họ cũng chưa xử lý tốt, ta có thể qua đi làm gì?”

“Người không phải người từng trải sao? Cuối cùng còn nghịch tập cầm áo vận quán quân cái loại này ‘ người từng trải ’.”

Tần Thận một bên lái xe, ánh mắt từ từ mà nhìn mắt Quốc Đội tướng vây, đáy mắt xẹt qua một tia thực tiễn ý cười.

Đào Tinh Úy cũng theo hần tầm mắt nhìn lại, mặt đỏ lên: “Ta..... Hành đi.”

Chương 44, đệ tứ mươi bốn quyển...

Đuổi tới bệnh viện, Đào Tinh Úy thật xa là có thể nghe thấy từ trên hành lang truyền đến Thi Minh thanh âm.

“..... Chúng ta Quốc Đội bồi dưỡng ra một cái vận động viên không dễ dàng, một cái vận động viên tưởng tưởng thành ra điểm thành tích cũng không dễ dàng, Quan Quân Đội cũng không phải ai đều có cái này mệnh tiến. Đại nam tử hán bị điểm tiểu suy sụp, nói lui đội liền lui đội, mấy năm nay trong đội vì bồi dưỡng hần tâm huyết nên như thế nào tính! Đào Tinh Úy cũng là ở cái này tuổi tiến Quan Quân Đội, nhân gia tiểu cô nương xương sườn đều đoạn quá hai căn, chưa từng đã khóc nháo quá, người tm còn có mặt mũi đau lòng người nhi tử?”

Đào Tinh Úy vừa nghe đến lời này, lúc ấy liền đánh cái buồn cách, có chút ngượng ngùng mà gãi gãi đầu.

Nàng nhìn đến đứng ở Thi Minh đối diện còn đứng một đôi vợ chồng, trong đó nữ nhân kia hẳn là chính là Trần Dữ mù mù, khóc sướt mướt, vẻ mặt quyết tuyệt bộ dáng.

“Lại đánh tiếp hần mệnh đều phải không có! Ta mặc kệ, hôm nay ta nói cái gì cũng muốn đem hần mang về quê quán đi! Tiền ta cũng không cần các người bồi, ta nhi tử cũng không giống Đào Tinh Úy như vậy có đương cái thế giới quán quân mệnh, như vậy tiểu một cái hài tử đã bị các người lặn lộn thành như vậy! Ai nhìn không đau lòng a!”

Đào Tinh Úy xa xa nhìn, nhẹ “Sách” một tiếng, nhỏ giọng nói thầm nói: “Nói thật, nếu là ta ba mẹ lúc ấy có tốt như vậy, ta thật sự muốn cảm động đã chết.”

Nhưng cố tình Đào Tinh Úy ba ba là cái chính mình làm không được đại sự, lại xúi giục nữ nhi làm đại sự điển hình phụ thân. Trước kia mỗi lần gọi điện thoại, thế tất đều là muốn cố vũ nàng hảo hảo mà đái ở Quốc Đội, trừ phi nàng đã chết, người trong nhà đều là quyết định sẽ không đem nàng từ Quốc Đội tiếp trở về.

Tần Thận nhìn nàng một cái, lại cười khẽ cười.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 42

Đào Tinh Úy ban khớp hàm, nổi giận đùng đùng mà nói: “Đương nhiên không.....!”

Nàng bình tĩnh hạ, hừ lạnh một tiếng, cảm thấy không cần thiết nhiều lời, lại quay đầu đi, chính mình giận dữ.

Nàng lúc ấy mãn nhãn lòng tràn đầy đều trang hấn, chỉ cần có thể cùng hấn ở bên nhau, nàng cái gì đều nguyện ý trả giá.

Chỉ cần hấn một câu, hoặc là chỉ cần hấn không cần đối chính mình như vậy quyết đoán quyết tuyệt, nàng đều là không có khả năng đi nước Mỹ.

Bên trong xe không khí trở nên thực an tĩnh.

Tần Thận nhìn nàng liếc mắt một cái, bỗng nhiên ở ven đường dừng xe.

Đào Tinh Úy không rõ đã xảy ra cái gì, hỏi: “Làm sao vậy lại dừng xe?”

Tần Thận im lặng, trong mắt thế nhưng có vài phần cùng bên ngoài mưa thu giống nhau ướt đầm dề màu sắc.

Thật lâu sau.

Hấn nói câu: “Thực xin lỗi.”

Nàng ngấn ra, xoay người.

“Người lại có cái gì thực xin lỗi..... Ta?”

Hắn nhìn nàng, ôm chặt nàng.

Đào Tinh Úy đang muốn đẩy ra, cứ nhiên phát hiện người nam nhân này giống như thân thể ở rất nhỏ phát run, do dự hạ, nàng lại dùng tay đi đẩy đẩy hắn gương mặt, lại lau xuống tới một hàng ướm dầm dề đồ vật.

Đây là..... Nước mắt??

Hắn lúc này lại đi bắt ở nàng cái kia đầu ngón tay, đem cuối kia tích nước mắt cấp lau đi.

“Đừng nhìn. Cho ta ôm một lát liền hảo.....”

Đào Tinh Úy cũng không biết chính mình vì cái gì muốn nghe hắn.

Mặc kệ thế nào, cái này ngày thường thoạt nhìn không hề cảm tình đại nam nhân cứ nhiên ở nàng trước mặt khóc.....

Tần Thận cũng sẽ khóc..... Nàng trước kia liền tưởng cũng không dám tưởng một màn này.

Chỉ sợ bất luận cái gì một cái quen thuộc Tần Thận người, đều sẽ không nghĩ đến hắn còn có như vậy yếu ớt một mặt.

Ôm một cái, cũng không tính miễn cưỡng.

Nàng đều đã quên vừa rồi chính mình trong bụng sinh chính là cái gì khí, còn dùng tay đi nhẹ ôm ôm hắn phía sau lưng.

Tần Thận hoãn hoãn, đem nàng ôm đến càng khẩn, mới dùng khăn khăn thanh âm nói: “Một năm trước ta không nên buông tay. Ta cho rằng ta

làm như vậy là vì người hảo, nhưng không phải. Thực xin lỗi.”

Đào Tinh Úy nghe được lời này, mày chậm rãi rơi xuống, hốc mắt cũng bắt giác đỏ hơn phân nửa.

“Cho nên người ở lúc ấy, cũng đã là..... Thích ta sao? Cho nên người là muốn cho ta an tâm huấn luyện mới không liên hệ ta? Cho nên người mới có thể vẫn luôn đi theo ta không ngừng bay đến nước ngoài đi, trộm xem ta thi đấu?!”

Tần Thận ở nàng bên tai thực nhu mà “Ân” một tiếng.

Lại đi hôn hôn nàng khóe miệng.

Mới khinh khinh nhu nhu mà thăm vào nàng môi trung, bí mật mang theo một chút ê ẩm đau khổ nước mắt, si ngốc triền triền.

“Dựa, người cái này vương bát đản!!”

Xem như mình bạch chân tướng Đào Tinh Úy hung hăng mà đánh hai quyền ở hãn ngực thượng.

Tần Thận yên lặng bị.

Nhưng thực mau, nàng trong lòng rõ ràng vẫn là có khí, đã bị hãn thành linh xảy ra hôn bao bọc lấy lúc sau lại vô tung vô ảnh.

Hãn cánh môi rời đi, lại hôn hôn nàng chóp mũi cùng cái trán.

Hẹp hòi bên trong xe, phảng phất độ ẩm quá thấp, cần thiết đến ôm nhau mới có thể sưởi ấm; phảng phất độ ẩm lại quá cao, hai người ở bên nhau liền phải nhiệt đến hòa tan.

Không ngừng lăn lộn, hai người mới có thể cho nhau cân bằng.

“Cho nên, bỏ qua này một năm, người nguyện ý làm ta dùng cả đời tới bồi thường người sao?”

Chương 45, đệ tứ mươi lăm quyển...

Về tới Quốc Đội cửa.

Hai người một cái hồng mắt, một cái trần trụi mặt.

Một trước một sau xuống xe.

Cuối mùa thu không khí mờ mịt.

Không trung còn mê mang hạ có thể có có thể không mưa nhỏ.

Tần Thận duỗi tay cho nàng bung dù, bất tri bất giác chính mình nửa cái thân thể đều lộ ở ô che ngoài.

Nàng đi được mau, hấn liền bước chân mại đến lớn một chút.

Nàng đi được chậm, hấn liền đem dù hướng trong thu một chút.

Đào Tinh Úy cúi đầu tiểu bước đi mau, đi rồi nửa đường rồi lại cảm thấy chính mình đi giống như có chút quá nhanh, dưới chân dừng một chút, quay đầu lại nhìn hấn một cái.

Tần Thận cũng đã đốn, đối nàng cười.

Nàng thu được hấn ý cười, lại thẹn đặc dụng càng mau tốc độ đi phía trước chạy chậm.

Thực mau, liền đi tới phòng huấn luyện cùng phòng y tế mở rộng chi nhánh giao lộ.

Đào Tinh Úy lúc này mới dám ngẩng đầu nhìn mắt Tần Thận, nói chuyện khi đầu lưỡi còn không có loát thẳng: “Tần đội y, ta đây đi trước

huấn luyện.....”

Thấy nàng phải đi, hắn đem ô che lại hướng nàng bên kia tặng một ít.

“Ta đưa người đi. Người không mang dù.”

Đào Tinh Úy lúc này mới lưu ý đến bên ngoài còn rơi xuống một tia mưa nhỏ.

Nàng đem bàn tay đi ra ngoài sờ sờ này vỹ, gãi gãi đầu cười hạ: “Không có việc gì, như vậy điếm vỹ, bốn bỏ năm lên ước tương đương vô!”

Nói, nàng nhắc lên vận động phục liền y mũ, trông lên trên đầu, liền dẫm lên trên mặt đất tiểu thủy hồ, một cái dấu chân một cái dấu chân mà hướng phòng huấn luyện chạy.

Tần Thận nhìn nàng linh động bóng dáng, đạm đạm cười.

Đào Tinh Úy đột nhiên quay đầu lại, đối hắn cười hô một tiếng: “Xem người biểu hiện, ta lại suy xét suy xét ——”

Lại suy xét muốn hay không dùng hắn cả đời tới bồi thường nàng một năm.

Tần Thận cầm ô, ngốc sau một lúc lâu, khóe miệng lại dần dần mà bính ra một tia ý cười.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 43

Lúc này.

Tần Thận mới vừa trở lại đội y văn phòng nội, vừa nhớ tới vừa rời Đào Tinh Úy lời nói, đáy mắt đều mang theo tàng không được ý cười, đem Trần Dĩ bệnh tình cấp sửa sang lại một chút, bận rộn bên trong, liền thu được một cái tin nhắn.

Tần Thương Hải: 【 nhi tử, hơn một tháng đi qua, người bên kia tình huống như thế nào? Phòng thí nghiệm gần nhất có cái hạng mục thiếu nhân thủ. Người nếu là đuổi tới, hoặc là đuổi không kịp, đều từ người kia công tác tới ta này hỗ trợ đi. Dù sao mỗi năm ăn tết đều là chúng ta gia hai, ta nghĩ nghĩ, năm nay cũng không ngóng trông có người thứ ba, phía trước nói kia đều là khí lời nói. 】

Tần Thương Hải tự lần trước cùng Tần Thận gặp mặt lúc sau, trở về suy nghĩ thật lâu sau, cảm thấy vẫn là không thể sốt ruột, đến tiếp thu nhi tử tiếp tục độc thân sự thật.

Dù sao đều nhiều năm như vậy lại đây.

Tần Thận nhìn thoáng qua, vội xong đỉnh đầu sự, mới hồi phục một câu: 【 tiến độ xen vào giữa hai bên. 】

Tần Thương Hải: 【 nói như vậy là có hi vọng? 】

Tần Thận: 【 không rõ ràng lắm. 】

Kia đầu Tần Thương Hải cũng cấp lên, trực tiếp gọi điện thoại lại đây: “Kia nữ hài tử rất cuộc là cái gì cái thái độ, cái gì kêu không rõ ràng lắm, chúng ta làm thực nghiệm giảng khoa học còn cần cái kết quả đâu. Người đi quyền anh Quốc Đội đều lâu như vậy, truy cái tiểu nữ hài đều bắt không được? Muốn ta nói, người liền ——”

Tần Thận cười khẽ, hỏi lại câu: “Muốn người nói, ta liền như thế nào?”

Tần lão gia tử một chút im tiếng, không thể nói tới lời nói.

Chính hẳn một cái toàn tâm toàn ý nhào vào học thuật thượng độc thân lão nhân, độc thân mười mấy năm liền cái nhị hôn đối tượng đều không có một cái. Hơn nữa hẳn dạy ra, cũng là một cái lạnh như băng khó hiểu phong tình nhi tử, nào hiểu được truy nữ nhân đạo lý.

Tần Thận đương nhiên cũng biết chính mình cái này cha là cái gì đức hạnh người.

Lão gia tử bị hẳn như vậy một trào, kết quả bị buộc nóng nảy, luôn luôn hào hoa phong nhã Tần giáo thụ cũng bắt đầu bạo thô: “Muốn ta nói, người, người liền trực tiếp thượng nàng!”

Chương 46, thứ 46 quyền...

Tần Thận cúp điện thoại sau, lại nghĩ đến lão gia tử nói, giật mình, cũng bất đắc dĩ mà cười khẽ cười.

Hắn an phận thủ thường mau ba mươi năm, thật muốn vì nàng làm cái gì chuyện khác người, cũng không đến mức liền này cuối cùng thời điểm đều ban không được.

Tại đây một phương diện, hẳn nhưng thật ra còn không có cái này kết quả hôn lão nam nhân tới mở ra.

Phòng y tế hôm nay lượng công việc không tính đại, đăng ký một ít đội viên tin tức sau, Tần Thận liền nhàn xuống dưới.

Hắn nhìn một lát về quyền anh vận động phục kiện thư tịch, mắt thấy tới rồi buổi chiều 5 giờ, tới rồi nhà ăn ăn cơm thời gian, hắn nhìn bên ngoài đội viên tốp năm tốp ba từ phòng huấn luyện đi ra, hắn mới buông thư, cũng cùng nhau đi nhà ăn xem náo nhiệt.

“Tần đội y, người lại tới nhà ăn ăn cơm a?”

“Tới tới tới, người ngồi này người ngồi này ——”

Trương Lai Siêu mấy cái thấy Tần Thận, đơn giản đều khách khách khí khí mà bưng lên mâm, ngồi vào Đào Tinh Úy mặt sau kia mấy bàn đi.

Tần Thận hơi hơi gật đầu tỏ vẻ cảm tạ, liền ở Đào Tinh Úy đối diện ngồi xuống.

Đào Tinh Úy mới vừa huấn luyện xong, ngồi xuống xuống dưới cả người đều vẫn là hãn, khuôn mặt cũng là đỏ bừng.

Nhìn thấy hắn tới, ho nhẹ khụ, vội cúi đầu đem chính mình trên trán bị mồ hôi thấm tóc mái cấp loát thẳng.

Tần Thận đưa cho nàng một khối khăn tay: “Lau mồ hôi.”

Đào Tinh Úy ngượng ngùng mà cười cười, nhận lấy, còn đem này khăn tay gấp nếp mà điệp hai tầng, mới đi lau rút mồ hôi trên trán.

“Ta giặt sạch trả lại cho người.....”

Nàng ở trước mặt hắn trở nên càng thêm thẹn thùng lên.

Tần Thận cười nhạt: “Người không trả ta cũng đúng. Dù sao về sau ta đều là của người.”

Đào Tinh Úy cúi đầu cười, liền đem kia khối khăn tay điệp hảo, phóng tới chính mình trong túi.

Tần Thận nhìn nàng trong chén đồ ăn, lại cho nàng gấp một con tôm hùm.

“Huấn luyện mệt sao?”

Đào Tinh Úy cúi đầu nói: “Ân, còn hảo.”

Một lát sau, nàng cũng học hỏi hẳn một câu: “Vậy người ở phòng y tế công tác vội sao?”

“Cũng không vội.”

Hai người nhìn nhau cười.

Lại không biết lẫn nhau ở rụt rè chút cái gì.

Đào Tinh Úy cảm thấy này tôm liền cùng rót mật ong giống nhau, cay vị đều bị vị ngọt cấp hòa tan.

“Buổi tối các người có phải hay không không huấn luyện?”

Tần Thận phía trước liền cầm Quan Quân Đội này mấy tháng hằng ngày huấn luyện biểu, biết các nàng huấn luyện an bài.

Đào Tinh Úy gật gật đầu.

“Đào Tinh Úy tiểu thư, xin hỏi người có thời gian cùng ta hẹn hò sao? Làm ta hảo hảo biểu hiện một chút?”

Đào Tinh Úy mắt sáng mạo quang, ậm ừ một chút, rũ đầu nói: “Chính là ta buổi tối có tự do huấn luyện kế hoạch, vẫn là đến đánh quyền đấu.....”

Quán quân không phải như vậy dễ làm. Các nàng loại này tương đối có kinh nghiệm vận động viên trừ bỏ cơ sở huấn luyện ở ngoài, giống nhau đều sẽ căn cứ chính mình thực tế tình huống, lại thêm vào chế định một ít huấn luyện kế hoạch.

“Ta đây buổi tối bồi người luyện.”

“Người..... Bồi ta đánh quyền?”

Đào Tinh Úy sợ là chính mình nghe lầm. Tần Thận như vậy vẫn nhã người, ngày thường liền bóng rổ đều không đánh, cứ nhiên nói muốn bồi chính mình đánh quyền.

“Ân.”

“Người sẽ sao.....”

“Cho nên muốn người dạy ta, đào giáo luyện?”

Đào Tinh Úy ngọt ngào mà cười cười, chủ động lại đi gấp hẫng trong chén một con tôm, “Vậy được rồi, xem tại đây chỉ tôm phân thượng, ta đào giáo luyện liền đành phải cố mà làm mà đáp ứng người đi!”

-

Buổi tối, Tần Thận ăn mặc một bộ vận động phục, trên tay mang quyền bộ, trầm ổn bước chân, đứng ở Đào Tinh Úy đối diện, thoạt nhìn cũng ra dáng ra hình.

Giây tiếp theo, Đào Tinh Úy tại chỗ nhảy lên vài cái, một bên nhiệt thân, một bên cười nhắc nhở nói: “Tần đội y, lần này người cần phải trao ôn nga.”

Tần Thận nhú mày, liền ôm lấy bao cát.

Hắn cho rằng hắn lại đây, ít nhất có thể cho nàng đương cái bao cát, không nghĩ tới chỉ là làm hắn tới vẫn không nhúc nhích mà ôm bao cát, gia tăng hạ phụ trọng.

Vừa rồi Đào Tinh Úy đánh mấy quyền, rất nhiều lần trực tiếp hợp với bao cát cùng người khác đánh bay.

Quá mức chân thật mà trực tiếp cảm thụ nàng ra quyền tốc độ cùng lực lượng, Tần Thận phía sau lưng mồ hôi lạnh mồ hôi nóng đều trộn lẫn tới rồi cùng nhau.

Này đi theo thính phòng cùng TV thượng xem cảm giác hoàn toàn không giống nhau, ra quyền tiếng gió liền ở bên tai hắn “Vèo vèo” quá.

Đào Tinh Úy lại luyện trong chốc lát, Tần Thận chịu đựng không nổi nàng lần lượt công kích, trước hô đình.

Nàng thấy hắn muốn nghỉ ngơi, nửa cái người ôm bao cát, lầu bầu miệng nói: “Rõ ràng là người nói muốn tới bồi ta huấn luyện, như thế nào nhanh như vậy liền mệt mỏi?”

Tần Thận dùng khăn lông lau mồ hôi, tự nhận không bằng nàng thể lực hảo, nói: “Đã đánh một tiếng rưỡi. Người cũng nghỉ ngơi hạ đi.”

“Ta mới không mệt đâu, ta còn có thể lại đánh, lại đánh vài cái hiệp.”

Nói, nàng tự mình lại ý chí chiến đấu sục sôi mà hưởng bao cát thượng đánh một tổ mau quyền.

Hắn đi uống lên nước miếng, quay đầu thấy trên mặt nàng có điểm chưa đã thềm tiêu cảm xúc.

“Tần đội y, ta khát ——”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 44

Tần Thận cũng ngồi dậy, nghe nàng thanh âm có chút sốt ruột.

Nhưng thật ra hãn đột nhiên nhiều một suốt đêm thời gian, hãn trước không nóng nảy.

Hãn mỉm cười đề nghị: “Nếu không gọi điện thoại cho người sư huynh, làm cho bọn họ lại đây cho người mở cửa?”

Đào Tinh Úy vừa nghe cũng là cái biện pháp, liền chạy nhanh móc đi động ra, phải cho Vương Sâm gọi điện thoại.

Có thể tưởng tượng tưởng, lại cảm thấy nơi nào có chút không thích hợp.

Nàng quay đầu lại nhìn mắt Tần Thận, tuy rằng chung quanh đen như mực cái gì cũng nhìn không thấy, nhưng nàng nghe được hãn trừu tiếng cười.

Nàng tức giận đến trực tiếp đem điện thoại ném tới rồi hãn trên người.

Nếu như bị nàng sư huynh nhìn đến nàng cùng Tần Thận bị nhốt ở phòng huấn luyện, hơn nữa nàng hiện tại này phúc chật vật bộ dáng, khẳng định sẽ bị người cười chết.....

Nàng hiện tại hơi chút bình tĩnh điểm, mộng lại hướng bên cạnh xô dịch.

Hãn lại bất động thanh sắc mà đến gần rồi nàng một ít.

Nàng lại dịch.

Hắn cũng lại dựa.

Thằng đến hai người đều ai ngồi ở kẹt cửa bên cạnh.

“Người đừng tới đây nga, ta bên này ngồi không được.....”

Tần Thận cười, lại trở về lui một chút, cho nàng để lại điểm khe hở ra tới.

An nhìn thoáng qua.

Đào Tinh Úy đang ở nổi nóng, khóe miệng rồi lại không chịu không chế mà hướng lên trên dương.

Tần Thận lại đột nhiên cúi đầu tới gần, hỏi câu: “Còn vừa lòng sao?”

“Có cái gì..... Vừa lòng không hài lòng?”

“Hôn kỹ.”

Còn hảo đèn đóng, bằng không ngay trước mặt hắn liêu vấn đề này, nàng liền đều mau hồng bay ra đi.

“Còn hành. Kỳ thật này cũng không tính cái gì.....”

Nàng nói xong lúc sau, mới thật sâu hối hận chính mình vì cái gì muốn lẩm miệng bổ thượng kia nửa câu sau.

Tần Thận liền hỏi tiếp: “Vậy người còn tưởng có cái gì? Ân?”

Hắn càng đến gần rồi một ít.

Này nam nhân một khi khôi phục lý trí, trên người khí chất lại trở nên lạnh lùng. Liền đùa giỡn nàng thời điểm, kia lời nói đều như là giọng nói

băng nứt mới phát ra thanh âm.

Đào Tinh Úy không chỗ nhưng trốn, chỉ phải nhận túng: “Không có gì, ta nói bừa.”

“Nhưng ta thật sự.”

Đào Tinh Úy hận không thể liền tìm cái khe đất chui vào đi xong hết mọi chuyện.

Nàng không mặt mũi lại cùng Tần Thận nói chuyện, mang lên mũ, liền tưởng dựa vào góc tường buồn đầu ngủ.

Dù sao nàng cũng không thể gọi người khác lại đây cứu cấp, liền ngóng trông ngày mai buổi sáng vừa tỉnh tới, quản chìa khóa đại thúc sẽ trước thời gian lại đây mở cửa.

Nàng mới vừa nhắm mắt lại, trên người lại nhiều một kiện quần áo.

Là Tần Thận vận động áo khoác.

Chính trực cuối mùa thu ban đêm, nhiệt độ không khí có chút thấp, hơn nữa mới ra xong một thân hãn, nàng trên người lạnh căm căm. Vốn đang không cảm thấy lạnh, nhưng một phủ thêm cái này quần áo, nàng liền luyến tiếc bỏ đi.

Nàng hỏi: “Vậy người chính mình buổi tối lạnh nói làm sao bây giờ?”

Hắn thanh tuyến mê ly: “Người ôm ta liền không lạnh.”

Đào Tinh Úy do dự hạ, sờ đến cánh tay hắn thượng lông tơ dựng lên, liền đem chính mình tay giao đi ra ngoài, đặt ở hắn đầu gối, ngạo kiêu mà nói: “Kia cho người ôm ta một bàn tay hảo, càng nhiều không có.”

Tần Thận lại cười.

Nắm lên nàng tiêu thịt trảo, liền gắt gao nắm ở chính mình trong lòng bàn tay.

.....

Sáng sớm 5 giờ, thiên còn không có toàn lượng.

Đào Tinh Úy đã bị mở cửa thanh âm cấp đánh thức.

Nàng mở mắt ra, phát hiện chính mình cả người đều cuộn ở Tần Thận trong lòng ngực. Hơn nữa tư thế này, rõ ràng là chính nàng chui vào hăn trong lòng ngực đi.

Cái tay kia cũng vẫn luôn bị hăn nắm, cả một đêm đều không có buông ra.

Nàng bỗng nhiên bừng tỉnh, chạy nhanh từ hăn trong lòng ngực bò lên.

Tần Thận cũng tỉnh lại, nhập nhèm trong mắt còn mang theo một tia ý cười, người được trong lòng ngực còn có thừa ôn hòa hương khí.

“Cửa mở sao?” Hăn lười biếng hỏi.

Nàng một bên thu thập bao, một bên liền ra bên ngoài chạy: “Ân, khai. Ta đây về trước ký túc xá rửa mặt, người cũng chạy nhanh trở về đi.....”

Phóng chừng lại qua một lát, sẽ có một ít chăm chỉ điểm đội viên, dậy sớm lại đây huấn luyện.

Nàng một đường chạy về đến ký túc xá, dùng nhanh nhất tốc độ đánh răng rửa mặt gội đầu.

Ly sớm huấn thời gian còn sớm, nàng đối với gương đoan trang nổi lên chính mình mặt, phát hiện miệng bên cạnh thế nhưng có một khối trầy

da, mặt trên còn ần ần mà lộ ra một tia vết máu.....

Cư nhiên trầy da!

Nàng miệng luôn luôn thủy nhuận, này đến thân có bao nhiêu tàn nhẫn.

Tối hôm qua thượng bọn họ môi răng gian động tác, giống như thật là có một ít lôi kéo.....

Đào Tinh Úy đành phải cầm một con son dưỡng môi, thật dày mà đồ một tầng, mới miễn cưỡng đem kia khối tróc da vết máu cấp che đậy ở.

Thần huấn thời gian.

Trương Lai Siêu lại ở trong đội ngũ mặt chề cười nàng.

“Vui sướng người ngoài miệng hôm nay mặt chính là mỡ heo sao? Ha ha ha ha thật xa liền nhìn đến miệng của người ở sáng lên ——”

Đào Tinh Úy đổi trở về: “Đi người, son dưỡng môi hiệu hay không! Nữ hài tử đồ vật người không hiệu cũng đừng BB được không!”

Đồ mừi biển son dưỡng môi hiệu quả, có thể không giống mỡ heo sao?

“Ha ha ha ha ha mỡ heo liền mỡ heo hảo, ban ngày ban mặt người người đồ cái gì son dưỡng môi? Còn tưởng gạt ta?”

“Ta.....”

Đào Tinh Úy hôm nay dục biện không nói gì, chỉ có thể tùy ý Trương Lai Siêu phỉ báng chính mình.

“Còn có, người hôm nay xuyên này áo khoác thấy thế nào lên lớn như vậy a? Không phải người bản thân quần áo đi, từ nơi nào trộm tới.”

Đào Tinh Úy cúi đầu vừa thấy chính mình trên người cái này quần áo, chạy bộ thời điểm thiếu chút nữa không quăng ngã ở đường băng thượng.

Nàng buổi sáng đi được cấp, quên đem quần áo đổi cho hẵn, cứ nhiên còn xuyên đến sân huấn luyện mà tới.....

Ăn cơm sáng thời điểm nàng liền chưa thấy được Tần Thận, quần áo cũng trả không được.

Quốc Đội phòng y tế vẫn luôn là cắt lượch chế, hôm trước giá trị quá ban, hôm nay liền có thể nghỉ ngơi nửa ngày. Hẵn tối hôm qua cùng chính mình ở huấn luyện phòng mang theo một tờ, buổi sáng hẵn là về nhà rửa mặt đi.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 45

Đào Tinh Úy khẽ cắn môi, bưng tinh đại ngộ, lại nói: “Ta cho rằng, người nói cái kia ‘thật sự’..... Không phải ý tứ này.....”

Tần Thận cười nhạo: “Vậy người cho rằng ta nói ‘thật sự’, là muốn làm cái gì?”

Đào Tinh Úy không mặt mũi nói.

Cho nên từ đầu tới đuôi đều là chính nàng một người ở yy tà ác?

“Không có gì.....”

Không khí đột nhiên xấu hổ.

Hắn đôi mắt híp lại, giây tiếp theo liền phác lại đây, đem tay chống ở bên người nàng.

Đào Tinh Úy cũng không biết chính mình như thế nào như vậy không trải qua dọa, nửa người trên thốt không đề phòng mà ngã xuống trên sofa, trơ mắt mà nhìn mặt hắn để sát vào, đem chính mình ép tới không đường nhưng trốn.

Muốn hôn môi nàng môi, nhưng sợ hãi đem virus lây bệnh cho nàng, chỉ là đem trong miệng nhiệt khí toàn ha tới rồi nàng giữa cổ.

Từng đợt, ở trên chọc nàng tâm.

Hắn gần chút nữa một chút, nàng đều có thể cảm giác đến trên mặt hắn độ ẩm.

Hảo năng, hắn thiêu hắn là không lui.

Tần Thận nhìn nàng xấu hổ phản ứng, đỏ lên hai mắt liền đem nàng cấp xem thấu: “Chờ ta hết bệnh rồi, ngày khác liền thỏa mãn ngươi cái này ‘thật sự’.”

“Vậy ngươi bệnh khi nào có thể hảo.....?”

Nửa giây sau.

Nàng lại ý thức được, biết chính mình bất quá đầu óc nói sai lời nói.

“Không đúng không đúng! Ta không phải cái kia ý tứ, ta chỉ là đơn thuần quan tâm bệnh của ngươi khi nào có thể hảo mà thôi, ngươi, ngươi đừng nghĩ nhiều a.....”

Càng giải thích càng tái nhợt cảm giác.

Nàng hắc tuyến, nhìn Tần Thận đáy mắt càng thêm dày đặc ý cười, lỗ tai đều thiêu đỏ.

Hắn ôm nàng lên, Đào Tinh Ủy tay liền sờ đến hắn tay, như là một khối phồng tay khoai lang, nàng lập tức thu hồi.

Thấy hắn lại khụ khụ, nàng cũng đi theo có chút nóng lòng.

Hắn cười nói: “Ngươi quan tâm ta là đủ rồi.”

“..... Ngươi được ăn sao?”

“Ăn.”

“Kia như thế nào còn như vậy nghiêm trọng a.”

Nàng lại tiểu tâm cẩn thận mà vươn tay, tháo xuống hăn khâu trang, sờ sờ hăn gương mặt.

So với hăn tay còn năng.

Nàng nhìn đến hăn ánh mắt còn muốn năng, liền lập tức thu hồi tay, cảm thấy chính mình không nên quản nhiều như vậy.

Chính hăn là bác sĩ, chẳng lẽ điểm này tiểu bệnh đều xử lý không tốt sao.

Nàng nhăn nhăn mày, đứng dậy liền hướng ngoài cửa đi: “Ta đi trước, người hảo hảo nghỉ ngơi!”

“Từ từ.”

Nàng vừa quay đầu lại, Tần Thận liền đem kia một xấp dày nặng tài sản chứng minh giao cho nàng trong tay, “Đem này đó cầm lại đi.”

Đào Tinh Úy có chút khó xử: “Ta không.....”

“Hoặc là người người cùng mấy thứ này cùng nhau lưu tại nhà ta.”

Đào Tinh Úy cứng họng, nhìn hăn vẻ mặt bệnh trạng nghiêm túc, trước mắt không rất thích hợp cùng hăn khởi bất luận cái gì tranh chấp.

Hăn ngữ khí lại chậm lại một chút, đi cười sờ sờ nàng ngọn tóc: “Coi như là người trước thay ta bảo quản.”

“Vậy được rồi.....”

Đào Tinh Úy tung ta tung tăng mà chạy về gia, nghĩ thầm như vậy quan trọng đồ vật, vẫn là đến phóng tới tủ sắt bảo quản.

Vạn nhất lại giống lần trước như vậy, trong nhà bởi vì đường bộ lão hoá mà cháy, đem Tần Thận bất động sản chứng đều thiêu làm sao bây giờ, bằng không này đó tiền nàng đánh mấy đời quyền đều là bồi không dậy nổi.

Không chuẩn nàng thật sự phải vì còn Tần Thận tiền, bị bắt đi lên giới giải trí trả nợ.

Ba ba mù mù phòng tủ quần áo liền có một cái nhỏ tủ sắt, mật mã chính là bọn họ một nhà ba người mỗi người sinh ra niên đại.

Tủ sắt trong viện còn có đào ba ba cùng Đào mù mù áp đáy hòm một khối vàng thỏi, một quyển năm mươi vạn số tiết kiệm cùng này căn hộ bất động sản chứng, Đào Tinh Úy mở ra tủ sắt sau, đem bên trong nguyên lai đồ vật đều đem ra, tùy ý bỏ vào khác trong ngăn kéo —— bằng không không bỏ xuống được.

Sau đó nàng lại thập phần nghiêm túc mà đem mấy thứ này một lần nữa điểm điểm, tuy rằng nàng cũng không rõ lắm nguyên lai có mấy trương tạp cơ bản chứng, dù sao nàng tổng cộng đếm một chút, hơn nữa chìa khóa xe, tổng cộng có 56 dạng đồ vật.

Nàng dùng túi trang hảo lúc sau, liền đem mấy thứ này toàn bộ thả tủ sắt trung.

Vừa vạn tốt phóng đến hạ, tràn đầy.

Lăn lộn hảo sau, nàng cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trong nhà phòng bếp cùng toilet đã trang hoàng hảo, Đào Tinh Úy chính mình nấu chén mì ăn, không cần thận hạ nhiều mì sợi, liền nghĩ muốn hay không cấp đối diện đưa qua đi một chén.

Nàng ăn uống khả đại khả tiêu, nhiều ra tới này một chén nàng cũng là ăn rớt.....

Nhưng nghĩ đến Tần Thận là bởi vì mượn cấp chính mình quần áo mới sinh bệnh, một người ở nhà sinh bệnh không ai chiếu cố có điểm đáng thương.....

Bất quá chính mình trù nghệ kém như vậy, như thế nào không biết xấu hổ đem mặt cho người khác ăn.....

Nhưng Tần Thận hiện tại hẳn là cũng nếm không ra cái gì hương vị, cho hẳn ăn ngon hoặc là không thể ăn, hẳn là cũng chưa quan hệ.....

.....

Ở rồi rằm này hơn mười phút, Đào Tinh Úy trong tay bưng kia chén mì đã dần dần mà đông.

Đào Tinh Úy vừa thấy kia mặt đã đông đến không thể nhìn, thở dài một hơi, dứt khoát chính mình ăn tính.

Đúng lúc này, Tần Thận phát tới điều tin tức: 【 buổi chiều thời điểm choáng váng đầu, có chuyện đã quên cùng người nói, kia chiếc ngừng ở biệt thự Ferrari, là ta ba phía trước mua tới tính toán đưa cho con dâu. Cho nên ai cầm chìa khóa xe, ai chính là hẳn con dâu. 】

Tao: 【??????】

Đào Tinh Úy một ngụm mặt trực tiếp phun tới, sát sát miệng, lập tức hồi phục nói: 【 ta còn ở nhà, ta liền này đem chìa khóa xe còn cho người! 】

Qin: 【 còn có một việc chưa nói, kia xe vẫn luôn không khai lên đường, không riêng gì vì đưa con dâu, còn bởi vì phía trước vẫn luôn điều

không đến bảng số xe. Trước hai ngày rớt cuộc diêu tới rồi, biển số xe kia khối đăng ký chính là tên của người cùng giấy chứng nhận tin tức. 】

Đào Tinh Úy hoàn toàn choáng váng.

Một nàng còn hảo tâm mà muốn cho hẵn đưa mì sợi, còn hảo không đưa!

Này bạch nhãn lang còn cấp chính mình hạ bộ đâu!

Tao: 【 Nếu bảng số xe như vậy khó diêu? Nói cho ai đăng ký là có thể cho ai đăng ký sao? 】

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 46

Đào Tinh Úy hôm nay tâm tình hào, không cùng Trương Lai Siêu so đo.

“Nói người hôm nay là trung vé số? Vẫn là dấm đến cứt chó? Nhìn xem nhìn xem, người kia khoe miệng đều mau cùng khoe mắt liền thành một đạo tuyến, tấm tắc.”

Đào Tinh Úy nghiêng đầu, dào dạt đặc ý: “Người đoán bái?”

“Nên sẽ không, là người thật ngủ đến chúng ta giáo luyện, muốn xoay người khi chúng ta sư mẫu đi?”

“Đi người!”

Đào Tinh Úy đột nhiên bản một trương nghiêm túc khuôn mặt nhỏ, cùng sư huynh sư đệ nhóm nói: “Nói cho các người, loại này lời nói trước kia nói nói liền tính, về sau cũng không thể lại nói bậy. Bằng không ta nghe được ai nói một lần liền tấu ai một lần nga!”

Đại gia lại đều cười vang thành một mảnh.

“Vui sướng, khiến cho người đã bị người khóa cứng giống nhau, trừ bỏ chúng ta giáo luyện cùng Tần đội y, ai còn sẽ muốn người cái này động bất động liền đánh người tiểu yêu quái?”

“Đúng vậy vui sướng, hôm nay là cái gì đặc thù nhật tử sao, người như thế nào kỳ kỳ quái quái? Về nhà một chuyến đầu óc không bị cháy hỏng đi?”

Đào Tinh Ủy chống nạnh: “Hừ hừ. Không nói cho các người.”

“Thiết ——”

Thi Minh lúc này đã trải qua, nghe được nàng nói lời này, mà không khỏi một thấp, lại yên lặng tránh ra.

-

Buổi tối huấn luyện một kết thúc, Ngô thúc khao đại gia đi ăn khuya, chúc mừng Vương Sâm sư huynh thượng tuần lại cầm cái 82 kg cấp quán quân.

Mười mấy người một hàng nghênh ngang mà từ Quốc Đội cửa đi ra ngoài, nghị luận buổi tối là muốn đi ăn lẩu vẫn là ăn nướng BBQ.

Người bình thường nói muốn xuyên thịt, người bình thường nói muốn loát xuyên.

Lúc này đại gia còn không có cái kết quả tranh luận ra tới, liền nhìn đến một chiếc màu đen hồng kỳ xe ngừng ở Quốc Đội cửa.

Này xe nhìn có điểm lạ mắt, vì thế tất cả mọi người đều không tự chủ được hướng kia bên cạnh xe thượng nhìn vài lần.

Lúc này, trên xe đi xuống tới một cái gần hơn sáu mươi tuổi nam nhân, mang tơ vàng mắt kính, ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn, trên cổ còn vây quanh một cái khăn quàng cổ, thân thể thiên khoan, nhưng là rất có phong độ uy nghiêm.

Như là cái nào tới thị sát lãnh đạo lạc đường, còn lưu lại ở Quốc Đội cửa không trở về.

“Này ai a? Tới chúng ta Quốc Đội lắc lư.”

Ngô thúc cũng không nhận biết: “Không biết, có lẽ là cái nào lãnh đạo, lại hoặc là chúng ta trong đội cái nào lãnh đạo lãnh đạo, nhìn lạ mắt.”

Đào Tinh Úy cũng hướng kia nam nhân nhìn qua đi.

Nàng nhưng thật ra cảm thấy không lạ mắt, nhưng chính là một chốc nghĩ không ra ở nơi nào nhìn thấy quá.

“Tính tính đừng động, hôm nay cần thiết đến loát xuyên!”

“Ai nói, hôm nay cần thiết xuyên mao bụng!”

“Lần trước ở vui sướng gia liền nghe người ăn qua cái lẩu, người như vậy thích ăn cái lẩu sao chính mình không đồng nhất đầu trát ở cái lẩu xuyên?”

“Chính người như thế nào còn không đem chính mình đầu xuyên thành chuỗi đầu ——”

Đào Tinh Úy lại nhìn kia lão nam nhân liếc mắt một cái, vẫn là cảm thấy có chỗ nào không thích hợp.

Nàng nhất định gặp qua người nam nhân này.

Kia lão nam nhân cũng ở trong đám người thấy được Đào Tinh Úy, sửng sốt một chút, căng chặt mặt già đột nhiên hóa thành một bãi cảnh xuân sáng lạn, liền đi tới đoàn người trước mặt tới.

“Đào Tinh Úy? Úy úy, ta có thể như vậy kêu người đi?”

Này nam nhân gương mặt hiền từ, ngữ khí còn đặc biệt hòa ái.

Cùng vừa rồi xa xa nhìn, hoàn toàn giống như là hai người.

Thằng đến này hẳn đi đến nàng trước mặt, nhìn đến kia ba phần quen thuộc mặt mày, nàng mới bừng tỉnh ý thức lại đây, đây là Tần Thận phụ thân!

Tần Thương Hải!

Lúc này đi đâu tranh luận ăn lẩu vẫn là ăn nướng BBQ thanh âm đều ngừng.

Bởi vì bọn họ cũng là thật lâu không nghe được có người kêu nàng “Úy úy”.

Đào Tinh Úy khi còn nhỏ, trong đội cũng có như vậy mấy cái đại tỷ tỷ kêu lên nàng, nhưng Đào Tinh Úy tự mình ghét bỏ này xưng hô kêu lên quá không khí thể, sau lại liền không ai như vậy kêu.

Đều thói quen kêu nàng “Vui sướng”.

Bướng bỉnh.

Này đột nhiên toát ra cái lão nhân sao còn như vậy kêu nàng, thoát nhìn cùng nàng rất thực bộ dáng, tất cả mọi người đều không khỏi trong lòng một trận nói thầm.

Mấu chốt là Đào Tinh Úy còn tm ngoan ngoãn mà ứng.

“Ai, thúc thúc.”

Tần Thương Hải cũng khó được thoải mái mà cười, đánh giá nàng liếc mắt một cái, cảm thấy đứa nhỏ này vẫn là an tĩnh thời điểm vẫn là làm cho người ta thích, cũng nhìn không ra tới có cái gì quyền anh tay cái giá.

“Thúc thúc, ngươi là tới tìm ta sao vẫn là tới tìm Tần.....”

“Tìm người tìm người.”

Tần Thương Hải ở nàng trước mặt lại hiển nổi lên ân cần, hỏi: “Úy úy a, các người đây là muốn đi đâu? Thúc thúc đưa người đi ——”

Đào Tinh Úy nghĩ đến chính mình cùng Tần Thận hiện tại quan hệ, cũng cùng Tần Thương Hải tự quen thuộc, lễ phép mà nói: “Thúc thúc, này đó đều là ta sư huynh đệ, cùng nhau huấn luyện. Chúng ta đang định đi mặt sau cái kia ăn vặt trên đường ăn bữa ăn khuya đâu, bất quá còn không có định ra tới muốn ăn cái gì.”

“Kia địa phương có phải hay không ly đến có điểm xa, đi qua đi cũng muốn hơn hai mươi phút đi. Làm ta tài xế lái xe đưa các người đi thôi? Bất quá các người người này nhiều, cũng ngồi không quá hạ.” Tần Thương Hải khó khăn.

Đào Tinh Úy quay đầu lại nhìn một đám thạch hóa sư huynh đệ, cười cười nói: “Kia không có việc gì, theo ta bồi ngài ngồi đi. Dù sao bọn họ trên người vị đại, sợ đem ngài xe cấp lộng xú.”

Một đám sư huynh đệ cũng chỉ đến xấu hổ mà ứng hòa: “Đúng đúng, chúng ta đi một chút liền hảo, ra một thân hãn, vừa lúc tán tán hãn xú.”

Vì thế bọn họ liền nhìn theo Đào Tinh Úy ở cái này lão nam nhân quan tâm hạ, ngồi trên kia chiếc xa hoa xe hơi.

“Ta dựa dựa dựa dựa! Nghẹn chết ta! Ta nói các người như thế nào đều không lên tiếng a, trơ mắt nhìn vui sướng ở sai lầm con đường càng lún càng sâu a!”

“Kia nam nhân không có bảy mươi cũng đến lại 60 đi, đều có thể đương nàng gia gia. Bất quá thoát nhìn nhưng thật ra rất có tiền.....”

“Nói bậy gì đó đâu, tiểu tổ tông không phải loại người này, hẳn là chỉ là nàng cái gì bạn vong niên đi?”

Ngô thúc tỏ vẻ hoài nghi, cảm thấy Đào Tinh Úy hẳn là còn không đến mức lưu lạc đến loại tình trạng này.

Trương Lai Siêu cảm thấy việc này không đơn giản như vậy: “Người xem nàng vừa rồi ở lão nhân kia trước mặt ngoan dạng. Thượng một lần thấy nàng này đức hạnh, vẫn là nàng ở bệnh viện truy cái kia Tần đội y thời điểm liệt!”

“Hơn nữa, vui sướng hôm nay còn không phải nói, không cho chúng ta về sau lại khai nàng cùng thi giáo luyện vui đùa, có thể hay không chính là bởi vì nàng có đối tượng mới không cho chúng ta nói, chính là vừa rồi cái kia.....?”

“Vậy người như vậy vừa nói là không chạy, ngọa tào quả thực càng nghĩ càng thấy ớn a!”

Lại một lát sau.

“Người nói bọn họ là như thế nào nhận thức?”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 47

“Ta bạn trai..... Chính là chính là.....”

Đào Tinh Úy thanh âm càng ngày càng nhỏ.

Có điểm không biết như thế nào mở miệng.

“Chính là ai a, người nhưng thật ra nói a!”

“Bảo bối.”

Bàn ăn sau lưng vang lên này một tiếng lạnh lẽo trung lộ ra ti ngọt nị thanh âm, một bàn người đều thạch hóa.

Ngô Đại Long trước sẽ quay đầu lại, nhìn đến Tân Thận, hạp khẩu rượu trắng, mới đưa động lại trụ biểu tình cấp phục hồi như cũ bình thường.

“Tân đội y tới, vừa vắn bên này còn có điều ghế dựa, người trước ngồi trước ngồi, cùng nhau ăn chút.”

“Không có việc gì, ta ngồi nàng bên này là đến nơi.”

Tân Thận kéo điều ghế dựa, liền tể tới rồi Đào Tinh Úy bên người.

Đào Tinh Úy cúi đầu nho nhỏ, kê bên cạnh một loạt người đều xê dịch, mới cho hẳn đăng ra một cái ghế dựa độ rộng.

Vừa lúc, hai trương ghế dựa đưa ở bên nhau, người cũng dựa gần ngồi.

Đào Tinh Úy nhỏ giọng cùng hần nói thầm: “Sao người lại tới đây? Người không phải còn sinh bệnh đâu sao?”

Tần Thận cũng hạ giọng, châu đầu ghé tai: “Buổi chiều thiêu lại đột nhiên lui, có thể là bị người nào đó uy cái gì linh đan diệu dược. Sau đó ta ba cho ta đã phát địa chỉ, nói người tại đây, làm ta lại đây bồi bồi người.”

Nói, hần tay trái liền đi bắt ở nàng tay trái, không ngại ngại ăn cơm, cũng không ngại ngại ngọt ngào.

Hôm nay là bọn họ ở bên nhau ngày đầu tiên, hai người đều còn chưa thể nào đứng đắn mà dùng nam nữ bằng hữu phương thức ở chung quá.

Đào Tinh Úy trong lòng ngứa, nghiêng đầu nhìn hần tinh xảo sườn mặt, lại trộm bò cúi người tử, đi ở hần bên tai nói lặng lẽ lời nói, sau đó chuồn chuồn lướt nước mà nhanh chóng hôn hôn hần vành tai.

Tần Thận nửa bên lỗ tai đều bị nàng thân đỏ.

Nhìn hai người khe khẽ nói nhỏ bộ dáng, Ngô Đại Long khụ khụ, oai miệng lấp bắp mà nói: “Tần đội y, người vừa rồi kêu chúng ta tiểu tổ tông, kêu nàng cái gì?”

Tần Thận cười cười, lặp lại một lần: “Bảo bối?”

Đào Tinh Úy lúc này mới nghe rõ, khụ khụ, xấu hổ đến muốn mệnh.

Một bàn người đều phải phát điên.

Nguyên lai hôm nay “Úy úy” còn không phải nhất buồn nôn, bây giờ còn có cái kêu nàng “Bảo bối” người.

“Người.....”

“Ta là nàng bạn trai.”

“Hắn là ta bạn trai!”

Đào Tinh Úy hưng phấn mà bỗng nhiên đem giấu ở phía dưới mười ngón tay đan vào nhau cao cao giơ lên, cấp mọi người triển lãm một chút.

“Nga..... A?”

Sau đó nàng lại bổ sung một câu: “Chúng ta, buổi chiều, vừa mới xác định quan hệ.”

Một bàn người: “.....”

-

Đào Tinh Úy hôm nay cao hứng, liền uống lên không ít rượu.

Tần Thận khai xe, liền không uống, hẳn không có gì ăn bữa ăn khuya thói quen, toàn bộ hành trình đều là ở giúp Đào Tinh Úy yên lặng mà xuyên đồ ăn gấp đồ ăn.

Đào Tinh Úy ghé vào Tần Thận trên lưng, say khướt.

“Ngô thúc, ta trước đưa nàng về nhà hảo, như vậy say đưa đến ký túc xá cũng không có phương tiện chiếu cố.”

Ngô thúc xem Đào Tinh Úy kia vẻ say rượu, tùy thời đều phải phun Tần Thận một thân, vừa rồi cũng đã phun ở hẳn trên người qua, một thân dơ, mất công hẳn còn không chê.

“Kia hành đi, người trước đưa nàng trở về, say thành như vậy, ngày mai sớm huấn ta cũng giúp nàng xin nghỉ được. Ai, cũng đều là ta, thế nào cũng phải ở thời điểm này tổ chức đại gia ăn cơm.”

Tần Thận đem Đào Tinh Úy bế lên xe.

Nàng say đến một người ngồi không được, hấn lại luyến tiếc đem nàng một người phóng xếp sau, liền đem nàng đầu đặt ở chính mình trên đùi.

Xuống xe sau, hấn lại trước đem nàng ôm trở về chính mình gia.

Cho nàng cởi áo khoác, xoa xoa mặt, uy sữa bò cho nàng uống, bận việc một hồi lâu, nàng thoát nhìn mới hơi chút thoải mái điếm, ở hấn trên giường đã ngủ.

Tần Thận nhìn nàng ngủ say bộ dáng, cũng mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cởi trên người dơ quần áo, thay đổi bộ áo ngủ, liền ở nàng bên người nằm xuống.

Phòng nội chỉ khai một trần mờ nhạt đèn bàn, Tần Thận còn không vậy, cầm điếm thư ở trên giường xem.

Bên cạnh chuẩn bị cũng đủ nước ấm cùng khăn lông, phòng ngừa nàng đột nhiên không thoải mái bưng tỉnh, hấn có thể ở bên cạnh tùy thời chiếu cố.

Đào Tinh Úy đột nhiên trở mình, híp mắt, nhìn đến trên người chần cùng bên người nam nhân, có chút thống khổ mà nỉ non một tiếng.

Tần Thận bò đến nàng bên tai ôn nhu dò hỏi: “Làm sao vậy? Đầu còn đau không?”

Đào Tinh Úy ba phần say, ba phần tỉnh, ba phần mộng lung, còn có một phen kiêu khí.

Nàng lắc đầu, liền đi ôm lấy Tần Thận chân, đem vùi đầu ở hấn khăn thật bên hông, nói: “Ta then thùng, ta như thế nào ở người trên

giường.....”

Tần Thận cười.

Duỗi tay sờ sờ nàng cái ót sợi tóc, nói: “Người uống say, ta đem người đưa về tới thời điểm, sờ không tới nhà người chìa khóa.”

Đào Tinh Úy lại ôm hăn ôm được ngay một ít, bên miệng nức nở, cũng không biết lung tung ở làm nũng cái gì.

Tần Thận buông xuống thư, lại cúi đầu đi hôn hôn nàng tóc: “Làm sao vậy?”

Đào Tinh Úy híp mắt, hỏi: “Ca ca, ta trước kia không có nói qua luyện ái, ta không biết yêu đương rốt cuộc hăn là như thế nào nói, ta có điểm sợ hãi.....”

Tần Thận nghiêm trang mà trả lời: “Ta cũng là lần đầu tiên. Bất quá ta tưởng, đại khái là cái dạng này ——”

Hăn cũng nằm xuống, đến Đào Tinh Úy bên miệng hôn hôn, liền đem đầu lưỡi dò xét đi vào.

Đào Tinh Úy nức nở đón ý nói hòa hạ, đầu còn có chút mơ màng trướng trướng.

Nàng theo không kịp hăn tiết tấu, có chút sốt ruột, liền dùng tay đi bắt ở cổ áo, một xả, liền đem hăn cổ áo lập tức toàn cấp kéo ra.

Nàng nhìn đến hăn ngực có viên năng mắt tinh, mơ hồ không rõ, muốn để sát vào đi xem.

“Ta muốn.....”

“Người muốn cái gì? Ân?”

Tần Thận thượng thân đã đè ép lại đây, đem cái trán của nàng hôn vào trong ổ chần.

Đào Tinh Úy bên tai tất cả đều là hân thở ra tới nhiệt khí.

Sau một lúc lâu, Tần Thận đại khái là thân đủ rồi, liền từ nàng trên người dịch khai.

Đào Tinh Úy đem một đôi mắt từ chần thượng lộ ra tới.

Nàng nhìn đến bên người nam nhân lại suyễn lại nhiệt, đem áo trên đều cởi, liều mạng mà muốn cho chính mình bình tĩnh lại, cái này động tác lại mê người thực.

Nàng liếm liếm đầu lưỡi, lại say khướt mà nói: “Ca ca, ta còn muốn.....”

Tần Thận cười nhạt một tiếng.

Mệt hân còn đau lòng nàng đau đầu, chỉ là hôn hôn, vẫn luôn đè nặng chính mình dục vọng.

Hân liền tính phía trước đối nàng như thế nào lửa nóng, trong lòng vẫn là cảm thấy có một số việc, không thể quá sớm làm.

Liền tính không cần thiết kết hôn sau, chẳng sợ quá mấy tháng cũng hảo.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 48

Sáng sớm ánh nắng hỗn loạn thanh thúy chim hót, ven đường rậm rạp nhánh cây đẽ thấp xuống dưới, quang ảnh ở nàng trên mặt một tầng một tầng xẹt qua.

Thời gian phảng phất đều yên lặng.

“Bảo bối, nên xuống xe.”

Tần Thận hôn tỉnh nàng.

Đào Tinh Úy một cái giật mình, nhìn đến đã tới rồi Quốc Đội, kéo ra cửa xe ra bên ngoài hướng.

Đi chưa được mấy bước lộ, liền nhìn đến Thi Minh đứng ở 100 mét có hơn, hắc một khuôn mặt.

Chuyên nghiệp đặc huấn đến trễ nửa giờ!

Đây là Thi Minh mang nàng tới nay đều không có phát sinh quá, nàng đã có thể nghĩ đến Thi Minh chờ một chút sẽ dùng như thế nào nói tới huấn chính mình ~chuv/xue

Nàng thật sự là không nghĩ đối mặt mặt đen giáo luyện, nhưng dù sao cũng là chính mình phạm vào sai, còn phải liều mạng mà đi phía trước chạy.

Chạy đến một nửa, phía sau Tần Thận đột nhiên xuống xe, kêu nàng một tiếng.

“Bảo bối, người bao bọc ta trên xe.”

Nghe thế thanh “Bảo bối”, Đào Tinh Úy hắc tuyến, bất đắc dĩ chỉ phải ở Thi Minh cao áp hắc ám trong tầm mắt quay đầu lại, lại chạy về đến Tần Thận bên người, tiếp nhận chính mình bao.

Tần Thận đối nàng ôn nhu mà cười cười: “Cố lên.”

Đào Tinh Úy vừa thấy đến hãn, tạm thời cũng đem hoảng loạn vứt tới rồi sau đầu, bất giác nhếch miệng cười cười, gật gật đầu: “Ân, ta đi trước lạp.”

Sau đó, nàng mới lấy trăm mét lao tới tốc độ, chạy tới Thi Minh trước mặt.

Nàng thở phì phò, không dám nhìn Thi Minh sắc mặt, trước cúi đầu nhận sai: “Giáo luyện, ta sai rồi! Ta ngủ quên, ta ngày hôm qua uống nhiều quá rượu..... Ta bảo đảm, bảo đảm..... Tính ta cũng không có gì nhưng bảo đảm, người liền trực tiếp phạt ta đi!”

Thi Minh không nói chuyện, mũ lưỡi trai vành nón ép tới rất thấp.

Hãn híp mắt nhìn Đào Tinh Úy, lại nhìn mặt sau chiếc xe kia, đem trong tay khói bụi run lên.

Đào Tinh Úy lúc này mới phát hiện trên tay hãn còn có yên.

Thi Minh tuy rằng nghiện thuốc lá trọng, nhưng đứng dẫn huấn luyện mang đội thời điểm chưa bao giờ sẽ chạm vào yên, hôm nay nhưng thật ra có chút kỳ quái.

Chẳng lẽ chờ nàng chờ đến sinh khí, thế nào cũng phải lấy yên mới có thể ép tới trụ này hỏa khí?

Thi Minh dừng một chút, nói: “Buổi sáng trước không huấn luyện, cùng ta tâm sự đi.”

Thái độ của hãn đệ thường bình thản.

Bình thản đến làm Đào Tinh Úy trong lòng lại là một run run.

Nàng chỉ phải rùng mình: “Nga, hảo!”

Hai người vòng quanh Quốc Đội sân thể dục đi.

Nàng không cùng Thi Minh song song đi, trước nay đều là đi theo hãn hữu sau sườn.

Thi Minh không nói lời nào, Đào Tinh Úy cũng cũng không dám nói chuyện.

Liên bởi vì đến muộn nửa giờ đem sáng sớm thượng huấn luyện đều cấp hủy bỏ, xem ra hãn thật là tức giận đến không nhẹ.

Tức giận đến liền lời nói đều không nói một câu, chỉ lo hút thuốc.

Thật lâu sau, Thi Minh trừu xong rồi đệ tam điều thuốc, mới quay đầu lại nhìn nàng một cái, sau đó dừng lại bước chân, lời bình một câu nàng hôm nay ăn mặc: “Như thế nào cùng ngày hôm qua xuyên chính là cùng kiện? Ngày hôm qua huấn luyện xong không ra mồ hôi sao?”

Lời này nhìn không đi tâm, nhưng quả thực là nhất châm kiến huyết.

Đào Tinh Úy xấu hổ: “Ta..... Ta tối hôm qua không hồi ký túc xá, cùng trong đội người đi ra ngoài ăn bữa ăn khuya, say lúc sau liền.....”

“Ở đâu quá đêm?”

Đào Tinh Úy nghẹn miệng, không biết nên nói như thế nào.

Thi Minh cũng không xuống chút nữa hỏi.

Hắn kéo kéo khoe miệng, lại thay đổi cái đề tài: “Vui sướng, người cảm thấy ta là cái như thế nào người?”

Đào Tinh Úy cũng sừng sốt một chút.

Thi Minh ở bọn họ đội viên trong lòng là một cái cái dạng gì tồn tại, hẳn hẳn là đã sớm biết mới đúng, như thế nào đột nhiên như vậy nghiêm túc hỏi như vậy biệt nữ vấn đề.

Nàng vội nghĩ nghĩ, liền nghĩ xài như thế nào thức vượt mộng ngựa: “..... Người là một cái đặc biệt soái, đặc biệt soái, sau đó đặc biệt soái giáo luyện!”

Thi Minh cười nhạt vài tiếng, vỗ vỗ Đào Tinh Úy bả vai.

“Tiểu tử tử, còn tính người có điểm lương tâm.”

Đào Tinh Úy cũng cười cười.

Nghĩ thầm tránh được một kiếp.

Nào biết Thi Minh lại hỏi: “Vậy người thích ta sao? Ta nói chính là nam nữ chi gian cái loại này.”

“A??”

Đào Tinh Úy lập tức liền luống cuống.

Hắn hỏi cái này loại vấn đề, còn không bằng làm nàng đi phụ trọng chạy cái hai mươi vòng tới nhẹ nhàng.

“Giáo luyện.....”

Thi Minh thấy được nàng phản ứng, lại cười cười, nhưng hấn đồng tử nhan sắc là lạnh, hợp với khoe mắt bên cạnh vài đạo hoa văn, lão thành trung lộ ra một cỗ thành thực nam nhân tang thương.

Hắn mấy năm nay mang đội vất vả, lão đến là thật sự mau.

Nhưng Thi Minh diện mạo thuộc về càng già càng có hương vị loại hình, chính là vẫn luôn tìm không thấy tức phụ.

“Nói giỡn. Như thế nào, giáo luyện còn không thể cùng người nói giỡn? Việc này thật muốn truyền ra đi nói, ta sợ là sẽ bị toàn bộ thể dục vòng người cười nhạo, nói ta Thi Minh râu già gặm cỏ non, còn bạch bạch ngòi xồm chính mình đội viên nhiều năm như vậy. Ta đây hơn ba mươi lại liền cái tức phụ đều không có, liền càng phải bị người chê cười.”

“Cũng là nga.....”

Đào Tinh Úy cũng cười cười.

Trong đội lãnh đạo mấy năm nay vẫn luôn đều thực quan tâm Thi Minh đối tượng vấn đề, thẳng đến trong đội gần đoạn thời gian lại truyền ra nàng cùng Thi Minh tai tiếng.

Đi tới đi tới, Thi Minh lại nói lên một sự kiện: “Còn nhớ rõ người □□ quyền lần đó sao?”

Đào Tinh Úy không biết hấn như thế nào nhắc tới chuyện này, gật gật đầu, nói: “Nhớ rõ, làm sao vậy?”

Thi Minh ánh mắt dần dần phóng xa, nói: “Lúc ấy ta liền xem người cả người là thương, nằm ở kia trên giường bệnh, cười đến lại so với ai đều vui vẻ, còn không biết chính mình lúc ấy đều đại họa lâm đầu. Ta một tay tài bồi ra tới vận động viên, cực cực khổ khổ, ngày đêm vô hữu, đổ máu đổ mồ hôi, kia đều là phải vì quốc làm vẻ vang. Liền bởi vì một người nam

nhân, lẫn lộn thành này phúc đức hạnh, người nói cái nào giáo luyện thấy được không khí?”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 49

Về đến nhà, Đào mụ mụ liền vội vàng trước đem tân trang hoàng phòng bếp cùng buồng vệ sinh quan sát quét tước một lần.

Tuy rằng là tân trang hoàng phòng, nhưng bị Đào Tinh Ủy lẫn lộn quá địa phương, liền không tránh được loạn: Chén đĩa toàn bộ loạn điệp loạn đặt ở tủ bát thượng, máy giặt rải rác còn có mấy chỉ mốc meo vớ.

Đào mụ mụ một đường sửa sang lại lại đây, một đường oán giận: “Ta liền biết làm đứa nhỏ này đái ở nhà chuẩn không chuyên tốt, lớn như vậy cá nhân đều, còn cùng cái tiểu hài tử dường như một chút đều sẽ không xử lý, cố tình lại là cái quyền anh tay, ai, về sau ta xem ai sẽ cưới nàng ——”

Đào ba ba an ủi nàng: “Thế giới quán quân nơi nào sâu gả cho, nhà của chúng ta nữ nhi chính là ưu tú nhất! Người nói này đó đều là việc nhỏ.”

Nói, đào ba ba vào phòng ngủ chính, liền nhìn đến sổ tiết kiệm cùng vàng thỏi tùy ý mà đặt ở trong ngăn kéo, mấu chốt kia ngăn kéo còn không có kéo kín mít, bên ngoài vừa thấy liền thấy được.

Hắn lần này tử tính tình liền lên đây, quát: “Này thằng nhãi ranh cũng thật là! Mấy thứ này gì thời điểm bị nàng lấy ra tới còn đặt ở bên ngoài? Thật không sợ bị tặc trộm!”

Đào mụ mụ cũng lại đây xem, hai người huyết áp tức khắc cao.

Này cũng không giống như là trong nhà vào ăn trộm bộ dáng, nếu không ăn trộm cũng sẽ không đem như vậy chói lợi vàng thỏi đặt ở bên

ngoài.

Khăng định là Đào Tinh Úy.....

Đào ba ba cũng nhắc mãi lên: “Nàng như vậy động tay động chân thô tâm đại ý, khăng định là giả không ra..... Bằng không giả cho ai, cũng không biết khi nào đem nhân gia cực cực khổ khổ cả đời tránh đến gia sản cấp đánh mất!”

Đào mụ mụ hủy bỏ hẳn: “Người vừa mới còn nói nhà chúng ta nữ nhi là ưu tú nhất tới, cái gì thế giới quán quân không lo giả?”

Hai người một bên đối nữ nhi hùng hùng hổ hổ, một bên lại lần nữa mở ra két sắt, kiểm tra một chút có hay không những thứ khác mất đi.

Kết quả vừa mở ra, đã bị này tắc đến tràn đầy két sắt cấp kinh ngạc một chút.

“Đây là cái gì.....”

Đào mụ mụ tùy tay liền xả ra tới hai bốn bất động sản chứng.

Một bộ thành phố cao cấp chung cư nhảy tầng, thấp nhất giới 8 vạn nhất bình cái loại này phòng ở.....

Còn có một bộ vùng ngoại thành tám trăm bình biệt thự.....

Liên như vậy hai căn hộ, tổng giá trị phải vượt qua vài ngàn vạn.

Hai phu thê lúc này nhưng không ngừng huyết áp cao.

Lẫn nhau cho nhau nhìn, lập tức cứng họng.

“Ai..... Ai đem mấy thứ này nhét vào nhà ta két sắt tới?”

Đào mụ mụ run run xuống tay, lại đi lấy tới một đồng thẻ ngân hàng cùng một phen Ferrari chìa khóa xe, còn có một ít rải rác tài sản chứng minh.

Hai lão sợ tới mức tay chân lạnh lẽo, đời này cũng chưa thấy qua nhiều như vậy bất động sản, hơn nữa liền ở nhà mình kết sắt.

“Đây cũng là..... Đào Tinh Úy làm?”

“Bằng không đâu, mặt trên đều rõ ràng viết chúng ta nữ nhi tên đâu!”

“Không phải nàng đâu ra nhiều như vậy tiền mua phòng ở?”

Đào ba ba còn bảo tồn vài phần lý trí, đi nhìn nhà dưới sản chứng thượng chứng kiện tin tức, trừ bỏ nhà mình nữ nhi tên, một khác lan trung còn có cái kêu “Tần Thận” nam nhân.....

Đào ba ba có loại dự cảm bất hảo: “Chúng ta nữ nhi nên sẽ không công chúng ta đi ra ngoài chơi trong khoảng thời gian này, đem chính mình cấp bán đi?”

Đào mụ mụ tỏ vẻ nghi hoặc: “Chính là..... Người nói chúng ta nữ nhi giá trị nhiều như vậy tiền sao?”

“Đương nhiên đáng giá! Liền như vậy điểm tiền ta còn luyện tiếc bán..... Luyện tiếc gả đâu!”

.....

Bên này, Đào Tinh Úy kết thúc buổi chiều huấn luyện, nàng cả người là hãn, đi cầm một lọ thủy liền rót hơn phân nửa bình.

Liền nhìn đến chính mình di động sáng một chút.

Cầm lấy di động, nhìn đến có mười mấy chưa tiếp điện thoại.

Tất cả đều là ba mẹ di động đánh tới.

Cũng không biết lại là đã xảy ra cái gì việc gấp, lần trước cứ như vậy cấp mà gọi điện thoại tới, vẫn là trong nhà đã xảy ra hoả hoạn.

Nàng đánh cái trở về, kia đầu một tiếp lên, lại là nổ tung chảo thanh âm.

“Đào Tinh Úy, người cho ta nói rõ ràng, trong nhà kết sắt này đó tài sản là người nhét vào đi đi? Người là như thế nào lộng tới mấy thứ này! Bất động sản chứng thượng cái kia ‘ Tần Thận ’ lại là ai? Người nên không phải là cùng nhân gia xả chứng đi, nhân gia dựa vào cái gì đem phòng ở xe đều cho người a?”

Một ngụm thủy phun tới rồi trên mặt đất.

“Các người không phải còn ở Italy sao..... Như thế nào đã trở lại? Về đến nhà lạ?”

Đào mù mù vẫn luôn là cái tính nôn nóng: “Trước đừng xả này đó không quan trọng sự, người chạy nhanh cùng chúng ta nói rõ ràng! Ta cùng người ba đời này đều là người thành thật, trong nhà mặt đột nhiên phóng nhiều như vậy không rõ lai lịch tài sản, chúng ta buổi chiều nhìn đến thời điểm liền kém không chết đột ngột ở nhà! Mau nói, này đó đều là nơi nào tới!”

Đào Tinh Úy khụ khụ, “Không có gì hảo thuyết nha, các người không phải đều đoán được sao? Cái kia Tần Thận, là ta bạn trai. Những cái đó phòng ở xe, đều là hẩn làm ta bảo quản.”

Chương 53, thứ năm mươi tam quyền...

“..... Người bạn trai? Người chừng nào thì nói.....”

Hai vợ chồng trợn tròn mắt.

Đào Tinh Úy nói thầm nói: “Liền, liền thượng hai tuần sự.”

Đào ba ba trực tiếp ở điện thoại kia đầu mãnh liệt mà ho khan lên.

“Người tuổi còn trẻ nói chuyện gì luyến ái! Người mới nhiều ít tuổi, đều còn chưa tới pháp định kết hôn tuổi tác đâu! Hơn nữa người trong đội huấn luyện có thể ứng phó đến lại đây sao liền cấp nói bạn trai! Không cái đứng đắn! Còn có người nhìn xem người nam nhân này thân phận chứng a, 89 năm sinh, so người đại mười tuổi! So người nãi nãi gia tiểu thúc đều phải lão, dù sao các người việc này ta không đồng ý!”

Xuất ngoại một chuyến, nữ nhi đều bị một nam nhân khác quải chạy.

Đặc biệt là ba ba đối loại sự tình này luôn là muốn cố chấp một chút, hãn lập tức còn không thể tiếp thu.

Ba mẹ ý tưởng đều là như thế này, nữ nhi tuổi còn nhỏ thời điểm tốt nhất không hiểu bất luận cái gì phong hoa tuyết nguyệt, chờ tới rồi nên xuất giá tuổi tác, tốt nhất lập tức sẽ có cái gì đó đều tốt đối tượng.

Đào Tinh Úy màng tai đều mau bị hãn cấp đâm thủng, trước đem điện thoại đều phóng tới một bên.

Mụ mụ hơi chút lý trí một chút, trấn an xong đào ba ba, lại hỏi Đào Tinh Úy: “Hãn tuổi tác cũng không nhỏ, có như vậy có tiền, hãn là sự nghiệp thành công đi?”

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 50

Làm cho hẳn biết khó mà lui.

Tần Thận: “Hoa Đại bốn thạc liền đọc, tiến sĩ học vị là ở nước Mỹ Stanford đại học bắt được.”

Đào ba ba:.....

Đào mù mù:.....

“Vậy người, người là..... Như thế nào sẽ lưu tại Quốc Đội đương đội y? Người tốt như vậy điều kiện, cũng không đến mức không đại bệnh viện muốn người đi?”

Tần Thận cười: “Vì truy nàng.”

Đào Tinh Úy lại bổ sung một câu: “Ba mẹ, các người còn không biết đâu, đối diện căn hộ kia hiện tại cũng là của hẳn. “

Đào Tinh Úy cũng cảm thấy chính mình ba mẹ cũng thật là kỳ quái.

Sử nhân gia như vậy nhiều tiền đều không động tâm, còn ghét bỏ nhân gia tuổi đại, công tác kém, vừa nghe đến nhân gia giáo dục bối cảnh, liền cùng thay đổi cá nhân dường như. Quả nhiên cha mẹ đều vẫn là thích đọc sách tốt hài tử.

Đặc biệt là ba ba, trở mặt so phiên thư còn nhanh, hẳn thiếu chút nữa không đem Tần Thận cấp phủng đến bầu trời đi, nhân tiện còn dẫm một chân hẳn thân sinh nữ nhi.

“Ta liền nói, như vậy tuần tú lịch sự, sao có thể ở Quốc Đội đương toàn chức đội y sao. Đều do Đào Tinh Úy đưa nhỏ này chưa nói rõ ràng, nhân gia rõ ràng liền còn ở Lục Viện đương đứng đắn bác sĩ đâu, ở Quốc Đội chỉ là kiêm chức mà thôi.”

“Tần Thận a, nhà ta vui sướng đôi khi tính tình không tốt, còn sẽ cùng người động thủ, xem người này lịch sự văn nhã bộ dáng, khẳng định là đánh không lại nàng nha. Nếu là nàng về sau dám khi dễ người, người nhưng nhất định phải cùng chúng ta nói a.”

Tần Thận vội nói: “Ta cảm thấy nàng tính tình còn khá tốt, cùng ta tính cách cũng thực hợp phách. Huống hồ, ta liền thích nàng như vậy.”

“Còn có việc nhà chuyện này đi, ta nhưng nhất định đến cho người để cái tình. Đào Tinh Úy đưa nhỏ này từ nhỏ liền vội vàng luyện quyền, không làm nàng đã làm cái gì việc nhà, hiện tại muốn học cũng học không được, người ngàn vạn đừng hy vọng nàng về sau có thể cho người lo liệu cái gì việc nhà, nếu không nàng có thể giúp người đem nóc nhà cấp xốc!”

Tần Thận nhớ kỹ: “Cảm ơn a di nhắc nhở, ta sẽ không làm nàng tới gần phòng bếp.”

Đào ba ba lại thật dài mà thở dài một hơi, tổng kết một chút: “Như vậy vừa nói đứng lên đi, người cưới chúng ta nữ nhi về nhà, có phải hay không có điểm không quá kinh tế lợi ích thực tế. Nếu không người tái hảo hảo suy xét suy xét.....”

Đào Tinh Úy: “.....”

Nói xong này đó, đào ba đào mẹ lại bắt đầu bút lên Đào Tinh Úy khi còn nhỏ khừu sự, nói nàng học tiểu học thời điểm toán học liền khảo năm mười phân, ba năm cấp liền 26 cái tiếng Anh chữ cái còn không có nhận toàn, còn đem nàng lớp 4 liền đem một đám lớp 6 nam sinh cấp đánh khóc sự đều thọc ra tới, nói lúc ấy còn phải bọn họ một hộ hộ tới cửa cho nhân

gia xin lỗi bồi tiền thuốc men, trở thành lúc ấy trong trường học một cộc chuyện lạ.

Ba ba mụ mụ càng nói càng hăng say.

Tần Thận ngẫu nhiên cũng sẽ đi theo cười một cái.

Đào Tinh Úy trên trán hắc tuyến càng tích càng nhiều, gắt gao túm Tần Thận cánh tay, nhịn không được lại muốn bắt đầu mắng chửi người: “Uy, các người dây dưa không xong, ta rốt cuộc có phải hay không các người thân sinh a. Ta thật vất vả tìm được bạn trai, đều phải cho các người dọa chạy!”

Tần Thận thấp giọng cười, dè thấp đầu, dán ở nàng bên tai nói: “Người yên tâm, các người người một nhà đuổi ta đi, ta đều không đi.”

Đào Tinh Úy khoe khoang cười, lại đem đầu đảo vào hấn trong lòng ngực.

“Ta ba mẹ thành tâm thành ý mà khuyên người nhiều như vậy, người chẳng lẽ đều không đổi ý?”

“Không đổi ý. Cả đời đều không đổi ý.”

Chương 54, cuối cùng một quyền...

Đảo mắt lại qua một tháng.

Cả nước quyền anh thi đấu tranh giải kéo ra màn che.

Đào Tinh Úy cũng thu thập bọc hành lý, trước thời gian ba ngày cùng đội xuất phát đi thủ đô, thích ứng hoàn cảnh.

Đối với Đào Tinh Úy tới nói, này thi đấu so với một ít quốc tế thượng đại tái cạnh tranh áp lực muốn tiêu rất nhiều. Đối thủ đều đến từ quốc nội,

hơn nữa đại bộ phận vẫn là cách vách Nữ Đội đội viên, ngầm liền thường xuyên giao thủ, đối thủ lẫn nhau chi gian đã rất quen thuộc.

Nhưng Đào Tinh Úy vẫn là lấy một loại tích cực nghiêm túc thái độ tới đón chiến.

Mặc kệ nói như thế nào, liền kém cuối cùng như vậy một cái quán quân, nàng là có thể bắt được chức nghiệp kiếp sống trung đại mãn quán.

Tần Thận cũng chuyên môn ở bệnh viện thỉnh nửa tháng giả, tính toán lấy đội y thân phận bồi nàng đánh xong này một cái mùa giải.

Đào Tinh Úy gần đoạn thời gian đầu tóc lại dưỡng dài quá, nàng luyện tiếc cắt, liền đem đầu tóc trước sau bàn thành hai cái tiểu nhãn, xứng với nàng bản thân liền có lừa gạt tính ngoại hình, thoát nhìn liền cùng cái tiểu hài tử.

Cái này kiểu tóc vẫn là Tần Thận buổi sáng ở khách sạn giúp nàng sơ, trát đến đặc biệt khẩn, một cây mao cũng chưa lậu hạ, tổng cảm thấy cùng bệnh viện cố định cái giá thủ pháp không sai biệt lắm.

“Ca ca ta da đầu có điểm đau.....”

Đào Tinh Úy lúc này đang ở dưới đài làm chuẩn bị, lại quá hai mươi phút, 48 kg cấp nữ tử quyền anh trận chung kết liền phải bắt đầu rồi.

Nàng đi đến Tần Thận trước mặt, đưa lưng về phía hắn đứng, làm cho hắn đem chính mình bím tóc từng buông lỏng.

Tần Thận buông trong tay hòm thuốc, một phen ôm lấy nàng eo, lại đem nàng kéo gần lại vài phần, “Lại qua đây một chút.”

Nàng cũng không túng, đơn giản đem đầu dán ở hắn trong lòng ngực, “Như vậy đủ tới rồi sao?”

Tần Thận cười cho nàng một lần nữa chải cái đầu.

“Như vậy còn khăn sao? Lại tòng ta sợ ảnh hưởng người thi đấu.”

Đào Tinh Úy lắc lắc đầu, “Ân ân, không sai biệt lắm ạ.”

Tần Thận cười, lại đi sờ sờ nàng trên đỉnh đầu bím tóc, lại vỗ nhẹ nhẹ nàng khuôn mặt: “Đừng khăn trương, ta liền ở dưới đài nhìn người.”

Đào Tinh Úy nói thầm nói: “Chính là bởi vì người ở dưới đài nhìn ta, ta mới có thể khăn trương hảo không lạ.”

Nàng trước kia tham gia thể vận hội Olympic đều không có như vậy khăn trương quá, có làm bạn cùng mong đợi, nàng đầu một hồi cảm thấy này thắng bại dục ép tới nàng trong lòng nặng trĩu.

Nói như vậy, trước kia Tần Thận trộm tới xem thi đấu đều không nói cho nàng, cũng là chuyện tốt.

“Ta đây đi rồi?” Hãn nươngng mà hỏi.

Nàng ngẩn ra hạ, không chút sứt mẻ.

“Ta thật đi rồi?” Hãn mà dần dần ninh thâm.

NĂM ĐẤM NHO NHỎ [C]

Lâm Phúc

www.dtv-ebook.com

Phần 51

“Riêng tình huống là chỉ?” Phóng viên truy vấn.

Tần Thận thế nàng trả lời: “Có nàng lên sân khấu thi đấu, chính là riêng tình huống.”

Phóng viên dì tiếng cười ở hình ảnh ngoại đều tàng không được: “Kia hai vị quan hệ, phương tiện cùng chúng ta lộ ra một chút sao? Bởi vì vừa mới lúc trước liền thấy được hai vị hồ động, tất cả mọi người đều đặc biệt tò mò. Hiện tại thi đấu thắng, hẳn là cũng có thể cùng chúng ta chia sẻ một chút lẫn nhau vui sướng đi?”

Qua ba giây.

“Ta bạn trai!”

“Ta vị hôn thê.”

Hai người đều là đồng loạt buột miệng thốt ra.

Nhưng Đào Tinh Úy hậu tri hậu giác, mới phát giác Tần Thận vừa mới cùng chính mình nói đáp án, giống như cùng chính mình có điểm xuất nhập, hai người không có thống nhất đường kính.

Nàng nhẹ giọng nói thầm: “Người đang nói cái gì nha, cái gì vị hôn thê, hiện tại lục TV phát sóng trực tiếp, là không thể cut rớt.....”

Tần Thận cười, liền ngồi xổm xuống thân tới, từ túi tiền trung móc ra một quả nhãn.

“Đáp ứng cho người khen thưởng.”

Hắn cười cười, liền hỏi: “Đào Tinh Úy tiểu thư, xin hỏi, người nguyện ý gả cho ta, cả đời cùng ta ở bên nhau sao?”

Đào Tinh Úy mở to hai mắt nhìn, cảm thấy lúc này so vừa mới hạ quyền đài tới còn muốn hôn mê, một chốc ậm ừ nói không nên lời nói.

Nàng không nghĩ tới hẳn cái gọi là “Khen thưởng” sẽ là cái này.....

Nàng đỡ trên đầu sưng khối, lại xoa xoa trên trán hồ đến rồi tinh rồi mù mờ hôi, cảm thấy chính mình lúc này khẳng định xấu đã chết.

Vừa mới kịch liệt vận động xong, lại có thể tinh xảo đến nào đi, liền trên đầu ma đầu là một dùm một dùm toàn tan xuống dưới, sớm biết rằng khiến cho hẳn giúp chính mình trát được ngay một chút.

Liên tiếp màn hình TV cơ vị vẫn luôn không thiết, thu coi lúc này đã tới rồi bạo điểm.

Weibo thượng còn đồng bộ xuất hiện đề tài nóng nhất, một giây bị võng hữu xoát thượng nhiệt độ bảng.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)

[Phần 40](#)

[Phần 41](#)

[Phần 42](#)

[Phần 43](#)

[Phần 44](#)

[Phần 45](#)

[Phần 46](#)

[Phần 47](#)

[Phần 48](#)

[Phần 49](#)

[Phần 50](#)

[Phần 51](#)